

Etusivu>Perhe- ja perintöoikeudelliset asiat>Avioero ja asumusero

Avioero ja asumusero

Jos aviopari haluaa erota lopullisesti, puoliset voivat yksin tai yhdessä hakea avioeroa.

Useimmissa maissa avioliitto puretaan tuomioistuimen antamalla päätöksellä.

Jos avioparilla on lapsia, avioeron myötä puoliset muuttavat erilleen ja heidän suhteensa yhteisiin lapsiin muuttuu.

Avioerossa puolisoitten yhteinen omaisuus ositetaan, ja tarvittaessa toinen puolisoista maksaa elatusapua toiselle puolisolle tai lasten elatusta varten.

Euroopan unionin sääntöjen avulla on mahdollista saada tietää, mihin tuomioistuimeen avioerohakemus tulee jättää. Säännöistä on erityistä hyötyä silloin, kun puoliset ovat eri kansallisuutta tai ovat asuneet eri jäsenvaltioissa avioliiton aikana.

Vastaavasti näiden sääntöjen ansiosta jossakin Euroopan unionin maassa määrätty avioero on helpompi tunnustaa ja panna täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa.

Tietoa kunkin jäsenvaltion oikeusjärjestelmästä saa napsauttamalla kyseisen valtion lippua.

Päivitetty viimeksi: 30/05/2023

Tätä sivustoa ylläpitää Euroopan komissio. Sivuston tiedot eivät välttämättä edusta Euroopan komission virallista kantaa. Komissio ei ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. EU:n sivustoihin sovellettavat tekijänoikeussäännöt löytyvät oikeudellisesta huomautuksesta.

Avioero ja asumusero - Belgia

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Belgian lain mukaan avioeron voi saada aviosuhteen lopullisen rikkoutumisen perusteella tai puolisoitten yhteisestä hakemuksesta.

Aviosuhteen lopullisen rikkoutumisen perusteella avioeron voi saada kahdella eri tavalla:

esittämällä millä tahansa lain sallimalla keinolla todisteen aviosuhteen lopullisesta rikkoutumisesta (siviililain (*Burgerlijk Wetboek / Code civil*) 229 §:n 1 momentti). Aviosuhteen katsotaan rikkoutuneen lopullisesti, jos puolisoitten on sen seurauksena mahdotonta jatkaa yhteiselämää tai aloittaa se uudelleen; määrätyn ajanjakson kestäneen tosiasiallisen erillään asumisen perusteella. Aviosuhteen katsotaan rikkoutuneen lopullisesti, jos puoliset **yli kuusi kuukautta jatkuneen tosiasiallisen erillään asumisen** jälkeen tekevät yhteisen erohakemuksen. Jos tosiasiallinen erillään asuminen on kestänyt alle kuusi kuukautta ja puoliset haluavat tehdä yhteisen erohakemuksen, aviosuhteen katsotaan rikkoutuneen lopullisesti, jos puoliset harkinta-ajan jälkeen toistamiseen ilmaisevat tuomioistuimessa haluavansa erota (siviililain 229 §:n 2 momentti). **Yksipuolinen hakemus yli vuoden kestäneen tosiasiallisen erillään asumisen jälkeen:** aviosuhteen katsotaan rikkoutuneen lopullisesti, jos jompikumpi puolisoista tekee erohakemuksen yli vuoden kestäneen tosiasiallisen erillään asumisen jälkeen. Jos tosiasiallinen erillään asuminen on kestänyt alle vuoden ja toinen puolisoista haluaa tehdä erohakemuksen, aviosuhteen katsotaan rikkoutuneen lopullisesti, jos hakemuksen tehnyt puoliso harkinta-ajan jälkeen toistamiseen ilmaisee tuomioistuimessa haluavansa erota (siviililain 229 §:n 3 momentti). Avioeron voi saada yhteisestä hakemuksesta vain, jos puoliset yhdessä esittävät etukäteen laaditun sopimuksen, joka kattaa kaikki avioeron seuraukset, ja pysyvät avioeron myöntämiseen asti kannassaan eli haluavat erota yhteisestä hakemuksesta. Tällainen etukäteen laadittu sopimus muodostuu asiakirjasta, jolla puoliset sopivat omaisuudesta (oikeudenkäyntilain (*Gerechtelijk Wetboek / Code judiciaire*) 1287 §), ja avioerosopimuksesta, jolla sovitaan puolisoitten asuinpaikasta avioeromenettelyn aikana, yhteisten lasten huoltajuudesta ja lasten omaisuuden hallinnasta, tapaamisoikeudesta menettelyn aikana ja avioeron jälkeen, yhteisten lasten elatuksesta ja mahdollisista puolisoitten välisistä elatusmaksuista menettelyn aikana ja avioeron jälkeen (oikeudenkäyntilain 1288 §).

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Belgian lain mukaan avioeron voi saada aviosuhteen lopullisen rikkoutumisen perusteella (siviililain 229 §) tai puolisoitten yhteisestä hakemuksesta (siviililain 230 §).

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoitten henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Avioero katkaisee aviosuhteen. Entiset puoliset lakkaavat olemasta toistensa perillisiä ja voivat solmia uuden avioliiton. Belgiassa avioliitto ei vaikuta puolisoitten sukunimeen. Puolisoilla on kuitenkin oikeus käyttää toistensa sukunimeä. Avioeron jälkeen entisen puolison sukunimeä ei saa käyttää arki- eikä työelämässä, mutta tästä säännöstä voidaan toiminimen osalta poiketa tietyin edellytyksin.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Yhteisen omaisuuden yhteisomistus puretaan. Kun on kyse avioerosta aviosuhteen lopullisen rikkoutumisen perusteella, puoliset menettävät kaikki etuisuudet, jotka he olivat myöntäneet toisilleen avioehtosopimuksessa ja avioliiton solmimisesta alkaen, samoin kuin mahdolliset perintösopimuksen etuisuudet, paitsi jos sopimuksella toisin määrätään. Kun avioero perustuu yhteiseen hakemukseen, puoliset sopivat keskinäisistä oikeuksistaan etukäteen laadittavassa sopimuksessa (ks. vastaus kysymykseen 1).

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Avioero ei vaikuta avioliitossa syntyneiden lasten oikeuksiin (siviililain 304 §). Avioeron jälkeen lapsen huoltajuudesta ja tämän omaisuuden hallinnasta vastaavat joko vanhemmat yhdessä tai niistä vastaa puoliso, jolle kyseinen vastuu on määrätty joko puolisoitten välisellä laillisesti vahvistetulla sopimuksella tai välitoimen määräävän tuomioistuimen presidentin päätöksellä (siviililain 302 §). Puolisoitten on osallistuttava varallisuutensa mukaan lapsen asumisesta, elatuksesta, hoidosta, kasvatuksesta ja koulutuksesta aiheutuviin kustannuksiin, kunnes lapsi on täysi-ikäinen tai pidempään, kunnes tämä on saanut opintonsa päätökseen (siviililain 203 §), ja näistä velvollisuuksista johtuviin tavanomaisiin ja poikkeuksellisiin kustannuksiin osuutensa mukaisesti (siviililain 203 *bis* §). Tämä osuus suoritetaan yleensä elatusmaksuna, joka vahvistetaan tuomioistuimen päätöksellä tai sopimuksella.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Avioero aviosuhteen lopullisen rikkoutumisen perusteella: puoliset voivat sopimuksella sopia avioeron jälkeen maksettavasta elatusavusta, sen määrästä ja määrän tarkistustavasta. Jos sopimusta ei ole, tuomioistuin voi apua tarvitsevan puolison pyynnöstä määrätä toisen puolison maksamaan elatusmaksua. Tuomioistuin voi hylätä elatusapupyynnön, jos vastaaja osoittaa, että pyynnön esittäjä on syyllistynyt vakavaan virheeseen, jonka vuoksi yhteiselämän jatkaminen ei ole ollut mahdollista. Elatusapua ei missään tapauksessa myönnetä puolisolle, jonka on todettu syyllistyneen ruumiilliseen väkivaltaan puolisoaan kohtaan. Jos vastaaja osoittaa, että pyynnön esittäjän avun tarve johtuu tämän yksipuolisesti tekemästä päätöksestä, joka ei perustunut perheen tarpeisiin, tuomioistuin voi vapauttaa vastaajan elatusavun maksamisesta tai vähentää sen määrää (siviililain 301 §:n 1, 2 ja 5 momentti). Elatusavun määrän on vähintään katettava saajan avun tarve, mutta se voi olla enintään kolmannes maksuvelvollisen tuloista. Elatusapuvelvollisuus voi kestää enintään yhtä kauan kuin avioliitto on kestänyt. Poikkeuksellisissa olosuhteissa maksuvelvollisuuden kesto voidaan pidentää (siviililain 301 §:n 3, 4, 6, 8 ja 9 momentti).

Avioero yhteisestä hakemuksesta: puoliset sopivat keskinäisistä oikeuksistaan etukäteen laadittavassa sopimuksessa (ks. vastaus kysymykseen 1). He voivat sopia mahdollisesti maksettavan elatusavun määrästä, indeksoinnista ja tarkistamisesta avioeromenettelyn aikana tai sen jälkeen (oikeudenkäyntilain 1288 §:n ensimmäisen momentin 4 kohta).

Tuomioistuin voi joka tapauksessa kumota elatusavun taikka korottaa tai alentaa sen määrää, jos elatusapu tai sen määrä ei uusien, osapuolten tahdosta riippumattomien olosuhteiden seurauksena ole enää tarkoituksenmukainen. Ainoastaan aviosuhteen lopulliseen rikkoutumiseen perustuvassa avioerossa tuomioistuin voi myös mukauttaa elatusavun määrää, jos avioero muuttaa puolisoitten taloudellista tilannetta.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Asumusero ei johda avioliiton purkautumiseen, mutta puolisoitten oikeudet ja velvollisuudet heikkenevät: velvollisuus asua yhdessä raukeaa ja omaisuus jaetaan.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Asumuseron perusteet ovat samat kuin avioerossa.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Asumusero ei johda avioliiton purkautumiseen, mutta se heikentää puolisoitten oikeuksia ja velvollisuuksia. Asumusero poistaa yhdessäasumis- ja elatusvelvollisuuden, mutta ei vaikuta uskollisuus- ja avunantovelvoitteeseen (siviililain 308 §). Asumusero johtaa aina omaisuuden jakamiseen (siviililain 311 §). Lasten osalta asumuseron seuraukset ovat samat kuin avioerossa. Asumuseron jälkeen puoliset eivät voi saada elatusapua, mutta voivat vedota avunantovelvollisuuteen (siviililain 213 §).

Puolisoitten yhteiseen päätökseen perustuvan asumuseron seuraukset ovat samat kuin yhteiseen hakemukseen perustuvassa avioerossa, ja niistä sovitaan etukäteen laadittavilla sopimuksilla edellyttäen, että aviosuhde ei katkea. Uskollisuus- ja avunantovelvollisuus pysyvät voimassa.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliiton mitätöinti on siviilioikeudellinen seuraamus, josta määrätään siinä tapauksessa, että avioliitto on väestötietojärjestelmän rekisterinpitäjän ennakkotarkastuksesta huolimatta solmittu lain vastaisesti.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliiton ehdottomia mitättömyysperusteita ovat seuraavat:

alikäisyys ilman, että vähimmäisikävaatimuksesta on luovuttu (siviililain 144 §): avioliiton solmimisen vähimmäisikä on 18 vuotta suostumuksen puuttuminen (siviililain 146 §)

lumeavioliitto (siviililain 146 *bis* §): avioliitto ei ole pätevä, jos eri olosuhteista käy ilmi, että puolisoista vähintään toisen aikomuksena ei ole solmia pysyvää elinkumppanuutta vaan ainoastaan saada oleskeluoikeuteen liittyvä etuus, jonka ehtona on naimisissa oleminen

pakkoavioliitto (siviililain 146 *ter* §): avioliitto ei ole pätevä, jos se on solmittu ilman molempien puolisoitten suostumusta tai jos puolisoista vähintään toisen suostumus on saatu väkivalloin tai uhkaamalla

kaksinnaiminen (siviililain 147 §)

sellaisen avioesteen rikkominen, joka perustuu sukulaisuus- tai lankoussuhteeseen tai päätökseen, jolla lapsen oletettu biologinen isä on tuomittu maksamaan elatusapua, tai adoptioon perustuvaan lankoussuhteeseen (siviililain 161–164 ja 341 §, 356 §:n 1 momentin ensimmäinen ja toinen kohta ja 353 §:n 13 momentti);

avioliittoon vihkineen virkamiehen toimivallan puuttuminen (siviililain 191 §) (harkinnanvarainen ehdoton mitättömyys)

vihkitöimituksen julkisuutta koskevien säännösten vastaisesti solmittu avioliitto (siviililain 191 §) (harkinnanvarainen ehdoton mitättömyys).

Avioliiton suhteellisia mitättömyysperusteita ovat toisen tai kummankin puolison suostumuksen puuttuminen ja henkilöstä erehtyminen (siviililain 180 ja 181 §).

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Avioliiton mitätöinnistä seuraa, että avioliitto purkautuu sekä takautuvasti avioliiton solmimisesta alkaen että tulevaisuuden osalta. Kaikki avioliiton seuraukset mitätöityvät niin kuin avioliittoa ei olisi koskaan solmittu.

Jos puoliset ovat toimineet vilpittömässä mielessä eli eivät ole olleet tietoisia mitättömyysperusteen olemassaolosta, tuomioistuin voi päättää, että avioliitto mitätöidään ainoastaan tulevaisuuden osalta ja että sen seuraukset menneisyyden osalta säilyvät. Jos puolisoista ainoastaan toinen on toiminut vilpittömässä mielessä, avioliitolla katsotaan olevan seurauksia ainoastaan hänen edukseen.

Avioliiton seuraukset säilyvät lasten osalta, vaikka kumpikaan puolisoista ei olisi toiminut vilpittömässä mielessä. Lapsi, joka on syntynyt avioliiton aikana tai 300 päivän kuluessa sen mitätöinnistä, katsotaan syntyneeksi tästä avioliitosta.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Laissa säädetään kahdesta sovittelutavasta: vapaaehtoinen sovittelu, jossa osapuolet oma-aloitteisesti kääntyvät sovittelijan puoleen ilman tuomarin väliintuloa, ja tuomioistuimessa tapahtuva sovittelu, johon voidaan ryhtyä osapuolten tai tuomarin aloitteesta ja joka johtaa oikeudenkäynnin keskeytymiseen. Sovittelua voidaan käyttää erimielisyyksissä, jotka koskevat avioliitosta johtuvia velvollisuuksia (siviililain 201 ja 203 §), puolisoitten oikeuksia ja velvollisuuksia (siviililain 221–224 §), avioeron seurauksia (siviililain 295–307 *bis* §), huoltajuutta (siviililain 371–387 *bis* §), avioeroa aviosuhteen lopullisen rikkoutumisen perusteella (siviililain 229 §), avioeroa yhteisestä hakemuksesta (oikeudenkäyntilain 1254–1310 §) ja avoliittoa. Kumpikin osapuoli voi vapaasti ehdottaa (vapaaehtoisen) sovittelun käyttöä (oikeudenkäyntilain 1730 § ja sitä seuraavat). Myös asiaa käsittelevä tuomari voi missä tahansa menettelyn vaiheessa määrätä osapuolet (tuomioistuimessa tapahtuvaan) sovitteluun (oikeudenkäyntilain 1734 § ja sitä seuraavat). Jos osapuolet pääsevät kummassa tahansa menetelmässä sovintoon, sovintosopimus voidaan toimittaa tuomarin vahvistettavaksi. Tuomari voi kieltäytyä vahvistamasta sopimusta vain, jos se on ristiriidassa oikeusjärjestyksen perusteiden tai alaikäisten lasten etujen kanssa.

Avioeron myöntäminen kuuluu edelleen tuomioistuimen toimivaltaan.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Avio-/asumuseroa aviosuhteen lopullisen rikkoutumisen perusteella tai asumuseron muuttamista avioeroksi haetaan puolisoitten viimeisen yhteisen asuinpaikan tai vastaajan asuinpaikan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta (oikeudenkäyntilain 628 §:n ensimmäisen momentin 1 kohta).

Yhteiseen hakemukseen perustuvaa avioeroa haetaan puolisoitten vapaasti valitsemalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta (oikeudenkäyntilain 1288 *bis* §:n toinen momentti).

Avioliiton mitätöintiä haetaan vastaajan asuinpaikan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta (oikeudenkäyntilain 624 §)

Avioeroa aviosuhteen lopullisen rikkoutumisen perusteella haetaan 1) siviililain 229 §:n 1 momentin nojalla haastehakemuksella; 2) yhdessä siviililain 229 §:n 2 momentin nojalla oikeudenkäyntilain mukaisella hakemuksella (1026 § ja sitä seuraavat), jonka molemmat puoliset tai vähintään lakimies tai notaari on allekirjoittanut (oikeudenkäyntilain 1254 §:n 1 momentti); yksipuolisesti siviililain 229 §:n 3 momentin nojalla oikeudenkäyntilain 1034 *bis-sexies* §:n mukaisella kontradiktorista menettelyä koskevalla hakemuksella. Kaikissa tapauksissa menettelyn vireillepanoasiakirjassa on esitettävä tavanomaisesti

vaadittavien tietojen lisäksi yksityiskohtainen kuvaus tosiseikoista sekä lasten henkilötiedot (oikeudenkäyntilain 1254 §:n 1 momentti). Lisäksi on esitettävä ote vihkitodistuksesta ja lasten syntymätodistuksista sekä todistus kummankin puolison henkilöisyydestä ja kansalaisuudesta, paitsi jos tiedot käyvät ilmi väestö- tai ulkomaalaisrekisteristä (oikeudenkäyntilain 1254 §:n 2 momentti).

Yhteiseen avioerohakemukseen (oikeudenkäyntilain 1288 *bis* §) on liitettävä avioeroon aviosuhteen lopullisen rikkoutumisen perusteella liittyvässä menettelyssä vaadittavien asiakirjojen lisäksi osapuolten etukäteen laatimat sopimukset ja tapauksen mukaan omaisuusluettelo.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Asiassa sovelletaan yleisiä oikeussääntöjä, ks. tietosivu "Oikeusapu" (linkki).

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Tuomioistuimen päätökseen, jolla joko myönnetään tai evätään avio-/asumusero aviosuhteen lopullisen rikkoutumisen perusteella taikka mitätöidään avioliitto tai kieltäydytään sen mitätöimisestä, voi hakea muutosta kuukauden kuluessa kyseisen yksipuolisen päätöksen tai kontradiktorisessa menettelyssä annetun päätöksen tiedoksiantamisesta (oikeudenkäyntilain 1048 §:n ensimmäinen momentti ja 1051 §:n ensimmäinen momentti).

Tuomioistuimen avioeropäätökseen voi hakea muutosta vain, jos sen tekemisessä ei ole noudatettu avioeron myöntämistä koskevia oikeudellisia vaatimuksia tai jos aviopuolisot päättävät jatkaa yhteiselämää. Muutosta voi hakea yleinen syyttäjä kuukauden kuluessa avioeron myöntämisestä. Muutoksenhakemus annetaan tiedoksi molemmille osapuolille. Myös jompikumpi puolisoista voi hakea tai molemmat puolisot voivat, yhdessä tai erikseen, hakea muutosta kuukauden kuluessa avioeron myöntämisestä. Tällöin muutoksenhakemus annetaan tiedoksi yleiselle syyttäjälle sekä toiselle puolisolle, jos hakemuksen on tehnyt toinen puoliso yksin. Yhteiselämän jatkamiseen perustuva muutoksenhakemus on tehtävä kuukauden kuluessa avioeron myöntämisestä, ja puolisoiden on tehtävä se yhdessä. Tällainen muutoksenhakemus annetaan tiedoksi yleiselle syyttäjälle (oikeudenkäyntilain 1299 §). Päätökseen, jolla yhteiseen hakemukseen perustuva avio-/asumusero evätään, voi hakea muutosta ainoastaan molempien osapuolten, yhdessä tai erikseen, tekemällä hakemuksella (oikeudenkäyntilain 1300 §)

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa annettua asetusta (EY) N:o 2201/2003 (Bryssel II a -asetus) on sovellettu 1. maaliskuuta 2005 alkaen. Kyseistä asetusta sovelletaan Euroopan unionissa (Tanskaa lukuun ottamatta). Yhdessä jäsenvaltiossa annettu tuomioistuimen päätös on tunnustettava muissa jäsenvaltiossa automaattisesti ilman erityistä menettelyä (Bryssel II a -asetuksen 21 artiklan 1 kohta). Mitään erityistä menettelyä ei vaadita siviilisäätöä koskevien jäsenvaltioiden rekistereiden päivittämiseksi sellaisen toisessa jäsenvaltiossa annetun avioeroa, asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskevan tuomioistuimen päätöksen perusteella, johon kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ei voi hakea muutosta (Bryssel II a -asetuksen 21 artiklan 2 kohta). Avioeroa, asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskevaa tuomioistuimen päätöstä ei tunnusteta, jos tunnustaminen on selvästi vastoin maan oikeusjärjestyksen perusteita, jos menettelyn vireillepanevaa asiakirjaa ei ole annettu poissaolevalle vastaajalle tiedoksi hyvissä ajoin ja tavalla, joka mahdollistaa vastaamiseen valmistautumisen, tai jos päätös on ristiriidassa samojen asianosaisten välillä aiemmin annetun päätöksen kanssa (Bryssel II a -asetuksen 22 artikla). Päätöksen antaneen tuomioistuimen toimivaltaa ei saa tutkia (Bryssel II a -asetuksen 24 artikla) eikä päätöstä saa sen sisältämän asiaratkaisun osalta ottaa missään tapauksessa uudelleen tutkittavaksi (Bryssel II a -asetuksen 26 artikla). Päätöksen tunnustamisesta ei voida kieltäytyä sillä perusteella, että Belgian lainsäädännössä avioeroa ei sallita samojen tosiseikkojen perusteella (Bryssel II a -asetuksen 25 artikla). Bryssel II a -asetuksen 37 artiklassa luetellaan asiakirjat, jotka ulkomaisen tuomioistuimen antaman päätöksen tunnustamista pyytävän on toimitettava.

Sellaisiin tuomioistuimen päätöksiin, joihin ei sovelleta Bryssel II a -asetusta ja jotka on annettu 1. lokakuuta 2004 jälkeen, sovelletaan kansainvälistä yksityisoikeutta koskevaa lakia (*Wetboek Internationaal Privaatrecht / Code de droit international privé*) sen 126 §:n 2 momentin nojalla. Kyseisen lain 22 §:n mukaan tunnustaminen tapahtuu automaattisesti ilman oikeudellista menettelyä. Ulkomaisen tuomioistuimen antama päätöstä ei tunnusteta seuraavissa tilanteissa: päätös on selvästi ristiriidassa oikeusjärjestyksen perusteiden kanssa; oikeutta puolustautumiseen on rikottu; päätös on annettu lain vastaisesti; päätöksestä voi vielä valittaa; päätös on ristiriidassa Belgiassa annetun päätöksen kanssa tai sellaisen ulkomailla aiemmin annetun päätöksen kanssa, joka voidaan tunnustaa Belgiassa; hakemus on tehty ulkomailla sen jälkeen, kun samat osapuolet ovat tehneet Belgiassa samaa asiaa koskevan hakemuksen, jonka käsittely on kesken; ainoastaan belgialainen tuomioistuin on toimivaltainen käsittelemään hakemuksen; ulkomaisen tuomioistuimen toimivalta perustuu yksinomaan siihen seikkaan, että vastaaja tai omaisuus, jolla ei ole välitöntä yhteyttä riita-asiaan, sijaitsee samassa maassa kuin kyseinen tuomioistuin; tunnustaminen on ristiriidassa jonkin kieltäytymisperusteen kanssa, jotka luetellaan tyhjentävästi kansainvälistä yksityisoikeutta koskevan lain 25 §:n 1 momentissa (henkilö- ja perheoikeuden alalla ainoat kyseeseen tulevat perusteet koskevat nimeä, adoptiota ja islamilaista talaq-avioeroa). Ulkomaisen tuomioistuimen päätöstä ei saa sen sisältämän asiaratkaisun osalta ottaa missään tapauksessa uudelleen tutkittavaksi (lain 25 §:n 2 momentti). Samaisen lain 24 §:ssä luetellaan asiakirjat, jotka ulkomaisen tuomioistuimen antaman päätöksen tunnustamista pyytävän on toimitettava.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Sekä Bryssel II a -asetuksen että kansainvälistä yksityisoikeutta koskevan lain peruseräaatteena on tuomioistuinten antamien päätösten automaattinen tunnustaminen ilman eri menettelyä. Jos tunnustaminen tapahtuu Bryssel II a -asetuksen nojalla, asianosainen voi kuitenkin pyytää päätöksen tunnustamista tai tunnustamatta jättämistä asetuksen 2 jaksossa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti (21 artiklan 3 kohta). Tapauksissa, joissa ei sovelleta Bryssel II a -asetusta, kuka tahansa asianosainen samoin kuin yleinen syyttäjä voi kansainvälistä yksityisoikeutta koskevan lain 23 §:ssä tarkoitettun menettelyn mukaisesti pyytää vahvistamaan, että tuomioistuimen päätös on tunnustettava kokonaisuudessaan tai osittain tai jätettävä tunnustamatta (lain 22 §:n 2 momentti).

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puolisot eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Kansainvälistä yksityisoikeutta koskevan lain 55 §:n 1 momentti sisältää liittymäsäännön, jota sovelletaan kansainvälisiin avio-/asumuseroihin. Avio- ja asumuseroon sovelletaan seuraavia:

sen valtion lakia, jonka alueella molempien aviopuolisoiden tavanomainen asuinpaikka sijaitsee erohakemuksen esittämisajankohtana; jos puolisoiden tavanomainen asuinpaikka ei ole samassa valtiossa, sen valtion lakia, jonka alueella sijaitsee puolisoiden viimeinen yhteinen tavanomainen asuinpaikka, edellyttäen että toisen puolison tavanomainen asuinpaikka sijaitsee kyseisessä valtiossa erohakemuksen esittämisajankohtana; jos toisen puolison tavanomainen asuinpaikka ei ole sen valtion alueella, jossa sijaitsee puolisoiden viimeinen yhteinen asuinpaikka, sen valtion lakia, jonka kansalaisia molemmat puolisot olivat erohakemuksen esittämisajankohtana; muissa tapauksissa Belgian lakia.

Tavanomaisen asuinpaikan käsite määritellään kansainvälistä yksityisoikeutta koskevan lain 4 §:n 2 momentissa. Yhteisellä tavanomaisella asuinpaikalla ei välttämättä tarkoiteta asuinpaikkaa samassa osoitteessa tai samalla paikkakunnalla, mutta kylläkin samassa maassa. Kansainvälistä yksityisoikeutta koskevan lain 55 §:n 1 momentissa tarkoitettua lain soveltamista ei tule kyseeseen, jos asianomainen laki ei tunne avioeroa. Tällöin sovelletaan sitä lakia, joka määräytyy 1 momentissa esitetyn toissijaisen kriteerin perusteella (lain 55 §:n 3 momentti).

Puolisoilla on myös rajoitettu mahdollisuus valita itse laki, jota heidän avio-/asumuseroasiassaan sovelletaan: joko sen valtion laki, jonka kansalaisia he molemmat olivat erohakemuksen esittämisaikana, tai Belgian laki (kansainvälistä yksityisoikeutta koskevan lain 55 §:n 2 momentti). Valinta on tehtävä viimeistään ensimmäisessä oikeudenistunnossa siinä tuomioistuimessa, johon avio-/asumuserohakemus on toimitettu.

Kansainvälistä yksityisoikeutta koskevan lain 55 §:ssä tarkoitettua sovellettavassa laissa säädetään asumuserohakemuksen käsittelyedellytyksistä; avio-/asumuseron perusteista ja ehdoista tai, kun on kyse yhteisestä hakemuksesta, sovintoratkaisun ehdoista ja sen esitystavasta; puolisoitten velvollisuudesta sopia toistensa ja huollettavien lastensa henkilöä, elatusta ja omaisuutta koskevista asioista; aviosuhteen purkautumisesta ja asumuserotapauksessa sen höllentymisestä (kansainvälistä yksityisoikeutta koskevan lain 56 §).

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 16/12/2020

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Bulgaria

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Bulgarian lainsäädännön mukaan avioliitto purkautuu avioeron johdosta seuraavasti:

avioero puolisoitten yhteisestä hakemuksesta perhelain (*Semeen kodeksi*) 50 ja 51 §:n mukaisesti

avioero kanteen perusteella avioliiton vakavan ja peruuttamattoman kariutumisen vuoksi perhelain 49 §:n mukaisesti

avioero kanteen perusteella avioliiton vakavan ja peruuttamattoman kariutumisen vuoksi syyllisyyttä määrittelemättä, jos puoliso esittävät perhelain 49 §:n 4 momentin mukaisen yhteisen sopimuksen.

Jos avioeroa haetaan yhteisestä hakemuksesta, puoliso jättävät yhdessä avioerohakemuksen piirituomioistuimelle (*rayonen sad*), jolle on esitettävä perhelain 50 §:ssä tarkoitettu sopimus. Puolisoitten on tässä sopimuksessa ratkaistava kysymykset, jotka koskevat lasten asuinpaikkaa ja huoltoa, tapaamisoikeutta, elatusapua, omaisuudenjakoa, perheen yhteisen asunnon käyttöä, puolisoitten välistä elatusapua ja puolison sukunimen käyttöä. Tuomioistuin vahvistaa sopimuksen tarkistettuaan, että se turvaa lasten edut. Jos tuomioistuin katsoo, että sopimus on puutteellinen tai ei turvaa hyvin lasten etuja, se vahvistaa määräajan puutteiden korjaamiselle. Jos puutteita ei ole korjattu määräajassa, tuomioistuin hylkää avioerohakemuksen.

Jos avioeroa haetaan kanteen perusteella avioliiton vakavan ja peruuttamattoman kariutumisen vuoksi, avioerohakemuksen jättää jompikumpi puolisoista yksin. Hakemuksen käsittelee vastaajan asuinpaikan piirituomioistuin. Tuomioistuin antaa omasta aloitteestaan ratkaisun avioliiton kariutumisen syyllisyyskysymyksestä, avioliitossa syntyneiden lasten huollosta, tapaamisoikeudesta ja elatusavusta, omaisuudenjaosta, perheen yhteisen asunnon käytöstä, puolisoitten välisestä elatusavusta ja puolison sukunimen käytöstä. Näitä sääntöjä sovelletaan, jos puolisoilla ei ole avioehtosopimusta, jossa määrätään edellä mainituista seikoista avioeron varalta.

Jos avioeroa haetaan kanteen perusteella, puoliso voivat ilmoittaa tehneensä sopimuksen, jossa on sovittava avioliitossa syntyneiden lasten huollosta, tapaamisoikeudesta ja elatusavusta, omaisuudenjaosta, perheen yhteisen asunnon käytöstä, puolisoitten välisestä elatusavusta ja puolison sukunimen käytöstä. Tuomioistuin tutkii avioeron syyllisyyskysymystä vain, jos jompikumpi tai kumpikin puoliso on erikseen sitä pyytänyt. Tuomioistuimen on kuitenkin todettava, että avioliiton purkamiselle on peruste eli avioliiton vakava ja peruuttamaton kariutuminen.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Avioero puolisoitten yhteisestä hakemuksesta:

Kun puoliso hakevat avioeroa yhdessä, myöntämisperusteena on puolisoitten ilmoitus siitä, että he ovat vakavasti ja määrätietoisesti yhdessä sopineet avioliiton purkamisesta. Tuomioistuin ei tutki puolisoitten syitä päättää avioliitto.

Avioero kanteen perusteella:

Avioeron myöntämisperusteena on avioliiton vakava ja peruuttamaton kariutuminen. Lainsäädännössä ei määritellä tätä käsitettä. Oikeusteorian ja korkeimman kassaatiotuomioistuimen tulkintakäytännön mukaan avioliiton voidaan katsoa kariutuneen vakavalla ja peruuttamattomalla tavalla, jos avioliitto on muodollisesti voimassa, mutta siltä puuttuu täysin lain ja moraalien avioliittoa edellyttämät sisältö. Avioliiton vakava ja peruuttamaton kariutuminen on objektiivinen tilanne, jonka olemassaolo on todettava tapauskohtaisesti. Toteamiseen voidaan käyttää kaikkia mahdollisia todistelukeinoja, myös suullisia todisteita. Laissa ei määritellä absoluuttisia edellytyksiä avioliiton vakavalle ja peruuttamattomalle kariutumiselle. Oikeuskäytännössä edellytyksiksi hyväksytään muun muassa aviorikos, pitkäaikainen erillään asuminen, alkoholin ja muiden huumaavien aineiden väärinkäyttö, fyysinen ja psyykinen väkivalta sekä perheen jatkuva laiminlyönti. Luettelo on esimerkinomainen. Uuden perhelain mukaan tuomioistuimen ei enää tarvitse antaa omasta aloitteestaan ratkaisua avioliiton kariutumisen syyllisyyskysymyksestä, ellei jompikumpi tai kumpikin puolisoista ole nimenomaisesti pyytänyt tuomioistuinta ratkaisemaan tätä kysymystä. Jos puoliso eivät ole päässeet yhdessä sopimukseen, syyllisyyskysymys vaikuttaa kuitenkin edelleen avioliitossa syntyneiden lasten huoltoa, tapaamisoikeutta, elatusapua ja perheen yhteisen asunnon käyttöä koskeviin päätöksiin.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoitten henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Tuomioistuin voi antaa puolisoille tämän pyynnöstä luvan ottaa avioeron jälkeen käyttöön avioliittoa edeltävän sukunimen tai vaihtoehtoisesti säilyttää avioliiton aikaisen sukunimen. Toinen puoliso ei voi vastustaa tällaista pyyntöä.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Uudessa perhelainissa säädetään erilaisista tavoista järjestää aviovarallisuussuhteet: yhteisomistukseen perustuva lakisääteinen järjestelmä, erillisomistukseen perustuva lakisääteinen järjestelmä ja avioehtosopimukseen perustuva järjestelmä.

1. Aviovarallisuudella tarkoitetaan jaotonta yhteisomistusta kaikkeen avioliiton aikana hankittuun omaisuuteen, myös rahatalletuksiin. Puolisot omistavat nämä varat yhdessä riippumatta siitä, kumman puolison nimiin ne on hankittu, jos molemmat puolisot ovat osallistuneet yhteisesti niiden hankintaan. Yhteisenä osallistumisena voidaan pitää perheen varojenhankintaa, työpanosta, lastenhoitoa ja kodinhoitoa. Olettamuksena on, että puolisot ovat osallistuneet varallisuuden hankintaan yhdessä, ellei toisin osoiteta. Vuonna 2009 annetun perhelain mukaan rahatalletukset eivät enää sisällä aviovarallisuuteen.

Kaikki ennen avioliittoa hankitut omaisuuserät sekä avioliiton aikana saadut perinnöt ja lahjat ovat puolisoitten henkilökohtaista omaisuutta. Henkilökohtaista omaisuutta on myös kummankin puolison avioliiton aikana erikseen hankkima irtain omaisuus, jos se on ollut yleensä hänen henkilökohtaisessa tai ammatillisessa käytössään.

Avioerossa puolisoitten aviovarallisuus muuttuu tavalliseksi varallisuudeksi.

2. Erillisomistukseen perustuva järjestelmä:

Kummankin puolison avioliiton aikana hankkima omaisuus on hänen henkilökohtaista omaisuuttaan. Avioliiton päättyessä avioeroon kanteen perusteella kummallakin puolisoilla on kuitenkin oikeus saada osa toisen puolison avioliiton aikana hankkiman omaisuuden arvosta, jos vaatimuksen esittävä puoliso on edesauttanut omaisuuden hankkimista omalla työpanoksellaan, omilla varoillaan, hoitamalla yhteisiä lapsia tai kotia tai muulla tavoin. Kumpikin puoliso vastaa perheen elättämisestä, ja puolisot ovat yhdessä vastuussa perheen elatusta varten otetuista veloista.

3. Avioehtosopimukseen perustuva järjestelmä:

Uuden perhelain mukaan puolisot voivat tehdä avioehtosopimuksen, mikä on uutta Bulgarian lainsäädännössä. Avioehtosopimuksen voi tehdä myös avioliiton aikana. Avioehtosopimuksessa määrätään pelkästään puolisoitten aviovarallisuussuhteista, kuten puolisoitten oikeudesta avioliiton aikana hankittuun omaisuuteen, puolisoitten oikeudesta ennen avioliittoa hankittuun omaisuuteen, omaisuuden, mukaan lukien perheen yhteisen asunnon, hoidosta ja myynnistä, puolisoitten välisestä kustannusten ja vastuiden jakamisesta, avioeron vaikutuksista aviovarallisuussuhteisiin, puolison elatuksesta avioliiton aikana ja avioeron sattuessa sekä avioliitossa syntyneiden lasten huollosta. Avioehtosopimuksessa ei ole mahdollista määrätä, että puolison ennen avioliittoa hankkima henkilökohtainen omaisuus siirtyisi avioliitossa yhteisomistukseen. Avioehtosopimuksessa ei myöskään voi olla kuolemanvaraismääräyksiä, lukuun ottamatta määräyksiä, jotka koskevat yhteisomistuksessa olevien omaisuuserien jakautumista puolisoitten kesken avioliiton purkautuessa. Yhteisomistukseen perustuvaa lakisääteistä järjestelmää sovelletaan sellaisiin aviovarallisuussuhteisiin, joista ei määrätä avioehtosopimuksessa.

Riippumatta siitä, minkä järjestelmän puolisot ovat valinneet, perheen yhteisen kodin myyntiin sovelletaan yleistä järjestelmää: jos perheen yhteinen koti on jommankumman puolison henkilökohtaista omaisuutta, sen myyntiin tarvitaan myös toisen puolison lupa, ellei puolisoilla ole myös toista asuntoa, jonka puolisot omistavat yhdessä tai jompikumpi omistaa yksin. Jos puolisot eivät pääse sopuun yhteisen kodin myynnistä, myyntiä varten tarvitaan piirituomioistuimen päätös. Päätöksen edellytyksenä on, että myynnistä ei ole haittaa perheen alaikäisille lapsille tai koko perheelle. Jos puolisot eivät voi avioeron sattuessa käyttää perheen yhteistä kotia erikseen, tuomioistuin myöntää oikeuden asunnon käyttöön vain yhdelle puolisoille, jos hän on sitä pyytänyt ja on asunnon tarpeessa. Jos puolisoilla on yhteisiä alaikäisiä lapsia, tuomioistuin tekee omasta aloitteestaan päätöksen perheen yhteisen kodin käytöstä ja voi antaa asunnon sen puolison käyttöön, joka on saanut lasten huoltajuuden, huoltajuuden voimassaoloajaksi.

Avioeron jälkeen puolisot menettävät lainmukaiset perintöoikeutensa sekä oikeuden hyötyä muista kuolemanvaraismääräyksistä, joista olisi voinut olla heille etua. Arvokkaat esine- tai omaisuuslahjat, joita puolisot ovat avioliiton aikana saaneet toisiltaan tai puolison läheisiltä, voidaan peruuttaa avioeron jälkeen, jollei se ole yleisen moraalikäsitteen vastainen. Lahjan peruuttamista koskeva hakemus on tehtävä yhden vuoden kuluessa avioerosta.

Yhteisomistukseen perustuvaa lakisääteistä järjestelmää sovelletaan silloin, kun puolisot eivät ole avioliittoa solmiessaan erikseen valinneet jotakin toista aviovarallisuussuhteita koskevaa järjestelmää tai kun puolisot ovat alaikäisiä tai heidän oikeustoimikelpoisuuttaan on rajoitettu. Aviovarallisuussuhteisiin sovellettava järjestelmä kirjataan aviovarallisuussuhteiden rekisteriin. Järjestelmää voidaan muuttaa avioliiton aikana, ja muutos kirjataan vihkitodistukseen ja rekisteriin. Avioehtosopimukset ja aviovarallisuussuhteisiin sovellettava lakisääteinen järjestelmä kirjataan sähköiseen keskusrekisteriin, jota ylläpitää rekisterivirasto. Rekisteri on julkinen. Jos jompikumpi tai kumpikin puolisoista toteuttaa oikeustoimia kolmannen osapuolen kanssa eikä puolisoitten aviovarallisuussuhteisiin sovellettava järjestelmää ole kirjattu rekisteriin, sovelletaan yhteisomistukseen perustuvaa lakisääteistä järjestelmää.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Bulgarian lainsäädännössä lapsen huollosta käytetään lakitermiä "vanhempien oikeuksien käyttö".

Antaessaan päätöksen avioliiton purkamisesta tuomioistuin määrää myös avioliitossa syntyneiden lasten huollosta, tapaamisoikeudesta sekä elatusavusta. Lisäksi se määrää siitä, kenelle perheen yhteinen asunto jää. Tuomioistuin ottaa ratkaisussaan huomioon lasten edun. Tuomioistuin määrää siis kenelle lasten huolto myönnetään, tapaamisoikeudesta ja muista lasten huoltoon sekä lasten ja vanhempien suhteeseen liittyvistä järjestelyistä sekä elatusavusta. Harkitessaan, kummalle vanhemmista lapsen huolto myönnetään, tuomioistuin ottaa huomioon lapsen edun ja kuulee sekä vanhempia että lasta, jos lapsi on vähintään 10-vuotias.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Perhelain 83 §:n mukaan ainoastaan avioeroon syyttömällä puolisoilla on oikeus saada elatusapua. Elatusapua maksetaan enintään kolme vuotta avioeron jälkeen, jolleivät puolisot muuta sovi. Tuomioistuin voi pidentää määräaikoja, jos elatusapua saava entinen puoliso on erityisen vaikeassa tilanteessa ja maksuvelvollinen voi suorittaa maksut ilman erityisiä vaikeuksia. Entisen puolison oikeus elatusapuun lakkaa, kun hän solmii uuden avioliiton.

Oikeuskäytäntö tuntee erittäin vähän tapauksia, joissa entiselle puolisoille on myönnetty tai määrätty elatusapua.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Bulgarian lainsäädännössä ei ole käsitettä "asumusero".

Oikeuskäytännössä mainitaan "tosiasiallinen erossa asuminen", jolla tarkoitetaan käytännön tilannetta, jossa puolisot eivät asu yhdessä eivätkä jaa yhteistä kotia. Tämä ei suoraan vastaa lakitermiä "asumusero".

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Ks. vastaus kysymykseen 4.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Ks. vastaus kysymykseen 4.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Bulgarian lainsäädännössä on termi "avioliiton mitätöinti". Avioliiton mitätöinti on yksi tapa purkaa avioliitto Bulgariassa. Tällaisen avioliiton oikeudelliset vaikutukset ovat kuitenkin samat kuin voimassa olevalla avioliitolla siihen asti kun avioliitto on tuomioistuinmenettelyllä purettu. Avioliitto voidaan siis mitätöidä ainoastaan tuomioistuinmenettelyllä. Mitätöintiä ei voida vedota ennen kuin tuomioistuin on julistanut avioliiton mitättömäksi.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliiton voi mitätöidä, jos toinen puolisoista

oli avioliiton solmimishetkellä alle 18-vuotias eikä ollut saanut avioitumiseen tuomioistuimelta lupaa, joka voidaan myöntää 16 vuotta täyttäneelle oli avioliiton solmimishetkellä jo naimisissa

on vajaavaltainen tai hänellä on henkinen sairaus tai älyllinen vamma, jonka perusteella hänet voidaan julistaa vajaavaltaiseksi
on sairaus ja kyseinen sairaus uhkaa vakavasti lapsia tai toista puolisoa, paitsi jos sairaus on vaarallinen ainoastaan toiselle puolisolalle ja tämä on tietoinen siitä
on toisen puolison sukulainen suoraan etenevässä tai takenevassa polvessa
on toisen puolison veli tai sisar, näiden lapsi tai muu sivusukulainen neljänteen polveen asti
on toisen puolison adoptiovanhempi tai adoptiolapsi
on pakotettu avioliittoon uhkaamalla vakavasti ja välittömästi hänen tai hänen läheistensä henkeä, terveyttä tai mainetta.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Avioliiton mitätöintihakemuksen voi avioliiton mitätöintiedellytyksenä olevasta virheestä riippuen jättää se puoliso, johon virhe vaikuttaa. Hakemuksen voi jättää myös syyttäväviranomainen, puoliso aikaisemmasta avioliitosta tai syyttäväviranomainen ja puoliso. Perhelain 97 §:ssä luetellaan nimenomaisesti ja tyhjentävästi avioliiton mitätöinnin hakemiseen oikeutetut henkilöt sekä määräjat, joihin mennessä mitätöintiä on haettava.

Avioliiton mitätöinnillä on puolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin ja varallisuussuhteisiin samat vaikutukset kuin avioerolla. Sama koskee puolisoiden suhteita lapsiin. Avioliiton mitätöinnin yhteydessä vilpillisyydellä on samat vaikutukset kuin syyllisyydellä avioeron yhteydessä. Mitätöidyn avioliiton aikana alkunsa saaneet tai syntyneet lapset rinnastetaan avioliitossa alkunsa saaneisiin tai syntyneisiin lapsiin, ja heihin sovelletaan isyysolettamusta.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Avioliitto voidaan purkaa avioerolla ainoastaan jättämällä avioerohakemus tuomioistuimeen.

Jos osapuolet valitsevat sovittelun, asia raukeaa.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Syyllisyyteen perustuvien avioerohakemusten ja avioliiton mitätöintihakemusten ensimmäisenä oikeusasteena ovat piirituomioistuimet. Piirituomioistuimet käsittelevät myös puolisoiden yhteiset avioerohakemukset. Hakemukset jätetään vastaajan asuinpaikan tuomioistuimeen. Tuomioistuin ei omasta aloitteestaan valvo asuinpaikan mukaista toimivaltaisuuttaan, mutta on velvollinen siirtämään asian toimivaltaiselle tuomioistuimelle, jos vastaaja esittää asiassa väitteen vastauksen antamiselle annettuun määräaikaan mennessä.

Avioeroa hakevan osapuolen on oltava itse paikalla asian käsittelyssä. Silloin kun avioeroa haetaan yhteisestä hakemuksesta, kummankin puolison on oltava paikalla. Jos osapuoli ei saavu paikalle eikä voi esittää poissaololleen pätevää syytä, asian käsittely keskeytetään.

Avioliittoasioissa ei ole mahdollista antaa yksipuolisia tuomioita.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Asian osapuolet voivat saada oikeusapua koskevan lain (*Zakon za pravnatu pomosht*) yleisten ehtojen mukaisesti oikeusapua.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Jos puoliset ovat hakeneet avioeroa yhdessä, hakemuksesta annettuun päätökseen ei voi hakea muutosta.

Jos avioero on myönnetty kanteen perusteella tai tuomioistuin on mitätöinyt avioliiton, kyseiseen päätökseen voi hakea muutosta maakuntatuomioistuimelta (*okrazhen sad*) kahden viikon kuluessa siitä kun osapuoli on saanut päätöksen tiedoksi. Avioeropäätös tulee voimaan, vaikka syyllisyyskysymykseen olisi haettu muutosta.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Tällöin sovelletaan neuvoston asetusta (EY) N:o 2201/2003 sellaisena kuin se on pantu täytäntöön siviiliprosessilain (*Grazhdanski protsesualen kodeks*) 621 §:llä. Viranomaisen, jolle tuomioistuimen tuomio tai muu päätös esitetään, tunnustaa tuomion tai päätöksen edellyttäen, että mukana on tuomion antaneen tuomioistuimen oikeaksi todistama jäljennös sekä tuomioon liittyvä todistus, jos tällainen on tarpeen Euroopan unionin säädöksen mukaan. Toimivaltaiset rekisteröintiviranomaiset tunnustavat tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tuomiot.

Asianosainen voi pyytää tuomion tunnustamista siviiliprosessilain 623 §:n nojalla sen paikkakunnan maakuntatuomioistuimelta, jossa vastaajalla on vakituinen osoite tai kotipaikka tai, jos vastaajalla ei ole vakituista osoitetta tai kotipaikkaa Bulgariassa, oman vakituisen osoitteensa tai kotipaikkansa mukaan määräytyvältä maakuntatuomioistuimelta. Jos myöskään asianosaisella ei ole vakituista osoitetta tai kotipaikkaa Bulgarian alueella, hakemus osoitetaan Sofian kaupungin tuomioistuimelle (*Sofiyski gradski sad*).

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Tällöin sovelletaan neuvoston asetusta (EY) N:o 2201/2003 sellaisena kuin se on pantu täytäntöön siviiliprosessilain 622 ja 623 §:llä.

Osapuoli, joka vastustaa päätöksen tunnustamista, voi hakea muutosta päätöksen tunnustamista koskevaan määräykseen tai tarvittaessa päätöksen täytäntöönpanomääräykseen. Määräyksestä voi valittaa Sofian muutoksenhakutuomioistuimeen, jonka päätökseen voi puolestaan hakea muutosta korkeimmasta kassaatiotuomioistuimesta.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Asiassa sovelletaan tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla 20 päivänä joulukuuta 2010 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1259/2010.

Jos edellä mainittua asetusta ei voida soveltaa, sovelletaan kansainvälisestä yksityisoikeudesta annettua lakia (*Kodeks na mezhdunarodnoto chastno pravo*). Avioliiton mitätöintiin sovelletaan sen maan lakia, jota sovellettiin avioliittoa solmittaessa.

Aviopuolisoiden välisiin henkilökohtaisiin suhteisiin sovelletaan sen maan lakia, jonka kansalaisia molemmat puoliset ovat. Jos puoliset ovat eri maan kansalaisia, sovelletaan puolisoiden yhteisen tavanomaisen asuinmaan lakia. Jos yhteistä tavanomaista asuinpaikkaa ei ole, sovelletaan sen maan lakia, johon molemmilla puolisoilla on vahvimmat siteet.

Puolisoiden varallisuussuhteisiin sovelletaan samaa lainsäädäntöä kuin heidän henkilökohtaisiin suhteisiinsa.

Jos aviopuolisilla on sama vieraan valtion kansalaisuus, avioeroon sovelletaan sen maan lakia, jonka kansalaisia he ovat avioerohakemuksen jättämisaikana. Jos aviopuolisilla on eri kansalaisuus, avioeroon sovelletaan sen maan lakia, jossa heidän yhteinen tavanomainen asuinpaikkansa sijaitsee avioerohakemuksen jättämisaikana. Jos puolisoilla ei ole yhteistä tavanomaista asuinpaikkaa, sovelletaan Bulgarian lakia.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 16/12/2020

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Tšekki

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Tuomioistuin päättää avioerosta jommankumman puolison hakemuksesta. Tuomioistuin määrittelee menettelyn aikana, onko avioeron myöntämiseen perusteita eli onko aviosuhde kariutunut ja mistä syystä.

Aviosuhde katsotaan kariutuneeksi, jos sen kestänyt vähintään vuoden puoliset eivät ole asuneet yhdessä vähintään kuuteen kuukauteen ja toinen puolisoista puoltaa avioerohakemusta. Tuomioistuin ei tutki aviosuhteen kariutumisen syitä, vaan myöntää avioeron, jos se katsoo puolisoitten yhtenevät lausunnot aviosuhteen kariutumisesta ja heidän aikeensa avioeroon totuudenmukaisiksi ja jos puoliset esittävät tuomioistuimen lainvoimaisen päätöksen, jolla hyväksytään sopimus alaikäisen lapsen huoltajuudesta ja tapaamisoikeudesta avioeron jälkeiselle ajalle; kirjallisen sopimuksen (virallisesti oikeaksi todistettuine allekirjoituksineen) varallisuussuhteista, asumisesta ja tapauksen mukaan elatusavusta avioeron jälkeiselle ajalle.

Jos puolisoilla on alaikäinen lapsi, avioeroa ei voida myöntää, jos se olisi ristiriidassa lapsen edun kanssa erityisistä (esim. lapsen psyykkiseen ja fyysiseen vammaan liittyvistä) syistä. Avioeroa ei voida myöntää ennen kuin päätös alaikäisen lapsen huoltajuudesta ja tapaamisoikeudesta avioeron jälkeiselle ajalle on saanut lainvoiman.

Jos puoliso, joka ei ole ensisijaisesti vastuussa aviosuhteen kariutumisesta avioliiton velvoitteiden rikkomisen vuoksi ja jolle avioero aiheuttaisi vakavaa haittaa, ei puolla avioerohakemusta, tuomioistuin hylkää hakemuksen, jos poikkeukselliset olosuhteet puoltavat avioliiton ylläpitämistä. Jos aviopuolisot eivät kuitenkaan ole asuneet yhdessä yli kolmeen vuoteen, tuomioistuin myöntää avioeron, jos aviosuhde on kariutunut.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Perusteena avioeron myöntämiseen on aviosuhteen syvä, pysyvä ja peruuttamaton kariutuminen, jonka vuoksi aviopuolisoiden ei voida odottaa jatkavan yhteiselämäänsä.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Aviopuoliso, joka on ottanut toisen aviopuolison sukunimen, voi kuuden kuukauden kuluessa avioeropäätöksen lainvoimaiseksi tulosta ilmoittaa väestörekisteriin, että hän siirtyy jälleen käyttämään alkuperäistä sukunimeään tai että hän lakkaa käyttämästä yhteistä sukunimeä alkuperäisen sukunimensä rinnalla.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Aviopuolisoiden yhteisomistus päättyy avioeroon.

Jos yhteinen omaisuus likvidoidaan tai hajotetaan tai jos sitä pienennetään määrällisesti, voimassa olleet yhteiset velvollisuudet ja oikeudet kumoutuvat selvityksen yhteydessä. Selvityssopimus vaaditaan kirjallisena, jos se tehdään avioliiton aikana tai jos selvityksen kohteena oleva asia on sellainen, että omistusoikeuden siirtämisestä vaaditaan kirjallinen sopimus. Jos aviopuolisot eivät pääse sopimukseen yhteisen omaisuuden selvityksestä, siitä huolehtii jommankumman aviopuolison pyynnöstä tuomioistuin. Tuomioistuin lähtee yhteisen omaisuuden selvityksessä oletuksesta, että aviopuolisoiden osuudet yhteiseen omaisuuteen kuuluvista omaisuuksista ovat yhtä suuret. Kullakin aviopuolisolla on oikeus vaatia korvausta yhteiseen omaisuuteen suorittamastaan osuudesta ja velvollisuus korvata se, mikä yhteisestä omaisuudesta on suoritettu hänen yksityiseen omaisuuteensa. Selvityksessä otetaan huomioon ensisijaisesti huollettavana olevien lasten tarpeet sekä se, miten kumpikin aviopuolisosta huolehti perheestä (etenkin lapsista ja perheen taloudenpidosta) ja osallistui yhteiseen omaisuuteen kuuluvien omaisuusarvojen hankintaan ja ylläpitämiseen.

Jos aviopuolisoiden yhteisen omaisuuden selvittämisestä ei ole tehty sopimusta tai selvityksen tekemistä ei ole pyydetty tuomioistuimelta kolmen vuoden kuluttua yhteisomistuksen päättymisestä, irtaimen omaisuuden suhteen pätee, että se katsotaan kuuluvaksi henkilölle, joka omistajana käyttää sitä yksinomaan omiin, perheensä tai perheen taloudenpidon tarpeisiin. Muun irtaimen ja kiinteän omaisuuden katsotaan olevan yhteisomistuksessa samansuuruisin osuuksin; tämä pätee myös muihin varallisuusoikeuksiin, saataviin ja velkoihin.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Ennen kuin tuomioistuin myöntää avioeron vanhemmille, joiden lapsi on alaikäisenä vailla oikeustoimikelpoisuutta, se määrittää vanhempien oikeudet ja velvollisuudet lasta kohtaan avioeron jälkeiselle ajalle. Tuomioistuin määrittää muun muassa, kumman vanhemman huollettavaksi lapsi annetaan ja miten kumpikin vanhemmista osallistuu lapsen huoltoon.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Eronnut puoliso on elatusvelvollinen entistä puolisoaan kohtaan, jos tämä ei pysty elättämään itseään syistä, jotka johtuvat avioliitosta tai liittyvät siihen. Huomioon otetaan etenkin ikä, terveydentila avioeron ajankohtana ja yhteisen lapsen huollon päättymisen. Jos puoliset eivät pääse sopimukseen, elatusavusta päättää tuomioistuin toisen vanhemman pyynnöstä. Elatusapu voidaan maksaa kertakorvauksena tai erissä.

Jos aviopari tai eronneet puoliset eivät pääse sopimukseen elatusavusta, tuomioistuin voi myöntää elatusavun sen puolison pyynnöstä, joka ei ollut pääosallinen aviosuhteen kariutumiseen ja jolle aiheutui avioerosta vakavaa haittaa, mutta enintään avioeroa seuraavien kolmen vuoden ajaksi.

Oikeus elatusapuun raukeaa, jos elatusapuun oikeutettu eronnut puoliso solmii uuden avioliiton tai rekisteröidyn parisuhteen.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Asumuseron oikeusinstituutiota ei ole Tšekissä.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Ks. kysymys 4.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Ks. kysymys 4.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Tuomioistuin mitätöi myös ilman hakemusta sellaisen henkilön kanssa solmitun avioliiton, joka aiemmin on jo solminut avioliiton tai rekisteröinyt parisuhteen tai vastaavan oikeudellisen suhteen ulkomailla, mikäli kyseinen avioliitto, parisuhde tai muu suhde on edelleen voimassa, sekä jälkeläisen, sisaruksen tai adoption kautta sukulaisuussuhteessa olevan henkilön kanssa solmitun avioliiton.

Tuomioistuin mitätöi avioliiton jommankumman puolison hakemuksesta, jos puolison suostumus avioliiton solmimiseen on saatu väkivallan käyttöön tai väkivallalla uhkaamiseen perustuvalla painostuksella tai seurauksena virheellisestä käsityksestä puolison henkilöllisyydestä tai avioliiton neuvottelemisen luonteesta. Hakemus on tehtävän vuoden kuluessa päivästä, jona puoliso aikaisintaan pystyi olosuhteet huomioon ottaen tekemään sen tai jona hän sai tietää asiain oikean tilan. Tuomioistuin mitätöi avioliiton myös sellaisen henkilön hakemuksesta, jolla on tähän legitiimi intressi, jos avioliitto on solmittu oikeudellisen esteen olemassaolosta huolimatta (esim. jos aviopuoliso ei ole täysi-ikäinen tai oikeustoimikelpoinen, pois lukien kuitenkin oikeustoimikelpoisuuden rajoittaminen).

Avioliitto on mitätön, jos ainakin toisen puolison tapauksessa jäävät täyttymättä ehdot, joita on ehdottomasti noudatettava avioliiton solmimista koskevassa suostumuksessa, vihkitöimituksessa tai siihen liittyen.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Ks. kysymys 7.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Tuomioistuimen mitätöimän avioliiton katsotaan olevan alun perin (*ex tunc*) mitätön. Siihen saakka, kun tuomioistuin vahvistaa sen mitättömäksi, se katsotaan kuitenkin voimassa olevaksi. Puolisoiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin yhteistä lasta kohtaan ja heidän varallisuuteensa pätevät avioliiton mitättömäksi julistamisen jälkeen samat säännöt kuin avioeron tapauksessa. Avioliiton mitätöimispäätös tarkoittaa, että mahdollinen puolisoilmoitus sukunimestä niin ikään mitätöityy. Kumpikin puoliso ottaa takaisin alkuperäisen sukunimensä ilman oikeutta valita sukunimeä. Lasten sukunimet pysyvät avioliiton mitättömäksi vahvistamisen jälkeen ennallaan. Lapsen isyysoletus on äidin puolisoilla senkin jälkeen, kun avioliitto on julistettu mitättömäksi.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Käytettävissä on neuvontapalveluja perhe-, avio- ja parisuhdeoikeudellisten suhteiden alalla. Toinen vaihtoehto on sovittelu. Tarkempaa tietoa saa Tšekin sovittelujärjestön (*Asociace mediátorů ČR*) ja Tšekin avio- ja perheoikeudellisen neuvonnan järjestön (*Asociace manželských a rodinných poradců ČR*) sivuilta (ks. linkit jäljempänä). Avioliitto voidaan päättää avioeroon kuitenkin vain tuomioistuimen lainvoimaisella päätöksellä.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Hakemus avioeroa tai avioliiton mitätöimistä koskevan menettelyn aloittamiseksi tehdään piirituomioistuimelle (*okresní soud*), jonka toimivalta-alueella puolisoilla on tai oli viimeinen yhteinen asuinpaikka Tšekissä, jos ainakin toinen puolisoista asuu edelleen kyseisen tuomioistuimen toimivalta-alueella. Jos tällaista tuomioistuinta ei ole, toimivaltainen on sen puolison yleinen tuomioistuin (*obecný soud*), joka ei tehnyt hakemusta menettelyn aloittamiseksi. Jos tällaista tuomioistuinta ei ole, toimivaltainen on hakemuksen tehneen puolison tuomioistuin. Luonnollisen henkilön yleinen tuomioistuin on se piirituomioistuin, jonka toimivalta-alueella henkilöllä on asuinpaikka, ja jos hänellä ei ole asuinpaikkaa, se piirituomioistuin, jonka toimivalta-alueella hän oleskelee. Asuinpaikaksi katsotaan paikka, jossa henkilö asuu pysyväisuhteisesti (tällaisia paikkoja voi olla useampia, jolloin yleisenä tuomioistuimena voivat toimia kaikki kyseiset tuomioistuimet). Lisätietoja löytyy kohdasta "Tuomioistuinten toimivalta".

Hakemus on tehtävä kirjallisena. Siinä on mainittava tuomioistuin, jolle se on osoitettu, hakemuksen tekijä ja tarkat tiedot asianosaisista (sukunimi ja etunimet, henkilötunnus tai syntymäaika, vakituinen asuinpaikka tai postiosoite) ja avioliitosta, jota hakemus koskee (milloin avioliitto alkoi ja aviosuhteen kariutumisen olosuhteet, kulku ja syyt). Hakemus on allekirjoitettava ja päivätävä. Jos kumpikin puoliso suostuu avioeroon, hakemuksessa on oltava kummankin puolison allekirjoitus. Hakemuksessa esitetyt seikat olisi näytettävä toteen asiakirjatodisteilla.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Yleensä asianosaisilla ei ole oikeutta kustannusten korvauksiin avioeromenettelystä, avioliiton mitätöinnistä tai sen toteamisesta, onko avioliitto voimassa vai ei. Tuomioistuin voi myöntää korvausta näihin kustannuksiin tai osaan niistä, jos se on perusteltua tapauksen erityispiirteiden tai osapuolten olosuhteiden vuoksi. Oikeuden puheenjohtaja voi pyynnöstä myöntää osapuolelle täyden tai osittaisen vapautuksen oikeudenkäyntimaksuista, jos se on osapuolen olosuhteiden vuoksi perusteltua ja ellei kyse ole mielivaltaisesta tai selvästi tuloksettomasta oikeuksien vaatimisesta tai puolustamisesta. Osapuolen etujen suojelun niin vaatiessa osapuoli voi myös pyytää tuomioistuinta nimeämään itselleen edustajan (asianajajan). Tuomioistuin voi myös määrätä osapuolelle asianajajan ennen menettelyn käynnistymistä, jolloin osapuolen on täytettävä ehdot oikeudenkäyntimaksuista vapauttamiselle. Osapuolen on näytettävä tuomioistuimelle toteen sosiaaliset olosuhteensa ja ansio- ja varallisuustilanteensa.

Jos asianajolaisissa mainitut ehdot täyttyvät, myös Tšekin asianajajaliitolta (*Česká advokátní komora*) voi pyytää asianajajan oikeusapua maksutta tai alennettua maksua vastaan.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Päätökseen, jolla avioliitto puretaan tai julistetaan mitättömäksi, voi hakea muutosta viidentoista päivän kuluessa tuomioistuimen kirjallisen päätöksen vastaanottamisesta. Valitus on tehtävä kirjallisena tuomioistuimelle, jonka päätöstä muutoksenhaku koskee. Jos alkuperäistä päätöstä tarkistetaan korjaavalla päätöksellä, määräaika alkaa kulua uudelleen siitä, kun korjaava päätös saa lainvoiman. Valitus katsotaan tehdyksi ajoissa, vaikka se saapuisi viidentoista päivän määräajan jälkeen, jos muutoksenhakija oli tekeutunut tuomioistuimelta saamiinsa virheellisiin tietoihin. Muutosta ei ole mahdollista hakea, jos yhteinen avioerohakemus on hyväksytty.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Jos toisessa EU:n jäsenvaltiossa annettu päätös (Tanskaa lukuun ottamatta) kuuluu asetuksen (EY) N:o 2201/2003 (Bryssel IIa -asetuksen) ajalliseen soveltamisalaan, päätös tunnustetaan ilman erillistä menettelyä. Väestörekisteri ottaa päätöksen huomioon viemällä kirjauksen asianomaiseen rekisteriin automaattisesti sen jälkeen, kun vaaditut asiakirjat eli avioeroa, asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskeva toisen EU:n jäsenvaltion tuomioistuimen lainvoimainen päätös (tai sen oikeaksi todistettu jäljennös), sen virallinen tšekinkielinen käännös ja Bryssel IIa -asetuksen 39 artiklassa (tai 33 artiklassa) tarkoitettu todistus on esitetty. Todistuksen antaa asianosaisen pyynnöstä tuomioistuin, joka teki päätöksen avioerosta, asumuserosta tai avioliiton mitätöinnistä. Vaatimuksesta esittää tämä todistus voidaan luopua, jos kaikki tiedot, jotka olisivat todistuksessa, käyvät ilmi itse päätöksestä tai muista esitetyistä asiakirjoista (esim. jos päätökseen on liitetty täytäntöönpanokelpoisuuden vahvistus).

Asianosainen voi kuitenkin pyytää toimivaltaiselta piirituomioistuimelta päätöstä siitä, että tuomio tunnustetaan tai jätetään tunnustamatta, esimerkiksi jos on tarpeen selvittää, onko avioliitto voimassa vai ei (Bryssel IIa -asetuksen 21 artiklan 3 kohta). Tässä tapauksessa kyseessä on kuitenkin vain asianosaisen oikeus, ei velvollisuus, sillä tavanomaisen kirjauksen viemiseksi rekisteriin ei tarvita tällaista päätöstä.

Jos päätös tehtiin toisessa EU-maassa ennen 1. toukokuuta 2004 ja ainakin yksi menettelyn asianosaisista on Tšekin kansalainen, päätös avio-oikeudellisissa asioissa tunnustetaan Tšekin korkeimman oikeuden erityisen päätöksen nojalla. Ulkomainen päätös, johon on liitetty täytäntöönpanokelpoisuuden vahvistus, sekä muut mahdollisesti vaadittavat asiakirjat (esim. vihkitodistus) on esitettävä virallisine tšekinkielisine

käännöksineen Tšekin korkeimmalle oikeudelle. Jollei kansainvälisessä sopimuksessa toisin määrätä, mukaan on liitettävä laillistamistason vahvistus (superlegalisointi tai apostille-todistus). Tarkempia tietoja menettelystä löytyy Tšekin korkeimman oikeuden sivuilta (ks. jäljempänä).

Tietyt Tšekkiä sitovat **kahdenväliset oikeusapua koskevat sopimukset** (kyse on Slovakian, Unkarin ja Puolan kanssa tehdyistä sopimuksista), sisältävät määräyksiä toisen sopimuspuolen viranomaisten muissa kuin varallisuusoikeudellisissa asioissa antamien päätösten tunnustamisesta (näihin kuuluvat myös päätökset avioerosta, asumuserosta ja avioliiton mitätöinnistä). Tällaiset päätökset tunnustetaan Tšekissä ilman erillistä menettelyä pelkällä väestörekisteriin viennillä. Väestörekisteri kirjaa viennin rekisteriin sen jälkeen, kun ulkomainen päätös, jonka mukana on täytäntöönpanokelpoisuuden vahvistus ja sen virallinen tšekinkielinen käännös, on esitetty. Jollei kansainvälisessä sopimuksessa toisin määrätä, mukaan on liitettävä laillistamistason vahvistus (superlegalisointi tai apostille-todistus). Menettelyä sovelletaan vain tapauksissa, joissa päätös on tehty ennen 1. toukokuuta 2004. Muissa tapauksissa sovelletaan Bryssel IIa -asetuksen mukaista menettelyä (ks. edellä).

Tšekki on **avioerojen ja asumuserojen tunnustamista koskevan yleissopimuksen** sopimuspuoli (Haag, 1.6.1970). Jos päätös täyttää yleissopimuksen ehdot, Tšekin omaksuman käytännön mukaan tunnustamiseen ei tarvita erillistä menettelyä Tšekin korkeimmassa oikeudessa edellyttäen, että päätös on saanut lainvoiman 11. heinäkuuta 1976 jälkeen eli Haagin yleissopimuksen tultua voimaan Tšekissä. Ulkomainen päätös, johon on liitetty täytäntöönpanokelpoisuuden vahvistus ja virallinen tšekinkielinen käännös, on esitettävä väestörekisterille. Jollei kansainvälisessä sopimuksessa toisin määrätä, mukaan on liitettävä laillistamistason vahvistus (superlegalisointi tai apostille-todistus).

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Päätös voidaan kiistää Bryssel IIa -asetuksen 22 artiklassa mainituin perustein. Tällöin voidaan tehdä hakemus alueellisesti toimivaltaiselle piirituomioistuimelle, joka on sen luonnollisen henkilön yleinen tuomioistuin, jota vastaan hakemus tehdään.

Se, että väestörekisteri tunnustaa päätöksen automaattisesti kahdenvälisen sopimuksen tai avioerojen ja asumuserojen tunnustamista koskevan yleissopimuksen (Haag, 1.6.1970) mukaisesti, voidaan riitauttaa hallinnollisessa menettelyssä, mihin liittyy mahdollisuus kääntyä myöhemmin toimivaltaisen alueoikeuden (*krajský soud*) puoleen hallinto-oikeusjärjestelmässä.

Tšekin korkeimman oikeuden vahvistamaan päätöksen tunnustamiseen ei voi hakea muutosta.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Tšekissä avioeroon sovelletaan sen valtion lakia, jonka kansalaisia aviopuolisot olivat avioeromenettelyn alkaessa. Jos puoliset olivat eri valtioiden kansalaisia, avioeroon sovelletaan sen valtion lakia, jossa kummallakin puolisoilla on vakituinen asuinpaikka, ja muissa tapauksissa Tšekin lakia. Jos sovellettavaksi tulisi ulkomainen lainsäädäntö, joka ei salli avioeroa tai sallisi sen vain poikkeuksellisen hankalin edellytyksin ja jos ainakin toinen puolisoista on Tšekin kansalainen tai ainakin toisella puolisoista on Tšekissä vakituinen asuinpaikka, sovelletaan Tšekin lakia.

Viitteet

- [Tšekin sovittelujärjestö](#)
- [Tšekin avio- ja perheoikeudellisen neuvonnan järjestö](#)
- [Tšekin korkein oikeus – ulkomaisten päätösten tunnustaminen](#)

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 16/12/2020

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Saksa

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Avioero voidaan myöntää ainoastaan tuomioistuimen päätöksellä, joka annetaan toisen tai molempien puolisoitten hakemuksesta (siviililain (*Bürgerliches Gesetzbuch*, BGB) 1564 §:n ensimmäinen virke).

Avioero voidaan myöntää aviosuhteen päättymisen perusteella (BGB:n 1565 §:n 1 momentin ensimmäinen virke). Tällöin arvioidaan avioliiton nykytilannetta ja tulevaisuudennäkymiä. Lainsäätäjät on määrittänyt seuraavat aviosuhteen päättymistä koskevat oletukset:

Aviosuhteen päättymisen on kyseessä silloin, kun puoliset eivät enää asu yhdessä eikä ole odotettavissa, että he muuttaisivat yhteen (BGB:n 1565 §:n 1 momentin toinen virke).

Tuomioistuin voi BGB:n 1566 §:n mukaan tietyn ajan kuluttua kiistatta todeta aviosuhteen päättyneen, jos

molemmat puoliset hakevat eroa tai ovat asuneet erillään yhden vuoden tai

toinen puoliso hakee eroa ja toinen suostuu siihen ja he ovat asuneet erillään jo yhden vuoden tai

toinen puoliso hakee eroa eikä toinen puoliso suostu siihen, mutta he ovat asuneet erillään jo kolme vuotta.

Jos puoliset eivät ole vielä asuneet yhtä vuotta erillään, avioero voidaan myöntää vain harvoissa poikkeustapauksissa, esimerkiksi silloin, kun avioliiton jatkuminen on eroa hakeneelle puolisoille kohtuutonta syistä, jotka liittyvät toiseen puolisoon (esim. fyysinen pahoinpity) (BGB:n 1565 §:n 2 momentti).

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Saksan lainsäädännön mukaan aviosuhteen päättymisen on ainoa avioeron myöntämisperuste. Aviopuolison syyllisyyttä eroon ei ole säädetty myöntämisperusteeksi.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Eronnut aviopuoliso säilyttää sukunimen, josta puoliset ovat päättäneet. Hän voi myös ottaa uudestaan käyttöön syntymäsukunimensä tai nimen, joka hänellä oli siihen asti, kun hän sai avioliiton kautta sukunimen, tai lisätä avioliiton kautta saamaansa sukunimeen syntymäsukunimensä tai nimen, joka hänellä oli siihen asti, kun hän sai avioliiton kautta sukunimen, tekemällä tästä ilmoituksen väestörekisterinpitäjälle (BGB:n 1355 §:n 5 momentti).

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

3.2.1 Asunnon ja koti-irtaimiston jakaminen

Yhteiseen asuntoon ja koti-irtaimiston jakamiseen sovelletaan BGB:n 1568a ja 1568b §:n mukaan lähtökohtaisesti seuraavaa: Puoliso, jolla on suurempi tarve saada asunto ja koti-irtaimisto käyttöönsä, voi pyytää, että toinen puoliso jättää asunnon tai koti-irtaimiston hänelle. Tällöin otetaan erityisesti huomioon kummankin puolison elinolosuhteet ja yhteisten lasten hyvinvointi.

Jos kyseessä on vuokra-asunto, puoliso, joka saa jäädä asuntoon, muodostaa vuokrasuhteen riippumatta siitä, olivatko molemmat puoliset aiemmin vuokralaisia tai vain toinen heistä.

Jos kyseessä on omistusasunto, sovelletaan seuraavaa:

Jos vain toinen puolisoista omistaa siihenastisen asunnon, toisella puolisoilla on asunnon käyttöoikeus vain poikkeustapauksissa, nimittäin silloin, kun se on välttämätöntä kohtuuttomien vaikeuksien välttämiseksi (BGB:n 1568a §:n 2 momentti).

Jos puoliset omistavat asunnon yhdessä, sovelletaan ensimmäisessä kohdassa mainittuja periaatteita.

Kummassakin tapauksessa on sekä puolisoilla, jolle asunto jää, että puolisoilla, joka ei saa enää käyttää omaisuuttaan, oikeus siihen, että heidän välillään tehdään vuokrasopimus ja sovitaan kyseisellä asuinalueella tavanomaisesta vuokrasta.

Koti-irtaimiston osalta on tehtävä ero niiden esineiden välillä, jotka ovat aviopuolisoiden yhteisiä, ja niiden, jotka ovat jommankumman puolison omia:

Yhteisiin esineisiin sovelletaan ensimmäisessä kohdassa tältä osin mainittuja periaatteita. Puoliso, joka joutuu luopumaan esineestä, voi vaatia asianmukaisen korvauksen.

Esineisiin, jotka ovat toisen puolison omia, ei toisella puolisoilla ole oikeutta.

3.2.2 Tasaus omaisuuden tuoton jakamiseen perustuvassa aviovarallisuusjärjestelmässä

Jos puolisoitten lakisääteinen aviovarallisuusjärjestelmä on puolisoitten omaisuuden tuoton jakamiseen perustuva (*Zugewinnngemeinschaft*), eivätkä he eron yhteydessä sovi tasauksesta, omaisuuden tuotto voidaan toisen puolison hakemuksesta tasata erityisessä tuomioistuimenmenettelyssä (BGB:n 1372 § ja sitä seuraavat pykälät). Tasaus tapahtuu seuraavasti:

Laskelman lähtökohdaksi on kummankin puolison omaisuuden arvo avioliiton solmimishetkellä (alkuvarallisuus, BGB:n 1374 §) ja aviovarallisuussuhteen päättyessä (loppuvarallisuus, BGB:n 1375 §). Omaisuus, jonka puoliso on avioliiton aikana perinyt tai saanut lahjoituksena, lasketaan mukaan hänen alkuvarallisuuteensa. Loppuvarallisuuden laskennassa katkeamispäivä on päivä, jona avioerohakemus on annettu toiselle puolisoille tiedoksi. Omaisuuden tuotto on määrä, jonka verran puolison loppuvarallisuus on alkuvarallisuutta suurempi (BGB:n 1373 §). Puolisolla, jonka omaisuuden tuotto on pienempi, on oikeus saada puolet erotuksesta suhteessa toisen puolison omaisuuden tuottoon (tasausvaatimus) (BGB:n 1378 §:n 1 momentti). Oikeus tasaukseen merkitsee rahasumman maksamista. Tasaukseen oikeutettu ei voi yleensä vaatia, että hänelle siirretään tietyt tasaukseen veloitettujen puolison omaisuuserät. Perheasiain tuomioistuin (*Familiengericht*) voi kuitenkin poikkeustapauksissa siirtää yksittäisiä omaisuuseriä (BGB:n 1383 §). Tämä on tosin mahdollista vain silloin, kun

se on tasaukseen veloitettujen puolison kannalta kohtuullista ja

sen avulla tasaukseen oikeutettu voi välttää selkeän kohtuuttomuuden, joka rahamääräisestä tasauksesta aiheutuisi.

Siirrettyjen omaisuuserien arvo otetaan huomioon tasausvaatimuksessa.

Puolisot voivat omaisuutensa tuoton jakamiseen perustuvan lakisääteisen aviovarallisuusjärjestelmän (*gesetzlicher Güterstand*) sijaan valita notaarin vahvistamana omaisuuden erillisyyteen perustuvan aviovarallisuusjärjestelmän (*Gütertrennung*, BGB:n 1414 §), omaisuuden yhteisyyteen perustuvan aviovarallisuusjärjestelmän (*Gütergemeinschaft*, BGB:n 1415–1518 §) tai vapaavalintaisen puolisoitten omaisuuden tuoton jakamiseen perustuvan aviovarallisuusjärjestelmän (*Wahlzugewinnngemeinschaft*, BGB:n 1519 §).

3.2.3 Seuraukset puolisoitten vanhuuseläkkeen kannalta

Avioeron yhteydessä myös puolisoitten avioliiton aikana ansaitsemat eläkeoikeudet (esim. lakisääteinen eläkevakuutus, virkamieseläke, työeläke, yrityksen vanhuuseläke tai yksityinen vanhuus- tai työkyvyttömyyseläke) jaetaan eläketasauksella puoliksi. Näin varmistetaan, että kumpikin puoliso saa yhtäläisen oikeuden avioliiton aikana kertyneisiin eläke-etuuksiin ja kummallakin puolisoilla on itsenäinen oikeus vanhuuseläkkeeseen.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

3.3.1 Vanhempainvastuu

Jos lapsen yhteishuoltajina olevat vanhemmat eroavat, yhteishuoltajuus jatkuu. Tuomioistuin antaa ratkaisun huoltajuudesta vain silloin (lukuun ottamatta tilannetta, jossa lapsen hyvinvointi vaarantuu), kun vanhempi hakee perheasiain tuomioistuimessa (*Familiengericht*) vanhempainvastuun siirtämistä osittain tai kokonaan yksin itselleen. Tällainen hakemus on hyväksyttävä, jos toinen vanhempi hyväksyy asian eikä vähintään 14 vuotta täyttänyt lapsi sitä vastusta, ja on odotettavissa, että yhteishuoltajuudesta luopuminen ja huoltajuuden siirto hakijalle turvaa parhaiten lapsen hyvinvoinnin (BGB:n 1671 §:n 1 momentti).

Saksan lainsäädännössä lähdetään siitä, että yhteyden säilyttäminen lapsen ja molempien vanhempien välillä on pääsääntöisesti lapsen edun mukaista.

Näin ollen Saksan lainsäädännössä turvataan sekä lapsen oikeus pitää yhteyttä molempiin vanhempiinsa että vanhempien oikeus tähän yhteydenpitoon, johon vanhemmille asetetaan myös velvollisuus (BGB:n 1684 §:n 1 momentti). Huoltajuuden jakautuminen ei vaikuta tähän.

3.3.2 Elatusvastuu

Vanhemmat ovat velvollisia turvaamaan lastensa elatuksen (BGB:n 1601 §). Lapsilla on oikeus elatukseen, jos he eivät kykene elättämään itseään (BGB:n 1602 §). Vanhempien elatusvastuun suuruus määräytyy heidän elatuskykynsä mukaan (BGB:n 1603 §). Vanhemmilla on kuitenkin korostettu elatusvastuu lastensa osalta, jolloin elatuskyvyn arvioinnissa on ratkaisevaa mahdollisesti saatavissa olevat tulot eivätkä ainoastaan käytettävissä olevat tulot (BGB:n 1603 §:n 2 momentti). Vanhempien on osallistuttava lastensa elatukseen periaatteessa tulojensa ja varallisuutensa mukaisessa suhteessa. Vanhempi, joka hoitaa lasta, täyttää elatusvelvollisuutensa säännönmukaisesti lasta hoitamalla ja tästä huolehtimalla (BGB:n 1606 §:n 3 momentti). Näin ollen vanhempien erottua elatusmaksuvelvollinen on yleensä vain vanhempi, jonka luona lapsi ei asu.

Lapsen elatus sisältää hänen koko elatarpeensa tyydyttämisen mukaan luettuna asianmukaisesta koulutuksesta aiheutuvien kustannusten kattamisen (BGB:n 1610 §).

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Avioeron jälkeen kummankin puolison on huolehdittava itse toimeentulostaan (BGB:n 1569 §). Näin ollen heidän on harjoitettava asianmukaista ansiotoimintaa (BGB:n 1574 §:n 1 momentti). Jos ansiotoiminnan harjoittaminen sitä edellyttää, hänen on hankittava itselleen koulutus tai lisä- tai uudelleen koulutusta, jos opintojen päätökseen saattaminen on todennäköistä (BGB:n 1574 §:n 3 momentti).

Eronneella puolisoilla on kuitenkin oikeus elatukseen

niin kauan kun ja siinä määrin kuin hänellä ei voida katsoa olevan mahdollisuuksia ansiotyöhön yhteisen lapsen hoitamisen (BGB:n 1570 §) taikka sairauden tai muun vamman taikka huonon fyysisen tai psyykkisen tilansa (1572 §) vuoksi,

jos hänen ei voida tietynä ajankohtana, erityisesti avioeroajankohtana tai yhteisen lapsen hoidon ja kasvatuksen päättymisajankohtana, enää odottaa ikänsä vuoksi tekevän ansiotyötä (BGB:n 1571 §),

niin kauan kun ja siinä määrin kuin eronnut puoliso hankkii itselleen koulutusta taikka lisä- tai uudelleen koulutusta avioliiton vuoksi puuttuvan koulutuksensa tai heikentyneen ansiokykyänsä parantamiseksi, jolloin edellytetään, että hän aloittaa kyseisen koulutuksen mahdollisimman pian voidakseen tehdä asianmukaista ansiotyötä, jolla toimeentulo turvataan pitkäaikaisesti, ja että opintojen päätökseen saattaminen on todennäköistä (BGB:n 1575 §),
niin kauan kun ja siinä määrin kuin puoliso ei pysty löytämään asianmukaista ansiotyötä eron jälkeen (BGB:n 1573 §:n 1 momentti),
niin kauan kun ja siinä määrin kuin hänellä ei voida katsoa olevan mahdollisuuksia päästä ansiotyöhön muiden painavien syiden vuoksi ja elatuksen epäminen olisi selvästi kohtuutonta ottaen huomioon molempien puolisojen etu (BGB:n 1576 §),
niin kauan kun sopivasta ansiotyöstä saadut tulot eivät riitä kattamaan kaikkia elinkustannuksia (BGB:n 1573 §:n 2 momentti).

Elatusavun suuruus määräytyy avioliiton aikaisten elinolosuhteiden perusteella, ja se sisältää myös kustannukset asianmukaisesta vakuutuksesta sairauden ja hoidon tarpeen sekä tilanteesta riippuen myös vanhuuden tai alentuneen työkyvyn varalta (BGB:n 1578 §). Jollei elatusvelvollinen puoliso kykene suorittamaan elatusta siihen oikeutetulle henkilölle tulojensa ja varallisuutensa sekä muiden velvollisuuksiensa perusteella omaa toimeentuloaan vaarantamatta, hänen on suoritettava elatusta vain sen verran kuin on kohtuullista ottaen huomioon eronneiden puolisojen tarpeet sekä tulot ja varallisuus (BGB:n 1581 §:n ensimmäinen virke).

Elatusapua voidaan BGB:n 1578b §:n mukaan pienentää ja/tai rajoittaa ajallisesti, jos sen rajoittamaton maksaminen olisi kohtuutonta. Tämä mahdollisuus liittyy erityisesti BGB:n 1570–1573 §:ään, sillä 1570 §:ssä tarkoitettua kohtuullisuuden arvioinnissa, jota lapsen elatusavun jatkaminen lapseen tai vanhempaan liittyvistä syistä lapsen kolmannen ikävuoden jälkeen edellyttää, on kyse ajallista rajoittamista koskevasta erityissäännöksestä. BGB:n 1578b §:ää sovellettaessa on otettava huomioon tarpeet, joita elatusapuun lapsen hoitoa ja kasvatusta varten oikeutetun puolison huoltamalla yhteisellä lapsella on. Lisäksi on otettava huomioon, missä määrin avioliitto on haitannut mahdollisuutta huolehtia omasta elatuksesta. Avioliitosta johtuvasta haitasta on kyse, kun elatukseen oikeutetun tulot ovat pienemmät kuin ne olisivat olleet ilman avioliittoa. BGB:n 1578b §:n 1 momentin kolmannen virkkeen mukaan tällainen haitta voi aiheutua erityisesti lastenhoidosta sekä tavasta, jolla kodinhoito- ja ansaintavastuu on jaettu. Arvioitaessa avioliitosta johtuvia haittoja on perusteellisessa arvioinnissa otettava huomioon kyseisen yksittäistapauksen kaikki olosuhteet, mm. avioliiton kesto.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Puoliso voi halutessaan asua erillään puolisoistaan ilman erityisiä mahdollisuuksia. BGB:n 1361–1361b §:ssä on erillään asumista koskevia säännöksiä (ks. kohta 6).

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Puolisoiden on asuttava erillään. Puolisot asuvat erillään, kun he eivät asu yhdessä eikä jompikumpi heistä selvästikään halua muuttaa yhteen, vaan kieltäytyy siitä (BGB:n 1567 §:n 1 momentti).

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Jos puoliset asuvat erillään tai toinen heistä aikoo asua erillään, puoliso voi vaatia, että toinen puoliso jättää yhteisen kodin tai osan siitä hänen yksinomaiseen käyttöönsä (ns. asumisoikeusmääräys, *Wohnungszuweisung*) tarpeelliseksi ajaksi kohtuuttomien vaikeuksien välttämiseksi (BGB:n 1361b §). Jos puoliso on pahoinpidelty tai uhannut toista puolisoa, koko asunto on pääsääntöisesti osoitettava pahoinpidellyn tai uhatun puolison yksinomaiseen käyttöön. Asumisoikeusmääräyksen tarkoituksena ei ole avioeron valmistelu tai sen helpottaminen.

Erillään asumisen ajaksi voidaan antaa määräys myös koti-irtaimiston käytöstä (BGB:n 1361a §). Kumpikin puoliso voi tällöin vaatia itselleen kuuluvien esineiden luovuttamista toisen hallusta. Tämä ei kuitenkaan päde, jos puoliso, jolta luovuttamista vaaditaan, tarvitsee esineitä uuden taloutensa hoitamisessa ja esineiden jääminen hänelle on kyseisessä tapauksessa kohtuullista (esim. pyykinpesukoneen jääminen puolisolle, jonka kanssa lapset asuvat). Lisäksi puoliso voi erillään asumisen aikana vaatia toiselta puolisoilta BGB:n 1361 §:n nojalla puolisojen elinolosuhteiden sekä tulojen ja varallisuuden perusteella asianmukaista elatusta. Elatus asumuseron aikana on solidaarisuuden ilmaus, ja sen tarkoituksena on, että puoliset eivät asumuserossa joudu ahdingoon. Lisäksi puolisoilla on oltava mahdollisuus palata avioelämään taloudellisista seikoista riippumatta. Siksi puoliset ovat vielä verrattain suuressa määrin vastuussa toisistaan, ja taloudellista omavastuuta ja velvollisuutta elättää itsensä edellytetään vain rajoitetusti. Erillään asuva puoliso on oikeutettu elatukseen silloin, kun hänen ei ole mahdollista tyydyttää tarpeitaan tuloillaan ja varallisuudellaan.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliiton mitätöintiä ei ole olemassa. Avioliitto voidaan peruuttaa tuomioistuimen päätöksellä hakemuksesta (BGB:n 1313 § ja sitä seuraavat pykälät). Käytännössä avioliiton peruuttamisen menettelyt ovat harvinaisia.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliiton peruuttamisedellytyksiä ovat lainvastaisuus tai suostumuksen puute. Edellytykset on lueteltu tyhjentävästi BGB:n 1314 §:ssä.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Avioliiton peruuttamisen vaikutukset ovat samat kuin avioeron (BGB:n 1318 §). Ks. kohta 3.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Avioeron yhteydessä vanhemmilla on oikeus neuvontaan lapsia ja nuoria koskevien tukipalvelujen puitteissa (*Jugendamt*). Neuvonnan tavoitteena on auttaa erillään asuvia tai eronneita luomaan edellytykset lapsen tai nuoren hyvinvointiin tähtäävälle vanhemmuudelle. Vanhempia autetaan laatimaan lapsen huollosta sovinnollinen suunnitelma, jonka laatimiseen lapsi tai nuori osallistuu tarkoituksenmukaisella tavalla. Neuvontakeskukset löytyvät osoitteesta <https://www.dajeb.de/>. Lisäksi on mahdollista selvittää riitoja sovittelumenettelyssä sovinnon aikaansaamiseksi. Lisätietoja perheasioiden sovittelusta on osoitteessa <https://www.bafm-mediation.de/>

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä mahdollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Saksan lainsäädännössä tunnetaan ainoastaan avioero, avioliiton peruuttaminen ja avioliiton olemassaolon toteaminen tai sen puuttumisen toteaminen (laki menettelyistä perheoikeudellisissa ja hakemusasioissa, *Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit*, FamFG, 121 §).

Avioasiaa koskeva hakemus on yleensä toimitettava käräjäoikeuteen (*Amtsgericht*) tai perheasiain tuomioistuimeen (*Famliengericht*) (FamFG:n 111 § ja 121 § ja tuomioistuinta koskevan lain (*Gerichtsverfassungsgesetz*) 23b §). Alueellinen toimivalta määräytyy FamFG:n 122 §:n mukaan. Menettelyissä on käytettävä asianajajaa.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Kansalainen, joka ei pysty maksamaan menettelystä aiheutuvia kustannuksia tai joka kykenee suorittamaan ne vain osittain tai erissä henkilökohtaisten tai taloudellisten olosuhteidensa vuoksi, voi hakea oikeusapua perheasiain tuomioistuimissa käytäviin menettelyihin. Oikeusavun myöntäminen edellyttää, että kanteella tai puolustuksella on mahdollisuudet menestyä eikä vaikuta siltä, että tarkoituksena on kiusanteko. Oikeusavun myöntämisellä varmistetaan oikeussuojaa myös taloudellisesti vähäosaisille. Oikeusapu kattaa saajan käytettävissä olevien tulojen mukaan kokonaan tai osittain menettelystä saajalle aiheutuneet kustannukset. Oikeusapu kattaa asianajajan kustannukset, jos tuomioistuin määrää oikeudenkäyntiasianajan. Lisätietoja on neuvontaa ja oikeusapua koskevassa oikeus- ja kuluttajansuojaministeriön esitteessä *Beratungshilfe und Prozesskostenhilfe*: <https://www.bmfv.de/>.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Avioero päätökseen tai avioliiton peruuttamispäätökseen voi hakea muutosta tekemällä FamFG:n 58 §:n ja sitä seuraavien pykälien mukaisesti valituksen. Valituksen käsittelee osavaltion ylioikeus (*Oberlandesgericht*).

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Tällainen päätös (lukuun ottamatta Tanskassa annettua päätöstä) tunnustetaan Saksassa automaattisesti 27 päivänä marraskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 (jäljempänä Bryssel IIa -asetus) mukaisesti ilman erityistä tunnustamismenettelyä. Bryssel IIa -asetuksen mukaan avioeroa, avioliiton peruuttamista tai sen mitätöimistä koskeva tuomioistuinmenettely on yleensä tullut käynnistää 1 päivän maaliskuuta 2001 jälkeen (poikkeuksista ks. Bryssel IIa -asetuksen 64 artikla). Vanhoihin tapauksiin sovelletaan ensi sijassa Bryssel IIa -asetusta edeltänyttä Bryssel II -asetusta. Tanskassa annettujen päätösten osalta edellytetään yleensä edelleen erityistä tunnustamismenettelyä.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Edellä mainitun 27 päivänä marraskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa on kyseisen päätöksen tunnustamatta jättämisen osalta yleensä toimivaltainen sen osavaltion ylioikeuden (*Oberlandesgericht*) paikkakunnalla oleva perheasiain tuomioistuin (*Familiengericht*), jonka tuomiopiirissä

vastaajalla tai lapsella, jota päätös koskee, on kotipaikka tai

(tällaisen toimivallan puuttuessa) on painavimmat syyt asian käsittelemiseksi tai avun tarve ilmenee;

tai muussa tapauksessa perheasiain tuomioistuin Pankow/Weißensee.

Poikkeuksena on Niedersachsenin osavaltio, jossa edellä mainittuihin kriteereihin perustuva toimivalta on kaikkien ylioikeuspiirien osalta keskitetty Cellen käräjäoikeuteen (*Amtsgericht*).

Menettelyssä noudatetaan lakia menettelyistä perheoikeudellisissa ja hakemusasioissa.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Sellaiseen avioeroon, jota koskevat tosiseikat liittyvät toisen valtion lainsäädäntöön, sovellettava laki määräytyy Saksassa ja tällä hetkellä 16 muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa ns. Rooma III -asetuksen mukaan (neuvoston asetus (EU) N:o 1259/2010, annettu 20 päivänä joulukuuta 2010, tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla). Rooma III -asetuksen perusteella määräytyvää lakia sovelletaan myös silloin, kun sovellettava laki ei ole osallistuvan jäsenvaltion laki.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 29/12/2023

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Viro

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Jos molemmat aviopuolisot suostuvat avioeroon ja tekevät yhdessä kirjallisen hakemuksen, avioeron voi myöntää väestörekisteritoimisto tai notaari.

Tuomioistuin voi myöntää avioeron toisen aviopuolison nostaman kanteen perusteella, jos aviopuolisot ovat eri mieltä avioerosta tai avioeroon liittyvistä tosiseikoista tai kun väestörekisteritoimistolla ei ole toimivaltaa myöntää avioeroa.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Väestörekisteritoimisto tai notaari voi myöntää avioeron, jos molemmat aviopuolisot suostuvat avioeroon ja tekevät yhdessä kirjallisen hakemuksen ja jos molemmat aviopuolisot asuvat Virossa.

Tuomioistuin voi myöntää avioeron toisen aviopuolison toista aviopuolisoa vastaan nostaman kanteen perusteella, jos aviopuolisoiden väliset suhteet ovat peruuttamattomasti katkenneet. Aviopuolisoiden välisiä suhteita pidetään katkenneina, jos puolisoilla ei ole enää avioelämää ja voidaan perustellusti olettaa, etteivät puoliset enää palaa takaisin avioelämään. Aviopuolisoiden välisten suhteiden katsotaan katkenneen, kun puoliset ovat asuneet erillään vähintään kaksi vuotta.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Avioero ei vaikuta aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin. Kun tuomioistuin tai väestörekisteritoimisto myöntää avioeron, se voi palauttaa aviopuolison aiemman sukunimen tämän pyynnöstä. Muulloin voimaan jää avioliiton aikainen sukunimi.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Avioliiton päättyessä omaisuus jaetaan puolisoitten välisten varallisuussuhteiden mukaisesti. Jos **omaisuus on yhteinen**, puoliset yleensä jakavat sen keskenään yhteisomistuksen lakkauttamista koskevien säännösten mukaisesti. Aviovarallisuus otetaan huomioon sellaisena kuin se on aviovarallisuussuhteen päättyessä. Puolisoiden ei ole avioerossa pakko jakaa omaisuutta. Puolisot toteuttavat yhteiseen omaisuuteen liittyviä oikeuksia ja velvollisuuksia yhdessä, kunnes omaisuus jaetaan. Heillä on myös oikeus omistaa yhteisomistukseen kuuluvia esineitä yhdessä.

Jotta puolisoitten **omaisuuden tuotto voidaan jakaa** aviovarallisuussuhteen päättyessä, kummankin puolison avioliiton aikana karttunut omaisuus määritellään ja vahvistetaan tuoton jakamisesta johtuva rahasaatavaa koskeva vaatimus.

Jos puoliset haluavat jakaa omaisuuden avioerossa, omaisuus jaetaan valitun aviovarallisuussuhteen tai avioehtosopimuksen mukaisesti. Jos puoliset ovat tehneet avioehdon, se raukeaa avioerossa. Kun avioehto raukeaa avioerossa, siitä johtuvat oikeudet ja velvollisuudet lakkaavat. Omaisuus jaetaan avioehtosopimuksen mukaisesti.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Avioero ei vaikuta vanhempien vastuuseen, ja vanhemmilla säilyy yhteishuoltajuus.

Vanhempien on sovittava siitä, kenen luona lapset asuvat ja siitä, kuka osallistuu lasten kasvattamiseen ja missä määrin. Lisäksi on sovittava siitä, miten ja kuinka kauan elatusapua tulee maksaa. Alaikäisen lapsen kuukausittainen elatusmaksu ei saa olla pienempi kuin alaikäiselle lapselle perhelain mukaisesti laskettu elatusavun vähimmäismäärä.

Jos vanhemmat eivät suostu tai kykene yhteishuoltajuuteen, kummallakin on oikeus pyytää tuomioistuimelta hakemusasiana lapsen osa- tai kokonaishuoltajuutta. Huoltajuuden muutoksista huolimatta vanhemman elatusvelvollisuus alaikäisen lapsen suhteen säilyy entisellään.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Entisellä puolisoilla on oikeus elatusapuun

sihen asti kun lapsi täyttää kolme vuotta, jos entinen puoliso ei pysty avioeron jälkeen elättämään itseään sen vuoksi, että hän huolehtii lapsesta jos entinen puoliso ei pysty avioeron jälkeen elättämään itseään vanhuuden tai terveydentilan vuoksi ja vanhuuteen tai terveydentilaan liittyvä avun tarve oli olemassa jo avioeron tapahtuessa. Entiseltä puolisoilta voi vaatia elatusapua vanhuuden tai terveydentilan vuoksi myös silloin kun vanhuuteen tai terveydentilaan liittyvä avun tarve oli olemassa jo silloin kun oikeus saada elatusapua entiseltä puolisoilta jollakin muulla lailla säädettyllä perusteella päättyi. Elatusapua on maksettava niin kauan kuin siihen oikeutetun henkilön ei voida olettaa pystyvän hankkimaan elantonsa.

Lapsen isän on elätettävä lapsen äitiä 8 viikon ajan ennen lapsen syntymää ja 12 viikon ajan sen jälkeen.

Tuomioistuin voi vapauttaa entisen puolison elatusvelvollisuudesta laista johtuvien perusteiden.

Elatusapuun oikeutettu entinen puoliso voi vaatia lakisääteisen elatusvelvollisuuden täyttämistä vasta siitä hetkestä, kun kanne on jätetty.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Asumuserona pidetään tilannetta, jossa puolisoilla ei ole yhteistä kotitaloutta tai avioelämää ja jossa vähintään toisella puolisoista ei ole selvästikään halua näitä palauttaa tai luoda.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Puolisot elävät erillään.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Kun puoliset ovat asumuserossa, puoliso voi vaatia toiselta

perheen hyväksi käytettyjä esineitä, joita hän tarvitsee erillisessä kotitaloudessaan ja joiden käytön jatkamiseen hänellä on oikeutettu etu.

Yhteisomistuksessa oleva perheen tavallinen koti-irtaimisto jaetaan puolisoitten kesken tasapuolisuutta noudattaen. Yleissääntönä on, että kumpikin puoliso voi vaatia omistuksessaan olevat käyttöesineet itselleen. Yhteisomistuksessa (ennen kaikkea puolisoitten yhteisomistuksessa) oleva omaisuus on jaettava oikeudenmukaisesti osapuolten ja lasten edut huomioon ottaen;

perheen yhteisen asunnon luovuttamista kokonaan tai osittain puolison omaan käyttöön, jos se on tarpeen suurten henkilökohtaisten vaikeuksien estämiseksi. Vaikka lähtökohtaisesti on otettava huomioon asunnon omistajan etuoikeus, tuomioistuin voi katsoa molempien puolisoitten mahdollisuuksia ja lasten etuja arvioitaessa, että asunto on syytä jättää sen puolison käyttöön, joka ei omista asuntoa.

Jos puoliset ovat asumuserossa, molempien on maksettava säännöllisesti tietty summa sellaisten tavanomaisten menojen kattamiseksi, jotka toinen puoliso on toteuttanut perheen hyväksi.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliiton mitätöinti tarkoittaa sitä, että avioliitto on alusta asti ollut pätemätön. Avioliitto mitätöidään tuomioistuimen päätöksellä.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliiton mitätöimiseksi voidaan ottaa huomioon ainoastaan perhelain esitetyt pätemättömyysperusteet. Tuomioistuin voi toisin sanoen mitätöidä avioliiton kannamenettelyssä, jos

avioliittoa solmittaessa on rikottu avioliiton solmimiseksi vahvistettua vähimmäisikää tai oikeuskelpoisuutta koskevia vaatimuksia

avioliittoa solmittaessa on rikottu laissa säädettyä avioitumiskieltoa

avioliittoa solmittaessa on rikottu laissa säädettyjä muotovaatimuksia

ainakin toisella puolisoilla oli avioliittoa solmittaessa tilapäinen mielenhäiriö tai hän oli muista syistä arvostelukyvytön

avioliitto on solmittu petoksella tai uhkailun tai väkivallan avulla, mukaan lukien puolison terveydentilan tai muun henkilökohtaisen olosuhteen salaaminen, jos kyseinen olosuhde on avioliiton kannalta olennainen

toinen tai kumpikaan puoliso ei ole suunnitellut täyttävänsä avioliitosta johtuvia velvollisuuksia vaan avioliitto on solmittu muiden tarkoituksien vuoksi, etenkin oleskeluluvan saamiseksi Virossa (lumeavioliitto).

aviopuolisoista on avioliiton aikana tullut sukupuolenvaihdoksen vuoksi samaa sukupuolta.

Lisäksi avioliitto katsotaan pätemättömäksi, jos

puolisot ovat samaa sukupuolta

avioliiton on vahvistanut henkilö, jolla ei ole henkikirjoittajan pätevyyttä

toinen puoliso ei ole ilmaissut tahtovansa solmia avioliiton.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Kun avioliitto mitätöidään, se on pätemätön alusta lähtien. Jos avioliitto mitätöidään kuitenkin sillä perusteella, että puoliset ovat samaa sukupuolta, avioliiton katsotaan päättyvän tuomioistuimen päätöksen tullessa voimaan. Henkilöillä, joiden avioliitto on mitätöity, ei ole toistensa suhteen avioliitosta (esim. avioehtosopimuksesta, joka sekin on mitätöity) johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia.

Jos avioliitto mitätöidään sillä perusteella, että toinen osapuoli salasi toiselta olevansa jo naimisissa tai sai toisen osapuolen avioitumaan petoksella tai uhkailun tai väkivallan avulla, tuomioistuin voi määrätä tämän maksamaan pätemättömässä avioliitossa olleelle puolisoille elatusapua soveltaen sitä, mitä puolison elatusavun osalta säädetään. Tuomioistuin voi avioliittoon lainvastaisesti houkutellun osapuolen vaatimuksesta soveltaa osapuolten varallisuussuhteisiin avio-oikeuden alaista omaisuutta (eli puolisoitten yhteisomaisuutta) koskevia säännöksiä.

Mitätöidyssä avioliitossa syntyneillä lapsilla on samat oikeudet ja velvollisuudet kuin avioliitossa syntyneillä lapsilla.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Jos molemmat puoliset suostuvat avioeroon, avioeron voi myöntää väestörekisteritoimisto tai notaari. Avioeron oikeudelliset seuraamukset (esim. yhteisen omaisuuden jakaminen) voidaan määrittellä eroavien puolisoitten välisessä sopimuksessa.

Jos puoliset riitaantuvat avioeroon liittyvissä asioissa, muita kuin juridisia ratkaisukeinoja ei ole.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Avioerohakemuksen voi jättää

puolison asuinpaikan väestörekisteritoimistoon (jos molemmat puoliset asuvat Virossa)

notaarille

vastaajan asuinpaikan mukaan määräytyvälle ensimmäisen asteen tuomioistuimelle eli kärjäoikeudelle.

Hakemus avioliiton mitätöimiseksi on jätettävä vastaajan asuinpaikan mukaan määräytyvälle ensimmäisen asteen tuomioistuimelle eli kärjäoikeudelle. Väestörekisteritoimistossa avioero myönnetään puolisoiden yhteisen kirjallisen hakemuksen perusteella. Puolisoiden on vakuutettava hakemuksessaan, ettei heillä ole lapsiin, yhteisen omaisuuden jakamiseen tai elatusavun määräämiseen liittyviä riitoja. Avioerohakemukseen on liitettävä avioliittotodistus. Jos puoliso ei perustellusta syystä voi olla läsnä, kun yhteinen hakemus esitetään väestörekisteritoimistossa, hän voi esittää notaarin oikeaksi todistaman erillisen hakemuksen. Jos väestörekisteritoimistolle esitetään vieraskielisiä asiakirjoja, niiden mukana on oltava notaarin, konsulivirkamiehen tai valantehneen kääntäjän vahvistama käännös. Avioerokanteen perusteena olevan ulkomaisen asiakirjan on oltava laillistettu tai apostillalla varmennettu, jollei kansainvälisestä sopimuksesta muuta johdu.

Notaari myöntää avioeron puolisoiden yhteisen kirjallisen hakemuksen perusteella. Avioerohakemukseen on liitettävä avioliittotodistus. Jos puoliso ei perustellusta syystä voi olla läsnä, kun yhteinen hakemus esitetään notaarille, hän voi esittää notaarin oikeaksi todistaman erillisen hakemuksen. Jos väestörekisteritoimistolle esitetään vieraskielisiä asiakirjoja, niiden mukana on oltava notaarin, konsulivirkamiehen tai valantehneen kääntäjän vahvistama käännös. Avioerokanteen perusteena olevan ulkomaisen asiakirjan on oltava laillistettu tai apostillalla varmennettu, jollei kansainvälisestä sopimuksesta muuta johdu.

Virolaisessa tuomioistuimessa ratkaistavassa avioliittoasiassa kanne nostetaan aviopuolisoiden yhteisen asuinpaikan perusteella määräytyvässä tuomioistuimessa. Jos vastaajan asuinpaikka ei ole Virossa, kanne nostetaan puolisoiden yhteisen alaikäisen lapsen asuinpaikan perusteella määräytyvässä tuomioistuimessa. Jos yhteistä alaikäistä lasta ei ole, kanne nostetaan kantajan asuinpaikan perusteella määräytyvässä tuomioistuimessa. Kun kyseessä on kanne, jolla haetaan avioeroa, asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä, haastehakemuksen on oltava kaikkien siviiliprosessilaissa säädettyjen siviilikannetta koskevien muotovaatimusten mukainen. Haastehakemus ja asiakirjatodisteet on esitettävä tuomioistuimelle kirjallisesti tai sähköisesti vironkielisinä ja A4-koossa.

Avioerohakemukseen on merkittävä tuomioistuimen nimi sekä kantajan ja vastaajan (eli aviopuolisoiden) ja näiden alaikäisten lasten henkilötiedot. Lisäksi on mainittava, kuka lapsista huolehtii ja kuka heidät kasvattaa, kenen luona lapset asuvat sekä tehtävä ehdotus siitä, miten huoltajuus ja lastenhoito järjestetään vastaisuudessa. Lisäksi kantajan on esitettävä haastehakemuksessa selkeästi kanteen perustana olevat tosiseikat; kantajan on myös lueltava käytettävissään olevat todisteet.

Jos yhteinen omaisuus jaetaan, haastehakemuksessa on edellä esitettyjen tietojen lisäksi mainittava myös mistä omaisuus koostuu ja missä se sijaitsee, määriteltävä kaikkien kantajan omistamien esineiden arvo ja tehtävä ehdotus yhteisen omaisuuden jakamiseksi. Jos puoliset ovat tehneet avioehtosopimuksen, se on liitettävä hakemukseen.

Haastehakemuksessa on oltava kantajan tai tämän edustajan allekirjoitus. Jos kyseessä on edustaja, on lisättävä tämän valtakirja tai muu valtuutuksen todistava asiakirja.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Jos oikeusavun hakija ei taloudellisen tilanteensa vuoksi pysty maksamaan menettelykuluja tai pystyy maksamaan ne vain osittain tai erissä ja on riittävät perusteet olettaa, että oikeudenkäyntimenettelyssä saadaan myönteinen lopputulos, tuomioistuin voi vapauttaa hakijan kokonaan tai osittain oikeusapukuluista ja jättää ne valtion maksettaviksi.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Avioero-, asumusero- tai mitätöintipäätökseen voi hakea muutosta muutoksenhakua koskevien yleissäännösten mukaisesti, jos muutoksenhakija katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätös perustuu oikeudelliseen virheeseen (ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on esimerkiksi soveltanut väärin aineellista oikeutta tai oikeudenkäyntimenettelyä koskevaa säännöstä).

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Yhdessä Euroopan unionin jäsenvaltiossa annetut tuomiot tunnustetaan neuvoston asetuksen (EU) 2019/1111 mukaisesti kaikissa muissa jäsenvaltiossa (Tanskaa lukuun ottamatta) automaattisesti vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-, asumusero- tai mitätöintipäätöksen tunnustamista, tulee kääntyä neuvoston asetuksessa (EU) 2019/1111 mainitun jäsenvaltion muutoksenhakutuomioistuimen puoleen. Virossa se on piirituomioistuin (*ringkonnakohus*).

Asianomaisessa tuomiossa mainitaan, miten ja milloin tuomiosta voi valittaa.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Avioeroasiassa sovelletaan sen maan lakia, jossa on aviopuolisoiden yhteinen asuinpaikka. Jos aviopuolisot asuvat eri maissa mutta heillä on sama kansalaisuus, avioliiton yleiset oikeudelliset seuraukset määrätään sen maan lain mukaan, jonka kansalaisia he ovat. Jos aviopuolisot asuvat eri maissa ja heillä on eri kansalaisuudet, avioliiton yleiset oikeudelliset seuraukset määrätään sen maan lainsäädännön mukaan, jonka alueella puolisoilla oli viimeisin yhteinen asuinpaikka, jos toisen puolison asuinpaikka on kyseisessä maassa;

on vastapuolen asuinpaikka;

on toisen puolison asuinpaikka, jos kyseessä on yhteinen hakemus;

on avioeron hakijan asuinpaikka, jos hän on asunut siellä vähintään vuoden välittömästi ennen hakemuksen jättämistä tai jos avioeron hakija on asunut siellä vähintään kuusi kuukautta välittömästi ennen hakemuksen jättämistä ja hän on kyseisen jäsenvaltion kansalainen.

Jos avioero ei ole edellä mainittujen lainsäädäntöjen nojalla sallittu tai se on sallittu vain erittäin tiukoin edellytyksin, sovelletaan niiden sijasta Viron lainsäädäntöä, jos toisella puolisoilla on asuinpaikka Virossa tai Viron kansalaisuus tai hänellä oli avioliiton solmimisen aikaan asuinpaikka Virossa tai Viron kansalaisuus.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 27/05/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Irlanti

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Jompikumpi puolisoista asui Irlannissa oikeudenkäynnin vireillepanopäivänä

TAI

jompikumpi puolisoista oli kyseisenä päivänä asunut Irlannissa vakinaisesti ja yhtäjaksoisesti vähintään vuoden.

(Perhelain ([☞](#) [Family Law \(Divorce\) Act 1996](#))39 §:n 1 momentin a ja b kohta).

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Tuomioistuimen (alemman oikeusasteen ylempi tuomioistuin (Circuit Court) yhdessä ylemmän oikeusasteen tuomioistuimen (High Court) kanssa; perhelain 38 §:n 1 momentti) on varmistettava seuraavien edellytysten toteutuminen:

menettelyn aloittamispäivänä puoliset ovat asuneet erillään toisistaan viimeksi kuluneiden kolmen vuoden aikana vähintään kaksi vuotta yhtäjaksoisesti tai useampia ajanjaksoja yhteenlaskettuna,

JA

ei voida kohtuudella olettaa, että puoliset pääsisivät sovintoon,

JA

tuomioistuin katsoo, että puolisoitten ja mahdollisten huollettavien perheenjäsenten elatus on järjestetty tai voidaan järjestää olosuhteisiin nähden asianmukaisella tavalla.

(Perhelain 5 §:n 1 momentti.)

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Avioliitto puretaan tuomioistuimen tuomiolla, ja puoliset voivat solmia uuden avioliiton (perhelain 10 §:n 1 momentti).

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Antaessaan avioerotuomion tuomioistuin voi päättää osituksesta (perhelain 14 §:n 1 momentti). Omaisuus voidaan myydä, jakaa tasan tai osiin taikka siirtää kokonaan jommankumman puolison nimiin.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Tuomioistuin voi avioerotuomion yhteydessä antaa perheen kaikkien huollettavien alaikäisten osalta tarpeelliseksi katsomiaan ohjeita, jotka koskevat lapsen hyvinvointia, huoltajuutta tai tapaamisoikeutta (perhelain 5 §:n 2 momentti). Tärkeintä on lapsen etu.

(Lisätietoja tietosivulla "["Vanhempainvastuu – Irlanti"](#)).

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Tuomioistuin voi antaa avioerotuomion yhteydessä jommankumman puolison hyväksi elatusapupäätöksen, jonka voimassaolo lakkaa, jos elatusapua saava puoliso solmii uuden avioliiton (perhelain 13 §).

Tuomioistuin voi myös antaa eläkkeen sopeuttamista koskevan päätöksen jommankumman puolison hyväksi (perhelain 17 §).

(Lisätietoja tietosivulla "["Elatusapu – Irlanti"](#)).

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Asumusero auttaa puolisoita järjestämään asiansa uudelleen, jotta he pystyvät elämään pysyvästi toisistaan erillään.

Tuomioistuin voi asumuserotuomion yhteydessä antaa kattavasti muitakin päätöksiä, jotka liittyvät lapsiin, elatusapuun, kertakorvauksiin, eläkeoikeuksiin sekä perheen yhteiseen kotiin ja muuhun omaisuuteen. Asumuserotuomio ei pura avioliittoa. Tämän vuoksi asumuserotuomion saaneiden puolisoitten, jotka haluavat solmia uuden avioliiton, on ensin saatava avioerotuomio.

([☞](#) [Judicial Separation and Family Law Reform Act, 1989](#), 8 §.)

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Yksi tai useampia seuraavista:

Puoliso on ollut uskoton.

Puoliso on käyttäytynyt kohtuuttomasti ja julmasti.

Puoliso ei ole vuoteen asunut yhteisessä kodissa.

Puolisot ovat asuneet vuoden erillään, ja molemmat puoliset antavat suostumuksensa hakemukseen.

Puolisot ovat asuneet kolme vuotta erillään.

Avioliitto on kariutunut niin pahasti, että tuomioistuin katsoo normaalin avioelämän päättyneen vähintään vuosi sitten.

([☞](#) [Judicial Separation and Family Law Reform Act](#), 1989, 2 §.)

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Asumusero päättää yhdessä asumisen velvollisuuden purkamatta avioliittoa. Vaimo voi edelleen käyttää miehensä nimeä.

Velvollisuus tukea toista puolisoa taloudellisesti pysyy voimassa, ja elatusapua voidaan myöntää. Syyllisyydellä ei kuitenkaan ole vaikutusta elatusapupäätökseen. Avioeron tapaan asumuserotuomio merkitsee kuitenkin aviovarallisuussuhteen purkamista ja päättämistä.

Perintöoikeudet säilyvät, paitsi jos yhteiselämä on lopetettu syyistä, joka johtuu yksinomaan jommastakummasta puolisoista.

Osapuolet voivat pyytää tuomioistuinta purkamaan tuomion. Tuomioistuin voi purkaa tuomion, jos se on vakuuttunut siitä, että sovintoon on päästy ja että osapuolet aikovat aloittaa uudelleen yhteiselämän.

Asumuseron muuntaminen avioeroksi:

Asumuserosta annettu tuomio voidaan toisen puolison pyynnöstä muuntaa suoraan lain nojalla avioeroksi, jos asumusero on kestänyt vähintään kolme vuotta. Tässä tapauksessa tuomari myöntää avioeron ja päättää sen seurauksista.

Jos asumusero on myönnetty yhteisestä pyynnöstä, sen muuntaminen avioeroksi edellyttää niin ikään yhteistä pyyntöä.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Mitätöidyn avioliiton kummankaan osapuolen ei katsota olleen koskaan avioliitossa toisen osapuolen kanssa.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Yhden seuraavista edellytyksistä on täyttyvä:

jompikumpi puolisoista asui Irlannissa oikeudenkäynnin vireillepanopäivänä

jompikumpi puolisoista oli kyseisenä päivänä asunut Irlannissa vakinaisesti vähintään vuoden

toinen puoliso kuoli ennen kyseistä päivää

sekä

hänellä oli kuollessaan kotipaikka Irlannissa tai

hän oli kyseisenä päivänä asunut Irlannissa vakinaisesti vähintään vuoden.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Avioliiton ei katsota olleen koskaan voimassa. Kumpikin osapuoli voi solmia uuden avioliiton. Osapuolilla ei ole perintöoikeutta toistensa omaisuuteen eikä elatusvelvollisuutta toisiaan kohtaan. Jos parille on syntynyt lapsi avioliiton aikana, häntä pidetään avioliiton ulkopuolella syntyneenä.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Omaisuuteen ja muihin taloudellisiin seikkoihin sekä huollettaviin jälkeläisiin liittyvät kysymykset voidaan ratkaista sovittelussa ilman tuomioistuinkäsittelyä, mutta ainoastaan tuomioistuin voi antaa asumusero- tai avioerotuomion.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Circuit Court- ja High Court -tuomioistuimella on toimivalta määrittää, miten avioeroa, asumuseroa ja avioliiton mitätöintiä haetaan.

Avio- tai asumusero pannaan vireille haasteella (civil bill) Circuit Court -tuomioistuimen kirjaamossa. Näitä menettelyjä säännellään alemman oikeusasteen tuomioistuinten työjärjestyksessä (Circuit Court Rules 2001, Order 59, Rule 4).

Ylemmän oikeusasteen High Court -tuomioistuimessa avioero- tai asumuseromenettely alkaa haasteella (special summons), jonka antaa tuomioistuimen keskustoimisto. Näitä menettelyjä säännellään ylemmän oikeusasteen tuomioistuinten työjärjestyksessä (Rules of the Superior Courts, Order 70A (S.1 No. 343 of 1997)). Avioliiton mitätöinti pannaan vireille High Court -tuomioistuimessa jättämällä hakemus (petition) keskustoimistoon. Näitä menettelyjä säännellään ylemmän oikeusasteen tuomioistuinten työjärjestyksessä (Rules of the Superior Courts, Order 70).

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Kyllä. Oikeusapua myöntää tarveharkintaisesti oikeusapulautakunta ([Legal Aid Board](#)).

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

High Court -tuomioistuimen päätös, joka koskee muutoksenhakua Circuit Court -tuomioistuimen tekemään päätökseen avioerosta, asumuserosta tai avioliiton mitätöinnistä, on lopullinen, eikä siihen voida hakea muutosta (tuomioistumia koskevan lain ([Courts of Justice Act, 1936](#)) 39 §).

Jos menettely on aloitettu High Court -tuomioistuimessa, kaikkiin sen päätöksiin, jotka koskevat avioeroa, asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä, voidaan hakea muutosta korkeimmassa oikeudessa (Supreme Court).

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Tunnustamista koskeva hakemus toimitetaan irlantilaiseen tuomioistuimeen (Circuit Court tai High Court) perhelain ([Family Law Act 1995](#)) 29 §:n 1 momentin d ja e kohdan mukaisesti. Tunnustamista haetaan haasteella (Circuit Court -tuomioistuimessa civil bill ja High Court -tuomioistuimessa special summons).

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Avioeron perustuslaillisen aseman vuoksi irlantilaiset tuomioistuimet (High Court tai Circuit Court) määrittävät, voidaanko ulkomailla myönnetty avioero tunnustaa Irlannissa.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Avioeron myöntämisen edellytyksistä Irlannissa säädetään perhelain (Family Law (Divorce) Act, 1996) 38 §:ssä.

Puoliso, joka ei asu Irlannissa tai ei ole Irlannin kansalainen, voi hakea avioeroa Irlannissa, jos hän täyttää jommankumman perhelain 39 §:n 1 momentin a ja b kohdassa säädetyistä edellytyksistä. Irlannin avioerolainsäädäntö perustuu kotipaikkaan eikä kansalaisuuteen.

Linkkejä

[Irlannin tuomioistuinlaitos \(Courts Service Ireland\)](#)

[Oasis: Tietoja julkisista palveluista](#)

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

**Your
Europe**

This webpage is part of an EU quality network

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Kreikka

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Avioero edellyttää lainvoimaista tuomioistuimen päätöstä. Ks. siviililain (Αστικός Κώδικας) 1438 § ja sitä seuraavat pykälät.

Avioeromenettelyjä on kaksi:

Avioero puolisoitten yhteisestä hakemuksesta (συναινετικό διαζύγιο) tapahtuu siten, että puoliset tekevät kirjallisen hakemuksen, jonka allekirjoittavat molemmat puoliset sekä heidän asianajajansa tai vain heidän asianajajansa, jos näillä on nimenomainen valtuutus toimia puolisoitten puolesta. Puolisoitten on pitänyt olla naimisissa vähintään kuusi kuukautta. Jos alaikäisiä lapsia ei ole, avioeroon ei tarvita oikeudenkäyntiä, vaan avioliiton purkamiseen riittää edellä mainittu sopimus. Jos parilla on alaikäisiä lapsia, avioero edellyttää, että puoliset tekevät edellä mainitun avioliiton purkamista koskevan sopimuksen lisäksi toisen kirjallisen sopimuksen, joka koskee lasten huoltajuutta ja tapaamisoikeutta. Kaikki nämä sopimukset toimitetaan toimivaltaiselle ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle (μονομελές πρωτοδικείο), joka käsittelee ne yhden tuomarin kokoonpanossa hakemuslainkäyttömenettelyn mukaisesti. Tuomioistuin vahvistaa sopimukset ja julistaa avioliiton purkautuneeksi.

Riittäisessä avioerossa (διαζύγιο κατ' αντιδικία) toinen aviopuoliso nostaa avioerokanteen alueellisesti toimivaltaisessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, joka käsittelee asian yhden tuomarin kokoonpanossa. Tällöin on esitettävä seikat, joiden perusteella voidaan katsoa, että avioliitto on kariutunut. Molemmat puoliset voivat myös nostaa omat erilliset avioerokanteensa.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Riittäisessä avioerossa avioeron perusteet (siviililain 1439 §) ovat seuraavat:

Puolisoitten avioliitto on vastaajasta tai kummastakin puolisoista johtuvasta syystä kariutunut, minkä vuoksi voidaan perustellusti katsoa, että avioliiton jatkaminen olisi kantajalle sietämätöntä. Avioliiton oletetaan kariutuneen seuraavissa tapauksissa: avioliittoon liittyy kaksinnaimista tai uskottomuutta; kantaja on hylätty; vastaaja on yrittänyt riistää kantajan hengen; tai vastaaja on ollut väkivaltainen kantajaa kohtaan. Vastaaja voi pyrkiä kiistämään kariutumisolettaman.

Jos puoliset ovat asuneet erossa keskeytyksettä vähintään kahden vuoden ajan, avioliitto katsotaan kariutuneeksi eikä kariutumisolettamaa voida kiistää.

Tällöin kantaja voi toimittaa avioerohakemuksen, vaikka avioliiton kariutuminen johtuisi hänestä.

Jos puoliso on julistettu kuolleeksi katoamisensa perusteella, toinen puoliso voi hakea avioeroa.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoitten henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Kun avioliitto päättyy avioeroon, puolisoilla ei ole velvollisuutta asua yhdessä eikä tehdä päätöksiä yhdessä. Puoliso, joka on ottanut toisen puolison sukunimen, ottaa yleensä uudelleen käyttöön oman sukunimensä. Hän voi halutessaan säilyttää puolisonsa sukunimen sillä perusteella, että on tullut ammatissaan tai taitelijana tunnetuksi sillä nimellä. Puolisoitten velvollisuudet toisiaan kohtaan lakkaavat. Avioliitto lakkaa olemasta este uuden avioliiton solmimiselle. Siinä missä avioliitto merkitsi sitä, että määrääjat, jotka koskivat puolisoitten toisilleen esittämiä vaatimuksia, keskeytyivät, avioero merkitsee sitä, että nämä määrääjat alkavat taas kulua. Avioliiton kautta syntynyt sukulaisuus puolisoitten sukujen välillä jatkuu myös avioliiton purkautumisen jälkeen.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Avioerossa kumpikin puoliso saa hänelle kuuluvan irtaimen omaisuuden. Puoliso saa myös omaisuuden, jonka omistusoikeuden oletetaan kuuluvan hänelle. Sääntö soveltuu, vaikka puoliset olisivat tosiasiaassa käyttäneet tätä omaisuutta yhdessä tai vaikka toinen puoliso olisi käyttänyt sitä yksin, jos toinen puoliso ei kiistä omistusolettamaa. Asiaan ei vaikuta se, että toisen puolison voitaisiin katsoa tarvitsevan kyseistä omaisuutta. Jos puoliso, jonka hallussa omaisuus on, kieltäytyy luovuttamasta omaisuutta sen omistajalle, tämä voi nostaa kanteen, jonka perusteena on omaisuuteen kohdistuva esineoikeus tai joka koskee omaisuuden hallintaoikeutta tai jossa vedotaan velvoiteoikeudelliseen lainsäädäntöön. Avioliiton purkautumisen jälkeen puoliso, joka omistaa perheen kodin, voi nostaa esineoikeudellisen tai velvoiteoikeudellisen kanteen kodissa asuvaa puolisoa vastaan. Avioerossa yhteisomistukset päättyvät, ja kumpikin puoliso saa sen, mihin hän on oikeutettu yhteisomistusta ja yhteisen omaisuuden jakoa koskevien sääntöjen mukaan. Jos toinen puoliso on hankkinut omaisuutta avioliiton aikana, toiselle puolisolle kuuluu osuus siitä.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Kun avioliitto päättyy avioeroon, tuomioistuin voi määrätä, että vanhempainvastuu on toteutettava jollakin seuraavista tavoista:

- vanhempainvastuu tai huoltajuus määrätään toiselle vanhemmalle;
- vanhempainvastuu tai huoltajuus määrätään yhteiseksi molemmille vanhemmille;
- vanhempainvastuu jaetaan osiin vanhempien kesken; tai
- vanhempainvastuu määrätään kolmannelle taholle.

Vanhempien elatusvelvollisuus sellaisia alaikäisiä lapsia kohtaan, joilla ei ole tuloja työstä tai omaisuudesta tai joiden tulot eivät ole riittävät, jatkuu myös avioeron jälkeen. Vanhemmat jakavat elatusvelvollisuuden keskenään. Jos sopua ei synny, tuomioistuin päättää asiasta.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Kun avioliitto päättyy eroon eikä toinen puoliso pysty elättämään itseään omilla tuloillaan tai omaisuudellaan, hänellä on oikeus vaatia toiselta puolisolta elatusapua siinä tapauksessa, että

avioeroa myönnettäessä hän on sellaisessa iässä tai hänen terveystilanteensa on sellainen, ettei se salli aloittaa tai jatkaa soveltuvan ammatin harjoittamista toimeentulon hankkimiseksi;

hän on alaikäisen lapsen huoltaja eikä tästä syystä kykene harjoittamaan soveltuvaa ammattia;

hän ei löydä pysyvää, soveltuvaa työpaikkaa tai hän tarvitsee ammatillista koulutusta. Kummassakin tapauksessa hän voi saada elatusapua enintään kolmen vuoden ajan avioeron myöntämisen jälkeen; tai

elatusavun määrääminen avioeron myöntämisen yhteydessä on muutoin kohtuullista.

Elatusero voidaan evätä tai sitä voidaan rajoittaa perustellusta syystä, erityisesti jos avioliitto on kestänyt vain vähän aikaa tai jos elatusapuun oikeutettu on syyllinen avioeroon tai jos hän on tahallaan aiheuttanut varattomuutensa. Oikeus elatusapuun lakkaa, jos elatusavun saaja solmii uuden avioliiton tai ryhtyy elämään avioliitossa. Oikeus elatusapuun ei lakkaa sen vuoksi, että elatusapuvelvollinen kuolee. Jos elatusavun saaja kuolee, oikeus elatusapuun kuitenkin lakkaa, paitsi siinä tapauksessa, että oikeus kohdistuu menneeseen aikaan tai kyseessä ovat maksuerät, jotka olivat erääntyneinä kuolinhetkellä.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliiton mitätöinnillä tarkoitetaan sitä, että avioliitto, joka on saavuttanut täydet oikeusvaikutukset mutta jota rasittaa jokin virhe, mitätöidään oikeuden päätöksellä. Tällöin kaikki avioliitosta syntyneet oikeusvaikutukset kumoutuvat. Ainoa poikkeus on se, että mitätöidyssä avioliitossa syntyneitä lapsia pidetään edelleen aviolapsina. Säännökset, jotka koskevat yleisesti oikeustoimen moittimista ja purkamista mitättömyysperusteella, soveltuvat myös avioliittoon, joka on moitteenvaraisesti tai suoraan mitätön (siviililain 1372 § ja sitä seuraavat pykälät).

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliitto voidaan mitätöidä sillä perusteella, että jokin avioliiton edellytyksistä puuttui tai jokin avioliiton este vallitsee tai että avioliitto on moitteenvaraisesti mitätön erehdyksen tai pakottamisen vuoksi.

Avioliiton edellytysten katsotaan puuttuvan seuraavissa tilanteissa: avioliittolupauksia ei ole annettu henkilökohtaisesti tai ne ovat ehdollisia tai määräaikaista; puoliso on alaikäisiä, eikä tuomioistuimelta ole saatu lupaa avioliitolle; puoliso on tuomioistuimen määräämä holhooja, joka ei suostu avioliittoon, eikä tuomioistuimelta ole saatu lupaa avioliitolle; tai jos jompikumpi puoliso ei avioliiton solmimishetkellä ymmärrä sitoumuksensa luonnetta tai on mielisairauden vuoksi ymmärrystä vailla. Avioliiton este vallitsee seuraavissa tapauksissa: puoliso on sukulaisia suoraan ylenevässä tai alenevässä polvessa, eikä tällöin ole merkitystä sukulaisuussuhteen etäisyydellä; puoliso on neljännen parenteelin tai tätä läheisempiä sivusukulaisia; puoliso on avioliiton kautta syntyvässä sukulaisuussuhteessa suoraan ylenevää tai alenevaa polvea, eikä tällöin ole merkitystä sukulaisuussuhteen etäisyydellä; puoliso on avioliiton kautta syntyvässä sukulaisuussuhteessa kolmannen parenteelin tai tätä läheisempiä sivusukulaisia; tai jos avioliitto merkitsee kaksinnaimista tai puoliso on toisen puolison adoptiolapsi.

Mitätöintiperuste poistuu avioliiton solmimisen jälkeen seuraavissa tapauksissa: puolisoiden välille syntyy vapaasta tahdosta täysi yhteisymmärrys avioliitosta; tuomioistuin myöntää jälkepäin alaikäisille luvan avioitua; alaikäinen puoliso, jolla ei ole tuomioistuimen lupaa, hyväksyy avioliiton täyttäessään 18 vuotta; vajaavaltainen puolison asema muuttuu täysivaltaiseksi, ja hän hyväksyy avioliiton; jos holhooja, tuomioistuin tai vajaavaltainen asemansa muututtua täysivaltaiseksi hyväksyy avioliiton; tai jos erehdyksen tai pakottamisen vuoksi avioliiton solminut hyväksyy avioliiton sen jälkeen, kun erehtyminen tai pakottaminen on päättynyt. Siviilivioliitto ei tule lainkaan voimaan, jos sitä ei ole solmittu pormestarin ja todistajien läsnä ollessa. Kirkollinen avioliitto taas ei tule lainkaan voimaan, jos vihkimistä ei ole toimittanut ortodoksisen kirkon pappi tai muun Kreikassa tunnetun uskontokunnan pappi. Näissä tapauksissa avioliitolla ei ole oikeusseuraamuksia, ja kuka tahansa, jonka oikeutta asia koskee, voi pyytää tuomioistuinta julistamaan, että avioliittoa ei koskaan ollutkaan.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Periaatteessa avioliiton oikeusvaikutukset poistuvat taannehtivasti. Tämä koskee kaikkia aviopuolisoiden välisiä suhteita, olivatpa ne henkilökohtaisia tai perheeseen tai omaisuuteen liittyviä. Siten avioliiton mitätöiminen poistaa puolison lakimääräisen perintöoikeuden toisen puolison jälkeen. Perintöoikeus poistuu avioliiton alkamishetkestä asti. Myös kaikki kolmansien osapuolien kanssa tehdyt oikeustoimet, joihin puoliso on ryhtynyt avioparina, mitätöityvät. Tällöin on kyse joko oikeustoimista, joihin on ryhdytty aviosuhteessa elämiseen liittyvien tarpeiden perusteella, tai oikeustoimista, jotka liittyvät toisen puolison omaisuuden hallintaan. Kun tätä sääntöä sovelletaan, aviopuolisoiden kanssa sopimuksen tehneen kolmannen osapuolen vilpittömää mieltä kuitenkin suojataan. Jos puoliso ei tiennyt mitätöintiperusteesta avioliittoa solmittaessa, mitättömyys on tällaiseen puolisoon nähden voimassa tulevien oikeussuhteiden osalta. Jos molemmat puoliso olivat tietämättömiä, periaatetta sovelletaan molempiin puolisoihin. Puolisolla, joka ei ollut avioliittoa solmittaessa tietoinen mitätöintiperusteesta, on avioeroa koskevien vastaavien määräysten mukaisesti oikeus elatusapuun puolisoilta, joka oli alusta asti tietoinen mitättömyydestä, sekä tämän perillisiltä, jos kyseinen puoliso kuolee avioliiton mitätöinnin jälkeen. Sama oikeus on myös puolisoilla, jotka on pakotettu avioliittoon uhkaamalla tai laittomasti tai hyvien tapojen vastaisesti, jos avioliitto mitätöidään tai se päättyy toisen puolison kuoleman vuoksi (siviililain 1383 §).

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Muita keinoja ei ole.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Jos avioero myönnetään, koska avioliitto on kariutunut toisesta tai molemmista puolisoista johtuvasta syystä, tai koska puoliso julistetaan kuolleeksi katoamisensa perusteella, toimivalta kuuluu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, joka käsittelee asian yhden tuomarin kokoonpanossa. Ks. siviiliprosessilain (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*) 17 §:n 1 momentti. Tämä tuomioistuin myös mitätöi avioliitot, jotka ovat joko suoraan mitättömiä tai moitteenvaraisesti mitättömiä. Se julistaa myös, että avioliittoa ei ole olemassa, samoin kuin tekee avioliiton kestäessä päätökset asioissa, jotka koskevat puolisojen välisiä, avioliitosta johtuvia suhteita. Tuomioistuin noudattaa tällöin avioliittoon liittyviä riita-asioita koskevaa menettelyä (sellaisena kuin se on muutettuna lailla 4055/2012).

Kun avioero perustuu puolisojen yhteiseen hakemukseen, sama tuomioistuin on toimivaltainen, mutta tässä tapauksessa se noudattaa hakemuslankäyttöön sovellettavaa menettelyä. Alueellinen toimivalta kuuluu tuomioistuimelle, jonka tuomiopiirissä sijaitsee jokin seuraavista: puolisojen viimeinen yhteinen asuinpaikka (siviiliprosessilain 39 §); puolisojen vakinainen asuinpaikka, jos ainakin toinen heistä vielä asuu siellä; vastaajan vakinainen asuinpaikka (siviiliprosessilain 22 §); hakemuksen ollessa yhteinen jommankumman puolison vakinainen asuinpaikka; tai kantajan vakinainen asuinpaikka, jos hän on asunut siellä vähintään vuoden välittömästi ennen avioerohakemusta tai, siinä tapauksessa että kantaja on Kreikan kansalainen tai molemmat puoliso ovat Kreikan kansalaisia, jos hän on asunut siellä vähintään kuusi kuukautta välittömästi ennen avioerohakemusta. Mahdollisen vastakanteen tutkii sama tuomioistuin. Elatusapuhakemus voidaan yhdistää kanteeseen, joka koskee avioeroa, avioliiton mitätöintiä tai sen totetamista, ettei avioliittoa koskaan ollutkaan. Yhdistetty asia käsitellään toimivaltaisessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa yhden tuomarin kokoonpanossa. Tuomioistuin noudattaa avioliittoon liittyviä riita-asioita koskevaa menettelyä sekä tähän menettelyyn sovellettavia rajoituksia. Myös vanhempainvastuun määrittäminen sekä tapaamisoikeuden järjestäminen voidaan yhdistää avioerohakemukseen. Yhdistetyn asian käsittelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin yhden tuomarin kokoonpanossa sen erityismenettelyn mukaan, josta säädetään siviiliprosessilain 618B §:ssä ja sitä seuraavissa pykälissä.

Avioerohakemus toimitetaan tuomioistuimen kansliaan. Kansliassa määrätään tuomioistuimen suullisen käsittelyn päivämäärä, joka merkitään hakemuksen jäljennöksiin. Kantajan asianajajan pyynnöstä tuomioistuimen haastemies antaa vastaajalle tiedoksi hakemuksen jäljennöksen, johon on merkitty tuomioistuimen määräämä suullisen käsittelyn päivämäärä. Samalla vastaajalle annetaan kutsu saapua käsittelyyn sekä ilmoitetaan sen aika ja paikka. Haastemiehen on annettava hakemuksen jäljennös tiedoksi Kreikassa asuvalle tai oleskelevalle vastaajalle 60 päivää ennen tuomioistuimen suullista käsittelyä, ja jos vastaaja asuu tai oleskelee ulkomailla tai hänen asuinpaikkansa on tuntematon, 90 päivää ennen tuomioistuimen suullista käsittelyä. Jos hakemus on toimitettava ulkomaille henkilölle, jonka asuinpaikka on tiedossa, sovelletaan – vastaavalla tavalla kuin oikeudenkäynnin vireille panemista koskevaan hakemukseen – säännöksiä, jotka on vahvistettu yhdessä seuraavista: EU:n lainsäädäntö, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1393/2007 oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa; soveltuviissa tapauksissa 15.11.1965 allekirjoitettu Haagin yleissopimus; tai kahdenvälisissä tai monenvälisissä sopimuksissa vahvistetut säännöt.

Puolisoiden henkilösuhteisiin ja aviovarallisuussuhteisiin sekä avioero- ja asumuseroasioihin (siviililain 14, 15 ja 16 §) sovelletaan seuraavia, ensisijaisuusjärjestyksessä lueteltuja aineellisen oikeuden säännöksiä:

sen valtion laki, jonka kansalaisia molemmat puoliso avioliiton aikana viimeksi olivat, jos ainakin toinen heistä on edelleen sen valtion kansalainen; sen valtion laki, jossa puolisoilla oli avioliiton aikana viimeksi yhteinen asuinpaikka; tai sen valtion laki, johon puolisoilla on läheisemmät siteet.

Vanhempien ja lasten suhteisiin (siviililain 18 ja 19 §) sovelletaan seuraavia, ensisijaisuusjärjestyksessä lueteltuja säännöksiä:

a) sen valtion laki, jonka kansalaisuus heillä molemmilla on viimeksi ollut;

b) sen valtion laki, jossa heillä on viimeksi ollut yhteinen asuinpaikka; tai

c) sen valtion laki, jonka kansalaisuus lapsella on. Jos lapsella on sekä Kreikan että jonkin muun valtion kansalaisuus, sovelletaan Kreikan lakia. Jos lapsella on useamman muun valtion kansalaisuus, sovelletaan sen valtion lakia, johon lapsella on läheisimmät siteet.

Oikeuspaikan laki -periaatteen (*lex fori*) mukaisesti sovelletaan Kreikan prosessilakia, mutta perustuslain 28 §:n mukaan EU:n lainsäädäntö ja Kreikan kansainväliset sopimukset ovat ensisijaisia Kreikan prosessilakiin nähden.

Asianosaisia edustavilla asianajajilla on oltava erityinen valtuutus toimia päämiestensä puolesta tai heidän on esiinnyttävä tuomioistuimessa yhdessä päämiestensä kanssa.

Vihkitodistus, siviilisäätyä koskeva todistus ja muut asiakirjat on esitettävä tuomioistuimelle todisteiden vastaanoton yhteydessä. Todistajia kuulustellaan ja asianosaisten lausunnot annetaan julkisessa oikeudenkäynnissä.

Jos puoliset hakevat avioeroa yhdessä, heidän on annettava kirjallinen ilmoitus, jonka mukaan he tahtovat purkaa avioliittonsa. Puolisoiden tai heidän valtuuttamiensa asianajajien tai molempien on allekirjoitettava ilmoitus. Tuomioistuimelle on toimitettava myös sopimus, joka koskee lasten huoltajuutta ja tapaamisoikeutta. Tuomioistuin vahvistaa sopimuksen ja julistaa avioliiton päättyneeksi.

Tuomioistuin käyttää harkintavaltansa arvioidessaan asianosaisten lausuntoja. Asianosaisen kuulemista totuusvakuutuksen nojalla ei voida käyttää todisteluvälineenä, kuten ei myöskään puolisoiden lasten kuulemista todistajina. Todistajien ja asiantuntijoiden on annettava lausuntonsa valan velvoittamina. Avioeroasiaa käsittelevä tuomioistuin yrittää sovittaa asianosaisten välejä.

Vastaaajan poissaolo ei vaikuta päätöksen antamiseen asiassa. Jos asianosainen kuolee, kun tuomioistuimen päätökseen voidaan vielä hakea muutosta, seurauksena on oikeudenkäynnin keskeyttäminen. Kun kyseessä on avioliiton mitätöimistä koskeva kanne, jota myös yleinen syyttäjä voisi ajaa, tältä pyydetään lausunto oikeudenkäynnissä. Jos asianosainen kuolee, oikeudenkäynti keskeytetään ja kuolleen asianosaisen perilliset voivat jatkaa sitä. Jos avioliiton mitätöintiä tai sen toteamista, ettei avioliittoa koskaan ollutkaan, ajaa syyttäjä, hän ajaa sitä molempia puolisoita vastaan, ja jos toinen puolisoita on kuollut, tämän perillisiä vastaan.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Kyllä, tietyin edellytyksin. Oikeusapua on saatavilla erityisesti silloin, kun voidaan osoittaa, että asianosainen ei kykene maksamaan oikeudenkäyntikuluaan kajoamatta varoihin, jotka asianosainen tarvitsee itsensä ja perheensä elatukseen. Oikeusavun edellytyksenä on, että kanne ei ole selvästi perusteeton tai turha. Oikeusapuhakemukset on tehtävä tuomarille, joka käsittelee tai tulee käsittelemään pääasian. Jos asia käsitellään ensimmäisessä oikeusasteessa usean tuomarin kokoonpanossa, hakemus jätetään tuomioistuimen puheenjohtajalle. Jos asiaan ei liity oikeudenkäyntiä, hakemus toimitetaan kantajan asuinpaikan rauhantuomioistuimelle (*ειρηνοδίκηο*). Ks. siviiliprosessilain 194 § ja sitä seuraavat pykälät.

Hakemuksessa on esitettävä tiivistelmä oikeudenkäynnin kohteesta ja oikeudenkäynnissä esitettävistä todisteista, samoin kuin todisteista, jotka vahvistavat, että oikeusavun edellytykset täyttyvät. Hakemukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat:

hakijan kotipaikan tai vakinaisen asuinpaikan pormestarin tai kyläneuvoston puheenjohtajan antama (maksuton) todistus, jossa selostetaan hakijan työ-, raha- ja perhetilanne;

hakijan kotipaikan tai vakinaisen asuinpaikan verotarkastajan antama (maksuton) todistus, jonka mukaan hakija on kolmen viime vuoden aikana toimittanut tuloveroilmoituksen tai jotain muuta välitöntä veroa koskevan ilmoituksen ja ilmoitus on tarkastuksen jälkeen hyväksytty.

Oikeusapuhakemuksesta päätöksen tekevä tuomioistuin voi kutsua vastaajan kuultavaksi maksutta. Kuulemisessa ei tarvita asianajajaa. Jos tuomioistuin pitää ilmeisenä, että mainitut ehdot täyttyvät, se myöntää hakijalle oikeusapua. Tämä on tehtävä jokaisen oikeudenkäynnin osalta erikseen.

Oikeusapupäätös on kyseisen oikeudenkäynnin osalta voimassa kaikissa oikeusasteissa ja kattaa myös lainvoimaisen tuomion täytäntöönpanon.

Asianosainen, jolle on tällä tavoin myönnetty oikeusapua, vapautetaan väliaikaisesti velvollisuudesta maksaa tuomioistuinkuluja sekä ylipäänsä oikeusprosessiin liittyviä kuluja, joita ovat notaarien ja haastemiesten palkkiot, todistajien kulut sekä asiantuntijoiden, asianajajien ja muiden edustajien palkkiot. Hänen ei myöskään tarvitse antaa vakuutta näistä kuluista. Oikeusavun saajalle voidaan myöntää myös väliaikainen vapautus, joka koskee vain osaa edellä mainituista kuluista.

Oikeusavun myöntäminen ei vaikuta velvoitteeseen maksaa toisen osapuolen hyväksi tuomittuja kuluja. Tuomioistuin voi saajan hakemuksesta oikeusapua koskevassa päätöksessään tai sen jälkeen määrätä asianajajan, notaarin tai haastemiehen avustamaan oikeusavun saajaa. Näillä on velvollisuus hyväksyä määräys, ja tuomioistuimen päätös vastaa valtakirjaa.

Oikeusapu päättyy saajan kuolemaan, mutta toimet, joita ei voida lykätä, voidaan tehdä kuoleman jälkeenkin aiemmin myönnettyjen määräysten nojalla.

Lisäksi oikeusapu voidaan perua tai sitä voidaan rajoittaa tuomioistuimen päätöksellä sen omasta aloitteesta tai yleisen syyttäjän ehdotuksesta, jos ilmenee, että oikeusavun edellytykset eivät täytyneet alun perinkään tai että ne eivät enää ole voimassa tai että ne ovat muuttuneet.

Kulut maksetaan siviiliprosessilain 190–193 §:n mukaisesti.

Jos päätöksessä määrätään kuluja oikeusavun saajan vastapuolen maksettaviksi, leimavero, täytäntöönpanokelpoista päätösjäljennöstä koskeva maksu ja muut palkkiot kerätään julkisia maksuja koskevien sääntöjen mukaisesti. Jos taas on määrätty, että kuluja on korvattava oikeusavun saajalle, tämän asianajajille tai muille laillisille edustajille tai tuomioistuimen virkailijoille, nämä kulut peritään pakkotyöntöönpanoa koskevien säännösten mukaisesti. Samalla tavoin peritään oikeusavun saajan maksettaviksi tuomitut kulut sen jälkeen kun on vahvistettu, että jotkin oikeusavun edellytykset eivät enää täyty. Jos osapuolet ovat saaneet oikeusapua vilpillisten ilmoitusten tai väärien tietojen avulla, oikeusavun peruuttamisesta päättävä tuomari tuomitsee 100–200 euron sakon, joka suoritetaan oikeusalan ammattihenkilöiden vakuutusrahastoon. Tämä ei vapauta osapuolia maksamasta takaisin määriä, joista heidät on vapautettu, eikä se estä rikossyytteen nostamista asiassa.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Kyllä. Hävinnyt osapuoli voi hakea toimivaltaisessa muutoksenhakutuomioistuimessa (*Εφετείο*) muutosta päätökseen, joka koskee avioeroa, avioliiton mitätöintiä (joko silloin kun avioliitto on suoraan mitätön tai moitteenvaivaisesti mitätön) tai sen toteamista, ettei avioliittoa koskaan ollutkaan.

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi antamisesta, jos valittajan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Kreikassa, tai 60 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi antamisesta, jos valittajan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on ulkomailla tai hänen asuinpaikkansa ei ole tiedossa. Jos päätös on jäänyt antamatta tiedoksi, valitus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa päätöksen julkaisemisesta. Jos muutoksenhaku oikeutettu henkilö on kuollut, muutoksenhaun määräaika lasketaan siitä, kun päätös on annettu tiedoksi lakimääräisille perillisille tai testamentinsaajille.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Tätä asiaa koskeva voimassa oleva säädös on neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003, joka koskee tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa. Asetuksessa vahvistetaan periaate, jonka mukaan yhdessä Euroopan unionin jäsenvaltiossa annetut päätökset tunnustetaan muissa jäsenvaltioissa ilman erityistä menettelyä.

Jos halutaan avioeroa, asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskevan päätöksen vahvistamista Kreikassa, tästä on tehtävä hakemus yhden tuomarin kokoonpanossa kokoontuvalle ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle sen henkilön vakinaisella asuinpaikkakunnalla, jota vastaan päätös on pantava täytäntöön, tai paikkakunnalla, jossa täytäntöönpano tapahtuu.

Tuomioistuimen suullisen käsittelyn päivämäärä määrätään, ja toiselle osapuolelle on annettava tiedoksi jäljennös hakemuksesta, samoin kuin asiakirja, jossa käsittelyn päivämäärä on vahvistettu ja jossa esitetään kutsu saapua käsittelyyn.

Tuomioistuin ei voi tutkia sen tuomioistuimen toimivaltaa, joka on antanut päätöksen. Se tutkii kuitenkin seuraavat seikat; onko päätöksen tunnustaminen Kreikan oikeusjärjestyksen perusteiden vastaista; onko haasteasiakirjat annettu tiedoksi poissa olleelle vastaajalle niin hyvissä ajoin, että tällä on ollut mahdollisuus itsensä puolustamiseen, ja jos ei ole annettu, onko vastaaja hyväksynyt tuomioistuimen päätöksen yksiselitteisesti; ja ovatko tuomioistuimen päätös ja samojen osapuolten välisessä oikeudenkäynnissä aiemmin annettu päätös ristiriidassa keskenään. Aiemmalla tuomioistuimen päätöksellä tarkoitetaan tässä tilanteessa päätöstä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista haetaan, tai muussa jäsenvaltiossa tai muussa valtiossa kuin jäsenvaltiossa siinä tapauksessa, että päätös täyttää tunnustamisen edellytykset jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista haetaan. Jos tuomioistuimen tutkimuksen tulokset ovat tyydyttäviä, tuomioistuin tunnustaa päätöksen.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Kreikkalaisen tuomioistuimen päätökseen, jolla on tunnustettu toisessa EU-maassa annettu tuomioistuimen päätös, voidaan hakea muutosta muutoksenhakutuomioistuimessa, jonka toimivaltaan kuuluu tutkia kyseisen alemman tuomioistuimen päätöksistä tehdyt valitukset. Valitusaika on yksi kuukausi päätöksen tiedoksiantamisesta. Jos asianosainen, jota vastaan tunnustamista haettiin, asuu vakinaisesti muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa täytäntöönpanokelpoisuutta koskeva julistus annettiin, valitusaika on edellä sanotusta poiketen kaksi kuukautta päätöksen tiedoksiantamisesta. Valitusaikaa ei voida pidentää maantieteellisen etäisyyden vuoksi.

Jos osapuoli, jota vastaan tunnustamista haetaan, on poissa muutoksenhakutuomioistuimen käsittelystä, tuomioistuimen on lykättävä menettelyä sen varmistamiseksi, että kyseinen osapuoli on saanut kutsun kuulemiseen määräaikaan mennessä, tai että kutsun toimittamiseksi on tehty kaikki mahdollinen. Muutoksenhakutuomioistuimen päätöksestä voidaan valittaa korkeimpaan oikeuteen (*Άρειος Πάγος*) oikeuskysymysperusteella.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Avioeroon sovelletaan seuraavia, ensisijaisuusjärjestyksessä lueteltuja aineellisen oikeuden säännöksiä:

sen valtion laki, jonka kansalaisia molemmat osapuolet viimeksi olivat, jos ainakin toinen heistä on edelleen sen valtion kansalainen;

sen valtion laki, jossa osapuolilla oli avioliiton aikana viimeksi yhteinen asuinpaikka; tai

sen valtion laki, johon osapuolilla on läheisimmät siteet.

Oikeuspaikan laki -periaatteen (*lex fori*) mukaisesti sovelletaan Kreikan prosessilakia, mutta Kreikan perustuslain 28 §:n mukaan EU:n lainsäädäntö on ensisijainen Kreikan prosessilakiin nähden.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 16/12/2020

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Espanja

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Lailla 15/2005 toteutetun uudistuksen jälkeen avioero ei edellytä Espanjassa asumuseroa tai laissa määriteltyjen perusteiden olemassaoloa.

Avioeromenettely voidaan saattaa vireille hakemuksella, jonka jättää toinen puolisoista yksin, molemmat puoliset yhdessä tai toinen puoliso toisen suostumuksella. Avioerohakemus voidaan jättää, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

Avioliiton solmimisesta on kulunut vähintään kolme kuukautta, jos avioeroa hakevat molemmat puoliset yhdessä tai toinen puolisoista hakee sitä toisen suostumuksella.

Avioliiton solmimisesta on kulunut vähintään kolme kuukautta, jos avioeroa hakee vain toinen puoliso.

Avioeroa voidaan kuitenkin hakea ilman aikarajoitusta milloin tahansa avioliiton solmimisen jälkeen, jos on näyttöä siitä, että avioeron hakijan, puolisoiden yhteisten lasten tai jommankumman puolison lasten henki, vapaus tai fyysinen, henkinen tai seksuaalinen koskemattomuus on vaarassa.

Edellisen perusteella avioeron hakemiseen ja myöntämiseen riittää, että toinen puolisoista ei halua jatkaa avioliittoa. Vastaaja ei voi vastustaa avioeroa aineellisiin perustein. Riittää, että noudatetaan aikarajoituksia, joita viimeksi mainitussa tapauksessa ei edes ole.

Avioerohakemus voi johtaa sovintoratkaisuun tai riita-asiaan.

Ensimmäisessä tapauksessa hakemukseen liitetään yhteinen sopimus (*convenio regulador*), josta on käytävä ilmi, mitä puoliset ovat sopineet lasten huoltajuudesta ja sen toteuttamisesta käytännössä ja tarvittaessa järjestelyistä, jotka koskevat lasten yhteydenpitoa ja oleskelua sen vanhemman kanssa, joka ei tavallisesti asu heidän kanssaan, sekä tarvittaessa järjestelyistä, jotka koskevat lasten tapaamista ja yhteydenpitoa isovanhempien kanssa ottaen aina huomioon lasten etu, ja mahdollisten lemmikkieläinten kohtalo, ottaen huomioon perheenjäsenten etu ja eläimen hyvinvointi. Lisäksi sopimukseen kirjataan tarvittaessa yhteisasumis- ja hoitokausien jakautuminen sekä mahdollisen lemmikkieläimen hoidosta aiheutuvat kustannukset, asunnon ja kodin irtaimiston käytön jakautuminen, osallistuminen perheen yhteiseen talouteen ja puolisoiden elatukseen sekä tarvittaessa kustannusten päivittämisen ja takeiden perusteet, aviovarallisuussuhteiden purkaminen ja tarvittaessa toiselle puolisolle maksettava elatusapu.

Toisessa tapauksessa hakemukseen liitetään ehdotus toimenpiteistä, joilla säädellään avioeron tai asumuseron vaikutuksia. Näistä toimenpiteistä keskustellaan menettelyn aikana. Jos puoliset eivät pääse niistä sopimukseen, niistä päättää oikeusviranomainen.

Tuomioistuimilla on joka tapauksessa toimivalta käsitellä näitä asioita, jos puolisoilla on alaikäisiä lapsia tai täysi-ikäisiä lapsia, joiden osalta tuomioistuimet ovat vahvistaneet tukitoimia, joista vanhempien on huolehdittava.

Jos lapsia ei ole, toimivalta annetaan (osapuolten valinnan mukaan) oikeussihteerille (*Letrado de la Administración de Justicia*) tai notaarille.

Diplomaatti- tai konsuliviranomaiset eivät saa myöntää asumus- tai avioeroa hoitaessaan heille uskottuja notaarin tehtäviä.

Avioliiton mitätöintiä, asumuseroa ja avioeroa koskevaa lainsäädäntöä sovelletaan kaikilta osin kaikkiin avioliittoihin riippumatta siitä, ovatko puoliset samaa tai eri sukupuolta, sillä lain 13/2005 tultua voimaan avioliittoa koskevat samat ehdot ja vaikutukset siitä riippumatta, ovatko puoliset samaa vai eri sukupuolta.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Lain 15/2005 tultua voimaan avioeron saamiseen Espanjassa ei enää vaadita mitään perusteita, sillä lain mukaan aviosuhteessa elämisen katsotaan perustuvan puolisoitten vapaaaseen tahtoon.

Ainoa vaatimus koskee 1 kohdassa esitettyjen määräaikaisten noudattamista.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Avioeron ensimmäinen vaikutus on aviosuhteen purkautuminen. Avioliitosta johtuva velvollisuus yhteiselämään ja keskinäiseen avunantoon päättyy, ja puoliset saavat oikeuden solmia uuden avioliiton.

Espanjan lainsäädännössä ei säädetä, että vaimon on avioliiton seurauksena otettava aviomiehen sukunimi, kuten monissa muissa maissa.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Avioerossa aviovarallisuussuhde puretaan ja mahdollisesti kertynyt omaisuus ositetaan puolisoitten kesken. Puolisot jakavat yhteisen omaisuuden keskenään puolisoitten aviovarallisuuteen sovellettavan järjestelmän mukaisesti.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Asumusero, avioero ja avioliiton mitätöinti eivät vapauta vanhempia velvoitteista, joita heillä on yhteisiä lapsiaan kohtaan.

Yhteisiin lapsiin liittyvien henkilökohtaisten toimien osalta on päätettävä seuraavista asioista:

lasten huolto,

lasten huoltajuus sekä

tapaamis- ja oleskelujärjestelyt.

Kaikki nämä toimenpiteet kuuluvat unionin säädöksiin sisältyvän "vanhempainvastuun" käsitteen piiriin.

Vanhempainvastuuseen kuuluva huoltajuus on aina toteutettava lasten edun mukaisesti, heidän persoonallisuutensa huomioon ottaen sekä heidän fyysisistä ja henkistä koskemattomuuttaan kunnioittaen. Huoltajuuteen kuuluvat seuraavat tehtävät ja valtuudet:

lapsista huolehtiminen, heidän kanssaan oleminen, heidän elatuksestaan, kasvatuksestaan ja kattavasta koulutuksestaan huolehtiminen,

lasten edustaminen ja heidän omaisuudestaan huolehtiminen sekä

alaikäisen pysyvistä asuinpaikasta päättäminen; asuinpaikkaa voidaan muuttaa vain molempien vanhempien suostumuksella tai, jos tämä ei ole mahdollista, tuomioistuimen luvalla.

Alaikäisten lasten asuinpaikan muuttaminen ilman kummankin vanhemman suostumusta voidaan katsoa kaappaukseksi.

Lapsen huoltajuus määrätään alaikäisen lapsen edun mukaan joko kummallekin vanhemmalle yhteisesti (yhteishuoltajuus) tai vain toiselle vanhemmista.

Espanjan itsehallintoalueilla on rinnan käytössä erilaisia oikeusjärjestelmiä, joissa on omat perheoikeutta koskevat sääntönsä. Ne on otettava huomioon kussakin tapauksessa.

Siviililaisissa (*Código Civil*) vahvistetaan, että lapsen yhteishuoltajuudesta sovitaan, jos vanhemmat sitä pyytävät sopimusehdotuksessa tai kun he pääsevät tällaiseen sopimukseen menettelyn aikana. Jos sopimukseen ei päästä, tuomioistuin voi jommankumman osapuolen pyynnöstä määrätä yhteishuoltajuudesta saatuaan syyttäväviranomaiselta lausunnon. Yhteishuoltajuuden perusteena on oltava alaikäisen lapsen edun riittävä suojelu. Espanjan korkeimman oikeuden oikeuskäytännössä on todettu, että yhteishuoltajuus ei ole poikkeuksellinen toimenpide vaan pikemminkin tavallinen ja jopa toivottava, koska se mahdollistaa käytännössä lapsen oikeuden olla yhteydessä kumpaankin vanhempaansa, myös kriisitilanteissa, edellyttäen, että se on toteutettavissa.

Yhteisten lasten elatuksen osalta periaatteena on, että vanhempien eroaminen ei vapauta heitä heidän velvollisuuksistaan lapsia kohtaan. Siksi molempien on osallistuttava lasten elatukseen. Elatuksella tarkoitetaan kaikkea sitä, mikä on välttämätöntä elätettävän toimeentulon, asumisen, vaatetuksen sekä terveydenhuollon, koulutuksen ja opetuksen kannalta niin kauan kuin lapsi on alaikäinen ja myös sen jälkeen, niin kauan kuin hän ei ole suorittanut loppuun opintojaan, hänestä riippumattomista syistä.

Tämä johtaa tavallisesti siihen, että vanhempi, joka ei ole lasten huoltaja, maksaa elatusapua sille vanhemmalle, jonka luona lapset asuvat, siihen asti kun lapsista tulee taloudellisesti riippumattomia tai kun lasten taloudellisen riippuvuuden jatkumisen voidaan katsoa aiheutuvan heistä itsestään johtuvista syistä.

Jos on sovittu yhteishuoltajuudesta, kumpikin vanhempi vastaa yleensä lasten tavanomaisista menoista (vaatteet, ruoka ja asunto) sinä aikana, jonka lapset viettävät hänen luonaan. Muita menoja varten avataan yhteinen pankkitili, jolle kumpikin vanhempi tallettaa kuukausittain tietyn summan, tai menot jaetaan suhteessa kummankin vanhemman taloudelliseen tilanteeseen. Jos vanhempien taloudellisessa tilanteessa on suuria eroja, mikään ei kuitenkaan estä varakkaampaa vanhempaa tukemasta toista rahallisesti, jotta tämä pystyy hoitamaan lasten menot sinä aikana, kun lapset ovat hänen luonaan.

Espanjan yleinen oikeusneuvosto (*Consejo General del Poder Judicial*) on laatinut [taulukkoita lapsen elatusavun määrittämiseksi perheoikeudellisten asioiden käsittelyssä](#) ja tarjoaa sähköisen tietoteknisen sovelluksen, jonka avulla kutakin tapausta koskevat laskelmat voidaan tehdä yksinkertaisella tavalla. Sovelluksen käyttö on vapaaehtoista.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Puolisolla, jonka taloudellinen tilanne suhteessa toiseen puolisoon heikkenee asumus- tai avioeron seurauksena verrattuna siihen, mitä se oli avioliiton aikana, on oikeus saada toiselta puolisoilta korvausta. Korvaus voi tarkoittaa tilapäisesti tai toistaiseksi maksettavaa elatusapua tai kertasuoritusta, sen mukaan, mitä sopimuksessa tai tuomiossa määrätään.

Jotkin itsehallintoalueet ovat säättäneet tähän kysymykseen liittyvistä erityisjärjestelyistä.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Asumusero tarkoittaa, että puolisoitten velvollisuus yhteiselämään lakkaa, mutta aviosuhde säilyy. Samalla lakkaa puolisoitten mahdollisuus käyttää toistensa varoja taloudenpitovallan (*potestad doméstica*) nojalla.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Lain 15/2005 tultua voimaan asumuseron (samoin kuin avioeron) saamiseen Espanjassa ei enää vaadita perusteita, sillä lain mukaan yhdessä elämisen katsotaan perustuvan puolisoitten vapaaaseen tahtoon.

Ainoa edellytys on se, että ennen asumuseroprosessin käynnistämistä noudatetaan vähimmäisaikaa koskevia rajoituksia, jotka lasketaan avioliiton solmimisesta (tiettyjä poikkeustapauksia lukuun ottamatta). Nämä määräajat ovat samat kuin 1 kohdassa esitetyt, avioeroa koskevat määräajat.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Asumus- ja avioeron vaikutukset ovat samat: puolisoiden yhteiselämä keskeytyy, eivätkä he voi enää käyttää toistensa varoja taloudenpitovallan nojalla. Nämä järjestelyt tulevat voimaan siitä päivästä alkaen, jona lainvoimainen tuomio tai päätös, jolla se julistetaan, tai molempien puolisoiden suostumus on annettu virallisella asiakirjalla. Erona avioeroon nähden on, että asumuserossa aviosuhde höllentyy mutta ei purkaudu.

Näin ollen sovinto on mahdollinen, koska aviosuhdetta ei ole purettu. Jotta sovinnolla olisi oikeusvaikutuksia, molempien puolisoiden on erikseen ilmoitettava siitä tuomarille. Tämän lisäksi aviovarallisuuden yhteisomistus (*sociedad de gananciales*), jonka mukaan puolisoilla on avio-oikeus toistensa omaisuuteen, päättyy asumuseron myötä, minkä jälkeen sovelletaan erillisomistuksen periaatetta.

Asumusero (tai puolisoiden tosiasiallinen erillään asuminen) johtaa myös siihen, että isyysosoittamassa, jonka mukaan äidin aviomiestä pidetään lapsen isänä, ei sovelleta, jos lapsi on syntynyt sen jälkeen, kun erosta on kulunut 300 päivää.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliiton mitätöinti tarkoittaa, että tuomioistuimien toteama avioliittoon vihkimiseen liittyneen virheitä, joiden takia avioliitto ei ole ollut alun alkaenkaan pätevä.

(Avioliiton mitätöintiä voidaan soveltaa niin samaa kuin eri sukupuolta olevien henkilöiden avioliittoihin.) Tuomioistuimien toteama, ettei avioliittoa ole ollut olemassa eikä sillä näin ollen ole koskaan ollut mitään oikeusvaikutuksia. Tällöin puoliso katsotaan jälleen siviilisäädyltään naimattomiksi.

Aviovarallisuusjärjestelmä puretaan ja varat ositetaan, ja samalla lakkaa velvollisuus yhdessä elämiseen ja keskinäiseen avunantoon.

Toisin kuin asumuserossa ja avioerossa, avioliiton mitätöinnin seurauksena ei voida määrätä taloudellista tilannetta tasaavaa elatusmaksua, vaan elatusmaksun edellytyksenä on aina laillisesti pätevä avioliitto. Ongelmaa voidaan lievittää määräämällä avioliittoa solmittaessa vilpillisin mielin toiminut puoliso maksamaan korvaus puolisolle, joka solmi liiton hyvässä uskossa.

Ennen avioliiton mitätöintiä voimaan tulleet oikeusvaikutukset säilyvät kuitenkin suhteessa lapsiin, eli vaikutukset ovat samat kuin asumuserossa tai avioerossa.

Avioliiton mitätöinnistä voi määrätä siviilituomioistuimien. Sen lisäksi Espanjassa tunnustetaan siviilioikeudellisesti päteviksi myös kirkollisen tuomioistuimen päätös kirkollisen avioliiton (*matrimonio canónico*) mitätöinnistä ja paavin päätös täyttymättömän avioliiton mitätöinnistä. Tällaiset päätökset vahvistaa eksekvatuurimenettelyn kaltaisella menettelyllä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (perheoikeuteen erikoistunut tuomioistuimien, jos paikkakunnalla on sellainen). Menettelystä määrätään Espanjan valtion ja Pyhän istuimen välisessä oikeusasioita koskevassa sopimuksessa, joka allekirjoitettiin 3. tammikuuta 1979.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliiton pätemättömäksi julistamisen syyt ovat seuraavat, riippumatta siitä, missä muodossa avioliitto on solmittu:

Avioliitto ei perustu osapuolten vapaaseen tahtoon.

Avioliitto solmittiin, vaikka avioliitolle oli olemassa jokin este.

Avioliiton solmimisen edellytyksenä on rauhantuomioistuimen edustajan, pormestarin tai kunnanvaltuuston jäsenen, oikeusvirkaileijan, notaarin tai virkamiehen suorittama seremonia, mutta avioliitto on solmittu ilman heidän tai todistajien läsnäoloa.

Avioliitto on solmittu erehdyksestä, joka liittyy toisen osapuolen henkilöllisyyteen tai sellaisiin henkilökohtaisiin ominaisuuksiin, jotka olivat luonteeltaan ratkaisevia avioliittoon suostumisen kannalta.

Avioliitto on solmittu pakottamalla tai vakavaa pelkoa aiheuttamalla.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Avioliiton mitätöinnin seurauksena avioliiton todetaan olleen pätemätön solmimishetkestä lähtien. Puolisot katsotaan tällöin siviilisäädyltään jälleen naimattomiksi.

Oikeusvaikutukset, jotka kohdistuivat mitätöidyn avioliiton aikana lapsiin ja hyvässä uskossa toimineeseen puolisoon tai toimineisiin puolisoihin, säilyvät kuitenkin ennallaan.

Vilpillisin mielin toiminut puoliso ei saa osuutta hyvässä uskossa toimineen puolison varallisuudesta, kun aviovarallisuussuhde puretaan mitätöinnin johdosta. Hyvässä uskossa toiminut puoliso voi saada korvauksen, jos puoliso ovat asuneet yhdessä, jotta tasoitetaan avioliiton mitätöinnin seurauksena mahdollisesti aiheutuvaa taloudellista epätasapainoa.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Espanjassa säädetään perhesovittelusta valtion tasolla [6. heinäkuuta annettulla lailla 5/2012](#), joka koskee sovittelua siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa (*Ley 5/2012 de mediación en asuntos civiles y mercantiles*). Sillä on saatettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/52/EY tietyistä sovittelun näkökohdista siviili- ja kauppaoikeuden alalla osaksi Espanjan lainsäädäntöä. Direktiivi on annettu 21. toukokuuta 2008.

Sovitteluun sovelletaan seuraavia yleisiä periaatteita: vapaaehtoisuus ja vapaa tahto, oikeudenmukaisuus, puolueettomuus ja luottamuksellisuus. Näiden periaatteiden lisäksi sovittelun osapuolten toimintaa ohjaavat säännöt tai ohjeet, kuten vilpittömämpi mieli ja molempipuolinen kunnioitus sekä velvollisuus tehdä yhteistyötä ja tukea sovittelijan työtä.

Laissa 5/2012 säädetään sovittelusta rajatylittävissä riita-asioissa. Riita-asioita pidetään rajatylittävinä, kun vähintään yhdellä osapuolella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka eri jäsenvaltioissa kuin muilla osapuolilla silloin, kun he sopivat käyttävänsä sovittelua tai kun sovittelu on sovellettavan lain mukaan pakollista. Tämä koskee myös riita-asioita, joita ennakkoidaan tai jotka on ratkaistu sovittelusopimuksessa sen tekopaikasta riippumatta, silloin kun toisen osapuolen kotipaikan siirtämisen seurauksena sopimusta tai joitakin sen seurauksia on tarkoitettu soveltaa toisen valtion alueella.

Valtaosa itsehallintoalueista on säätänyt perhesovittelua koskevia lakeja. Tämä koskee seuraavia itsehallintoalueita: Andalusia – 27. helmikuuta annettu laki 1/2009 perhesovittelusta Andalusian itsehallintoalueella; Aragonia – 24. maaliskuuta annettu laki 9/2011 perhesovittelusta Aragoniassa; Asturia – 23. maaliskuuta annettu laki 3/2007 perhesovittelusta; Kanariansaaret – 8. huhtikuuta annettu laki 15/2003 perhesovittelusta; Cantabria – 28. maaliskuuta annettu laki 1/2011 sovittelusta Cantabrian itsehallintoalueella; Kastilia-La Mancha – 24. toukokuuta annettu laki 4/2005 perhesovitteluun erikoistuneesta sosiaalipalvelusta, Kastilia ja León – 6. huhtikuuta annettu laki 1/2006 perhesovittelusta Kastilia ja Léonissa; Katalonia (itsehallintoalueella on annettu omaa lainsäädäntöä tällä alalla, sillä Katalonian siviililain 233 §:n 6 momentissa säädetään, että oikeusviranomaisen voi lähettää puolisoit sovittelua koskevaan tiedotustilaisuuteen, jos se olosuhteet huomioon ottaen katsoo, että asiassa voidaan yhä päästä sovintoon); Valencian itsehallintoalue – 26. marraskuuta annettu laki 7/2001 perhesovittelusta Valencian alueella; Galicia – 31. toukokuuta annettu laki 4/2001 perhesovittelusta; Baleaarit – 9. joulukuuta annettu laki 14/2010 perhesovittelusta Baleaareilla; Madrid – 21. helmikuuta annettu laki 1/2007 perhesovittelusta Madridin ja Baskimaan alueella – 8. helmikuuta annettu laki 1/2008 perhesovittelusta itsehallintoalueiden parlamenttien kesken,

Kansallisella tasolla [siviiliprosessilain \(Ley de Enjuiciamiento Civil\) 770 §:n 7 momentissa](#) säädetään asumuseron ja avioeron osalta, että osapuolet voivat yhteisymmärryksessä pyytää avioliitto-oikeuteen kuuluvan prosessin keskeyttämistä sovittelun aloittamiseksi.

Rajatylittäviä avioliittoja koskeviin menettelyihin sovelletaan 25 päivänä kesäkuuta 2019 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2019/1111 25 artiklaa. Sen mukaan "[t]uomioistuimen on mahdollisimman varhain ja missä tahansa menettelyn vaiheessa pyydettävä joko suoraan tai tarvittaessa keskusviranomaisen

avustuksella osapuolia harkitsemaan halukkuuttaan osallistua sovitteluun tai muihin vaihtoehtoihin riitojenratkaisukeinoihin, paitsi jos tämä on vastoin lapsen etua, ei sovellu tässä nimenomaisessa tapauksessa tai pitkittäisi aiheettomasti menettelyä”.

Sovittelu on mahdollista myös kansainvälisissä lapsikaappaustapauksissa, mutta tällaisissa tapauksissa sovittelumenettelyn keston olisi oltava mahdollisimman lyhyt ja siihen kuuluvat toimet olisi toteutettava mahdollisimman vähillä istunnoilla. Sovittelumenettely ei myöskään saa missään tapauksessa keskeytyä pidemmäksi aikaa kuin mikä on kaappauksen käsittelylle asetettu lakisääteinen määräaika. Jos sovittelu johtaa sopimukseen (mahdollisesti useista eri asioista), tuomioistuimen on hyväksyttävä sopimus ottaen huomioon voimassa oleva lainsäädäntö ja lapsen etu. Toimivalta lapsikaappausta koskevista asioista on erilainen kuin muissa perheoikeudellisissa asioissa (lapsikaappausasioita käsittelevät ainoastaan maakuntien pääkaupunkien tuomioistuimet, kun taas perheoikeudellisia asioita voidaan käsitellä kaikissa tuomioistuimissa tuomiopiiristä riippumatta). Tämän vuoksi silloin, kun sopimus koskee useita asioita, saatetaan tarvita useamman tuomarin hyväksyntä (maakunnan pääkaupungin tuomioistuimen tuomarin hyväksyntä lapsikaappaukseen liittyville asioille ja perheoikeudellisista asioista vastaavan tuomarin hyväksyntä muille asioille).

Riita-asioissa, joissa toimivalta on naisiin kohdistuvaa väkivaltaa käsittelevillä tuomioistuimilla (*Juzgados de Violencia sobre la Mujer*), sovittelu on kielletty.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

a) Minne hakemus toimitetaan?

Ensin on vahvistettava Espanjan tuomioistuimen kansainvälinen toimivalta (joka on määritelty [E 25. kesäkuuta 2019 annetussa neuvoston asetuksessa \(EU\) 2019/1111](#)) käsitellä asia asetuksen (EY) N:o 2101/2003 nojalla sekä tarpeen mukaan toimivalta hyväksyä täydentäviä toimenpiteitä liittoa koskevan päätöksen osalta. Kun toimivalta on vahvistettu, avio- tai asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskeva hakemus toimitetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle. Jos puoliset hakevat asumis- tai avioeroa yhteisestä sopimuksesta eikä heillä ole alaikäisiä lapsia, hakemus voidaan toimittaa notaarille. Joissakin tuomiopiireissä on perheoikeuteen erikoistuneita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimia. Käytännössä hakemus on jätettävä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle jossain seuraavista paikoista:

Puolisoiden kotipaikassa.

Jos puoliset asuvat eri tuomiopiireissä, kantaja voi valita, jättääkö hakemuksen puolisoiden viimeisessä yhteisessä kotipaikassa vai vastaajan asuinpaikassa.

Jos vastaajalla ei ole vakituista koti- tai asuinpaikkaa, kantaja voi valita vastaajan nykyisen olinpaikan ja tämän viimeisen kotipaikan tuomioistuimen välillä. Niiden osalta, joilla ei ole vakituista koti- tai asuinpaikkaa, kantaja voi tehdä valinnan heidän nykyisen olinpaikkansa ja heidän viimeisen kotipaikkansa tuomioistuimen välillä.

Jos toimivaltaa ei voida todeta tälläkään tavoin, toimivalta kuuluu kantajan kotipaikan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle.

Jos puoliset hakevat avio- tai asumuseroa yhteisestä sopimuksesta, hakemus voidaan jättää

tuomarille viimeisessä yhteisessä kotipaikassa

tai tuomarille jommankumman hakijan senhetkessä kotipaikassa.

Hakijan kotipaikan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomaria voidaan pyytää päättämään alustavasti välitoimista.

[E 28. joulukuuta 2004 annetulla Espanjan lailla 1/2004 \(*Ley Orgánica de Medidas de Protección Integral contra la Violencia de Género*\)](#) perustettiin naisiin kohdistuvaa väkivaltaa käsittelevät tuomioistuimet (*Juzgados de Violencia sobre la Mujer*). Näillä tuomioistuimilla on siviilioikeudellinen toimivalta asumuseron, avioeron ja mitätöinnin tapauksissa, joissa siviilioikeudenkäynnin toisena osapuolena oleva nainen on oikeuslaitoslain (*Ley Orgánica del Poder Judicial, LOPJ*) 87 b §:n 1 momentin a kohdassa tarkoitetun sukupuoleen perustuvan väkivallan uhri ja toista osapuolta tutkitaan tekijänä, yllyttäjänä tai yhteistyökumppanina, joka on osallistunut sukupuoleen perustuvan väkivallan toteuttamiseen. Tässä tapauksessa avio- tai asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskeva hakemus on esitettävä samalle naisiin kohdistuvaa väkivaltaa käsittelevälle tuomioistuimelle, jossa asiaa koskeva rikosoikeudellinen menettely on pantu vireille.

Lisätietoja Espanjan tuomiopiirijaosta tai tuomioistuimen sijainnista voi etsiä Espanjan yleisen oikeusneuvoston verkkosivulla olevalla [E 28. joulukuuta 2004 annetulla Espanjan lailla 1/2004 \(*Ley Orgánica de Medidas de Protección Integral contra la Violencia de Género*\)](#) perustettujen [tuomioistuimien hakukoneella](#).

Notaarikäsittelyssä virallisen asiakirjan vahvistaa sen paikkakunnan notaari, jossa puolisoilla oli viimeinen yhteinen kotipaikka tai jossa jommallakummalla heistä oli viimeinen koti- tai asuinpaikka.

Bryssel II b -asetuksen soveltamista koskeva käytännön opas on saatavilla seuraavalla sivulla: [Euroopan oikeudellisen verkoston julkaisu](#).

b) Muodollisuudet ja asiakirjat

Jos asia käsitellään tuomioistuimessa, avio- tai asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskeva hakemus on esitettävä kirjallisesti hakijaa avustavan asianajajan (*Letrado*) sekä häntä edustavan oikeudenkäyntiavustajan (*Procurador*) allekirjoittamana. Jos puoliset hakevat avio- tai asumuseroa yhteisestä sopimuksesta, he voivat käyttää yhteistä asianajajaa tai oikeudenkäyntiavustajaa.

Avio- tai asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskevaan hakemukseen on liitettävä ehdottomasti

avioliittotodistus ja tarvittaessa väestörekisteristä saatavat lasten syntymätodistukset – niitä ei voi korvata pelkällä perhesuhteita koskevalla

väestörekisteriotteella (*libro de familia*)

asiakirjat, joihin avioeroa hakeva osapuoli perustaa oikeutensa

asiakirjat, joiden perusteella puolisoiden ja tarvittaessa myös lasten taloudellista tilannetta voidaan arvioida (esimerkiksi veroilmoitus, palkkatodistus, pankin todistus, kauppakirja tai lainhuudatustodistus), jos osapuolet vaativat omaisuuteen liittyviä toimenpiteitä

vanhemmuutta koskeva suunnitelma toimenpiteistä, jotka koskevat alaikäisiä lapsia tai täysi-ikäisiä lapsia, joiden osalta tuomioistuimet ovat vahvistaneet tukitoimia, joista vanhempien on huolehdittava.

sopimusehdotus, jos avio- tai asumuseroa haetaan yhteisestä sopimuksesta

Jos hakemuksen käsittelee notaari (kun avio- tai asumuseroa haetaan yhteisestä sopimuksesta, eikä huollettavia alaikäisiä lapsia ole), hakijoilla on lain mukaan oltava avustajanaan asianajaja, jolla on oikeus esiintyä tuomioistuimessa, minkä lisäksi heillä on oltava väestörekisteriotteet ja yhteinen sopimus.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Espanja myöntää oikeuden maksuttomaan oikeusapuun Espanjan kansalaisille, muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisille ja Espanjassa oleskeleville ulkomaalaisille, joiden varat eivät riitä kattamaan oikeuskuluja.

Oikeus maksuttomaan oikeusapuun on luonnollisella henkilöllä, jolla ei ole riittävästi varallisuutta ja jonka bruttotulot, perheyksikköä kohden vuosittain laskettuna, eivät kokonaisuudessaan ylitä seuraavia kynnyksiarvoja:

kaksi kertaa suuremmat kuin hakemuksen tekohetkellä voimassa oleva kansallinen IPREM-indikaattori (tukien myöntämisen viitearvona käytetty yleinen indikaattori, *indicador público de renta de efectos múltiples*), kun kyseessä oleva henkilö ei kuulu useamman hengen kotitalouteen.

kaksi ja puoli kertaa IPREM, joka on voimassa hakemusta esitettäessä silloin, kun on kyse henkilöstä, joka kuuluu alle neljän hengen perheyksikköön, kolme kertaa IPREM, silloin kun on kyse nelihenkisistä tai suuremmista perheyksiköistä.

Valtion tuloiindikaattorin (IPREM) laskeminen

Valtion tuloidinkaattonin (IPREM) laskeminen Tietoa IPREM-summasta ja sen kehityksestä on osoitteessa <http://www.iprem.com.es>

Hakemus on esitettävä sen paikkakunnan asianajajyhdistykselle (*Colegio de Abogados*), jossa pääasiaa käsittelevä tuomioistuin sijaitsee, tai hakijan kotikunnan tuomioistuimelle. Jälkimmäisessä tapauksessa tuomioistuin välittää hakemuksen kyseisellä alueella toimivaltaiselle asianajajyhdistykselle. Rajatylittäviä riita-asioita koskevat hakemukset on toimitettava asianajajaliitolle. Hakemuksen lähettää hakijan vakituisen asuinpaikkakunnan asianajajaliitto. Euroopan maiden kansalaiset, joiden kotivaltio on liittynyt maksutonta oikeudenkäyntiä tarkoittavien hakemusten toimittamista koskevaan Euroopan neuvoston sopimukseen, voivat jättää oikeusapuhakemuksensa sopimuksen soveltamisesta vastaavalle keskusviranomaiselle omassa maassaan. Oikeusapuhakemus on jätettävä ennen oikeudenkäyntimenettelyn aloittamista tai, jos maksuttoman oikeusavun hakija on asiassa vastaajana, ennen kanteeseen vastaamista. Sekä kantaja että vastaaja voivat kuitenkin hakea maksutonta oikeusapua myös jälkikäteen, jos heidän taloudellinen tilanteensa on todistettavasti muuttunut.

Kun puolisoitten yhteiset varat eivät riitä kattamaan oikeuskuluja, mutta toisen puolison taloudellinen tilanne estää maksuttoman oikeusavun myöntämisen, oikeusapua tarvitseva puoliso voi vaatia, että varakkaampi puoliso maksaa oikeuskulut (*litis expensas*).

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Avio- tai asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskevissa oikeudenkäynneissä Espanjassa annettuihin päätöksiin voi hakea muutosta. Muutoksenhaku on tehtävä 20 päivän kuluessa siinä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, joka teki päätöksen, johon haetaan muutosta. Kyseinen tuomioistuin vahvistaa muutoksenhaun, ja asian käsittelee maakunnallinen ylioikeus (*Audiencia Provincial*). Muutoksenhaussa annetusta tuomiosta voi valittaa tietyissä tapauksissa kassaatiovalituksella tai menettelyvirheen perusteella korkeimman oikeuden (*Tribunal Supremo*) riita-asioiden jaostoon.

Lain mukaisesti annetusta tuomiosta tehdyt muutoksenhaut eivät lykkää tuomioissa hyväksytyjen toimenpiteiden vaikutusta. Jos muutoksenhaku koskee ainoastaan päätökseen sisältyviä toimenpiteitä, oikeussihteri vahvistaa avio- tai asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskevan päätöksen lainvoimaisuuden ja päätös merkitään väestörekisteriin.

Jos yhteisestä sopimuksesta käynnistetyssä asumusero- tai avioeromenettelyssä sopimusehdotus on hyväksytty sellaisenaan, tuomioistuimen tuomioon tai päätökseen ei ole mahdollista hakea muutosta. Tällaiseen päätökseen voi hakea muutosta vain käsittelyyn osallistunut syyttäjä alaikäisen tai vajaavaltaisen lapsen edun nimissä. Jos jotakin toimenpidettä ei hyväksytty, siihen voidaan hakea muutosta.

Tuomari voi tehdä päätöksen väliaikaisista toimenpiteistä ja ennakkotoimenpiteistä ennen avio- tai asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskevaa oikeuskäsittelyä tai käsittelyn aikana. Tällaiseen päätökseen ei voi hakea muutosta, kun otetaan huomioon sen rajallinen voimassaolo, koska väliaikaiset toimenpiteet korvautuvat avio- tai asumuseron tai avioliiton mitätöintiä koskevalla tuomiolla.

14 Millä tavoin tulee menettellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Tässä yhteydessä sovelletaan

[tuomioistuimen toimivallasta, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja kansainvälisestä lapsikaappauksesta](#)

25 päivänä kesäkuuta 2019 annettua neuvoston asetusta (EU) 2019/1111 (uudelleenlaadittu), joka tunnetaan nimellä Bryssel II b -asetus ja joka on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa Tanskaa lukuun ottamatta.

Neuvoston asetusta (EU) 2019/1111 (Bryssel II b -asetus) korvaa asetuksen (EY) N:o 2201/2003 (Bryssel II a -asetus) 1. elokuuta 2022 alkaen, joten sen ajallisesta soveltamisalasta riippuen olisi sovellettava jompaakumpaa säädöstä.

Jos kyse on ainoastaan väestörekisteritietojen päivittämisestä toisessa jäsenvaltiossa (tai Yhdistyneessä kuningaskunnassa viimeistään 31.12.2020) tehdyn avioero-, asumusero- tai avioliiton mitätöintipäätöksen johdosta ja jos siinä jäsenvaltiossa, jossa päätös on tehty, ei päätökseen voi kansallisen lainsäädännön mukaan hakea muutosta, riittää pelkkä väestörekisterin ylläpitäjälle tehty, sovellettavan asetuksen mukainen tietojenmuutospyyntö, jonka oheen on liitetty seuraavat asiakirjat:

jäljennös päätöksestä, joka täyttää kyseisen maan lainsäädännön mukaiset, aitouden toteamista koskevat vaatimukset
lakimääräinen vakiomuotoinen todistus, jonka antaa sen jäsenvaltion tuomioistuin tai toimivaltainen viranomais, jossa päätös on tehty
jos tuomio on annettu vastaajan poissa ollessa, asiakirjat, joista käy ilmi, että hakemus on annettu hänelle asianmukaisesti tiedoksi.

Jossain muussa EU:n jäsenvaltiossa (Tanskaa lukuun ottamatta) annettua avioero-, asumusero- tai avioliiton mitätöintipäätöksen tunnustamista haetaan sen henkilön kotipaikkakunnan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, jota vastaan tunnustamista tai päätöstä tunnustamatta jättämisestä haetaan. Jos vastaaja ei asu vakituisesti Espanjassa, tunnustamista voidaan hakea siinä paikassa, jossa vastaaja sillä hetkellä Espanjassa oleskelee tai jossa vastaaja on Espanjassa viimeksi asunut. Jos mitään edellä esitetystä ei voida soveltaa, tunnustamista haetaan kantajan kotipaikassa.

Hakemus on laadittava kirjallisena lakimiehen ja oikeudenkäyntiavustajan avustuksella, ja siihen on liitettävä samat asiakirjat kuin edellisessä tapauksessa.

Päätös voidaan tunnustaa myös tilapäisesti (*reconocimiento incidental*).

Tanskassa annettujen tuomioiden tunnustamisesta Espanjassa säädetään [kansainvälisestä oikeudellisesta yhteistyöstä yksityisoikeuden alalla 30. heinäkuuta annettussa laissa 29/2015](#). Oikeuskäsittely alkaa hakemuksen laatimisesta, ja hakemus tehdään suoraan ensimmäisen oikeusasteen toimivaltaisessa tuomioistuimessa.

Jos kyse on ainoastaan tietojen kirjaamisesta väestörekisteriin, tuomioistuimen ennakkovahvistusta tai eksekvaturimenettelyä ei tarvita, ja asiassa sovelletaan [väestörekisteristä 21. heinäkuuta annettua lakia 20/2011](#).

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Päätöksen tunnustamatta jättämistä haetaan samalla menettelyllä kuin päätöksen tunnustamista. Jos päätös on tunnustettu asetuksen (EY) N:o 2019/1111 perusteella, tunnustamista voidaan vastustaa vasta kun tunnustamista koskeva päätös on annettu tiedoksi ja kun laissa asetettu määräaika on kulunut umpeen, esittämällä valitus maakunnalliseen ylioikeuteen.

Jos kyseessä on Tanskassa tehty päätös, tunnustamatta jättämistä voidaan hakea, kun vastapuoli on jättänyt päätöksen tunnustamista koskevan hakemuksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen. Kaikissa tapauksissa vastustamishakemuksen virallistavat asianajaja ja oikeudenkäyntiavustaja.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Sen jälkeen kun [asetus \(EU\) N:o 1259/2010 tuli voimaan 21. kesäkuuta 2012](#), puoliset ovat asetuksessa säädettyissä tilanteissa voineet valita asumus- tai avioeroonsa sovellettavan lain asetuksen 5 ja 8 artiklan nojalla. Silloin kun ei ole kyse asetuksessa säädettyistä tilanteista, sovelletaan sen valtion lakia, jossa puolisoitten asuinpaikka on sillä hetkellä, kun asia pannaan vireille tuomioistuimessa tai, jos tämä ei ole mahdollista, jossa puolisoitten viimeinen yhteinen asuinpaikka oli, edellyttäen, ettei tämä asuminen ole päättynyt yli vuosi ennen kun asia pannaan vireille tuomioistuimessa, jos toinen puolisoista asuu edelleen tuossa valtiossa, kun asia pannaan vireille tuomioistuimessa tai, jos tämä ei ole mahdollista; jonka kansalaisia molemmat puoliset ovat, kun asia pannaan vireille tuomioistuimessa tai, jos tämä ei ole mahdollista; jonka tuomioistuimessa asia pannaan vireille.

Avioliiton mitätöintiin ja sen vaikutuksiin sovellettava laki määräytyy sen lain mukaisesti, jota sovelletaan avioliiton solmimiseen, siviililain mukaisesti. Aviovarallisuusjärjestelmän osalta sovellettava laki määräytyy tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta tuomioistuimen toimivallan, sovellettavan lain sekä päätösten tunnustamisen ja täytäntöönpanon alalla aviovarallisuussuhteita koskeissa asioissa [24. kesäkuuta 2016 annetun neuvoston asetuksen \(EU\) 2016/1103](#) mukaisesti tai, jos sitä ei sovelleta, [Espanjan siviililain 9 §:n 2 momentin](#) mukaisesti.

Vanhempainvastuuseen liittyviin kysymyksiin sovelletaan [19. lokakuuta 1996 tehdyn Haagin yleissopimuksen](#) määräysten mukaisesti tuomioistuinvallion lakia.

Välitoimiin sovelletaan samaa lakia, jota sovelletaan kyseessä olevaan avio- tai asumuseroon tai avioliiton mitätöintiin. Kiireellinen väli- tai turvaamistoimi, joka koskee Espanjassa oleskelevia henkilöitä tai Espanjassa sijaitsevaa omaisuutta, voidaan kuitenkin hyväksyä ilman toimivaltaa tutkia pääasiaa.

Elatusvelvoitteisiin sovellettava laki määräytyy [elatusvelvoitteisiin sovellettavasta laista 23. marraskuuta 2007 tehdyn Haagin pöytäkirjan](#) mukaisesti. Aviovarallisuusjärjestelmään sovellettava laki määräytyy [24. kesäkuuta 2016 annetun neuvoston asetuksen \(EU\) 2016/1103](#) mukaisesti.

Jos johonkin yksittäistapaukseen sovelletaan Espanjassa ulkomaista lakia, espanjalaisen tuomioistuimen on vahvistettava ja hyväksyttävä lain sisältö ja voimassaolo. Tätä varten tuomioistuin voi käyttää kaikkia sellaisia selvitysmenetelmiä, jotka se katsoo tarpeellisiksi voidakseen hyväksyä ulkomaisen lain soveltamisen.

Lopuksi on syytä korostaa, että oikeudenkäynneissä Espanjassa sovelletaan aina Espanjan prosessioikeutta riippumatta siitä, mitä lakia avioeroon, asumuseroon tai avioliiton mitätöintiin sovelletaan. Näistä menettelyistä säädetään [siviiliprosessista 7. tammikuuta annetun lain 1/2000 IV kirjan I osastossa](#).

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 30/05/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Tämän sivun alkukielistä versiota [fr](#) on muutettu äskettäin. Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

Seuraavat kielet ovat jo saatavilla: [en](#)

Avioero ja asumusero - Ranska

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Avioero on mahdollista hoitaa myös tuomioistuimen ulkopuolella (*divorce extrajudiciaire*):

kun puoliset ovat avioerosta ja sen seurauksista yhtä mieltä (sopimusavioero), voidaan laatia yksityinen asiakirja, jonka asianajajat vahvistavat allekirjoituksellaan ja joka kirjataan notaarin rekisteriin.

Avioerot voidaan jakaa neljään eri tyyppiin:

sopimusavioero

avioero, joka perustuu siihen, että puoliset periaatteessa hyväksyvät avioliiton kariutumisen

avioero yhteiselämän päättymisen takia

syylisyyssavioero.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Jos puoliset ovat avioerosta ja sen seurauksista yhtä mieltä, he voivat valita sopimusavioeron (*divorce par consentement mutuel*). Sitä varten laaditaan yksityinen asiakirja, jonka asianajajat vahvistavat allekirjoituksellaan ja joka kirjataan notaarin rekisteriin. Puolisot laativat asianajajiensa avustuksella sopimuksen, jonka molemmat osapuolet ja asianajajat allekirjoittavat harkinta-ajan jälkeen. Jos perheessä on lapsia, näille on ilmoitettava, että heillä on oikeus tulla kuulluksi. Jos vähintään yksi lapsista pyytää kuulemista, vanhempien on tehtävä tätä varten perheoikeudellisista asioista vastaavalle tuomarille (*juge aux affaires familiales*) hakemus, jolla he pyytävät tuomioistuinta vahvistamaan sopimusavioeron.

Tällaiseen menettelyyn voidaan turvautua vain silloin, kun riittävän kypsyiden saavuttanut lapsi pyytää kuulemista ja kun puoliset ovat periaatteessa yhtä mieltä avioerosta ja sen seurauksista. Heidän ei tällöin tarvitse esittää syytä avioeroon, vaan riittää, että he toimittavat tuomioistuimelle sopimusluonnoksen, jossa tarkennetaan avioeron seuraukset sen virallista vahvistamista varten. Tuomioistuin voi kieltäytyä vahvistamasta avioeroa vain jos lasten tai jommankumman puolison etuja ei ole otettu riittävällä tavalla huomioon.

Kun molemmat puoliset periaatteessa hyväksyvät avioliiton kariutumisen, avioeroa voi hakea toinen puoliso ja toinen voi hyväksyä sen, tai puoliset voivat hakea avioeroa yhdessä. Sopimusavioerosta poiketen puoliset periaatteessa hyväksyvät tässä tapauksessa avioeron, mutta eivät pääse yhteisymmärrykseen siitä aiheutuvista seurauksista. Siksi nämä kysymykset on ratkaistava tuomioistuimessa.

Yhteiselämän päättymisen perusteella avioeroa voi hakea jompikumpi puolisoista, jos yhteiselämä on päättynyt vähintään kaksi vuotta ennen avioerohakemuksen esittämistä. Edellytyksenä on, että puoliset eivät ole asuneet yhdessä ja että he haluavat avioeroa.

Syylisyyssavioeroa voi hakea jompikumpi puolisoista, jos toinen puoliso on syyllistynyt aviovelvollisuuksien vakavaan tai toistuvaan rikkomiseen, minkä vuoksi yhteiselämän jatkaminen on nähtynyt mahdottomaksi.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Uskollisuus-, yhteiselämä- ja avustamisvelvollisuudet päättyvät, kun tuomioistuimen päätös, jolla avioero vahvistetaan, tulee lainvoimaiseksi eli kun siihen ei voi enää hakea muutosta.

Kumpikin puoliso saa vapaasti solmia uuden avioliiton.

Kumpikin puoliso menettää avioeron myötä oikeuden käyttää toisen puolison sukunimeä. Puoliso voi kuitenkin säilyttää toisen puolison nimen joko tämän suostumuksella tai tuomioistuimen luvalla, jos hän voi perustella sukunimen säilyttämisen omalla tai lasten erityisellä edulla.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Avioerosta seuraa aviovarallisuusjärjestelmän purkamisen ja tarvittaessa omaisuuden jakaminen.

Avioero ei vaikuta avioliiton aikana syntyneisiin avioetuksiin eikä lahjoihin. Sen sijaan avioeron seurauksena perutaan kokonaisuudessaan ne avioetudet, jotka syntyvät aviovarallisuusjärjestelmän purkautuessa toisen puolison kuoleman tai kuolemanvaraimääräysten nojalla.

Sopimusavioero voidaan vahvistaa (tuomioistuimessa tai tuomioistuimen ulkopuolella) vain jos puoliset pääsevät sopimukseen varallisuutensa jakamisesta. Muunlaisissa avioeroissa puoliset voivat sopia jaosta ennen avioeron vahvistamista, mutta se ei ole pakollista. Tällöin jako tapahtuu avioeron vahvistamisen jälkeen.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Avioerolla ei ole mitään erityisiä vaikutuksia lapsen huoltoon koskeviin sääntöihin, vaan huoltajuus säilyy periaatteessa molemmilla vanhemmilla. Tuomioistuin voi kuitenkin myöntää huoltajuuden toiselle vanhemmista, jos se on lapsen edun mukaista. On kuitenkin vahvistettava huoltajuuteen liittyvät käytännön seikat, kuten lapsen vakinainen asuinpaikka ja toisen vanhemman tapaamisoikeus.

Kummankin vanhemman on myös avioeron jälkeen osallistuttava lapsen elatukseen ja kasvatukseen. Osallistuminen toteutetaan siten, että toinen vanhempi maksaa elatusapua toiselle vanhemmalle, mutta se voidaan myös toteuttaa osaksi tai kokonaan niin, että vanhempi ottaa suoraan vastuulleen lapsen huoltoon liittyvät kulut. Osallistuminen voi tapahtua myös käyttö- tai asumisoikeuden myöntämisen muodossa.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Puolison toiselle puolisolalle maksama elatusapu on väliaikainen toimenpide, joka on voimassa vain avioeron myöntämiseen asti. Avioeron myöntämisen jälkeen toinen puoliso voi vaatia toiselta puolisolalta vain hyvitysluonteista korvausta (*prestation compensatoire*) tai vahingonkorvausta (*dommages-intérêts*). Sopimusavioeron yhteydessä puoliset voivat sopia tällaisesta korvauksesta keskenään, ja muissa tapauksissa sen määrittää tuomioistuin.

Hyvitysluonteisen korvauksen tarkoituksena on tasoittaa avioliiton purkautumisesta osapuolten elinoloihin aiheutuvaa epätasapainoa. Tuomioistuin vahvistaa korvauksen määrän puolisoitten tulojen ja tarpeiden mukaan. Korvaus on kertaluontoinen ja se maksetaan periaatteessa pääoman muodossa:

se voi olla joko rahasumma, joka voidaan suorittaa eri tavoin;

tai se voi muodostua omaisuuden luovutuksesta tai väliaikaisesta tai elinikäisestä käyttö-, asumis- tai nautintaoikeudesta.

Poikkeustapauksessa tuomioistuin voi vahvistaa korvauksen muodoksi elinkoron, jonka määrää voidaan puolisoitten varallisuuden tai tarpeiden muuttuessa tarkistaa alaspäin.

Puolisolle voidaan myöntää vahingonkorvausta, jos avioero on aiheuttanut hänelle erityisen vakavia seurauksia:

jos hän on vastaajana kanteessa, jolla toinen puoliso hakee avioeroa yhteiselämän päättämisen takia, mutta vastaaja ei itse ole esittänyt avioerohakemusta tai jos avioero myönnetään pelkästään toisen puolison syyllisyyden perusteella.

(Ks. "Elatusvaateet – Ranska".)

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Asumusero (*séparation de corps*) on juridinen ero, jonka myötä päättyvät tietyt aviovelvollisuudet, kuten puolisoitten velvollisuus asua yhdessä, mutta joka ei kuitenkaan pura avioliittoa. Puoliset eivät siis voi mennä uudelleen naimisiin ollessaan asumuserossa.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Asumuseron perusteet ja menettely ovat samat kuin tuomioistuimessa ratkaistavan avioeron yhteydessä. Asumuserosta ei voida sopia tuomioistuimen ulkopuolella.

Periaatteessa puoliso, jota vastaan toinen puoliso on nostanut asumuserokanteen, voi nostaa vastaavasti avioero- tai asumuserokanteen. Samoin puoliso, jota vastaan toinen puoliso on nostanut avioerokanteen, voi nostaa tätä vastaan avioero- tai asumuserokanteen.

Jos toinen puoliso hakee avioeroa yhteiselämän päättämisen takia, asumuseroa koskeva vastakante on kuitenkin kielletty, ja toinen puoliso voi hakea ainoastaan avioeroa.

Jos tuomioistuimen on käsiteltävä sekä avioero- että asumuserohakemus, tuomioistuin käsittelee ensin avioerohakemuksen. Se käsittelee asumuserohakemuksen vain jos avioerohakemusta ei hyväksytä. Jos molempien puolisoitten hakemukset perustuvat toisen puolison syyllisyyteen, tuomioistuin tutkii ne samanaikaisesti, ja jos se hyväksyy hakemukset, se julistaa avioeron jaetun syyllisyyden perusteella.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Asumuseron vaikutukset.

Asumuseron myötä päättyy velvollisuus asua yhdessä, mutta avustamis- ja uskollisuusvelvollisuus säilyvät. Lisäksi nainen säilyttää oikeuden käyttää entisen puolisonsa sukunimeä, paitsi jos tuomioistuin määrää toisin. Avustamisvelvollisuuden nojalla toinen puoliso voidaan määrätä maksamaan toiselle elatusapua, jos tämän toimeentulo sitä edellyttää. Elatusavun määrä vahvistetaan ottamatta huomioon puolisoitten syyllisyyttä, paitsi jos elatusavun saaja on rikkinen vakavasti velvollisuuksiensa avioliiton aikana. Elatusavun maksaminen voidaan korvata pääoman muodostamisella, jos se on elatusavun maksajan varallisuuden huomioon ottaen mahdollista.

Asumuseropäätöksestä seuraa aviovarallisuusjärjestelmän purkautuminen ja omaisuuden jakaminen samalla tavoin kuin avioerossa.

Jos toinen puolisoista kuolee, toisen puolison perintöoikeus säilyy ennallaan, ja häneen sovelletaan jälkeensä jääneeseen puolisoon sovellettavia säännöksiä.

Jos puoliset ovat hakeneet asumuseroa tuomioistuimelta yhdessä, he voivat kuitenkin lisätä sopimukseen määräyksen, jonka mukaan he luopuvat perintöoikeudestaan.

Asumuseron muuntaminen avioeroksi

Asumuseropäätös voidaan muuntaa jommankumman puolison hakemuksesta avioeropäätökseksi ilman eri toimenpiteitä, kun asumusero on kestänyt kaksi vuotta. Tuomioistuin julistaa tällöin avioeron ja päättää sen seurauksista. Asumuseron syystä tulee näin avioeron syy. Syyllisyyden jakautumista ei voi enää muuttaa.

Kaikentyyppiset asumuserot on mahdollista muuntaa sopimusavioeroksi puolisoitten yhteisestä hakemuksesta. Sen sijaan tuomioistuimessa puolisoitten yhteisestä hakemuksesta myönnetty asumusero voidaan muuntaa ainoastaan sopimusavioeroksi.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliiton mitätöinti (*annulation du mariage*), joka edellyttää tuomioistuimen päätöstä, poistaa takautuvasti kaikki avioliiton vaikutukset ikään kuin avioliittoa ei olisi koskaan solmittu.

Sen vuoksi se eroaa avioerosta tai asumuserosta, joilla on vaikutuksia vain tulevaisuuteen nähden.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliiton mitätöinnin perusteet vaihtelevat sen mukaan, onko kyseessä moitteenvaraisesti mitätön avioliitto (*nullité relative*, jossa vedotaan tahdonmuodostuksen virheeseen tai luvan puuttumiseen henkilöiltä, joiden olisi pitänyt myöntää lupa avioliiton solmimiseen) vai pätemätön avioliitto (*nullité absolue*, joka seuraa oikeusjärjestyksen perusteiden vastaisesta toiminnasta).

Moitteenvaraisesti mitätön avioliitto

Näitä tapauksia on kolmenlaisia:

erehtyminen henkilöstä tai hänen olennaisista ominaisuuksistaan pakottaminen

luvan puuttuminen henkilöiltä, joiden olisi pitänyt myöntää lupa avioliiton solmimiseen.

Hakemuksen voivat jättää tällä perusteella vain tietyt tarkoin määritellyt henkilöt: puoliso, jonka suostumus on saatu virheellisesti tai joka oli avioliiton solmimisen hetkellä oikeustoimikelvoton sekä henkilöt, joiden olisi pitänyt hyväksyä avioliitto, tai syyttäjä.

Avioliiton mitätöintiä koskeva hakemus voidaan ottaa tutkittavaksi vain viiden vuoden kuluessa avioliiton solmimisesta (tai päivästä, jona asianomainen on saavuttanut iän, jossa hän on pätevä antamaan suostumuksensa avioliiton solmimiseen).

Absoluuttisesti mitätön avioliitto

Näihin tapauksiin kuuluvat suostumuksen täydellinen puuttuminen, alaikäisyys, moniavioisuus, inesti, toisen puolison poissaolo avioliiton solmimishetkellä, väestörekisterivirkamiehen epäpätevyys ja laitton oleskelu maassa.

Avioliiton mitätöintiä koskeva hakemus voidaan ottaa tutkittavaksi vain viiden vuoden kuluessa avioliiton solmimisesta (tai päivästä, jona asianomainen on saavuttanut iän, jossa hän on pätevä antamaan suostumuksensa avioliiton solmimiseen).

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Avioliiton mitätöinnillä on samat vaikutukset riippumatta siitä, onko kyseessä moitteenvarainen mitättömyys vai ehdoton mitättömyys.

Avioliiton vaikutukset henkilöihin ja varallisuuteen poistuvat, koska avioliittoa ei ole ollut olemassa. Jos esimerkiksi toinen puoliso on kuollut, avioliiton mitätöinti vie elossa olevalta puolisolta perimisoikeuden.

Periaatteesta voidaan kuitenkin joustaa, kun jompikumpi puoliso tai molemmat puoliset ovat solmineet avioliiton hyvässä uskossa. Siinä tapauksessa avioliitto on yhtä lailla mitätön, mutta siihen suhtaudutaan kuin se olisi vain purettu. Kaikki ennen mitätöintipäätöstä aiheutuneet siviilioikeudelliset, henkilökohtaiset tai taloudelliset vaikutukset pysyvät voimassa.

Avioliiton mitätöinnillä ei ole oikeudellisia vaikutuksia pariskunnan lapsiin, ja heidän tilanteestaan päätetään samalla tavoin kuin avioerossa.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Avioero ja sen seuraukset voidaan vahvistaa tuomioistuimen ulkopuolella, jos puoliset ovat asioista yhtä mieltä. Tällöin avioerosopimuksen vahvistaa kaksi asianajajaa, ja se kirjataan notaarin rekisteriin. Asia käsitellään tuomioistuimessa vain jos riittävän kypsyyden saavuttanut lapsi pyytää, että häntä kuullaan. Kaikissa muissa tapauksissa avioerokanne on pantava vireille tuomioistuimessa. Puoliset voivat kuitenkin turvautua perhesovitteluun joko ennen tuomioistuinmenettelyä tai sen aikana.

Myös tuomari voi ehdottaa sovittelua. Sovittelusta vastaa joko yksityinen sovittelija tai sovittelusta vastaava järjestö. Sovittelussa osapuolet voivat esittää oman näkökulmansa kolmannelle osapuolelle, joka auttaa heitä löytämään ratkaisun keskinäiseen kiistaansa.

Jos osapuolet pääsevät sovittelussa yhteisymmärrykseen, he voivat pyytää tuomioistuinta vahvistamaan sopimuksensa tai valita sopimuseron vahvistamisen tuomioistuimen ulkopuolella.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Minne hakemus toimitetaan?

Avio- tai asumuseromenettely tuomioistuimessa

Hakemus jätetään asianajajan välityksellä alioikeuden kirjaamoon.

Alueellisesti toimivaltainen alioikeus on

perheen asuinpaikan alioikeus

jos puoliset asuvat erillään ja heillä on yhteishuoltajuus, sen puolison asuinpaikan alioikeus, jonka luona alaikäiset lapset asuvat

jos puoliset asuvat erillään ja lasten huoltajuus on vain toisella vanhemmalla, tämän vanhemman asuinpaikan alioikeus

muissa tapauksissa sen puolison asuinpaikan alioikeus, joka ei ole jättänyt avioerohakemusta

jos puoliset hakevat avioeroa yhdessä, toimivaltainen alioikeus on heidän valintansa mukaan kumman tahansa puolison asuinpaikan alioikeus.

Avioliiton mitätöinti

Avioliiton mitätöintiä koskeva hakemus jätetään vastaajan asuinpaikan alioikeuteen. Se on muodoltaan haastemiehen toimittama haaste.

Sopimusavioeroa koskeva yksityinen asiakirja, jonka asianajajat vahvistavat:

Osapuolten ja kahden asianajajan allekirjoittama asiakirja on kirjattava Ranskassa toimivan notaarin rekisteriin.

Tarvittavat liiteasiakirjat

Avio- tai asumuseromenettely tuomioistuimessa

Puolisoiden on kaikissa tapauksissa esitettävä henkilöllisyytensä varmistamiseksi tarvittavat asiakirjat ja ilmoitettava, mihin sairausvakuutuskassaan he kuuluvat, sekä annettava tiedot laitoksista, joista he mahdollisesti saavat jotakin korvausta tai eläkettä tai muita etuuksia.

Jos tuomioistuinta pyydetään määräämään toiselle puolisolalle hyvitysluonteista korvausta (*prestation compensatoire*), puolisoitten on annettava kunnian ja omantunnon kautta ilmoitus tuloistaan, varallisuudestaan ja elinolosuhteistaan.

Jos puoliset hakevat avioeroa yhdessä, hakemuksessa ei tarvitse ilmoittaa avioeron syytä, mutta siihen on liitettävä puolisoitten ja heidän asianajajansa / asianajajiansa päiväämä ja allekirjoittama sopimus, jolla säännellään avioeron vaikutuksia ja johon tarvittaessa sisältyy selvitys osituksesta.

Muissa tapauksissa hakemuksessa ei tarvitse mainita avioeron oikeudellista perustetta eikä muutakaan syytä. Sen sijaan siinä on tarvittaessa esitettävä väliaikaisia toimia koskevat pyynnöt.

Avioliiton mitätöinti

Mitään tiettyä asiakirjaa ei vaadita, mutta hakijan on esitettävä asiakirjat, joiden avulla hän voi osoittaa, että hänen esittämänsä peruste(et) voi(vat) johtaa avioliiton mitättömäksi julistamiseen.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Oikeusapua on mahdollista saada joko kaikkiin kuluihin tai osaan niistä hakijan varallisuustilanteen mukaan (ks. "Oikeusapu – Ranska").

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Näihin tuomioistuimen päätöksiin sovelletaan tavanomaisia muutoksenhakukeinoja.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Avioeropäätökset tunnustetaan sellaisinaan ilman muita erityismenettelyjä.

Sama koskee avioliiton mitätöintiä koskevia päätöksiä.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Päätöksen tunnustamista voi vastustaa hakemalla alioikeudelta sen tunnustamatta jättämistä. Tunnustamatta jättämisestä tehdyn päätöksen nojalla taas voi vastustaa toisen osapuolen myöhemmin esittämää täytäntöönpanomääräyshakemusta (eli hakemusta toisessa valtiossa tehdyn päätöksen täytäntöönpanemisesta Ranskassa) (vastaavasti tunnustamatta jättämistä koskevan hakemuksen hylkääminen merkitsee täytäntöönpanon hyväksymistä).

Menettely on sama kuin täytäntöönpanomääräystä haettaessa.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla 20 päivänä joulukuuta 2010 annetun asetuksen (EU) N:o 1259/2010 mukaisesti avio- tai asumuseroon sovelletaan puolisoitten valitsemaa lakia.

Jos he eivät pysty valitsemaan sovellettavaa lakia, avio- ja asumuseroon sovelletaan

sen valtion lakia, jossa puolisoitten asuinpaikka on sillä hetkellä, kun asia pannaan vireille tuomioistuimessa; tai jos tämä ei ole mahdollista,

sen valtion lakia, jossa puolisoitten viimeinen yhteinen asuinpaikka oli, edellyttäen, ettei tämä yhteisasuminen ole päättynyt yli vuosi ennen kuin asia pantiin vireille tuomioistuimessa ja jos toinen puolisoista asuu edelleen tuossa valtiossa, kun asia pannaan vireille tuomioistuimessa; tai jos tämä ei ole mahdollista, sen valtion lakia, jonka kansalaisia molemmat puoliset ovat sillä hetkellä, kun asia pannaan vireille tuomioistuimessa; tai jos tämä ei ole mahdollista, tuomioistuinvaltion lakia.

Jos hakemus koskee asumuseron muuntamista avioeroksi, avioeroon sovelletaan samaa lakia kuin asumuseroon, paitsi jos puoliset päättävät toisin.

Näitä sääntöjä sovelletaan myös silloin kun puoliset ovat avioerosta ja sen seurauksista yhtä mieltä (sopimusavioero). Tällöin avioerosta voidaan laatia yksitynen asiakirja, jonka asianajajat vahvistavat allekirjoituksellaan ja joka kirjataan notaarin rekisteriin. Tässä tapauksessa ei kuitenkaan voida käyttää ilmaisua ”tuomioistuinvaltion laki”, koska asiaa ei käsitellä tuomioistuimessa.

Linkkejä

[Oikeusministeriön verkkosivut](#)

[Legifrance](#)

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 16/12/2020

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Tämän sivun alkukielistä versiota [hr](#) on muutettu äskettäin. Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

Avioero ja asumusero - Kroatia

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Vuonna 2015 annetun perhelain (*Obiteljski zakon*, Kroatian virallisen lehden (*Narodne Novine*) nro 103/15) 50, 369 ja 453 §:n mukaan avioeroa koskevan tuomioistuimen päätöksen saamisen edellytyksenä on, että valtuutettu henkilö tai valtuutetut henkilöt (*locus standi*) panevat vireille (yksityisoikeudellisen tai riidattoman) avioeromenettelyn. Jos puolisoilla on yhteinen alaikäinen lapsi, heidän yhdessä tekemäänsä avioerohakemukseen on sisällytettävä asianmukaiset liitteet (pakollisen perheasiain neuvonnan raportti ja suunnitelma yhteishuoltajuudesta – perhelain 55 § yhdessä sen 456 §:n kanssa).

Vastaavia säännöksiä sovelletaan, kun puolisoilla on yhteinen alaikäinen lapsi ja vain toinen puoliso hakee avioeroa (pakollisen perheasiain neuvonnan raportti ja todistus osallistumisesta ensimmäiseen perheasioiden sovittelutapaamiseen – perhelain 57 § yhdessä sen 379 §:n kanssa).

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Avioeron myöntämisperusteista säädetään perhelain 51 §:ssä. Sen mukaan tuomioistuin myöntää avioeron, jos 1) puoliset ovat hakeneet avioeroa yhdessä, 2) on todettu, että puolisoitten välinen aviosuhde on pysyvästi kariutunut, tai 3) yhteiselämän päättymisestä on kulunut vuosi.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Yksi avioeron laillisista vaikutuksista on puolisoitten henkilökohtaisten oikeuksien ja velvollisuuksien päättymisen (perhelain 30–33 §). Perhelain 48 §:n mukaan kumpikin puoliso voi avioliiton päättyessä (sen mitätöinnin tai avioeron seurauksena) säilyttää sukunimen, joka hänellä oli avioliiton päättymishetkellä.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Ennen aviovarallisuuden jakamista (sopimalla tai riidattomassa menettelyssä) yleisin esiin tuleva kysymys on aviovarallisuuteen kuuluvien omaisuusosien ja oikeuksien erottaminen puolisoitten henkilökohtaiseen omaisuuteen kuuluvista omaisuusosista ja oikeuksista (kolmen omaisuusosien erottaminen toisistaan). Nämä asiat ratkaistaan käynnistämällä yksityisoikeudellinen menettely perhelain 34–39 ja 43–46 §:n nojalla, jos puoliset eivät ole päässeet sopimukseen yhteisen omaisuuden jakamisesta (avioehto – perhelain 40–42 §). Toissijaisesti voidaan soveltaa omistusoikeutta ja muita esineoikeuksia koskevaa lakia (*Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima*), siviilioikeudellisia velvollisuuksia koskevaa lakia (*Zakon o obveznim odnosima*), kiinteistörekisterilakia (*Zakon o zemljišnim knjigama*), yhtiölakia (*Zakon o trgovačkim društvima*), täytäntöönpanolakia (*Ovršni zakon*) tai siviiliprosessilakia (*Zakon o parničnom postupku*) (perhelain 38, 45 ja 346 §).

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Avioerolla on useita tärkeitä laillisia vaikutuksia, jotka koskevat alaikäisiä lapsia: kumman vanhemman kanssa lapsi asuu avioeron jälkeen, toisen vanhemman henkilökohtaiset suhteet lapseen, lapsen elatusapu ja vanhempainvastuuseen kuuluvien muiden asioiden järjestäminen (esim. lapsen edustaminen, oikeustoimien suorittaminen, lapsen varojen hoito ja käyttö sekä lapsen koulutus ja terveys). Puolisot voivat sopia näistä avioeron laillisista vaikutuksista (laatimalla suunnitelman yhteishuoltajuudesta) ja siten valita riidattoman avioeromenettelyn, joka on yksinkertaisempi ja nopeampi (perhelain 52, 54, 55, 106 ja 453–460 §). Jos puolisoilla ei ole yhteishuoltajuussuunnitelmaa, jossa sovitaan edellä mainituista avioeron laillisista vaikutuksista, näistä asioista päättää automaattisesti tuomioistuimien avioerohakemuksella vireille pantavassa menettelyssä (perhelain 53, 54, 56, 57 ja 413 §). On kuitenkin mahdollista, että vanhemmat sopivat avioeron laillisista vaikutuksista oikeudellisen menettelyn aikana. Tällöin tuomioistuimien tekee päätöksensä vanhempien sopimuksen perusteella, jos se katsoo, että sopimus on lapsen edun mukainen (perhelain 104/3 § yhdessä sen 420 §:n kanssa).

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Perhelaissa säädetään puolison mahdollisuudesta vaatia elatusapua ennen avioero-oikeudenkäynnin päättymistä. Jos elatusapuvaatimusta ei ole esitetty avioero-oikeudenkäynnin aikana, entinen puoliso voi nostaa kanteen elatusavun saamiseksi kuuden kuukauden kuluessa avioliiton lopullisesta päättymisestä, jos elatusavun edellytykset täyttyivät avioero-oikeudenkäynnin päättymishetkellä ja jatkuivat keskeytyksettä elatusapu-oikeudenkäynnin päättymiseen asti (perhelain 295–301 ja 423–432 §). Elatusavun saamisen edellytyksenä on se, että kantajalla ei ole riittäviä varoja itsensä elättämiseen tai hän ei pysty realisoimaan siihen tarvittavia varoja omaisuudestaan, ei pysty tekemään tai löytämään työtä ja elatusapua maksavalla puolisoilla on riittävät varat ja valmiudet veloitteen täyttämiseen (perhelain 295 §). Elatusapu määrätään maksettavaksi määräajaksi. Perhelain 298 §:n mukaan elatusavun maksaminen puolisoille voi jatkua enintään vuoden sen mukaan, miten pitkään avioliitto on kestänyt ja mitkä mahdollisuudet kantajalla on saada lähitulevaisuudessa riittävä toimeentulo muulla tavoin. Perhelaissa säädetään myös elatusavun maksutavoista. Sen 296 §:n mukaan elatusapu on kiinteämääräinen kuukauden alussa suoritettava maksu. Tuomioistuimien voi kuitenkin toisen puolison tai molempien puolisoitten pyynnöstä määrätä elatusavun maksettavaksi kertausmaksuna olosuhteista riippuen. Perhelain mukaan puolisoit voivat tehdä avioerotilanteen varalle elatusapusuostimuksen (302 ja 470–473 §).

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Kroatian perheoikeudessa ei ole asumuseroa vastaavaa käsitettä. Voimassa olevassa lainsäädännössä sitä vastaava käsite on "puolisoiden yhteiselämän päättymisen" (*prestanak bračne zajednice*). Yhteiselämä päättyy, jos puolisoitten kaikki yhteiselämään tavallisesti liittyvät keskinäiset suhteet ovat loppuneet, eli he eivät enää halua elää puolisoina ja jakaa aviollista yhteiselämää. Puolisoiden yhteiselämän päättymisellä on merkitystä avioliitto-oikeuden kannalta, koska perhelain 51 §:n mukaan yksi avioliiton päättymisen oikeudellisista perusteista on se, että yhteiselämän päättymisestä on kulunut vuosi. Yhteiselämän päättymisellä on erityistä merkitystä myös puolisoitten omistussuhteita määriteltäessä, koska perhelain 36 §:n mukaan omaisuus, jonka puolisoit ovat hankkineet työllään yhteiselämän aikana (vastakohtana avioliiton aikana) tai joka on tulosta tästä omaisuudesta katsotaan aviovarallisuudeksi.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Kroatian perheoikeudessa ei ole asumuseroa vastaavaa käsitettä. Voimassa olevassa lainsäädännössä asumuseroa vastaava käsite on "puolisoiden yhteiselämän päättymisen". Perhelaissa ei säädetä puolisoitten yhteiselämän päättymisen perusteista, koska aviosuhde on oikeusperiaate ja avioliiton perusta. Puolisoiden yhteiselämä päättyy, jos kaikki heidän aviolliseen yhteiselämään normaalisti kuuluvat keskinäiset suhteensa päättyvät, eli he eivät enää halua elää puolisoina ja jakaa aviollista yhteiselämää (jos he esim. lopettavat kommunikoinnin). Yhteiselämän päättymisen ilmenee yleisimmin käytännössä niin, että toinen puolisoista lähtee yhteisestä kodista ja jättää toisen puolison.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Kroatian perheoikeudessa ei ole asumuseroa vastaavaa käsitettä. Voimassa olevassa lainsäädännössä asumuseroa vastaava käsite on "puolisoiden yhteiselämän päättymisen". Yhteiselämän päättymisellä on merkitystä avioliitto-oikeuden kannalta, koska perhelain 51 §:n mukaan yksi avioliiton päättymisen perusteista on se, että yhteiselämän päättymisestä on kulunut vuosi. Yhteiselämän päättymisellä on erityistä merkitystä myös puolisoitten omistussuhteita määriteltäessä, koska perhelain 36 §:n mukaan omaisuus, jonka puolisoit ovat hankkineet työllään yhteiselämän aikana (vastakohtana avioliiton aikana) tai joka on tulosta tästä omaisuudesta katsotaan aviovarallisuudeksi. Lainsäädännön lähtökohdaksi on se, ettei yhteiselämän keston tarvitse olla täsmälleen sama kuin avioliiton keston varsinkaan silloin, kun avioliitto päättyy eroon. Pääsääntöisesti yhteiselämä päättyy ennen kuin avioeromenettely pannaan vireille. Näin ollen avioeromenettelyä voidaan käydä ja yleensä käydäänkin yhteiselämän päättymisen jälkeen (erityisesti silloin, jos menettelyssä on käytetty oikeussuojakeinoja).

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliiton mitätöinti (*poništaj braka*) on yksi avioliiton päättymisen perusteista (perhelain 47 §) ja yksi kolmesta Kroatian oikeusjärjestelmässä säänneltävistä avioliittoa koskevasta riita-asiasta (perhelain 369 §). Avioliiton mitätöinti on perheoikeudessa säädetty seuraamus silloin, kun avioliitto on solmittu sen pätevyttä koskevien säännösten vastaisesti (perhelain 25–29 §). Seuraamus määrätään kanteella vireille pannussa siviilioikeudellisessa menettelyssä (perhelain 369 §). Avioliiton mitätöintiä koskevia säännöksiä sovelletaan silloin, kun avioliitto ei ole pätevä (perhelain 29, 49 ja 369–378 §).

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliiton mitätöintiä koskevia säännöksiä (perhelain 29 §) sovelletaan silloin, kun avioliitto on solmittu perhelain 25–28 §:n säännösten vastaisesti eli huolimatta olemassa olevista avioliitosteista, joita ovat puolison/puolisoiden alaikäisyys, arviointikyvyn puuttuminen, oikeustoimikelvottomuus, verisukulaisuus, adoptiosuhde tai aiempi voimassa oleva avioliitto tai vakituinen parisuhde.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Avioliiton mitätöimisen laillisista vaikutuksista säädetään samaan tapaan kuin avioeron laillisista vaikutuksista (ks. vastaus kysymykseen nro 3).

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Kroatian oikeusjärjestelmässä avioero on oikeudellinen menettely, mahdollisuutta tuomioistuimen ulkopuoliseen avioeromenettelyyn ole. Yksi perheoikeuden perusperiaatteista (mikä on erityisen tärkeä avioeromenettelyssä) on kuitenkin se, että perhesuhteista pyritään sopimaan yhteisymmärryksessä. Kyseinen periaate ohjaa kaikkien ammattiapua perheille antavien tai perhesuhteista päättävien tahojen toimintaa (perhelain 9 §). Siksi perheoikeudessa säädetään kahdentyyppisestä tuomioistuimen ulkopuolisesta menettelystä, joiden tavoitteena on muun muassa avioeroon liittyvistä asioista sopiminen yhteisymmärryksessä: pakollinen neuvonta (perhelain 321–330 §) ja perheasiain sovittelu (331–344 §). Pakollista neuvontaa antaa sosiaalihuollon asiantuntijaryhmä, joka tukee perheenjäseniä (esim. avioeroa harkitsevia puolisoita, joilla on yhteinen alaikäinen lapsi) perhesuhteita koskevien päätösten tekemisessä yhteisymmärryksessä ja huolehtii erityisesti lapsen edusta ja asemasta niiden yhteydessä (esim. auttaa laatimaan yhteishuoltajuussuunnitelman, joka on sopimus avioeron laillisista vaikutuksista ja johon on kirjattava lapsen asuinpaikan osoite, aika, jonka lapsi viettää kummin vanhemman kanssa, miten tärkeistä lasta koskevista asioista sovitaan, miten tärkeät lasta koskevat tiedot jaetaan, sen vanhemman, jonka luona lapsi ei asu, maksaman elatusavun määrä sekä se, miten tulevat kysymykset ratkaistaan). Asiantuntijaryhmä neuvoo myös, mitä laillisia vaikutuksia on sillä, ettei sopimusta onnistuta tekemään, ja miten pannaan vireille menettely lapsen henkilökohtaisista oikeuksista päättämiseksi. Perheasiain sovittelu on prosessi, jossa osapuolet yrittävät sopia yhteisymmärryksessä perheritaid yhden tai useamman sovittelijan avulla. Prosessin päätarkoituksena on laatia suunnitelma lapsen yhteishuoltajuudesta ja muita lasta koskevia sopimuksia ja sopia kaikista muista aineettomista ja aineellisista kysymyksistä.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Jos puolisoilla ei ole yhteistä alaikäistä lasta, avioeromenettelyn voi panna vireille joko toisen puolison nostamalla kanteella tai puolisoitten yhteisellä hakemuksella (perhelain 50 §). Kummassakaan tapauksessa tuomioistuimen ulkopuolista menettelyä eli pakollista neuvontaa (sosiaalihuollon asiantuntijajärjelmän perheenjäsenille antaman avun muoto, jolla pyritään sopimaan perhesuhteista yhteisymmärryksessä) ei toteuteta (perhelain 321 ja 322 §), vaan avioeromenettely (tuomioistuimessa tai sen ulkopuolella) käynnistyy välittömästi, mikä on suhteellisen helppoa ja nopeaa. Kaikkea edellä sanottua sovelletaan soveltuvin osin myös avioliiton mitätöintiin, jos puolisoilla ei ole yhteistä alaikäistä lasta.

Jos puolisoilla on yhteinen alaikäinen lapsi, avioeromenettelyn voi panna vireille joko toisen puolison nostamalla kanteella tai puolisoitten yhteisellä hakemuksella (perhelain 50 §). Puolisot ovat kuitenkin ennen avioeromenettelyn vireillepanoa (kanteella tai yhteisellä hakemuksella) velvollisia osallistumaan tuomioistuimen ulkopuoliseen pakolliseen neuvontaan (sosiaalihuollon asiantuntijajärjelmän perheenjäsenille antaman avun muoto, jolla pyritään sopimaan perhesuhteista yhteisymmärryksessä; perhelain 321 ja 322 §). Menettelyn tarkoituksena on antaa puolisoille ammattiapua muun muassa yhteishuoltajuussuunnitelman laatimiseen eli sopimuksen tekemiseen avioeron laillisista vaikutuksista. Siihen on kirjattava lapsen asuinpaikan osoite, aika, jonka lapsi viettää kummankin vanhemman kanssa, miten tärkeistä lasta koskevista asioista sovitaan, miten tärkeät lasta koskevat tiedot jaetaan, sen vanhemman, jonka luona lapsi ei asu, maksaman elatusavun määrä sekä se, miten tulevat kysymykset ratkaistaan. Puolisot voivat tehdä suunnitelman yhteishuoltajuudesta pakollisen neuvontaprosessin aikana, itsenäisesti tai perheasiain sovittelumenettelyssä (tuomioistuimen ulkopuolinen prosessi, jossa osapuolet yrittävät sopia yhteisymmärryksessä perheasiat yhden tai useamman sovittelijan avulla; perhelain 331 §). Yhteishuoltajuussuunnitelman ansiosta puolisot voivat käynnistää yksinkertaisemman ja nopeamman tuomioistuimen ulkopuolisen avioeromenettelyn jättämällä avioerohakemuksen (perhelain 52, 54, 55, 106 ja 453–460 §). Puolisot, joilla on yhteinen alaikäinen lapsi, ovat perhelain 456 §:n nojalla velvollisia liittämään yhdessä jättämäänsä avioerohakemukseen perhelain 324 §:ssä tarkoitetun raportin pakollisesta neuvonnasta sekä perhelain 106 §:ssä tarkoitetun yhteishuoltajuussopimuksen. Jos puolisot eivät laadi yhteishuoltajuussuunnitelmaa, joka sisältää sopimuksen avioeron laillisista vaikutuksista, tuomioistuin päättää näistä asioista viran puolesta kanteella vireille pantavassa avioeromenettelyssä (perhelain 53, 54, 56, 57 ja 413 §). Puolisot, joilla on yhteinen alaikäinen lapsi, ovat velvollisia liittämään avioerohakemukseensa perhelain 324 §:ssä tarkoitetun raportin pakollisesta neuvonnasta sekä todistuksen osallistumisesta ensimmäiseen perheasiain sovittelutapaamiseen (perhelain 379 §).

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Kroatiassa oikeusapua ja mahdollisuutta saada vapautus oikeudenkäyntimenettelyn maksuista ja tuomioistuinmaksuista säädetään maksutonta oikeusapua koskevassa laissa (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*, jäljempänä 'oikeusapulaki', Kroatian virallisen lehden nro 143/2013). Henkilöillä voi olla oikeus ensivaiheen oikeusapuun kaikissa oikeudellisissa menettelyissä, myös avioliittoa koskevissa riita-asioissa ja muissa perheoikeudellisissa menettelyissä, jos he täyttävät sitä koskevat lakisääteiset vaatimukset (oikeusapulain 9–11 §). Henkilöillä voi olla oikeus toisen vaiheen oikeusapuun perheoikeudellisissa menettelyissä ja muissa oikeudellisissa menettelyissä, jos he täyttävät sitä koskevat lakisääteiset vaatimukset (oikeusapulain 12–25 §). Vapautusta oikeudenkäyntimenettelyn maksuista tietyissä menettelyissä, myös perheoikeudellisissa menettelyissä, säädetään oikeusapulain 13 §:n 3 momentissa. Vapautuksesta tuomioistuinmaksuista kaikissa menettelyissä, myös perheoikeudellisissa menettelyissä, säädetään oikeusapulain 13 §:n 4 momentissa. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä säännöksiin, jotka koskevat a) toisen vaiheen oikeusavun antamista määrittelemättä henkilön taloudellista tilannetta (oikeusapulain 15 §), b) toisen vaiheen oikeusavun anomista (oikeusapulain 16–18 §), c) toisen vaiheen oikeusavun soveltamisalaa (oikeusapulain 19 §) ja d) menettelykysymyksiä ja muita maksuttoman oikeusavun myöntämisen kannalta olennaisia kysymyksiä (oikeusapulain 20–25 §). Samoin on kiinnitettävä huomiota tuomioistuinmaksuja koskevan lain (*Zakon o sudskim pristojbama*, Kroatian virallisen lehden nrot 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12, 157/13 ja 110/15) 6 §:ään koskien osapuolia, jotka ovat aina vapautettuja tuomioistuinmaksuista.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Avioeroa tai avioliiton mitätöintiä koskevaan päätökseen voi hakea muutosta. Kummallakin osapuolella on siihen oikeus. Perhelaissa ei nimenomaisesti säädetä muutoksenhausta avioliittoa koskevissa riita-asioissa, mutta lain 346 §:ssä säädetään siviiliprosessilain (Kroatian virallisen lehden nrot 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 ja 89/14) säännösten toissijaisesta soveltamisesta.

Siviiliprosessilain 348 §:ssä säädetään tuomiota koskevasta muutoksenhausta ja 378 §:ssä päätöstä koskevasta muutoksenhausta. Mitä tulee muutoksenhakuun toisen asteen tuomioistuimen avioliittoaasioissa antamiin tuomioihin, perhelain 373 §:n mukaan tuomion uudelleenkäsittely ei ole mahdollinen.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 (Bryssel IIa -asetus) 21 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiossa annettu tuomio on tunnustettava muissa jäsenvaltioissa vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista. Asetuksen 21 artiklan 3 kohdan mukaan kuitenkin jokainen, jonka etua tuomion tunnustaminen koskee, voi pyytää vahvistettavaksi, että tuomio on tunnustettava tai jätettävä tunnustamatta. Tunnustamista tai tunnustamatta jättämistä koskevat hakemukset on toimitettava alueellisesti toimivaltaiseen tuomioistuimeen, joka selviää 68 artiklassa tarkoitetusta luettelosta. Hakemukseen on liitettävä 37 artiklassa tarkoitetut asiakirjat. Lisäksi on huomattava, että mitään erityistä menettelyä ei vaadita siviilisäätöä koskevien kansallisten asiakirjojen päivittämiseksi sellaisen toisessa jäsenvaltiossa annetun avioeroa, asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskevan päätöksen perusteella, johon ei kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan voi hakea muutosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Bryssel IIa -asetuksen 21 artiklan 3 kohdan soveltamista.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Tunnustamista ja tunnustamatta jättämistä koskevat hakemukset (Bryssel IIa -asetuksen 21 artiklan 3 kohta) toimitetaan luettelossa mainittuun alueellisesti toimivaltaiseen tuomioistuimeen, kuten vastauksessa kysymykseen nro 14 todetaan. Tällöin sovelletaan Bryssel IIa -asetuksen III luvun 2 jakson mukaista menettelyä.

Oikeussuojakeino eli Bryssel IIa -asetuksen 33 artiklan mukainen muutoksenhakemus toimitetaan toisen asteen tuomioistuimelle (eli maakunnalliselle tuomioistuimelle) päätöksen tehneen ensimmäisen asteen tuomioistuimen (eli edellä tarkoitetussa luettelossa mainitun alueellisesti toimivaltaisen tuomioistuimen) välityksellä.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puolisot eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Avioeroasiassa sovelletaan sen maan lakia, jonka kansalaisia puolisot ovat asiaa vireille pantaessa.

Jos puolisot ovat asian vireillepanojankohdanta eri maiden kansalaisia, sovelletaan molempien maiden lakeja lainvalinnasta annetun lain (*Zakon o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima*, Kroatian virallisen lehden nrot 53/91 ja 88/01) 35 §:n 2 momentin nojalla. Jos avioliittoa ei voida päättää niiden maiden lakien mukaan, joiden kansalaisia puolisot ovat, päättämiseen sovelletaan Kroatian lakia, jos toinen puolisoista asui asiaa vireille pantaessa pysyvästi Kroatiassa.

Jos toinen puolisoista on Kroatian kansalainen mutta hänellä ei ole pysyvää asuinpaikkaa Kroatiassa eikä avioliittoa voida päättää lainvalinnasta annetun lain 35 §:n 2 momentin mukaisesti, asiassa sovelletaan Kroatian lakia.

Tämä verkkosivu on osa Sinun Eurooppasi -sivustoa.

 Anna palautetta sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 14/03/2022

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Tämän sivun alkukielistä versiota on muutettu äskettäin. Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

Avioero ja asumusero - Italia

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Avioeron edellytyksistä säädetään laissa (ks. kohta 2). Tuomioistuimen on tarkistettava edellytysten täytyminen, jotta avioero voidaan tuomita.

Tarkistaminen on tarpeen, vaikka avioeroa olisi haettu yhdessä. Puolisoiden yhteisymmärrys eroasiassa ei ole pätevä avioeron peruste (ja näin ollen Italiassa ei varsinaisesti ole mahdollista erota yhteisellä päätöksellä). Jotta avioero voidaan myöntää, tuomioistuimen on aina tutkittava erohakemuksen perusteet.

Tuomioistuin tekee päätöksen avioliiton purkamisesta, jos avioliitto on solmittu siviililain mukaisesti, ja avioliiton siviilioikeudellisten vaikutusten lakkaamisesta, jos avioliitto on solmittu uskonnollisin menoin ja kirjattu väestörekisteriin. Yleinen syyttäjä osallistuu aina menettelyyn.

Lähteet: Laki nro 898, annettu 1. joulukuuta 1970, sellaisena kuin se on muutettuna 1. elokuuta 1978 annetulla lailla nro 436, 6. maaliskuuta 1987 annetulla lailla nro 74 ja 6. toukokuuta 2015 annetulla lailla nro 55.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Puoliso voi hakea avioeroa

1. jos toinen puoliso on avioliittoon vihkimisen jälkeen tuomittu erityisen vakavasta rikoksesta, johon hän on syyllistynyt ennen avioliittoa tai sen aikana, eli tuomittu elinkautiseen tai yli 15 vuoden vankeuteen yhdestä tai useammasta tahallisesta rikoksesta, lukuun ottamatta poliittisia rikoksia ja rikoksia, jotka on tehty erityisen perustelluista moraalisisista ja yhteiskunnallisista syistä (*motivi di particolare valore morale e sociale*); tuomittu vapausrangaistukseen inestirikoksesta (rikoslain 564 §) ja 609 bis §:ssä (seksuaalinen väkivalta), 609 quater, 609 quinques tai 609 octies §:ssä tarkoitetusta seksuaalirikoksesta (joista on säädetty vuoden 1996 laissa nro 66); tuomittu vapausrangaistukseen lapsenmurhasta tai epäilty puolison tai lapsen murhan yrityksestä; tuomittu kahdesti tai useammin vapausrangaistukseen puolisoa tai lasta vahingoittavasta törkeästä pahoinpitelystä, elatusvelvollisuuden laiminlyönnistä, kaltoinkohtelusta perheessä tai lapsia kohtaan tai sopimattomasta vaikuttamisesta vajaanvaltaiseen puolison tai lasten vahingoksi, paitsi jos avioeroa hakeva puoliso on tuomittu osallisuudesta rikokseen tai puolisoitten todetaan jatkavan yhteiselämää;

2. tapauksissa, joissa

- puoliso on vapautettu 1 kohdan b ja c alakohdissa tarkoitetuista inesti- tai seksuaalirikoksista ja tuomioistuin katsoo, että vastaaja ei kykene jatkamaan tai aloittamaan uudelleen yhteiselämää;
- puolisoille on myönnetty asumusero joko molempien suostumuksella tai toisen osapuolen hakemuksesta, ja he ovat asuneet erillään yhtäjaksoisesti vähintään 12 kuukautta siitä, kun asumuseroa käsiteltiin tuomioistuimessa kuusi kuukautta, jos asumusero on myönnetty molempien suostumuksella, myös silloin, kun riitautettu tuomio ratkaistaan sovittelomalla tai kuusi kuukautta asianajajan läsnä ollessa käytyjen neuvottelujen seurauksena tehdyssä asumuserosopimuksessa vahvistetusta päivämäärästä tai sen asiakirjan päiväyksestä, joka muodostaa väestörekisterinpitäjällä tehdyn asumuserosopimuksen;
- 1 kohdan b ja c alakohdian rikokset ovat vanhentuneet eikä niitä sen vuoksi ole voitu ottaa käsiteltäväksi rikosoikeudenkäynnissä, mutta avioeroa käsittelevä tuomioistuin toteaa, että kyseiset teot täyttävät aiheuttavat rikosoikeudellisen vastuun;
- inestiä koskevassa rikosoikeudenkäynnissä ei ole tuomittu rangaistusta, koska se ei ole herättänyt yleistä pahennusta;
- toinen puoliso, joka on jonkin muun maan kansalainen, on saanut avioliiton mitätöityä tai purettua ulkomailla tai solminut ulkomailla uuden avioliiton;
- avioliitto on jäänyt täyttymättä;
- tuomioistuin on antanut toiselle puolisolalle luvan vaihtaa sukupuolta; tällöin avioerohakemuksen voi tehdä kumpi tahansa puolisoista.

Ns. rikostapausten lisäksi (joissa puoliso on tuomittu erittäin vakavasta rikoksesta tai vapautettu alentuneen syyntakeisuuden vuoksi, rikoksen vanhentumisen vuoksi tai siksi, että inestitapauksessa ei ole riittäviä objektiivisia perusteita tuomita syylliseksi) avioeron perusteita ovat siis asumusero, toisen puolison ulkomailla hankkima avioliiton mitätöinti tai purkaminen taikka uuden avioliiton solmiminen, avioliiton jääminen täyttymättä ja sukupuolen vaihtaminen.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Avioeropäätöksen seurauksena aviosuhde päättyy, jolloin puolisoitten siviilisääty on jälleen naimaton ja he ovat jälleen vapaita solmimaan uuden avioliiton.

Nainen menettää puolisonsa sukunimen, jonka hän on liittänyt omaansa, mutta tuomioistuin voi antaa hänelle luvan pitää puolisonsa sukunimen omansa lisäksi, jos hän tekee tätä koskevan hakemuksen ja se on hakijan tai hänen huollossaan olevien lasten etujen mukaista.

Sukuyhteys säilyy entisellään, ja sukulaisuudesta suoraan alenevassa tai ylenevässä polvessa johtuvat esteet säilyvät (siviililain 87 §:n 4 momentti).

Ulkomaalainen puoliso ei menetä avioliiton seurauksena saamaansa kansalaisuutta.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Avioerossa ositetaan yhteinen omaisuus (*comunione legale* eli kaikki puolisoitten avioliiton aikana yhdessä tai erikseen hankkima omaisuus lukuun ottamatta siviililain 179 §:ssä tarkoitettua henkilökohtaista omaisuutta) ja perheen toimeentulon turvaamiseksi tarkoitettu omaisuus (*fondo patrimoniale*). Jos puolisoilla on alaikäisiä lapsia, perheen toimeentulon turvaamiseksi tarkoitettua omaisuutta ei kuitenkaan ositeta ennen kuin nuorin lapsista on saavuttanut täysikäisyyden. Avioero ei vaikuta erillisenä pidettävään omaisuuteen (*comunione ordinaria*, esim. kun osuuksiin jaettu omaisuus on hankittu ennen avioliittoa tai avioliiton aikana, mutta omaisuuden erillisyyteen perustuvan järjestelyn (*separazione dei beni*) mukaisesti), joka voidaan erottaa toisen puolison vaatimuksesta.

Sille vanhemmista, joka elää alaikäisen lapsen kanssa, voidaan myöntää oikeus jatkaa puolisoitten kodissa asumista, mikäli sinne jääminen on alaikäisen lapsen edun mukaista.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Avioeron myöntävä tuomioistuin myöntää vanhemmille yhteishuoltajuuden ja vain poikkeustapauksissa yksinhuoltajuuden toiselle vanhemmista. Se määrää myös ajasta, jonka muu kuin lapsen kanssa asuva vanhempi viettää alaikäisen lapsen kanssa, antaa ohjeet lasten omaisuuden hoitamisesta ja määrittelee sen elatusavun määrän, joka maksetaan kuukausittain lapsen kanssa asuvalle vanhemmalle (mikäli lapsi on alaikäinen).

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Tuomioistuin määrää avioeropäätöksessään osapuolten hakemuksesta säännöllisen elatusavun maksamisesta puolisoille, jolla ei ole riittävää toimeentuloa tai jonka ei objektiivisista syistä voida katsoa voivan hankkia riittävää toimeentuloa. Elatusvelvollisuus päättyy, jos elatusapua saava puoliso avioituu uudelleen. Elatusapu voidaan osapuolten sopimuksella maksaa myös kertasuorituksena luovuttamalla elatusavun tarpeessa olevalle puolisoille omistusoikeus kiinteistöön. (Lisätietoja, ks. "Elatusvaateet – Italia")

Puoliso, joka asumuserotilanteessa lyö laimin elatusvelvollisuutensa puolisoonsa ja/tai lapsiinsa nähden, syyllistyy rikokseen (rikoslain 570 §).

Muut vaikutukset. Jos elatusapua saava puoliso ei ole avioitunut uudelleen, hänellä on oikeus saada tietty osuus entiselle puolisoilleen työsuhteen päättyessä maksettavasta erorahasta. Entisen puolison kuoltua hänellä on tarpeen mukaan oikeus leskeneläkkeeseen tai oikeus jakaa eläke leskeksi jääneen uuden puolison kanssa sekä oikeus perintöön. Lain mukaan elatusapuun oikeutettu puoliso voi hakea saatavalleen kiinnitystä elatusvelvollisen puolison omaisuuteen tai hakea omaisuuden takavarikointia.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Asumuseron myötä päättyvä avioliittoon liittyvä vaatimus, että puoliset asuvat yhdessä. Pelkällä erillään asumisella ei ole vaikutuksia (lukuun ottamatta tilanteita ennen vuoden 1975 uudistuslakia nro 151).

Asumuserossa avioliitto pysyy voimassa, vaikka puolisoitten väliset siteet heikkenevät.

Asumusero voidaan käynnistää tuomioistuimen päätöksellä tai yhteisellä sopimuksella.

Lähteet: Aineelliset säännökset sisältyvät siviililakiin (siviililain 150 § ja sitä seuraavat, perintöasiat siviililain 548 ja 585 §).

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Tuomioistuimen asumuseropäätös edellyttää, että puolisoitten on mahdotonta jatkaa yhteiselämää.

Jos edellytykset täyttyvät, tuomioistuin vahvistaa asumuseron toisen puolison pyynnöstä, vaikka toinen vastustaisi sitä.

Poikkeustapauksissa tuomioistuin voi ratkaista, kumpi puolisoista on syyllinen eroon, millä voi olla vaikutusta elatusapuun, erorahaan ja perintökysymyksiin.

Yleinen syyttäjä osallistuu aina menettelyyn.

Asumusero yhteisellä päätöksellä perustuu puolisoitten väliseen sopimukseen, mutta se tulee voimaan vasta, kun tuomioistuin on sen vahvistanut.

Tuomioistuimen tehtävänä on valvoa, että puolisoitten tekemät sopimukset ovat perheen ensisijaisen edun mukaisia. Jos esim. lasten huoltajuutta ja elatusta koskeva sopimus ei ole lasten edun mukainen, tuomioistuin kutsuu osapuolet koolle tarvittavien muutosten aikaansaamiseksi. Jos tuomioistuin pitää ratkaisua epäasianmukaisena, se voi jättää sen vahvistamatta.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Henkilökohtaiset suhteet: Asumuserossa (tuomioistuimen päätöksellä tai puolisoitten yhteisellä päätöksellä) velvollisuus avunantoon kaikissa yhteiselämän edellyttämissä muodoissaan kevenee. Myös isysolettamus lakkaa. Nainen ei menetä miehensä sukunimeä, jonka on liittännyt omaansa, mutta tuomioistuin voi miehen pyynnöstä kieltää sen käytön, jos siitä voi aiheutua vakavaa vahinkoa. Samoin tuomioistuin voi myöntää vaimolle oikeuden olla käyttämättä sukunimeä myös silloin, kun siitä voi olla tälle vahinkoa.

Omaisuuden jakaminen puolisoitten välillä: Aviopuolisoitten yhteisomistuksessa oleva omaisuus puretaan, jos toinen puolisoista julistetaan kadonneeksi tai kuolleeksi, jos avioliiton siviilivaikutukset kumotaan, puretaan tai lakkautetaan, jos puoliset ovat asumuserossa, jos puolisoitten varallisuus erotetaan tuomioistuimen päätöksellä, jos puoliset sopivat yhdessä aviosuhteen muutoksesta tai toinen puolisoista asetetaan konkurssiin.

Jos puoliset ovat asumuserossa, yhteisomistuksessa oleva varallisuus puretaan, kun tuomioistuin myöntää puolisoille asumuseron, tai siitä ajankohdasta lähtien, jona puolisoitten yhteisesti sopimaa asumuseroa koskeva asiakirja allekirjoitetaan tuomarin läsnä ollessa, edellyttäen että asiakirja hyväksytään.

Päätös, jossa puolisoille myönnetään asumusero, lähetetään siviilirekisterinpitäjälle, jotta yhteisomistuksessa olevan omaisuuden purkaminen voidaan kirjata.

Lasten huolto: Tuomioistuin, joka tekee päätöksen asumuserosta, tekee päätöksen myös lasten huoltajuudesta ja määrää, kuinka suurta elatusmaksua sen puolison, jonka luona alaikäinen lapsi ei asu (tai poikkeuksellisissa yksinhuoltajuustapauksissa puolison, joka ei ole lasten huoltaja), on maksettava. Oikeus jäädä asumaan perheen kotiin annetaan useimmiten sille puolisoille, jonka kanssa lapsi asuu (Lisätietoja ks.: "Lapsen huolto – Italia").

Elatusapu: Tuomioistuin myöntää pyynnöstä sille puolisoille, joka ei ole syyllinen asumuseroon, oikeuden saada toiselta puolisoilta elatusapua, jos hänellä ei ole riittävästi omia tuloja. Asumuseroon syyllisellä puolisoilla säilyy tarpeen mukaan oikeus saada elatusta eli säännöllisesti maksettava rahasumma, jonka hän tarvitsee välttämättömään toimeentuloon (Ks. lisätietoja: "Elatusvaateet – Italia").

Oikeuskäytännön mukaan asumuserossa maksettavia elatusmaksuja korotetaan automaattisesti samalla tavoin kuin on nimenomaisesti säädetty avioerossa maksettavien elatusmaksujen korottamisesta.

Lasten huoltajuutta ja (puolisoille ja lapsille) suoritettavan elatusmaksun suuruutta voidaan myöhemmin muuttaa. Elatusmaksun laiminlyönti on rikos (rikoslain 570 §).

Syyllisyys ja syyttömyys asumuserossa: Asumuserossa oleva puoliso, jota ei ole todettu syylliseksi eroon, säilyttää samat perintöoikeudet kuin puoliso, joka ei ole eronnut.

Puolisoilla, joka on todettu syylliseksi asumuseroon, on oikeus pelkästään toimeentuloavustukseen, jos hän perintöoikeuden syntyessä on saanut kuolleelta puolisoilta elatusapua (siviililain 548 ja 585 §).

Muut vaikutukset: Asumuseropäätös antaa oikeuden hakea tuomioistuimen määräämää kiinnitystä. Laiminlyönnin yhteydessä tuomioistuin voi määrätä kiinnityksen haltijan pyynnöstä velallisen omaisuuden takavarikoinnista ja määrätä velalliselle säännöllisesti maksuja suorittavat kolmannet maksamaan osan niistä oikeuden haltijalle.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Siviililakiin (117 § ja sitä seuraavat) on koottu erilaisia tilanteita, joissa avioliitto on mitätöitävissä. Tarkoituksenmukaisempaa on käydä läpi erilaiset tilanteet, joissa avioliitto on pätemätön, ja niihin sovellettava oikeusnormisto.

Avioliitto on pätemätön, jos se on jollain laissa nimenomaan mainitulla tavalla sääntöjenvastainen, mihin on vedottava kiistämällä avioliitto.

Avioliiton mitätöinnistä ei ilmoiteta perillisille, ellei perintöasia ole jo vireillä. Yleinen syyttäjä osallistuu aina menettelyyn.

Lähteet: Aineelliset säännökset sisältyvät siviililakiin (siviililain 117–129 bis §).

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliiton pätemättömyyden edellytykset ovat seuraavat (siviililain 117 § ja sitä seuraavat):

toinen puolisoista on edelleen naimisissa (mikä on avioliiton este); pätemättömyys on ehdoton eikä se vanhene; mitätöintiä voivat hakea puoliset, lähisukulaiset ylenevässä polvessa, yleinen syyttäjä ja kuka tahansa, jota asia koskee;

impedimentum criminis, joka on kyseessä, jos avioliiton solmineista toinen on tuomittu toisen puolison murhasta tai murhayrityksestä; pätemättömyys on ehdoton ja peruuttamaton, ja siihen voivat vedota puoliset, yleinen syyttäjä ja kuka tahansa, jota asia koskee;

avoitumiskielto puolison mielisairauden vuoksi; avioliitto voidaan kiistää myös sen solmimisen jälkeen, jos henkilön voidaan todentaa olleen oikeustoimikelvoton avioliiton solmimisen hetkellä; avioliiton voi kiistää holhooja, yleinen syyttäjä ja kuka tahansa, jota asia koskee;

puoliso on kyvytön vastaamaan teostaan (*incapacità naturale*); avioliiton voi kiistää puoliso, joka osoittaa olleensa kyvytön vastaamaan teostaan – vaikkakin oikeustoimikelpoinen – avioliiton solmiessaan; mitätöintiä ei voi hakea, jos puoliset ovat asuneet yhdessä vuoden puolison toimintakyvyn palattua; alaikäisyys; mitätöintiä voivat hakea puoliset, yleinen syyttäjä ja vanhemmat; alaikäinen voi tehdä hakemuksen vasta vuoden kuluttua täysi-ikäisyyden saavuttamisesta;

vanhemmuus-, sukulaisuus-, adoptio- ja kasvattisuhteet; pätemättömyyteen voivat vedota puoliset, yleinen syyttäjä ja kuka tahansa, jota asia koskee, paitsi jos avioliiton solmimisesta on kulunut vuosi ja voidaan olettaa, että avioliitolle olisi voinut saada luvan;

väkivalta, pelko ja erehdys (väkivalloin saatu tai puolisosista riippumattomista syistä johtuvan poikkeuksellisen voimakkaan pelon vuoksi saatu suostumus); puolison henkilöllisyyttä koskeva erehdys tai siviililain 122 §:ssä tarkoitettu puolison persoonallisuutta koskeva olennainen erehdys); mitätöintiä voi hakea puoliso, jonka suostumus on saatu edellä mainituin keinoin, paitsi jos puoliset ovat asuneet yhdessä vuoden väkivallan tai pelon syyn päättymisen tai erehdyksen paljastumisen jälkeen;

lumeavioliitto: avioliiton voi kiistää kumpi tahansa puolisoista, jotka ovat solmineet avioliiton sopien jättävänsä avioliitosta johtuvat oikeudet ja velvollisuudet käyttämättä; mitätöintihakemus on jätettävä vuoden kuluessa avioitumisesta; mitätöintiä ei voi hakea, jos on kulunut vuosi avioliiton solmimisesta tai jos sopimuspuolet ovat lyhyenkin ajan eläneet avioliitossa vihkimisen jälkeen.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Jos puoliset ovat toimineet vilpittömässä mielessä (eli he eivät ole tienneet avioliiton esteestä vihkimishetkellä), avioliitto katsotaan päteväksi, kunnes se julistetaan mitättömäksi. Mitätöinnin vaikutukset alkavat mitätöintihetkestä (ns. luuloteltu avioliitto (*matrimonio putativo*)). Mitätöidyllä avioliitolla on samat vaikutukset kuin pätevällä avioliitolla lasten osalta, vaikka molemmat puoliset olisivatkin toimineet vilpillisessä mielessä.

Tuomioistuin voi myös määrätä toisen puolison maksamaan säännöllisesti enintään kolmen vuoden ajan tietyn rahasumman toiselle puolisolle, jolla ei ole riittäviä omia tuloja ja joka ei ole avioitunut uudelleen.

Jos vain toinen puoliso on toiminut vilpittömässä mielessä, luulotellun avioliiton oikeusvaikutukset tulkitaan hänen ja lasten hyväksi. Vilpillisessä mielessä toimineen puolison on maksettava kolmen vuoden elatusta vastaava kertakorvaus sekä elatusapua, jos kukaan muu ei ole elatusvelvollinen.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Italian hallitus otti 12.9.2014 annetulla asetuksella nro 132, joka muunnettiin laiksi nro 162/2014, käyttöön seuraavat kaksi uutta vaihtoehtoista tuomioistuimen ulkopuolista menettelyä:

Osapuolet voivat laatia asianajajan läsnä ollessa *neuvottelusopimuksen*, ja heillä on siten mahdollisuus ratkaista kiistansa sovinnossa muualla kuin tuomioistuimessa asianajajien avustuksella. Tätä mahdollisuutta voivat käyttää puoliset, joiden tarkoituksena on sopia yhteisesti asumuserosta, lakkauttaa avioliittonsa siviilivaikutukset tai purkaa avioliitto taikka muuttaa asumus- tai avioeron ehtoja, vaikka heillä on alaikäisiä lapsia tai täysi-ikäisiä mutta vaikeasti vammaisia tai heistä taloudellisesti riippuvaisia lapsia. Valitsemalla tämän vaihtoehdon puoliset voivat estää tuomioistuimenmenettelyn aloittamisen (2 ja 6 §).

Jos puolisoilla ei ole alaikäisiä lapsia tai jos heillä on täysi-ikäisiä mutta vaikeasti vammaisia tai heistä taloudellisesti riippuvaisia lapsia, heille on viime aikoina annettu mahdollisuus tehdä siviilirekisterinpitäjällä sopimus, jossa vahvistetaan asumusero, avioliiton purkaminen tai sen siviilivaikutusten lakkaaminen tai jolla muutetaan asumus- tai avioeron ehtoja (12 §).

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Avioeroa koskevia menettelysääntöjä sovelletaan myös asumuseroasioihin soveltuvin osin; muutoin sovelletaan siviiliprosessilain 706 §:ää ja sitä seuraavia pykälä.

Tuomioistuinkäsittelyssä noudatetaan erityistä tutkintamenettelyä, joka etenkin alkuvaiheessa poikkeaa tavanomaisesta oikeudenkäyntimenettelystä (menettely on jaettu pääpiirteissään kahteen vaiheeseen, käsittelevän tuomarin valvomaan vaiheeseen – *fase presidenziale* – ja varsinaiseen käsittelyyn – *fase contenziosa*).

Tuomiovalta: Puolisoiden viimeisen yhteisen kotipaikan yleinen tuomioistuin (*tribunale*) tai muu laissa säädetty paikka (siviiliprosessilain 706 §) kollegiaalisessa kokoonpanossa tai, jos vastaajaa ei tavoiteta tai hän asuu ulkomailla, kantajan asuin- tai kotipaikka. Jos molemmat asuvat ulkomailla, mikä tahansa Italian tasavallan tuomioistuin on toimivaltainen. Jos kyseessä on yhdessä haettava avioero, puoliset voivat valita jommankumman asuin- tai kotipaikan.

Menettely: Avioerohakemus tehdään asiassa toimivaltaisen tuomioistuimen (*ricorso*) kirjaamoon jätettävän kanteen muodossa. Kanteen tueksi liitetään asiakirjoja, mutta ne voidaan esittää myös suoraan tuomioistuimen puheenjohtajan käsittelyssä. Kantajan on annettava kanne ja tuomioistuimen puheenjohtajan päätös, jolla tämä on kutsunut puoliset kuultavakseen, tiedoksi toiselle puolisolle. Jos tuomioistuimen puheenjohtajan käsittelyssä ei onnistuta sovitteluun asiaa, puheenjohtaja päättää puolisoitten ja lasten edun mukaisista väliaikaisista toimenpiteistä ja määrää ajankohdan tutkintatuomarin käsittelylle. Tutkintatuomari käsittelee asian tavanomaisen tutkintamenettelyn sääntöjen mukaisesti.

Sopimusavioero: Kun avioerohakemus tehdään yhdessä, puoliset sopivat erosta ja avioliiton jälkeisistä suhteista lapsiin sekä taloudellisista suhteista. Menettely on yksinkertaistettu.

Lähteet: Vuoden 1970 laki nro 898 myöhempien muutoksineen; asumuseroon sovelletaan lisäksi siviiliprosessilain 706–711 §:ää.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Oikeusapua on saatavilla, mikä tarkoittaa, että asianajajan palveluja voi käyttää tarvitsematta maksaa asianajopalkkioita ja muita oikeudenkäyntikuluja. Myös Italiassa säännöllisesti oleskeleva ulkomaan kansalainen voi saada oikeusapua. Oikeusavun saamisen edellytyksistä on säädetty laissa 1990/217.

Lisätietoja ks. ”Oikeusapu”. Oikeusapuhakemus esitetään asianomaiselle asianajajaliitolle (*consiglio dell’ordine degli avvocati*). Ks. asianajajaliiton (esim. Rooman asianajajaliiton (*Consiglio dell’ordine degli avvocati di Roma*)) ja oikeusministeriön verkkosivut.

Lähteet: Vuoden 1990 laki nro 217, sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2001 lailla nro 134.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Asumusero-, avioero- ja mitätöintipäätöksiin on mahdollista hakea muutosta. Avioeroa (esim. siviilissäätöä) tai asumuseroa (esim. syällisyyttä tai elatusapua) koskeviin päätöksiin, jotka eivät ole lainvoimaisia, ei voi hakea erikseen muutosta (muutosta voidaan hakea vain lainvoimaiseen päätökseen), vaan tämä on tehtävä laissa säädettyssä määräajassa.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Marraskuun 27. päivänä 2003 annetussa asetuksessa (EY) N:o 2201/2003 säädetään kaikille EU:n jäsenvaltioille yhteisestä menettelystä.

Tuomiot tunnustetaan automaattisesti. Jäsenvaltion väestörekisterin päivittämiseksi ei siis tarvita mitään erityistä menettelyä sen jälkeen, kun on annettu avioero-, asumusero- tai mitätöintipäätös, johon ei voida enää hakea muutosta.

Kuka tahansa, jota asia koskee, voi kuitenkin ilmoittaa, että päätös on tunnustettava tai että sitä ei voida tunnustaa. Asetuksessa on esitetty syyt, joiden nojalla päätös voidaan jättää tunnustamatta. Hakemus (kanteen muodossa) esitetään alueellisesti toimivaltaiselle muutoksenhakutuomioistuimelle (*corte di appello*) (päätöksen täytäntöpanopaikan perusteella sisäisten sääntöjen mukaisesti). Tuomioistuin tekee päätöksen viipymättä (tarvittaessa toista osapuolta kuulematta) ja se annetaan tiedoksi kantajalle.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Kumpikin osapuoli voi vastustaa päätöksen tunnustamista siinä ylioikeudessa, joka on tehnyt tunnustamispäätöksen, kuukauden kuluessa sen tiedoksiantamisesta (kahden kuukauden kuluessa, jos vastapuoli asuu eri maassa). Tässä toisessa vaiheessa kuullaan molempia osapuolia ja sovelletaan riitaoikeudenkäynnin tavanomaisia säännöksiä.

Vastustuskannetta koskevaan tuomioon voi hakea muutosta ns. kassaatiovalituksella ylempältä muutoksenhakutuomioistuimelta (*Corte di Cassazione*, ks. asetuksen liitteet).

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Asumus- ja avioeroon sovelletaan sen maan lakia, jonka kansalaisia molemmat puoliset ovat sillä hetkellä, kun asumus- tai avioerohakemus tehdään. Jos puoliset ovat eri maiden kansalaisia, tuomioistuin käyttää harkintaansa ja määrittää sovellettavan lain selvittämällä, missä maassa aviopari on pääasiallisesti asunut. Tuomioistuin voi käyttää harkintavaltaa tältä osin.

Jos sovellettavassa ulkomaan laissa ei ole säädetty asumus- ja avioerosta, sovelletaan Italian lakia (lain nro 218/1995 31 §), joten tällaisissa tapauksessa sovelletaan oikeuspaikan lakia. Huomattakoon, että Italian lain soveltaminen ei edellytä, että kantaja on Italian kansalainen, vaan sitä voi pyytää myös ulkomaalainen, joka on naimisissa italialaisen kanssa tai ulkomaalaisen kanssa.

Italialaisiin puolisiin, jotka esittävät asumusero- tai avioerohakemuksen Italiassa, sovelletaan Italian lakia, vaikka he eivät asuisi Italiassa. Jos puoliset ovat keskenään eri kansalaisuutta, sovelletaan sen maan lakia, jossa aviopari on pääasiallisesti asunut. Jos tässä laissa ei tunneta asumuseroa tai avioeroa, italialainen tuomioistuin soveltaa kuitenkin Italian lakia.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 21/07/2022

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Kypros

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Silloin kun avioliittoon vihkiminen on tapahtunut kirkossa, avioeromenettelyn käynnistämisestä on ilmoitettava sen hiippakunnan piispalle, jossa hakija asuu. Avioerohakemus on rekisteröitävä kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksen lähettämisestä hiippakunnan piispalle. Ilmoitusta ei tarvitse lähettää, jos avioeron syynä on poissaolo tai mielisairaus.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

aviorikos

moraaliton tai alentava tai muu toistuva anteeksiantamaton käytös, joka loukkaa vakavasti aviosuhdetta ja jonka takia yhteiselämä puolison kanssa on hakijalle sietämätöntä

toisen hengen uhkaaminen esimerkiksi pahoinpitelemällä

yli kolme vuotta kestänyt mielisairaus, joka tekee yhteiselämän sietämättömäksi

lainvoimainen tuomio, jolla aviopuoliso tuomitaan vankeuteen yli seitsemäksi vuodeksi

katoaminen

kykenemättömyys sukupuoliyhteyteen avioliiton solmimisajankohtana ja vähintään kuuden kuukauden ajan avioeron hakemishetken saakka

aviopuolison hylkääminen syyttä kahdeksi vuodeksi; pitkäaikaiset poissaolot, jotka kestävät yhteensä yli kaksi vuotta; poissaoleva aviopuolisoa on ensin pyydetty palaamaan

uskonnon tai uskontosuunnan muutos tai henkisen väkivallan harjoittaminen taikka yritys kääntää puoliso johonkin lahkoon

kieltäytyminen lasten hankkimisesta, vaikka toinen aviopuoliso niin haluaa

aviosuhteen peruuttamaton rikkoutuminen

asuminen erillään viiden vuoden ajan

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Avioero merkitsee avioliiton purkamista, mutta se ei automaattisesti merkitse sukunimen muuttumista. Asianosaisen on annettava valahtoinen ilmoitus nimenmuutoksesta.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoiden välillä

Avioero ei vaikuta omaisuutta koskeviin riitoihin. Omaisuuden jakamisesta on tehtävä erillinen hakemus, koska sitä varten on erilliset menettelyt.

3.3 puolisoiden alaikäisiin lapsiin

Oikeudellisia seurauksia ei ole, koska avioeromenettely ja lasten huoltoa koskeva menettely ovat toisistaan erillisiä, paitsi jos avioero myönnettiin lasten tappamisyrityksen tai pahoinpitelyn perusteella.

Avioero ei vaikuta puolisoiden alaikäisiä lapsia koskeviin kysymyksiin (esimerkiksi elatusapuun, huoltajuuteen, yhteydenpitoon), jotka on ratkaistava erikseen.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Avioero ei aiheuta automaattisesti velvollisuutta maksaa elatusapua entiselle puolisolle. Kun yhteiselämä lakkaa, on elatusavusta tehtävä erillinen hakemus.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Kyproksen perheoikeudessa ei tunneta asumuseroa.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Ei sovelleta.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Ei sovelleta.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Se tarkoittaa, että avioliitto julistetaan mitättömäksi ja että avioliiton oikeudelliset vaikutukset raukeavat mitätöintipäätöksen antamispäivästä.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliittolain (N.104(I)/2003, sellaisena kuin se on muutettuna lailla N.66(I)/2009) 17 §:n mukaan avioliitto on mitätön, jos

- se solmittiin ennen kuin jommankumman puolison aikaisempi kirkollinen tai siviiliavioliitto oli purettu tai mitätöity,
- puolisot ovat verisukulaisia suoraan etenevässä tai takenevässä polvessa tai sivusukulaisia viidenteen polveen asti,
- puolisot ovat sukulaisia avioliiton kautta suoraan etenevässä tai takenevässä polvessa tai sivusukulaisia kolmanteen polveen asti,
- se solmittiin adoptiovanhemman ja adoptiolapsen tai heidän lastensa välillä,
- se solmittiin avioliiton ulkopuolella syntyneen lapsen ja hänet tunnustaneen isän tai tämän verisukulaisten välillä.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Lopullisella oikeuden päätöksellä mitättömäksi julistetun avioliiton oikeudelliset vaikutukset raukeavat mitätöintipäätöksen antamispäivästä.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Avioeroon liittyvien kysymysten ratkaisemiseksi on olemassa vaihtoehtoisia tuomioistuimen ulkopuolisia keinoja, joista säädetään sovittelusta perheiriidoissa vuonna 2019 annetussa laissa nro 62(I)/2019, joka tuli voimaan 25.4.2019. Täytäntöönpanon helpottamiseksi annettiin 30.12.2022 erityisasetukset (RAA 507 /2022).

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Hakemus avioliiton purkamiseksi tai mitätöimiseksi jätetään sen alueen perhetuomioistuimelle, jossa puolisot asuvat tai jossa toinen puoliso asuu. Hakemus on tehtävä korkeimman oikeuden vuonna 1990 antamiin menettelysääntöihin sisältyvän mallin 1 mukaisesti. Hakemukseen on liitettävä todiste ilmoituksen postituksesta hiippakunnan piispalle tai todiste siitä, että piispa on vastaanottanut ilmoitusta koskevan kirjatun kirjeen, sekä asianomaisten vihkimistodistus.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Kyllä. Asiaa koskeva hakemus on toimitettava toimivaltaiseen perhetuomioistuimeen.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Kyllä, avioeropäätökseen tai avioliiton mitätöintiä koskevaan päätökseen voi hakea muutosta toisen asteen perhetuomioistuimelta.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Asiasta on jätettävä hakemus Kyproksen tasavallan toimivaltaiseen perhetuomioistuimeen asetuksen (EY) N:o 44/2001 mukaisesti.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Tunnustamista vastustetaan siinä perhetuomioistuimessa, jolle on toimitettu hakemus toisen maan antaman päätöksen tunnustamiseksi ja rekisteröimiseksi.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puolisot eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Kyproksen tasavallan perhetuomioistuimilla on toimivalta käsitellä avioeroa tai avioliiton mitätöintiä tällaisissa tilanteissa ainoastaan, jos asianosaiset ovat asuneet Kyproksessa vähintään kolme kuukautta. Tuomioistuin soveltaa Kyproksen lainsäädäntöä.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 16/05/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Latvia

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Avioeron myöntämisperusteista säädetään Latvian siviililain perheoikeutta käsittelevässä osassa ja notaarilain P jaksossa. Avioliittoinstituution yleisistä puitteista säädetään siviililain perheoikeutta käsittelevässä osassa.

Avioero voidaan myöntää Latviassa ainoastaan tuomarin tai notaarin (*notārs*) päätöksellä. Tuomioistuin voi myöntää avioeron jommankumman puolison hakemuksesta tai puolisoiden yhteisestä hakemuksesta. Notaari voi myöntää avioeron, jos puoliset ovat päässeet siitä yhteisymmärrykseen eikä heillä ole yhteistä alaikäistä lasta tai yhteistä omaisuutta. Jos puolisoilla on yhteisiä alaikäisiä lapsia tai yhteistä omaisuutta, notaari voi myöntää avioeron vain, jos puoliset ovat tehneet kirjallisen sopimuksen lapsen huoltajuudesta, tapaamisoikeudesta ja elatuksesta sekä yhteisen omaisuuden jakamisesta.

Avioeron myöntämisen edellytyksenä on siis se, että puoliset ovat sopineet avioliitossa syntyneiden lastensa huoltajuudesta ja elatuksesta sekä yhteisen omaisuutensa jakamisesta.

Kun avioeroa haetaan tuomioistuimelta, on osoitettava, että avioliitto on kariutunut. Avioliiton katsotaan kariutuneen, jos puoliset eivät asu yhdessä eikä heidän voida enää olettaa palaavan yhteen.

Avioeron myöntämisen edellytyksenä on siis se, että puoliset ovat sopineet avioliitossa syntyneiden lastensa huoltajuudesta ja elatuksesta sekä yhteisen omaisuutensa jakamisesta. Jos puoliset eivät pääse yhteisymmärrykseen näistä seikoista, ne on ratkaistava tuomioistuimessa samaan aikaan kuin avioerohakemus.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Notaarin myöntämä avioero

Notaari voi myöntää avioeron, jos avioliitto on kariutunut ja puoliset ovat päässeet yhteisymmärrykseen sen purkamisesta ja toimittaneet notaarille kummankin puolison allekirjoittaman avioerohakemuksen. Jos puolisoilla on yhteinen alaikäinen lapsi tai yhteistä omaisuutta, hakemukseen on liitettävä kirjallinen sopimus lapsen huoltajuudesta, tapaamisoikeudesta ja elatuksesta sekä yhteisen omaisuuden jakamisesta.

Tuomioistuimen myöntämä avioero

Tuomioistuin voi myöntää avioeron, jos puoliset eivät ole päässeet yhteisymmärrykseen avioliiton purkamisesta ja jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

Jos puoliset ovat asuneet erillään yli vuoden ajan: Puoliset asuvat erillään ilman yhteistä taloutta ja toinen puolisoista on päättänyt olla palaamatta yhteiseen talouteen eli mahdollisuutta yhteiselämään ei enää ole. Yhteistä taloutta ei välttämättä ole, vaikka puoliset asuisivat samassa asunnossa.

Jos puoliset ovat asuneet erillään alle vuoden ajan, tuomioistuin voi myöntää avioeron ainoastaan seuraavilla perusteilla:

avioliiton kariutumisen syynä on fyysinen, seksuaalinen, psyykinen tai taloudellinen väkivalta, jota toinen puoliso on kohdistanut avioeroa hakevaan puolisoon, tämän lapseen tai puolisoiden yhteiseen lapseen

toinen puoliso suostuu toisen puolison erohakemukseen

jompikumpi puolisoista on muuttanut yhteen kolmannen henkilön kanssa, ja näiden liitosta on syntynyt tai syntymässä lapsi.

Jos jompikumpi puolisoista hakee avioeroa, kun puoliset ovat asuneet erillään alle vuoden ajan, hakemuksen perusteena on jokin muu kuin edellä luetellut kolme syytä eikä toinen puoliso suostu avioeroon, tuomioistuin ei voi myöntää avioeroa. Tässä tapauksessa tuomioistuimen on lykättävä asian käsittelyä antaakseen puolisoille mahdollisuuden väliensä korjaamiseen.

Jos puoliset ovat asuneet erillään alle vuoden ajan, notaari voi myöntää avioeron vain, jos molemmat puoliset suostuvat siihen ja ovat tehneet avioerohakemuksen notaarille notaarilaissa säädetyllä menettelyllä.

Jos tuomioistuin katsoo, että avioliittoa on mahdollista jatkaa edellä mainituissa olosuhteissa, avioeromenettelyä voidaan lykätä enintään kuuden kuukauden ajan, jotta puoliset saavat mahdollisuuden väliensä korjaamiseen.

Jos jompikumpi puolisoista hakee avioeroa ennen kuin puoliset ovat asuneet erillään kolmen vuoden ajan ja hakemuksen perusteena on jokin muu kuin edellä luetellut kolme syytä, tuomioistuin ei voi myöntää avioeroa ennen kolmen vuoden lakisääteisen määräajan päättymistä. Tässä tapauksessa tuomioistuimen on lykättävä asian käsittelyä antaakseen puolisoille mahdollisuuden väliensä korjaamiseen.

Jos puoliset ovat asuneet erillään alle kolmen vuoden ajan, notaari voi myöntää avioeron vain, jos molemmat puoliset suostuvat siihen ja ovat tehneet avioerohakemuksen notaarille notaarilaissa säädetyllä menettelyllä.

Tuomioistuin ei voi myöntää avioeroa, vaikka avioliitto olisi kariutunut, jos avioliiton jatkuminen on välttämätöntä puolisoiden yhteisen alaikäisen lapsen etuihin liittyvistä poikkeuksellisista syistä.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Puolisoiden välisestä oikeudellisesta suhteesta johtuvat oikeudet ja velvollisuudet lakkaavat heti, kun tuomioistuimen päätös avioliiton purkamisesta tulee voimaan tai kun notaari antaa avioerotodistuksen. Avioerosta voi kuitenkin seurata uusia velvollisuuksia ja oikeuksia, jotka koskevat entisiä aviopuolisoita. Kun avioero on tullut voimaan, kumpi tahansa eronnut puoliso voi avioitua uudelleen.

Siviililain mukaan puolisoilla, joka on avioituessaan muuttanut sukunimensä, on oikeus säilyttää tämä sukunimi myös avioeron jälkeen. Vaihtoehtoisesti hän voi hakea tuomioistuimelta tai notaarilta lupaa ottaa uudelleen käyttöön sukunimi, joka hänellä oli ennen avioitumistaan.

Toisen puolison hakemuksesta tuomioistuin voi kuitenkin kieltää puolisoa, joka on myötävaikuttanut avioliiton hajoamiseen, säilyttämästä avioituessaan saamaansa sukunimeä edellyttäen, ettei tämä ole lapsen edun vastaista.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoiden välillä

Notaari voi myöntää avioeron, jos puoliset ovat tehneet yhteisen omaisuuden jakamisesta kirjallisen sopimuksen, joka on liitetty avioerohakemukseen.

Sen jälkeen kun tuomioistuin on myöntänyt avioeron, puoliset voivat sopia yhteisen omaisuutensa jakamisesta. Jos puoliset eivät pääse sopimukseen, heidän vaatimuksensa ratkaisee tuomioistuin siviililain säännösten tai avioehtosopimuksen määräysten mukaisesti. Siviililain säädetään kahdesta erilaisesta aviovarallisuussuhteesta, joista toinen perustuu lainsäädäntöön ja toinen avioehtosopimukseen. Avioeron jälkeisessä osituksessa noudatettava menettely perustuu jompaankumpaan näistä.

Siviililakia sovellettaessa kumpikin puoliso saa pitää hänelle ennen avioliittoa kuuluneen omaisuuden sekä avioliiton aikana omissa nimissään hankkimansa omaisuuden. Kaikki sellainen omaisuus, jonka puoliset ovat hankkineet avioliiton aikana yhdessä tai jonka jompikumpi puoliso on hankkinut yksin mutta yhteisiä varoja käyttäen, katsotaan aviopuolisoiden yhteisomaisuudeksi. Puolisoiden oletetaan omistavan yhteisomaisuuden puoliksi, ellei jompikumpi heistä pysty osoittamaan, että omaisuus olisi jaettava toisin.

Jos aviopuolisoiden omaisuuteen sovelletaan avioehtosopimusta, sopimuksessa voidaan määrätä, että kaikki omaisuus on erillistä tai yhteistä. Tässä tapauksessa osituksessa noudatetaan menettelyä, josta säädetään asianomaista sopimussuhdetta koskevassa lainsäädännössä.

3.3 puolisoiden alaikäisiin lapsiin

Avioeroasioissa ei voida käsitellä erikseen kysymyksiä, jotka liittyvät edellä selostettuihin, perheen sisäisiin oikeussuhteisiin erityisesti vanhempien ja lasten välillä.

Jotta notaari voisi myöntää avioeron, puolisoiden on sovittava avioeron lisäksi huoltajuudesta, tapaamisoikeudesta ja lasten elatuksesta.

Avioerohakemuksen yhteydessä on toimitettava kirjallinen sopimus yhteisten alaikäisten lasten huoltajuudesta, tapaamisoikeudesta ja elatuksesta.

Myös silloin, kun avioeroa haetaan tuomioistuimessa, puolisoiden on sovittava yhteisten alaikäisten lastensa huoltajuudesta, tapaamisoikeudesta ja elatuksesta. Jos sopimusta ei ole tehty, puolisoiden on esitettävä vaatimuksensa avioerohakemuksen yhteydessä, ellei vaatimuksia ole ratkaistu aikaisemmin. Muussa tapauksessa tuomioistuin ei voi myöntää avioeroa.

Avioeron vaikutukset vanhempainvastuuseen

Vanhempien velvollisuus huolehtia lapsestaan ei pääty, vaikka lapsi ei enää asuisi toisen vanhempansa tai molempien vanhempiensa luona.

Vaikka vanhemmat asuvat erillään, heidän yhteinen vanhempainvastuunsa jatkuu. Lapsen hoidosta ja huollosta vastaa se vanhempi, jonka luona lapsi asuu. Vanhempien on kuitenkin päätettävä yhdessä asioista, joilla on merkittävä vaikutus lapsen kehitykseen. Vanhempien välisiä riitoja käsitellään perheasioiden tuomioistuimessa (*bāriņtiesa*), ellei laissa muuta säädetä.

Vanhempien yhteishuoltajuus päättyy, kun toinen vanhemmista määrätään lapsen ainoaksi huoltajaksi vanhempien välisellä sopimuksella tai tuomioistuimen päätöksellä.

Huoltajuudesta johtuvat oikeudet ja velvollisuudet kuuluvat lapsen ainoana huoltajana olevalle vanhemmalle. Toisella vanhemmalla on oltava tapaamisoikeus (oikeus pitää yhteyttä lapseensa ja pitää yllä suhdetta tähän).

Avioeron vaikutukset lapsen elatukseen

Kysymys lapsen elatuksesta on ratkaistava avioerohakemuksen käsittelyn yhteydessä. Kummallakin vanhemmalla on velvollisuus huolehtia lapsen elatuksesta kykyjensä ja taloudellisten olosuhteidensa mukaan, kunnes lapsi kykenee elättämään itsensä. Vanhempien velvollisuus huolehtia lapsensa elatuksesta ei pääty, vaikka lapsi asuisi erillään perheestään ja vaikka hän ei enää asuisi toisen tai kummankaan vanhempansa luona. Avioeron yhteydessä vanhemmat voivat sopia keskenään lapsen elatuksesta. Jos vanhemmat eivät pääse sopimukseen, tuomioistuin ratkaisee asian avioerohakemuksen käsittelyn yhteydessä.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Siviililain mukaan henkilö voi avioeron yhteydessä tai sen jälkeenkin vaatia entiseltä puolisoiltaan elatusapua turvatakseen aiemman elintasonsa. Elatusapu suhteutetaan maksajan taloudelliseen tilanteeseen. Velvollisuus turvata entisen puolison aiempi elintaso päättyy, jos

avioerosta tai avioliiton mitätöinnistä on kulunut yhtä kauan aikaa kuin eroon päättynyt avioliitto tai yhteiselämä mitätöidyssä avioliitossa kesti entinen puoliso solmii uuden avioliiton

entisen puolison omat tulot riittävät kattamaan hänen toimeentulonsa

entinen puoliso luopuu omalla työllään turvaamastaan toimeentulosta

entisellä puolisoilla, jolla on velvollisuus turvata toimeentulo, ei ole riittävästi työtuloja tai hänestä on tullut työkyvytön

entinen puoliso on tehnyt rikoksen, joka kohdistuu hänen entiseen puolisoonsa tai tämän suoraan ylenevässä tai alenevassa polvessa olevan sukulaisen henkeen, terveyteen, vapauteen, omaisuuteen tai kunniaan

entinen puoliso on jättänyt entisen puolisonsa avuttomuuden tilaan, vaikka avun antaminen olisi ollut mahdollista

entinen puoliso on tarkoituksellisesti tehnyt väärän rikosilmiannon entisestä puolisoistaan tai tämän sukulaisesta ylenevässä tai alenevassa polvessa

entinen puoliso on viettänyt moraalitonta tai tuhmailevaa elämää

kumpi tahansa entisistä puolisoista kuolee tai julistetaan kuolleeksi

on olemassa muita tärkeitä syitä.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Latvian oikeusjärjestelmä ei tunne asumuseron käsitettä.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Latvian oikeusjärjestelmä ei tunne asumuseron käsitettä.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Latvian oikeusjärjestelmä ei tunne asumuseron käsitettä.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliitto voidaan mitätöidä, jos se on solmittu lainvastaisesti. Siitä hetkestä, jona tuomioistuimen päätös avioliiton mitätöinnistä tulee voimaan, henkilöitä kohdellaan ikään kuin he eivät olisi koskaan olleetkaan avioliitossa ja avioliitto on sen solmimisajankohdasta lähtien mitätön. Avioliitto voidaan mitätöidä jopa avioeron jälkeen.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliitto voidaan mitätöidä ainoastaan seuraavissa, laissa säädettyissä tapauksissa:

avioliittoa ei ole kirjattu väestörekisteriin väestörekisteritoimiston virkailijan tai jonkin siviililaissa mainitun uskontokunnan edustajan toimesta

avioliitto on solmittu näennäisesti ilman aikomusta perustaa perhe

avioliitto on solmittu ennen kuin kumpikin aviopuoliso on täyttänyt 18 vuotta tai joissakin tapauksissa ennen kuin jompikumpi puolisoista on täyttänyt

16 vuotta; tällöin avioliitto voi olla voimassa, jos puoliso oli sitä solmittaessa täysi-ikäinen ja alaikäisen vanhemmat tai holhoojat antoivat suostumuksensa

siihen; tällaista avioliittoa ei kuitenkaan voida mitätöidä, jos puoliset ovat saaneet vihkimisen jälkeen siitetyn yhteisen lapsen tai jos molemmat puoliset olivat saavuttaneet vähimmäisiän silloin, kun tuomioistuimen päätös tehtiin

jompikumpi puoliso oli avioliittoa solmittaessa sellaisessa mielentilassa, ettei hän kyennyt ymmärtämään tekojensa merkitystä tai hallitsemaan tekojaan

avioliitto on solmittu lähisukulaisten eli suoraan ylenevässä tai alenevassa polvessa olevien sukulaisten, veljen ja sisaren tai velipuolen ja sisarpuolen välillä

avioliitto on solmittu adoptiovanhemman ja tämän adoptiolapsen välillä, paitsi jos adoption kautta syntynyt oikeudellinen suhde on päättynyt

avioliitto on solmittu alaikäisen ja tämän holhoojan tai edunvalvonnan alaisen henkilön ja tämän edunvalvojan välillä ennen holhous- tai edunvalvontasuhteen päättymistä

jompikumpi puolisoista oli avioliittoa solmittaessa jo naimisissa.

Kaikissa näissä tapauksissa avioliiton mitätöintiä koskevan hakemuksen voi tehdä milloin tahansa kuka tahansa asianosainen tai syyttäjä. Jos avioliitto on

päättynyt joko kuolemaan tai avioeroon, mitätöintiä voi hakea ainoastaan sellainen henkilö, jonka oikeuksia kyseinen avioliitto koskee. Mitätöintihakemusta ei voi tehdä enää sen jälkeen, kun molemmat puoliset ovat kuolleet.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Henkilö, jonka avioliitto on mitätöity, ottaa käyttöön sukunimen, joka hänellä oli ennen avioliiton solmimista. Jos jompikumpi puoliso ei avioliittoa solmittaessa tiennyt avioesteestä, hän voi pyytää tuomioistuimelta lupaa pitää avioituessaan saamansa sukunimen.

Jos jompikumpi puoliso tiesi avioliittoa solmittaessa mahdollisesta avioesteestä, toisella puolisoilla on oikeus saada häneltä sekä aiemman elintasonsa turvaamiseksi tarvitsemaansa elatusapua että korvausta henkisestä kärsimyksestä.

Avioliiton mitätöinnin yhteydessä edellytykset, joilla entinen puoliso vapautetaan velvollisuudesta turvata toisen puolison aiempi elintaso, ovat samat kuin avioeron yhteydessä (ks. kysymys 3.4).

Avioliiton mitätöinnin yhteydessä kumpikin puoliso saa pitää sen omaisuuden, joka hänellä oli ennen avioliittoa, sekä yhteiselämän aikana itse hankkimansa omaisuuden. Yhteisesti hankittu omaisuus jaetaan tasan puolisoitten kesken.

Jos kumpikaan puoliso ei avioliiton solmimishetkellä tiennyt avioesteestä, omaisuus jaetaan niiden siviililain säännösten mukaan, jotka koskevat laillisen avioliiton aikana hankitun omaisuuden jakamista. Jos kuitenkin toinen puoliso tiesi avioesteestä, laillisen avioliiton aikana hankitun omaisuuden jakamista koskevaa menettelyä sovelletaan ainoastaan siihen puolisoon, joka ei tiennyt avioesteestä.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Latviassa avioeron voi myöntää notaari puolisoitten yhteisestä hakemuksesta. Menettelystä, jolla notaari myöntää avioeron, säädetään notaarilain P jaksossa. Notaari myöntää avioeron, jos puolisoit ovat päässeet siitä yhteisymmärrykseen eikä heillä ole yhteistä alaikäistä lasta tai yhteistä omaisuutta. Jos puolisoilla on yhteisiä alaikäisiä lapsia tai yhteistä omaisuutta, notaari voi myöntää avioeron, jos puolisoit ovat tehneet kirjallisen sopimuksen lapsen huoltajuudesta, tapaamisoikeudesta ja elatuksesta sekä yhteisen omaisuuden jakamisesta.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Notaarin myöntämä avioero

Notaarilla ei ole erityistä alueellista toimivaltaa, vaan puolisoit voivat käyttää ketä tahansa Latviassa toimivaa notaaria. Tämä ei kuitenkaan koske rajat ylittäviä tapauksia, joihin sovelletaan neuvoston asetusta (EY) N:o 2201/2003. Jos rajat ylittävä avioero ei Euroopan unionin tai muun kansainvälisen lainsäädännön nojalla kuulu Latvian toimivaltaan, notaari ei voi aloittaa avioeromenettelyä ja hänen on ilmoitettava tästä puolisoille.

Rajat ylittävissä avioeroasioissa sovellettava laki määritetään tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla 20 päivänä joulukuuta 2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1259/2010 mukaisesti.

Notaarille toimitettavassa avioerohakemuksessa on esitettävä seuraavat tiedot:

kummankin puolison etunimi, sukunimi ja henkilötunnus (jos henkilötunnusta ei ole, syntymävuosi, päivä ja kuukausi)

viikimisvuosi, päivä ja kuukausi sekä väestörekisterimerkinnän numero

maa, jossa avioliitto on rekisteröity, ja viikimisen toimittanut viranomainen tai uskontokunnan edustaja

onko puolisoilla yhteisiä alaikäisiä lapsia ja ovatko he päässeet sopimukseen näiden huoltajuudesta, tapaamisoikeudesta ja elatuksesta

onko puolisoilla yhteistä omaisuutta ja ovatko he päässeet sopimukseen sen jakamisesta

puolisoitten sukunimet avioeron jälkeen.

Hakemukseen on liitettävä vihkiodistuksen alkuperäiskappale, väestörekisteritoimiston antama kopio vihkiodistuksesta tai väestökirjanote tai

väestörekisteritoimiston antama todistus.

Jos puolisoilla on yhteinen alaikäinen lapsi tai yhteistä omaisuutta, hakemukseen on liitettävä kirjallinen sopimus lapsen huoltajuudesta, tapaamisoikeudesta ja elatuksesta sekä yhteisen omaisuuden jakamisesta.

Tuomioistuimen myöntämä avioero

Avioeroa tai avioliiton mitätöintiä koskeva hakemus toimitetaan toimivaltaiselle alioikeudelle (*rajona (pilsētas) tiesa*). Tämä on yleensä vastaajan ilmoitetun asuinpaikan tuomioistuin tai jos asuinpaikkaa ei ole ilmoitettu, hänen tosiasiallisen asuinpaikkansa tuomioistuin. Hakemus voidaan toimittaa hakijan ilmoitetun asuinpaikan tai jos sitä ei ole ilmoitettu, hakijan tosiasiallisen asuinpaikan tuomioistuimelle seuraavissa tapauksissa:

hakijan luona asuu alaikäisiä lapsia

toinen puoliso suorittaa vankeusrangaistusta

toisella puolisoilla ei ole ilmoitettua asuinpaikkaa, hänen tosiasiallinen asuinpaikkansa on tuntematon tai hän asuu ulkomailla.

Silloin kun jompikumpi puoliso asuu toisessa jäsenvaltiossa tai on toisen jäsenvaltion kansalainen, toimivalta avioero-, asumusero- tai mitätöintiasioissa määräytyy tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioitten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27 päivänä marraskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 mukaisesti.

Kun on selvitetty, mikä jäsenvaltio on toimivaltainen, sovelletaan kyseisen jäsenvaltion kansallista siviiliprosessioikeutta.

Avioeroasioissa sovellettavista toimivaltasäännöistä määrätään myös oikeusapua ja oikeudellisia suhteita koskevissa kahdensivälisissä kansainvälisissä sopimuksissa, jotka on tehty Latvian ja EU:n ulkopuolisten maiden välillä ja jotka sitovat Latviaa.

Siviiliprosessilain 128 ja 2351 §:n mukaan tuomioistuimelle toimitettavassa hakemuksessa on esitettävä seuraavat tiedot:

sen tuomioistuimen nimi, jolle hakemus on toimitettu

hakijan etu- ja sukunimi, henkilötunnus ja ilmoitettu asuinpaikka (jos asuinpaikkaa ei ole ilmoitettu, hakijan tosiasiallinen asuinpaikka); jos hakija on oikeushenkilö, sen nimi, rekisterinumero ja rekisteröity toimipaikka; hakija voi myös ilmoittaa toisen osoitteen tuomioistuimen kanssa käytävää kirjeenvaihtoa varten

vastaajan tai muun asianosaisen etu- ja sukunimi, henkilötunnus, ilmoitettu asuinpaikka ja mahdollinen ilmoitettu toinen osoite tai jos näitä ei ole, tosiasiallinen asuinpaikka; jos hakija on oikeushenkilö, sen nimi, rekisterinumero ja rekisteröity toimipaikka; vastaajan henkilötunnus ja rekisterinumero, jos ne ovat tiedossa

jos hakemuksen tekee hakijan edustaja, edustajan etu- ja sukunimi, henkilötunnus ja osoite tuomioistuimen kanssa käytävää kirjeenvaihtoa varten tai jos kyseessä on oikeushenkilö, sen nimi, rekisterinumero ja rekisteröity toimipaikka

rahavaatimuksen yhteydessä luottolaitoksen nimi ja pankkitilin numero, jolle mahdollinen maksu suoritetaan

vaatimuksen kohde

jos vaatimus voidaan ilmoittaa rahamääräisenä, perittävän tai kiistanalaisen vaatimuksen määrä ja laskumenetelmä

tosiseikat, joihin hakijan vaatimus perustuu, ja niitä tukevat todisteet

laki, johon vaatimus perustuu

hakijan vaatimukset

luettelo hakemukseen liitetystä asiakirjoista

hakemuksen päivämäärä ja mahdolliset muut olennaiset tiedot.

Avioerohakemuksessa on esitettävä myös seuraavat tiedot:

mistä lähtien puolisoit ovat asuneet erillään

suostuuko toinen puoliso avioeroon

ovatko asianosaiset päässeet sopimukseen lasten huoltajuudesta, toisen puolison tapaamisoikeuden toteuttamisesta, elatuksesta ja avioliiton aikana hankitun omaisuuden jaosta, vai esittävätkö he tuomioistuimelle näitä koskevia vaatimuksia.

Hakemuksen on oltava kantajan tai hänen edustajansa allekirjoittama. Jos hakemus koskee avioeroa tai avioliiton mitätöintiä, asianosaisen edustajalla on oltava tämän antama yksilöity valtuutus asian hoitamiseksi. Valtuutus toimia avioeroa tai avioliiton mitätöintiä koskevassa asiassa kattaa myös liitännäisvaatimukset.

Hakemukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat:

hakemuksen oikeaksi todistettu kopio vastaajalle toimitettavaksi

tosite siitä, että menettelyn mukaiset käsittely- ja muut tuomioistuinmaksut on suoritettu laissa säädetyn suuruisina asiakirja(t), jo(i)sta käyvät ilmi vaatimuksen perusteena olevat seikat (esim. todistus avioliiton rekisteröinnistä).

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Valtio antaa yleensä oikeusapua, jos henkilön varat tai tulot ovat niin vähäiset, ettei hän pysty puolustamaan oikeuksiaan. Oikeusapua annetaan myös, jos henkilö on äkillisesti joutunut sellaiseen taloudelliseen tai muuhun tilanteeseen, ettei hän pysty puolustamaan oikeuksiaan (esim. luonnonkatastrofin, ylivoimaisen esteen tai muiden sellaisten syiden vuoksi, joihin hän ei voi vaikuttaa). Samoin oikeusapua myönnetään henkilölle, joka on kokonaan riippuvainen keskus- tai paikallisviranomaisista, minkä vuoksi hänen on vaikea puolustaa oikeuksiaan. Oikeusapua myönnetään valtion oikeusapulain mukaisesti.

Oikeusapu kattaa yleensä prosessiasiakirjojen laatimiseen liittyvät kustannukset, lainopillisen neuvonnan oikeudenkäynnin aikana, esiintymisen oikeudessa ja tuomioistuimen päätöksen täytäntöönpanon.

Latvia myöntää oikeusapua myös neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 mukaisesti.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Avioerohakemuksia käsittelee ensimmäisenä oikeusasteena alioikeus (*rajona (pilsētas) tiesa*). Alioikeuden päätökseen voidaan hakea muutosta aluetuomioistuimelta (*apgabaltiesa*) ja myös kassaatiomenettelyssä (*kasācija*).

Kun avioeron myöntää notaari, lakisääteisellä menettelyllä vahvistettujen asiakirjojen oikeellisuus voidaan kiistää ainoastaan erillisellä kanteella.

Kantelu, joka koskee notaarin virkavirhettä tai kieltäytymistä hoitamasta tehtäviään, on toimitettava aluetuomioistuimelle, jolle kyseisen notaarin valvonta kuuluu, kuukauden kuluessa päivästä, jona notaari toteutti kantelun aiheena olevan toimen tai kieltäytyi toteuttamasta pyydettyä toimea.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Toisessa jäsenvaltiossa tehty avioero-, asumusero- tai mitätöintipäätös tunnustetaan Latviassa neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 säännösten mukaisesti. Asetuksessa säädetään, että jäsenvaltiossa annettu tuomio tunnustetaan muissa jäsenvaltioissa ilman erityistä menettelyä. Asianosainen, joka haluaa varmistaa toisessa jäsenvaltiossa annetun avioero-, asumusero- tai mitätöintipäätöksen tunnustamisen Latviassa, voi hakea neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2201/2003 säädettyä menettelyä noudattaen päätöstä tuomion tunnustamisesta tai tunnustamatta jättämisestä esittämällä ulkomailla annetun päätöksen tunnustamista (*atzīšana*) tai tunnustamista ja täytäntöönpanoa (*atzīšana un izpildīšana*) koskevan hakemuksen sen paikkakunnan alioikeudelle, jossa päätös pannaan täytäntöön tai jossa on vastaajan ilmoitettu asuinpaikka tai jos sellaista ei ole, tosiasiallinen asuinpaikka.

Tuomioistuin käsittelee ulkomailla annetun päätöksen tunnustamista tai tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevan hakemuksen yhden tuomarin kokoonpanossa. Tuomari tekee ratkaisunsa hakemuksen ja sen liitteiden perusteella 10 päivän kuluessa hakemuksen toimittamisesta. Asianosaisia ei kutsuta kuultaviksi. Tuomari voi kieltäytyä tunnustamasta tuomiota Latviassa ainoastaan siinä tapauksessa, että jokin neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 22 artiklassa säädettyistä tuomioiden tunnustamatta jättämisen perusteista täyttyy. Sen mukaan toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion tunnustamisesta voidaan kieltäytyä ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

tunnustaminen on selvästi vastoin Latvian oikeusjärjestyksen perusteita

tuomio on annettu poisjäänyttä vastaajaa vastaan eikä haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa ole annettu vastaajalle tiedoksi niin hyvissä ajoin ja sillä tavalla, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa, paitsi jos vastaajan todetaan yksiselitteisesti hyväksyneen tuomion

tuomio on ristiriidassa Latviassa samojen asianosaisten välillä aiemmin annetun tuomion kanssa

tuomio on ristiriidassa toisessa jäsenvaltiossa tai muussa valtiossa kuin jäsenvaltiossa samojen asianosaisten välillä aiemmin annetun tuomion kanssa ja täyttää edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi Latviassa.

Siviiliprosessilain 638 §:n mukaan tuomion tunnustamista koskevassa hakemuksessa on esitettävä seuraavat tiedot:

sen tuomioistuimen nimi, jolle hakemus on toimitettu

hakijan etu- ja sukunimi, henkilötunnus (tai jos henkilötunnus ei ole tiedossa, muut tunnistetiedot) ja osoite tuomioistuimen kanssa käytävää kirjeenvaihtoa varten; jos hakija on oikeushenkilö, sen nimi, rekisterinumero ja rekisteröity toimipaikka

vastaajan etu- ja sukunimi, henkilötunnus (tai jos henkilötunnus ei ole tiedossa, muut tunnistetiedot), ilmoitettu asuinpaikka ja mahdollinen ilmoitettu toinen osoite tai jos näitä ei ole, tosiasiallinen asuinpaikka; jos hakija on oikeushenkilö, sen nimi, rekisterinumero ja rekisteröity toimipaikka

hakemuksen aihe ja seikat, joihin hakemus perustuu

hakijan pyyntö, joka koskee toisen maan tuomioistuimessa annetun tuomion tunnustamista tai tunnustamista ja täytäntöönpanoa tai osittaista täytäntöönpanoa

jos hakija on valtuuttanut edustajan hoitamaan asiaa Latviassa, edustajan nimi ja osoite

luettelo hakemukseen liitetyistä asiakirjoista

hakemuksen laatimispäivä ja -aika.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 37 artiklan mukaisesti toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa annetun tuomion tunnustamista koskevaan

hakemukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat:

tuomion jäljennös, joka täyttää tarvittavat vaatimukset sen aitouden toteamiseksi

jos tuomio on annettu poisjäänyttä asianosaista vastaan, asiakirja, josta ilmenee, että (avio- tai asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskeva)

haastehakemus on annettu tälle asianosaiselle tiedoksi; vaihtoehtoisesti hakija voi toimittaa asiakirjan, josta ilmenee, että vastaaja on yksiselitteisesti hyväksynyt tuomion

tuomion antaneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai tuomioistuimen neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 39 artiklan mukaisesti antama todistus.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 mukaan asianosainen voi vastustaa toisessa jäsenvaltiossa annetun avioero-, asumusero- tai mitätöintipäätöksen tunnustamista Latviassa kahdella eri tavalla.

Ensinnäkin asianosainen voi asetuksen 21 artiklan nojalla hakea tuomioistuimelta päätöstä, jonka mukaan toisessa jäsenvaltiossa annettua tuomiota ei tunnusteta Latviassa.

Toiseksi vastaaja voi tuomion tunnustamista koskevassa asiassa kiistää tuomion tunnustamisen Latviassa, vaikka toinen asianosainen olisi jo hakenut tuomion tunnustamista ja alioikeus olisi tunnustanut tuomion hakemuksen perusteella. Vastaaja voi vastustaa toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion tunnustamista hakemalla muutosta alioikeuden päätökseen tuomion tunnustamisesta. Tällaiseen päätökseen voidaan hakea muutosta aluetuomioistuimessa asetuksen (EY) N:o 2201/2003 33 artiklan nojalla esittämällä liitännäisvalitus (*blakus sūdzība*) päätöksen tehneelle tuomioistuimelle ja lähettämällä muutoshakemus aluetuomioistuimelle. Vastaaja tai hakija voi hakea muutosta aluetuomioistuimen tekemän tuomion tunnustamispäätökseen korkeimman

oikeuden senaatilta (*Augstākās tiesas Senāts*) esittämällä liitännäisvalituksen päätöksen tehneelle tuomioistuimelle ja lähettämällä muutoshakemuksen korkeimman oikeuden senaatin siviiliasioiden osastolle.

Vastaaja voi vastustaa toisessa jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen tunnustamista ainoastaan vetoamalla neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 22 artiklassa määritettyihin tuomioiden tunnustamista jättämisen perusteisiin (ks. kysymys 14).

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Sovellettavan lain määrittämisessä noudatettavasta menettelystä säädetään [tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla 20 päivänä joulukuuta 2010 annetussa neuvoston asetuksessa \(EU\) N:o 1259/2010 \(Rooma III asetus\)](#).

Linkit

<https://www.tiesas.lv/>

<https://www.llrx.com/2002/11/features-latvian-law-guide/> (englanninkielinen sivusto)

<https://vvc.gov.lv>

<https://www.tm.gov.lv/lv>

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 28/05/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Liettua

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Avioeromenettelyistä säädetään Liettuan siviililain (*Civilinis kodeksas*) III kirjan "Perheoikeus" 2 osan IV luvussa.

Sen 3.51 §:ssä vahvistetaan avioeron myöntämisedellytykset silloin kun puoliset hakevat eroa yhteisestä sopimuksesta. Avioliitto voidaan purkaa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

avioliiton solmimisesta on kulunut yli vuosi

molemmat puoliset ovat allekirjoittaneet avioerosopimuksen (osituksesta, lasten elatuksesta yms.)

molemmat puoliset ovat täysivaltaisia.

Tässä kohdassa käsitellyissä tapauksissa avioeron saa yksinkertaistetulla menettelyllä.

Siviililain 3.55 §:ssä vahvistetaan avioeron myöntämisedellytykset silloin kun avioeroa hakee vain toinen puolisoista. Avioliitto voidaan purkaa, jos toinen puolisoista jättää hakemuksen kotipaikkakuntansa alioikeudelle (*apylinkės teismas*) ja jos vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

puoliset ovat asuneet yli vuoden erillään

toinen puolisoista on avioliiton solmimisen jälkeen julistettu vajaavaltaiseksi tuomioistuimen päätöksellä

toisen puolison olinpaikka on todettu tuntemattomaksi tuomioistuimen päätöksellä

toinen puolisoista suorittaa yli vuoden pituisia vankeusrangaistusta suunnittelelmatomasta rikoksesta.

Siviililain 3.60 §:ssä säädetään toisen tai molempien puolisoitten syllisyyteen perustuvasta avioerosta. Avioeroa voi hakea, jos avioliitto on kariutunut toisen puolison syystä. Puolison katsotaan olevan syypää avioliiton kariutumiseen, jos hän on olennaisesti rikkonut aviovelvollisuuksiaan, sellaisina kuin ne on määritelty Liettuan siviililain III kirjassa (Perheoikeus), siten että avioliiton yhteiselämä on käynyt mahdottomaksi.

Avioliiton katsotaan kariutuneen toisen puolison syystä, jos tämä on tuomittu suunnitelmallisesta rikoksesta tai on ollut uskonon tai käyttäytyneen väkivaltaisesti puolisoaan tai muita perheenjäseniä kohtaan tai on hylännyt perheensä eikä ole huolehtinut siitä yli vuoteen.

Vastaaja voi kiistää syyllisyytensä avioeromenettelyssä ja esittää näyttöä, jonka mukaan avioliiton kariutuminen on kantajan syytä. Asiaan liittyvät tosiseikat tutkittuina tuomioistuin voi julistaa, että kumpikin puoliso on osasyllinen avioliiton kariutumiseen. Tässä tapauksessa seuraukset ovat samat kuin avioliiton purkautuessa yhteisestä sopimuksesta.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Avioliitto päättyy, kun se puretaan tuomioistuimen päätöksellä tai kun toinen puoliso kuolee. Avioliitto voidaan purkaa puolisoitten yhteisellä suostumuksella, toisen puolison hakemuksesta tai toisen tai kummankin puolison syystä.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

Avioliitto katsotaan puretuksi siitä päivästä alkaen, jona avioerotuomio saa lainvoiman. Tuomioistuimen on lähetettävä kopio avioerotuomiosta rekisteröitäväksi paikalliselle väestörekisteritoimistolle kolmen työpäivän kuluessa siitä, kun tuomio on saanut lainvoiman.

3.1 aviopuolisoitten henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Avioeron jälkeen puoliso voi säilyttää aviossa saamansa sukunimen tai ottaa aiemman sukunimensä uudelleen käyttöön. Jos avioliitto purkautuu jommankumman puolison syystä, tuomioistuin voi toisen puolison pyynnöstä kieltää syylliseksi katsottua puolisoa säilyttämästä aviossa saamaansa sukunimeä, ellei puolisoilla ole yhteisiä lapsia.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Osituksen toteuttamistapa riippuu siitä, sovelletaanko lakisääteistä vai sopimuksenvaraista aviovarallisuusjärjestelmää. Jos avioehtosopimusta ei ole, ositukseen sovelletaan lakisääteistä järjestelmää. Aviovarallisuusjärjestelmistä säädetään siviililain III kirjan 3 osan VI luvussa.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Jos jompikumpi puolisoista omistaa aviopuolisoiden yhteisen kodin, tuomioistuin voi vahvistaa toisen puolison oikeuden asua yhteisessä kodissa avioeron jälkeen, jos puolisoiden alaikäiset lapset jäävät asumaan hänen kanssaan. Asumisoikeus on voimassa, kunnes kaikki lapset ovat tulleet täysi-ikäisiksi. Jos puolisoiden yhteinen koti on vuokra-asunto, tuomioistuin voi siirtää vuokraoikeuden puolisolalle, jonka luona alaikäiset lapset asuvat tai joka on työkyvytön, ja häättää toisen puolison, jos tämä on määrätty muuttamaan yhteisestä kodista eron yhteydessä.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Kun tuomioistuin antaa päätöksensä avioeroasiassa, se määrää samalla elatusavun maksamisesta avun tarpeessa olevalle entiselle puolisolalle, ellei kysymystä elatusavusta ole ratkaistu puolisoiden välillä eron yhteydessä tehdyssä sopimuksessa. Puolisolla ei ole oikeutta elatusapuun, jos hänen varansa tai tulonsa riittävät kattamaan hänen elatuksensa. Puolison oletetaan tarvitsevan elatusapua, jos hän on puolisoiden yhteisen alaikäisen lapsen huoltaja tai jos hän on vanhuuden tai sairauden vuoksi työkyvytön. Jos puoliso ei ole pystynyt hankkimaan ammattipätevyyttä (suorittamaan opintojaan loppuun) avioliiton, perheen yhteisen edun tai lastenhoidon vuoksi, hänellä on oikeus vaatia entistä puolisoaan maksamaan opintojen loppuun suorittamisesta tai uudelleenkoulutuksesta aiheutuvat kustannukset.

Avioeroon syyllisellä puolisolalla ei ole oikeutta elatusapuun.

Tuomioistuimen on elatusavusta ja sen määrästä päättäessään otettava huomioon avioliiton kesto, elatusavun tarve, kummankin puolison varat, terveydentila, ikä ja työkyky, se, kuinka todennäköisesti työtön puoliso saa työpaikan, ja muut olennaiset seikat.

Elatusapua pienennetään tai myönnetään ainoastaan väliaikaisesti tai elatusapu evätään seuraavissa tilanteissa:

avioliitto kesti alle vuoden

elatusapuun oikeutettu puoliso on tehnyt rikoksen toista puolisoa tai tämän lähisukulaista vastaan

elatusapuun oikeutettu puoliso on taloudellisissa vaikeuksissa omasta syystä

elatusapua vaativa puoliso ei osallistunut yhteisen omaisuuden kartuttamiseen tai vahingoitti tahallaan puolisoaan tai perheen etua avioliiton aikana.

Tuomioistuin voi edellyttää, että henkilö, joka on määrätty maksamaan entiselle puolisolleen elatusapua, antaa riittävän vakuuden velvoitteensa suorittamisesta. Elatusapu voidaan määrätä maksettavaksi kertasuorituksena, säännöllisinä kuukausierinä tai omaisuuden siirrolla.

Jos avioeroa on haettu puolison vammautumisen perusteella, hakijan on maksettava vammautuneen puolison kuntoutuksesta ja hoidosta, ellei niitä korvata valtion sosiaaliturvajärjestelmästä.

Elatusvelvollisen omaisuus voidaan asettaa takavarikkoon elatusapupäätöksen perusteella. Jos elatusvelvollinen laiminlyö maksuvelvollisuutensa, hänen omaisuutensa voidaan käyttää elatusapumaksujen suorittamiseen lakisääteisellä menettelyllä.

Jos elatusvelvollinen kuolee, velvollisuus siirtyy hänen perillisilleen siinä määrin kuin kuolinpesän varat riittävät, riippumatta siitä, ovatko perilliset vastaanottaneet perinnön.

Jos elatusapua saava puoliso kuolee tai solmii uuden avioliiton, elatusapuvelvollisuus raukeaa. Edellisessä tapauksessa oikeus vaatia elatusrästien tai takautuvan elatusavun maksamista siirtyy elatusvelkojan perillisille. Jos uusi avioliitto purkautuu, entinen puoliso voi hakea uudelleen elatusapua edellyttäen, että hänen huollettavanaan tai hoidettavanaan on edellisestä avioliitosta syntynyt lapsi. Kaikissa muissa tapauksissa myöhemmän puolison velvollisuus maksaa elatusapua on etusijalla aikaisemman puolison elatusapuvelvollisuuteen nähden.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Sen jälkeen kun tuomioistuin on antanut asumuseropäätöksen, puoliset eivät enää asu yhdessä, mutta heidän muut oikeutensa ja velvollisuutensa pysyvät muuttumattomina. Asumusero voi olla ensiaskel kohti avioeroa. Se ei kuitenkaan estä puolisoita aloittamasta yhteiselämää uudelleen. Toisin kuin avioeron jälkeen, asumuserossa olevat puoliset eivät saa mennä uudelleen naimisiin, koska he eivät ole eronneet virallisesti.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Toinen puoliso voi hakea tuomioistuimelta asumuseroa tietyissä olosuhteissa, jotka eivät välttämättä johdu toisesta puolisoista mutta joiden vuoksi puolisoiden yhteiselämä on muuttunut sietämättömäksi tai mahdottomaksi tai voisi vakavasti vahingoittaa puolisoiden alaikäisten lasten etua tai puoliset eivät enää halua asua yhdessä. Puoliset voivat yhdessä hakea tuomioistuimelta asumuseroa sillä edellytyksellä, että he ovat allekirjoittaneet erillisen sopimuksen, jossa määrätään alaikäisten lasten asumisjärjestelystä, elatuksesta ja koulutuksesta sekä puolisoiden omaisuuden jakamisesta ja keskinäisestä elatuksesta.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Asumusero ei vaikuta puolisoiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin yhteisten alaikäisten lasten suhteen. Puoliset vain asuvat erillään. Tuomioistuin antaa asumuseropäätöksen yhteydessä aina myös omaisuuden jakamista koskevan päätöksen, ellei tästä ole sovittu puolisoiden välisessä avioehtosopimuksessa. Asumuseron varallisuusoikeudelliset seuraukset tulevat voimaan heti asian käsittelyn alkaessa.

Ellei toista puolisoista katsota syylliseksi eroon, kumpi tahansa puoliso voi pyytää tuomioistuinta määräämään, että asumuseron varallisuusoikeudelliset vaikutukset puolisoiden omaisuuteen ovat voimassa takautuvasti siitä päivästä, jona puolisoiden yhteiselämä tosiasialisesti päättyi. Jos jompikumpi puoliso kuolee asumuseropäätöksen antamisen jälkeen, eloonjäänyt puoliso säilyttää kaikki hänelle lain mukaan kuuluvat oikeudet, ellei tuomioistuin ole todennut häntä syylliseksi eroon. Samaa sääntöä sovelletaan, kun tuomioistuin myöntää asumuseron puolisoiden yhteisestä hakemuksesta, ellei puolisoiden välisessä asumuserosopimuksessa toisin määrätä. Eloonjäänyt puoliso ei kuitenkaan voi periä edesmenneen puolisoaan omaisuutta.

Tuomioistuin voi määrätä asumuseropäätöksen antamisen yhteydessä, että eroon syyllinen puoliso maksaa toiselle puolisolalle elatusapua, jos tämä on avun tarpeessa, ellei kysymystä elatusavusta ole ratkaistu puolisoiden välisessä asumuserosopimuksessa.

Asumusero päättyy, jos puoliset aloittavat yhteiselämän uudelleen ja siten vahvistavat aikovansa elää pysyvästi yhdessä. Asumusero päättyy myös, jos tuomioistuin antaa päätöksen, jossa se hyväksyy asumuseron päättymistä koskevan puolisoiden yhteisen hakemuksen ja kumoaa aiemman asumuseropäätöksensä. Kun puoliset aloittavat yhteiselämän uudelleen, heidän omaisuutensa pysyy erillisenä, kunnes he valitsevat toisen aviovarallisuusjärjestelmän tekemällä uuden avioehtosopimuksen.

Asumuseron päättymisellä on oikeusvaikutuksia kolmansiin vain siinä tapauksessa, että puoliset tekevät uuden avioehtosopimuksen ja rekisteröivät sen siviililain 3.103 §:ssä säädettyllä menettelyllä.

Jos puoliset ovat olleet asumuserossa yli vuoden ajan tuomioistuimen päätöksen voimaantulosta, kumpi tahansa puoliso voi hakea avioeroa.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliiton voi mitätöidä ainoastaan tuomioistuin. Avioliitto, jonka tuomioistuin on julistanut mitättömäksi, on mitätön takautuvasti solmimishetkestä alkaen.

Avioliiton mitätöinnin oikeudelliset seuraukset (ks. kohta 9) riippuvat siitä, ovatko puoliset toimineet tai onko ainakin toinen heistä toiminut avioliittoa solmiessaan vilpittömien mielin. Joka tapauksessa laki suojelee mitättömäksi julistetusta avioliitosta syntyneitä lapsia (heidät katsotaan avioliitossa syntyneiksi). Avioliiton mitätöinnin jälkeen osapuolet voivat solmia uuden avioliiton tai rekisteröidä parisuhteen.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliitto voidaan julistaa mitättömäksi, jos seuraavat avioliiton solmimisen edellytykset eivät ole tähtyneet:

Avioliiton voi solmia vain vastakkaista sukupuolta olevan henkilön kanssa.

Mies ja nainen voivat solmia avioliiton ainoastaan vapaasta tahdostaan. Uhkailu, pakottaminen, erehdyttäminen ja muu vapaan tahdon puute ovat mitätöintiperusteita.

Voidakseen solmia avioliiton molempien puolisoitten on pitänyt täyttää solmimispäivään mennessä 18 vuotta. Jos alle 18-vuotias haluaa avioitua, tuomioistuimien voi hakemuksesta alentaa vähimmäisavioiää enintään kaksi vuotta yksinkertaistetulla menettelyllä. Merkittävä syy ikärajan alentamiselle on raskaus. Tuomioistuimien voi sallia raskaana olevan naisen avioitumisen myös ennen 16 vuoden ikää.

Henkilö, joka on julistettu vajaavaltaiseksi lainvoimaisella tuomioistuimen päätöksellä, ei saa solmia avioliittoa. Jos käy ilmi, että tuomioistuimessa on pantu vireille kanne, jonka tarkoituksena on suunnitellun avioliiton toisen osapuolen julistaminen vajaavaltaiseksi, avioliiton rekisteröintiä on lykättävä, kunnes tuomioistuimen päätös on saanut lainvoiman.

Henkilö, joka on avioliitossa eikä ole saanut avioeroa laissa säädetyn menettelyn mukaisesti, ei saa solmia uutta avioliittoa.

Vanhemman ja lapsen, adoptiovanhemman ja adoptiolapsen, isovanhemman ja lapsenlapsen, sisarusten tai puolisisarusten, serkusten sekä tädin tai sedän ja veljen tai sisaren lapsen väliset avioliitot ovat kiellettyjä.

Myös lumeavioliitto voidaan mitätöidä. Avioliitto, joka on solmittu pelkästään muodon vuoksi ilman aikomusta perustaa oikeudellista perhesuhdetta, voidaan mitätöidä kumman tahansa puolison tai syyttäjän hakemuksesta.

Avioliitto voidaan mitätöidä, jos toinen puolisoista ei solminut sitä vapaasta tahdostaan. Puoliso voi hakea avioliiton mitätöintiä, jos hän voi todistaa, että hän ei avioliittoa solmittaessa kyennyt ymmärtämään toimintansa seurauksia tai hallitsemaan toimintaansa. Samoin hän voi hakea mitätöintiä, jos hänet on suostuteltu avioliittoon uhkailulla, pakottamisella tai petoksella.

Puoliso voi hakea mitätöintiä myös siinä tapauksessa, että hän on suostunut avioliittoon vakavan virheen seurauksena. Virhe katsotaan vakavaksi, kun toiseen osapuoleen liittyy tosiseikkoja, joiden vuoksi puoliso ei olisi suostunut avioliittoon, jos hän olisi tiennyt niistä. Virheen oletetaan olevan vakava seuraavissa tapauksissa: i) normaali perhe-elämä on mahdotonta toisen osapuolen terveydentilan tai seksuaalisen poikkeavuuden vuoksi tai ii) toinen osapuoli on tehnyt vakavan rikoksen.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Myöhemmin mitätöidyn avioliiton lapsia pidetään avioliitossa syntyneinä. Jos molemmat puoliset ovat toimineet vilpittömin mielin, toisin sanoen he eivät ole tienneet eivätkä ole voineet tietää avioliiton esteen olemassaolosta, avioliiton oikeudelliset seuraukset (vaikka se olisi julistettu pätemättömäksi) ovat perintöoikeutta lukuun ottamatta samat kuin jos avioliitto olisi ollut pätevä. Tuomioistuimen päätöksessä on esitettävä todisteet siitä, että puoliset ovat toimineet vilpittömin mielin.

Jos vilpittömin mielin puuttuu, mitätöinnillä on seuraavat oikeusvaikutukset: Kun toinen puoliso on toiminut vilpittömästi, hänellä on avioliitossa olevan henkilön oikeudet. Kun kumpikin puoliso on toiminut vilpillisesti, mitätöity avioliitto ei anna kummallekaan osapuolelle avioliittoon perustuvia oikeuksia. Kummallakin on oikeus omaan omaisuuteensa, mukaan lukien toiselle annettut lahjat.

Jos vilpittömin mielin toiminut puoliso tarvitsee elatusapua, hänellä on oikeus hakea sitä vilpillisin mielin toimineelta puolisolta enintään kolmen vuoden ajaksi. Elatusavun määrästä päättää tuomioistuimien, joka ottaa huomioon kummankin osapuolen taloudellisen tilanteen.

Tuomioistuimien voi määrätä elatusavun suorittamisesta kuukausierinä tai kertamaksuna. Jos jommankumman puolison asema muuttuu, puoliso, jonka etua asia koskee, voi hakea tuomioistuimelta elatusmaksujen korottamista, alentamista tai lopettamista. Määräys maksaa elatusapua vilpittömin mielin toimineelle puolisolle raukeaa ilman eri toimenpiteitä, kun kolmen vuoden elatusapukausi päättyy tai jos elatusavun saaja solmii uuden avioliiton.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Liettuassa ei ole lainsäädäntöä vaihtoehtoisista keinoista avioeroon liittyvien oikeusriitojen ratkaisemiseksi, joten ne voidaan ratkaista ainoastaan tuomioistuimessa.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Puolisoiden yhteisestä sopimuksesta tehtävä avioerohakemus on jätettävä jommankumman puolison asuinpaikkakunnan alioikeuteen. Hakemuksessa on ilmoitettava avioeron perusteet ja se, miten hakija aikoo täyttää velvollisuutensa toista puolisoa ja heidän alaikäisiä lapsiaan kohtaan. Lisäksi hakemuksessa on annettava muut siviiliprosessilain (*Civilinio proceso kodeksas*) 384 §:ssä edellytetyt tiedot.

Toisen puolison yksin tekemä avioerohakemus on jätettävä hakijan asuinpaikkakunnan alioikeuteen.

Toisen puolison syyllisyyteen perustuva avioerohakemus on jätettävä vastaajan asuinpaikkakunnan alioikeuteen. Jos hakijan luona asuu alaikäisiä lapsia, hakemus voidaan tehdä edellisestä poiketen myös hakijan asuinpaikkakunnan alioikeuteen.

Avioliiton mitätöintiä koskeva hakemus on tehtävä vastaajien tai toisen vastaajan asuinpaikkakunnan tuomioistuimeen.

Asumuserohakemusta käsittelee vastaajan asuinpaikan tuomioistuimien.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Maksuttoman oikeusavun antamisesta vähävaraisille hakijoille säädetään valtion takaamaa oikeusapua koskevassa laissa (*Lietuvos Respublikos Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymas*). Oikeusapua myönnetään myös perheoikeudellisissa asioissa.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Voi. Avioeroa tai avioliiton mitätöintiä koskevasta päätöksestä on mahdollista valittaa muutoksenhakumenettelyä koskevien yleisten säännösten mukaisesti.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Toisessa jäsenvaltiossa tehty avioero-, asumusero- tai mitätöintipäätös tunnustetaan Liettuassa neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 säännösten mukaisesti. Jäsenvaltiossa annettu tuomio tunnustetaan asetuksen mukaan muissa jäsenvaltioissa ilman eri menettelyä.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Asianosainen voi vastustaa toisessa jäsenvaltiossa tehdyn avioero-, asumusero- tai mitätöintipäätöksen tunnustamista neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 mukaisesti.

Asetuksen 21 artiklan mukaisesti asianosainen voi myös pyytää alioikeudelta päätöstä, jonka mukaan toisessa jäsenvaltiossa annettua päätöstä ei tunnusteta Liettuassa.

Henkilö, jonka osalta päätöksen tunnustamista haetaan, voi vastustaa sen tunnustamista Liettuassa myös siinä tapauksessa, että tunnustamismenettely on jo käynnissä tai että alioikeus on jo päättänyt tunnustaa päätöksen. Vastaaja voi vastustaa päätöksen tunnustamista Liettuassa valittamalla alioikeuden tunnustamispäätöksestä. Asetuksen 33 artiklan mukaisesti alioikeuden tuomioon toisessa jäsenvaltiossa annettun päätöksen tunnustamisesta voidaan hakea muutosta aluetuomioistuimessa (*apygardos teismas*).

Vastaaja voi vastustaa toisessa jäsenvaltiossa annettun päätöksen tunnustamista asetuksen 22 artiklassa tarkoitetuilla perusteilla.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Asumuseroon ja avioeroon sovelletaan puolisoitten vakituisen asuinpaikan lakia. Jos puolisoilla on eri asuinpaikka, sovelletaan sen maan lakia, jossa heillä oli viimeksi yhteinen vakituinen asuinpaikka tai, jos tämä ei ole mahdollista, sen maan lakia, jossa asiaa käsittelevä tuomioistuin sijaitsee. Jos puoliset ovat saman maan kansalaisia ja jos tämän maan laki ei salli avioeroa tai asettaa sille erityisehtoja, avioero voidaan myöntää Liettuan lakien mukaisesti, jos toinen puolisoista on myös Liettuan kansalainen tai asuu vakituisesti Liettuassa.

Tämä verkkosivu on osa Sinun Eurooppasi -sivustoa.

 Anna palautetta sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 17/12/2020

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Tämän sivun alkukielistä versiota on muutettu äskettäin. Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

Avioero ja asumusero - Luxemburg

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Luxemburgin lain mukaan puoliset voivat hakea avioeroa joko yhteisestä sopimuksesta (sopimusavioero) tai parisuhteen lopullisen kariutumisen vuoksi. Sopimusavioero

Puolisot voivat hakea avioeroa yhteisestä sopimuksesta (*divorce par consentement mutuel*), jos he ovat yhtä mieltä avioliiton päättämisestä ja sen seurauksista.

Jos puolisoilla on jaettava omaisuutta, notaari inventoi ja arvioi sen. Tämän jälkeen puoliset voivat vapaasti sopia siitä, miten kyseinen omaisuus jaetaan. Notaaria ei tarvita, jos inventoitavaa omaisuutta ei ole.

Puolisoiden on myös sovittava asumisjärjestelystään avioeromenettelyn aikana ja lastensa huollosta menettelyn aikana ja sen jälkeen, kummankin puolison osallistumisesta lasten huoltoon ja kasvatukseen ennen avioeroa ja sen jälkeen sekä elatusavusta, jota jompikumpi puoliso mahdollisesti maksaa toiselle puolisolle menettelyn aikana ja avioeron tultua voimaan. Asianajajan tai notaarin on laadittava sopimus kirjallisesti. Tämän jälkeen tuomioistuimien vahvistaa sopimuksen tarkistettuaan ensin, että siinä otetaan huomioon lasten etu ja ettei se ole selvästi ristiriidassa jommankumman puolison etujen kanssa. Tuomioistuimen vahvistama sopimus on erottamaton osa avioerotuomiota.

Avioero parisuhteen lopullisen kariutumisen vuoksi

Avioeroa parisuhteen lopullisen kariutumisen vuoksi (*divorce pour rupture irrémédiable des relations conjugales*) voi hakea jompikumpi puolisoista yksinään tai puoliset yhdessä, jos he ovat yhtä mieltä avioerosta, mutta eivät kaikista sen seurauksista.

Parisuhteen lopullinen kariutuminen todetaan joko sen perusteella, että puoliset ovat yhtä mieltä avioerosta, tai toisen puolison yksin tekemästä hakemuksesta, enintään kolmen kuukauden harkinta-ajan jälkeen. Harkinta-aika voidaan uusia kerran.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Luxemburgin lain mukaan puoliset voivat hakea avioeroa joko yhteisestä sopimuksesta (sopimusavioero) tai parisuhteen lopullisen kariutumisen vuoksi.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Avioliitto puretaan avioeropäätöksellä. Tällöin päättyvät puolisojen keskinäiset velvollisuudet, eli uskollisuus-, avunanto- ja avustamisvelvollisuus.

Luxemburgin lain mukaan kansalaisella ei voi olla muita etu- tai sukunimiä kuin ne, jotka on merkitty hänen syntymätodistukseensa. Jos on luopunut tällaisen nimen käytöstä, nimi on otettava takaisin. Siviilisäädyn muuttuminen ei näin ollen aiheuta kummankaan puolison osalta nimenmuutosta. Oikeus käyttää puolison nimeä ei ole saavutettu oikeus. Puolison on annettava toiselle puolisolle lupa käyttää nimeään.

Luxemburgin tuomioistuimet ovat antaneet oikeuskäytäntöä avioeron vaikutuksesta nimen käyttöön:

Nainen voi avioeron jälkeen käyttää entisen miehensä sukunimeä ainoastaan tämän luvalla, jonka mies voi milloin tahansa perua. Koska eronneen miehen oikeus vastustaa sukunimensä käyttöä on harkinnanvarainen, tuomioistuimien ei voi antaa eronneelle naiselle lupaa jatkaa entisen miehensä sukunimen käyttämistä edes ammatillisissa yhteyksissä ja rajoitetun ajan, jos entinen mies sitä vastustaa. Jos nainen tunnetaan ammatillisissa yhteyksissä miehensä nimellä, tuomioistuimien voi kuitenkin antaa hänelle mahdollisuuden tulla tietyn määräajan kuluessa tunnetuksi omalla nimellään esimerkiksi asiakaskuntansa keskuudessa, jos tämä on tarpeen taloudellisten vahinkojen estämiseksi. – Tuomioistuimen päätös 24.5.2006, s. 33, 258.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisojen välillä

Avioeropäätöksessä määrätään, että puolisojen aviovarallisuus on selvitettävä ja jaettava. Elleivät puoliset ole tehneet avioehtosopimusta, heihin sovelletaan yhteisomaisuuden järjestelmää, eli yhteiseksi omaisuudeksi katsotaan vain avioliiton aikana hankittu omaisuus. Avioero purkaa omaisuuden yhteisyyden. Omaisuuden jaossa on kaksi päävaihetta:

ensin molemmat puoliset ottavat takaisin kaiken aineellisen omaisuuden, joka ei ole kuulunut pesään, ja omaisuuden, joka on korvannut avioliiton aikana henkilökohtaisen omaisuuden.

Tämän jälkeen selvitetään yhteiset varat ja velat. Kummankin puolison osalta laaditaan laskelma korvauksista, jotka hän on velkaa pesälle ja jotka pesä on velkaa hänelle.

Jos toinen puolisoista on tuomittu lainvoimaisella tuomiolla rikoslain (*Code pénal*) 372, 375, 376, 377, 393, 394, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 401 bis, 402, 403, 404, 405 tai 409 pykälässä tarkoitettua rikoksesta (seksuaalinen hyväksikäyttö, raiskaus, pahoinpitely, tappo ja tahallinen ruumiinvamman tuottaminen, murha, erityisen raskauttavien olosuhteiden vallitessa tehty murha (*assassinat*), lapsensurma, myrkyttäminen), joka on kohdistunut avioliiton aikana toiseen puolisoon tai samassa taloudessa asuvaan lapseen, tai yrityksestä tehdä avioliiton aikana mainittuihin henkilöihin kohdistuva rikoslain 372, 375, 376, 377, 393, 394, 396, 397, 401, 403, 404 tai 405 pykälässä tarkoitettu rikos, hän menettää toisen puolison vaatimuksesta ns. avioedut (*avantages matrimoniaux*) eli toiselta puolisolta avioliiton aikana saamansa lahjoitukset. Viaton puoliso sen sijaan säilyttää oikeutensa tällaisiin lahjoituksiin myös siinä tapauksessa, että niiden oli tarkoitus olla vastavuoroisia eikä tämä ehto täyty.

Jos toinen puoliso on lopettanut ammattitoiminnan harjoittamisen tai vähentänyt sitä avioliiton aikana, hän voi ostaa takautuvasti eläkeoikeuksia yleisestä eläkevakuutusjärjestelmästä sovellettavassa siviiliasioita ja sosiaaliturvaa koskevassa lainsäädännössä vahvistettujen edellytysten ja kriteerien mukaisesti.

Tätä varten kyseinen puoliso voi pyytää, että avioeroasiaa käsittelevä tuomioistuin määrittää ns. viitemäärän (*montant de référence*), joka perustuu puolisojen tulojen erotukseen sinä aikana kun ammattitoimintaa ei harjoitettu tai kun sitä oli vähennetty. Määritys on tehtävä ennen kuin tuomioistuin antaa avioerotuomion ja edellyttäen, että kyseinen puoliso on pyynnön esittäessään alle 65-vuotias. Viitemäärän laskutapa määritellään 11. syyskuuta 2018 annetussa suurherttuan asetuksessa (*règlement grand-ducal du 11 septembre 2018 relatif au calcul du montant de référence et aux modalités de versement et de restitution des montants visés à l'article 252 du Code civil*). Puoliso, joka on lopettanut ammattitoiminnan harjoittamisen tai vähentänyt sitä, voi saada eläkeoikeuksien takautuvaa ostamista varten toiselta puolisoilta 50 prosenttia viitemäärästä, joka voi olla enintään yhtä suuri kuin puolisojen yhteisen tai jakamattoman omaisuuden määrä sen jälkeen kun velat on maksettu. Saajana olevan puolison on itse maksettava vastaavan suuruinen osuus eläkeoikeuksien ostosta.

3.3 puolisojen alaikäisiin lapsiin

Avioero ei periaatteessa vaikuta vanhempainvastuuseen, vaan entiset puoliset vastaavat siitä edelleen yhdessä. Heidän on myös avioeron jälkeen tehtävä yhdessä kaikki päätökset, jotka koskevat lapsen elämää (huolto, kasvatusta, koulutus jne.).

Tuomioistuin voi uskoa vanhempainvastuun yksinomaan toiselle vanhemmalle vain jos lapsen etu sitä vaatii. Siinä tapauksessa yksinhuoltajaksi määrätty vanhempi tekee lasta koskevat päätökset yksinään. Toisella vanhemmalla on kuitenkin oikeus saada tietoa lapsen huollosta ja kasvatuksesta ja seurata niitä. Hänellä on myös oikeus tavata lasta ja majoittaa hänet luonaan, ellei sille ole erityisen vakavia esteitä. Kummankin vanhemman on siis myös eron jälkeen pidettävä yllä henkilökohtaisia suhteita lapseen ja kunnioitettava tämän suhdetta toiseen vanhempaan.

Vanhempien on myös avioeron jälkeen huolehdittava yhdessä lapsen huoltoon ja koulutukseen liittyvistä kuluista, ellei tuomioissa ole määrätty toisin. Kuluihin osallistuminen toteutetaan maksamalla elatusapua, eikä tämä velvollisuus lakkaa automaattisesti lapsen tullessa täysi-ikäiseksi. Elatusapu voidaan maksaa suoraan täysi-ikäiselle lapselle itselleen, ja sen määrää voidaan tarkistaa lapsen tarpeiden ja kummankin vanhemman varallisuuden ja velvollisuuksien muutosten perusteella.

Lapsen asumisjärjestelyt voidaan hoitaa jommallakummalla seuraavista tavoista (lukuun ottamatta niitä poikkeustapauksia, joissa tuomioistuin päättää uskoa lapsen kolmannen osapuolen huostaan):

Lapsi asuu pysyvästi toisen vanhemman luona. Tässä tapauksessa toisella vanhemmalla on oikeus tavata lasta ja majoittaa hänet luonaan, ellei tälle ole vakavia esteitä.

Lapsi asuu vuorotellen kummankin vanhemman luona. Tällöin tuomioistuin varmistaa, että vuoroasuminen on lapsen edun mukaista. Vuoroasuminen ei välttämättä tarkoita sitä, että lapsi asuu kummankin vanhemman luona täsmälleen yhtä kauan.

Jos puoliset sopivat vanhempainvastuun toteuttamiseen liittyvistä yksityiskohdista, kuten lapsen koti- ja asuinpaikasta, tapaamis- ja majoitusoikeudesta sekä lapsen huoltoon ja koulutukseen liittyviin kuluihin osallistumisesta, he voivat pyytää tuomioistuinta vahvistamaan tällaisen sopimuksen avioeromenettelyn yhteydessä. Tuomioistuin voi ottaa sopimuksen huomioon tuomioissaan, jos se katsoo, että sopimuksessa otetaan lapsen etu riittävästi huomioon ja että puoliset ovat antaneet suostumuksensa vapaasta tahdostaan.

Avioero ei poista lapsilta etuuksia, jotka heille olisi muutoin myönnetty. Tältä osin heidät rinnastetaan täysin sellaisiin lapsiin, jonka vanhemmat eivät ole eronneet.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Tuomioistuin voi määrätä toisen puolison maksamaan toiselle elatusapua. Elatusavun suuruus määräytyy saajan tarpeiden ja maksajan maksukyvyn mukaan. Jos puoliset ovat asiasta yhtä mieltä, tuomioistuin voi päättää, että elatusapu maksetaan kertasuorituksena, jonka määrän ja maksutavan se määrittää.

Elatusavun saajan tarpeiden ja maksajan maksukyvyn määrittämistä varten tuomioistuin ottaa huomioon seuraavat seikat:

- 1° puolisojen ikä ja terveydentila;
- 2° avioliiton kesto;
- 3° lasten kasvatukseen kulunut tai siihen vielä tarvittava aika;
- 4° puolisojen koulutus ja heidän tilanteensa työmarkkinoilla;
- 5° puolisojen mahdollisuus saada uusi työpaikka;
- 6° puolisojen saamat ja odotettavissa olevat etuudet;
- 7° puolisojen varallisuus ja ansiotulot aviovarallisuuden jakamisen jälkeen.

Elatusapua voidaan myöntää enintään avioliiton kestoa vastaavaksi ajaksi, poikkeustapauksia lukuun ottamatta.

Elatusavun määrää voidaan tarkistaa, ja se voidaan myös peruuttaa, paitsi jos se on maksettu kertasuorituksena.

Jos toinen puolisoista on tuomittu lainvoimaisella tuomiolla rikoslain (*Code pénal*) 372, 375, 376, 377, 393, 394, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 401 bis, 402, 403, 404, 405 tai 409 pykälässä tarkoitettua rikoksesta (seksuaalinen hyväksikäyttö, raiskaus, pahoinpitely, tappo ja tahallinen ruumiinvamman tuottaminen, murha, erityisen raskauttaviin olosuhteiden vallitessa tehty murha (*assassinat*), lapsensurma, myrkyttäminen), joka on kohdistunut avioliiton aikana toiseen puolisoon tai samassa taloudessa asuvaan lapseen, tai yrityksestä tehdä avioliiton aikana mainittuihin henkilöihin kohdistuva rikoslain 372, 375, 376, 377, 393, 394, 396, 397, 401, 403, 404 tai 405 pykälässä tarkoitettu rikos, hän menettää toisen puolison vaatimuksesta oikeuden elatusapuun.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Asumusero heikentää aviosuhdetta, mutta ei pura sitä. Se lakkauttaa velvollisuuden asua yhdessä, mutta uskollisuus- ja avunantovelvollisuus jäävät edelleen voimaan.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Asumuseron edellytykset ovat samat kuin parisuhteen lopulliseen kariutumiseen perustuvan avioeron.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Asumuserosta seuraa aina omaisuuden jako. Jos asumusero on kestänyt kolme vuotta, kumpikin puoliso voi hakea tuomioistuimelta avioeroa. Tuomioistuin myöntää avioeron, ellei toinen puoliso suostu välittömästi lopettamaan asumuseroa.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliiton mitätöinti tarkoittaa, että avioliitto kumotaan oikeuden päätöksellä. Sen seurauksena katsotaan, että avioliittoa ei ole koskaan ollut olemassa.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliitto voidaan mitätöidä useasta syystä:

avioliitto on solmittu ilman puolisojen vapaaehtoista suostumusta: tällä tarkoitetaan väkivaltaa tai erehtymistä henkilön olennaisista ominaisuuksista;

avioliitto on solmittu ilman vanhempien suostumusta (tai tuomarin lupaa) silloin kun toinen puolisoista on avioliiton solmimishetkellä alaikäinen;

moniavioisuus: puoliso on naimisissa samaan aikaan usean henkilön kanssa;

puoliset ovat keskenään tietynasteisia sukulaisia;

kyseessä on lumeavioliitto, joka on solmittu ainoastaan oleskeluoikeuteen liittyvien etujen saamiseksi;

avioliiton muodolliset edellytykset eivät täyty: avioliittoa ei ole solmittu julkisesti, tai avioparin on vihkinyt epäpätevä virkamies.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Mitätöidyllä avioliitolla on vaikutuksia (oletetun avioliiton teoria):

molempiin puolisoihin, jos he ovat solmineet avioliiton hyvässä uskossa;

puolisoon, joka on toiminut hyvässä uskossa;

avioliitossa syntyneeseen lapseen, vaikka molemmat puoliset olisivat toimineet vilpillisessä mielessä.

Mitätöidyllä avioliitolla ei näin ollen ole koskaan oikeusvaikutuksia vilpillisessä mielessä toimineeseen puolisoon.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Luxemburgin suurherttuakunnassa avioliitto voidaan purkaa ainoastaan tuomioistuimen päätöksellä. Tähän tarkoitukseen ei voida käyttää tuomioistuimen

ulkopuolisia vaihtoehtoisia riidanratkaisukeinoja eikä sovittelua. Sen sijaan aviopuolisoiden yhteisen omaisuuden selvittämiseen ja jakamiseen,

elatusvelvoitteisiin ja avioliitosta aiheutuvien kulujen jakamiseen, lasten huoltoon ja vanhempainvastuuseen liittyviä kysymyksiä on mahdollista ratkaista

perhesovittelun avulla.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Mihin hakemus toimitetaan?

Avio- tai **asumuserohakemus** jätetään puolisoitten yhteisen kotipaikan piirituomioistuimeen (*tribunal d'arrondissement*). Jos puolisoilla ei ole yhteistä kotipaikkaa, hakemus jätetään vastaajan kotipaikan piirituomioistuimeen. Jos kyseessä on sopimusavioero, hakemus jätetään jommankumman puolison kotipaikan piirituomioistuimeen, ellei tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27 päivänä marraskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 säännöksistä muuta johdu.

Avioliiton mitätöintiä koskeva hakemus jätetään perheen kotipaikan piirituomioistuimeen, tai jos vanhemmat asuvat erikseen, sen vanhemman kotipaikan tuomioistuimeen, jonka luona alaikäiset lapset asuvat, jos vanhemmilla on yhteishuoltajuus, tai yksinhuoltajana toimivan vanhemman kotipaikan tuomioistuimeen. Muissa tapauksissa hakemus jätetään vastaajan (eli sen osapuolen, joka ei ole pannut menettelyä vireille) kotipaikan piirituomioistuimeen. Jos puoliset hakevat avioliiton mitätöintiä yhdessä, toimivaltainen tuomioistuin on heidän valintansa mukaan kumman tahansa asuinpaikan piirituomioistuin. Näitä sääntöjä sovelletaan, ellei edellä mainitun asetuksen (EY) N:o 2201/2003 säännöksistä muuta johdu.

Hakemukset käsittelee perheoikeudellisista asioista vastaava tuomari (*juge aux affaires familiales*).

Hakemuksen liitteet

Sopimusavioerossa menettely jakautuu useaan vaiheeseen: jos puolisoilla on jaettava omaisuutta, heidän on teetettävä notaarilla luettelo ja arvio kaikesta kiinteästä ja irtaimesta omaisuudesta. Tämän jälkeen puoliset voivat vapaasti sopia oikeuksistaan kyseiseen omaisuuteen. Heidän on lisäksi tehtävä sopimus tietyistä seikoista, kuten asumisjärjestelyistä menettelyjen aikana, lasten huoltajuudesta ja näiden omaisuuden hallinnoinnista, tapaamisoikeudesta, puolisoitten osallistumisesta lasten huoltoon ja kasvatukseen sekä jommankumman puolison toiselle puolisolle mahdollisesti maksamasta elatusavusta. Asianajajan tai notaarin on laadittava sopimus kirjallisesti.

Tämän jälkeen puoliset jättävät hakemuksen yhdessä tuomioistuimen kirjaamoon. Asianajajan käyttäminen ei ole pakollista.

Hakemuksessa on mainittava seuraavat tiedot:

- 1° päiväys;
- 2° kummankin puolison suku- ja etunimi, ammatti ja kotipaikka;
- 3° kummankin puolison syntymäaika ja -paikka;
- 4° mahdollisten yhteisten lasten henkilötiedot;
- 5° hakemuksen aihe;
- 6° yhteenveto tosiseikoista ja kanneperusteista.

Edellä mainitun sopimuksen lisäksi hakemukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat:

- 1° jäljennös vihkitodistuksesta;
- 2° jäljennös kummankin puolison syntymätodistuksesta;
- 3° jäljennös yhteisten lasten syntymätodistuksista;
- 4° asiakirja, josta käy ilmi kummankin puolison kansalaisuus;
- 5° tarvittaessa sopimus puolisoitten avioeroon sovellettavasta laista, tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla 20 päivänä joulukuuta 2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1259/2010 5 artiklan nojalla ja kyseisessä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukaisesti. Puolisot voivat myös sopimuseroa koskevassa sopimuksessa valita avioeroon sovellettavan lain asetuksen (EU) N:o 1259/2010 5 artiklan nojalla ja kyseisessä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukaisesti;
- 6° kaikki muut todisteet, joihin puoliset aikovat vedota.

Jos hakemuksen liiteasiakirjat, joihin osapuolet aikovat vedota, ovat peräisin ulkomaan viranomaiselta, ne on tarvittaessa todistettava oikeiksi.

Jos kyseessä on **avioero parisuhteen lopullisen kariutumisen vuoksi** tai **asumusero**, asianajajan käyttö tuomioistuimessa on pakollista. Menettely pannaan vireille jättämällä piirituomioistuimen kirjaamoon hakemus,

jossa on mainittava seuraavat tiedot:

- 1° päiväys;
- 2° kummankin puolison suku- ja etunimi, ammatti ja kotipaikka;
- 3° kummankin puolison syntymäaika ja -paikka;
- 4° mahdollisten yhteisten lasten henkilötiedot;
- 5° hakemuksen aihe;
- 6° yhteenveto tosiseikoista ja kanneperusteista.

Hakemuksessa voidaan hakea myös väliaikaisia toimenpiteitä, jotka koskevat puolisoita ja heidän lapsiaan sekä näiden kaikkien elatusapua ja omaisuutta.

Hakemukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat:

- 1° jäljennös vihkitodistuksesta;
- 2° jäljennös kummankin puolison / hakijan syntymätodistuksesta;
- 3° jäljennös yhteisten lasten syntymätodistuksista;
- 4° asiakirja, josta käy ilmi kummankin puolison / hakijan kansalaisuus;
- 5° tarvittaessa sopimus puolisoitten avioeroon sovellettavasta laista, tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla 20 päivänä joulukuuta 2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1259/2010 5 artiklan nojalla ja kyseisessä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukaisesti;

6° suunnitelma siitä, miten avioeron seuraukset hoidetaan, siltä osin kuin puoliset ovat sopineet asiasta;

7° tarvittaessa jäljennös päätöksestä, jolla toinen puoliso on tuomittu jostakin edellä 3.2 ja 3.4 kohdassa tarkoitettua rikoksesta;

8° kaikki muut todisteet, joihin puoliset aikovat vedota.

Jos hakemuksen liiteasiakirjat, joihin osapuolet aikovat vedota, ovat peräisin ulkomaan viranomaiselta, ne on tarvittaessa todistettava oikeiksi.

Avioliiton mitätöintiä koskeva menettely pannaan vireille jättämällä hakemus tuomioistuimen kirjaamoon. Asianajajan käyttäminen ei ole pakollista.

Hakemuksessa on mainittava seuraavat tiedot:

1° päiväys;

2° osapuolten suku- ja etunimi sekä kotipaikka;

3° osapuolten syntymäaika ja -paikka;

4° hakemuksen aihe;

5° yhteenveto tosiseikoista ja kanneperusteista.

Jos hakemuksen liiteasiakirjat, joihin osapuolet aikovat vedota, ovat peräisin ulkomaan viranomaiselta, ne on tarvittaessa todistettava oikeiksi.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Henkilöt, joiden varallisuutta pidetään Luxemburgin lain mukaan riittämättömänä, voivat saada oikeusapua. Heidän on sitä varten täytettävä Luxemburgin asianajajayhdistykseltä saatava lomake ja lähetettävä se alueellisesti toimivaltaiselle asianajajayhdistyksen puheenjohtajalle, joka tekee päätöksen.

Oikeusapu kattaa kaikki oikeus-, menettely- ja asiakirjakustannukset, joita varten se on myönnetty. Se kattaa muun muassa posti- ja rekisteröintimaksut, kirjaamomaksut, asianajajien palkkiot, haastemiehen maksut ja kulut, notaarien kulut ja palkkiot, teknisten tukihenkilöiden kulut ja palkkiot, todistajien maksut, kääntäjien ja tulkien palkkiot, asiantuntijalausunnoista aiheutuvat kulut, matkakulut, kirjaamisista, kiinnityksistä ja vakuuksista aiheutuvat maksut ja kulut sekä mahdollisista lehti-ilmoituksista aiheutuvat kulut.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Tällaiseen päätökseen voi hakea muutosta Luxemburgissa. Muutoksenhaun määräaika on periaatteessa 40 päivää, mutta määräaika voidaan pidentää, jos muutoksenhakija asuu ulkomailla. Muutoksenhakutuomioistuimien korkein oikeus.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Toisen EU:n jäsenvaltion tuomioistuimessa annettu avioeroa / asumuseroa / avioliiton mitätöintiä koskeva päätös tunnustetaan Luxemburgin suurherttuakunnassa ilman eri toimenpiteitä tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27 päivänä marraskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 nojalla. Toisin sanoen päätöksen tunnustamiseen ei vaadita mitään menettelyä.

Myöskään siviilisäätyä koskevan rekisterin päivittämiseen Luxemburgissa ei vaadita mitään menettelyä sen jälkeen, kun EU:n jäsenvaltion tuomioistuimen antama päätös on tullut lainvoimaiseksi. Tuomioistuimen avioeropäätös on mainittava vihkitodistuksen ja puolisoitten syntymätodistusten yhteydessä. Jos avioliitto on solmittu ulkomailla, tuomioistuimen päätös on kirjattava sen kunnan väestörekisteriin, jossa vihkitodistus on annettu, tai Luxemburgin kaupungin väestörekisteriin, ja se on lisäksi mainittava kummankin puolison syntymätodistuksen yhteydessä.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Jokainen, jonka etua asia koskee, voi pyytää hakemuksella piirituomioistuimen presidenttiä vahvistamaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen tekemä avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös on jätettävä tunnustamatta.

Piirituomioistuimen presidentti käsittelee asian nopeasti, eikä henkilö, jota vastaan tunnustamatta jättämistä koskeva hakemus on esitetty, voi esittää huomautuksia tässä menettelyn vaiheessa. Hakemus voidaan hylätä vain seuraavista syistä:

se on selkeästi oikeusjärjestyksen vastainen;

puolustautumisoikeuksia ei ole noudatettu;

se on ristiriidassa toisessa oikeudenkäytöselimessä tehdyn päätöksen kanssa.

Kumpikin osapuoli voi hakea piirituomioistuimen presidentin päätökseen muutosta muutoksenhakutuomioistuimessa. Muutoksenhakemuksen käsitellyssä noudatetaan kontradiktorisen menettelyn sääntöjä. Muutoksenhakutuomioistuimen päätöksestä voidaan valittaa kassaatiotuomioistuimeen.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Luxemburgin suurherttuakunnassa on sovellettu tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla 20 päivänä joulukuuta 2010 annettua asetusta (EY) N:o 1259/2010 Belgian, Bulgarian, Saksan, Espanjan, Ranskan, Italian, Latvian, Unkarin, Maltan, Itävallan, Portugalin, Romanian ja Slovenian kanssa 21. kesäkuuta 2012 alkaen sekä Liettuan kanssa 22. toukokuuta 2014 alkaen, Kreikan kanssa 29. heinäkuuta 2015 alkaen ja Viron kanssa 11. helmikuuta 2018 alkaen. Asetuksen mukaan puoliset voivat valita avioeroon ja asumuseroon sovellettavan lain, kunhan kyseessä on jokin seuraavista:

sen valtion laki, jossa puolisoitten asuinpaikka on sopimuksen tekohetkellä; tai

sen valtion laki, jossa puolisoitten viimeinen yhteinen asuinpaikka oli, jos toinen puolisoista asuu siellä edelleen sopimuksen tekohetkellä; tai

sen valtion laki, jonka kansalainen jompikumpi puolisoista on sopimuksen tekohetkellä; tai

tuomioistuinvaltion laki.

Jos avioeroon ja asumuseroon sovellettavaa lakia ei voida valita edellisen kohdan mukaisesti, sovellettava laki on mainitun asetuksen nojalla

sen valtion laki, jossa puolisoitten asuinpaikka on, kun asia pannaan vireille tuomioistuimessa; tai

sen valtion laki, jossa puolisoitten viimeinen yhteinen asuinpaikka oli, edellyttäen, ettei tämä asuminen ole päättynyt yli vuosi ennen kun asia pannaan vireille tuomioistuimessa, jos toinen puolisoista asuu edelleen tuossa valtiossa, kun asia pannaan vireille tuomioistuimessa; tai

sen valtion laki, jonka kansalaisia molemmat puoliset ovat, kun asia pannaan vireille tuomioistuimessa; tai

sen valtion laki, jonka tuomioistuimessa asia pannaan vireille.

Silloin kun ei sovelleta asetusta (EU) N:o 1259/2010, Luxemburgin lain mukaan avioero- ja asumuseroasioissa sovelletaan

sen maan lakia, jonka kansalaisia molemmat puoliset ovat;

sen maan lakia, jossa on puolisoitten yhteinen kotipaikka, kun he ovat eri maiden kansalaisia;

tuomioistuinvaltion lakia, kun puolisoilla, jotka ovat eri maiden kansalaisia, ei ole yhteistä kotipaikkaa.

Linkkejä

Esite: [Avioero Luxemburgin suurherttuakunnassa \(FR\)](#)

[LEGILUX](#);

[Luxemburgin oikeusportaali](#)

Tämä verkkosivu on osa Sinun Eurooppasi -sivustoa.

 Anna palautetta sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 17/12/2020

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Unkari

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Tuomioistuin voi myöntää avioeron jommankumman aviopuolison yksin tai aviopuolisoiden yhdessä tekemästä hakemuksesta, jos puolisoitten välit ovat rikkoutuneet pysyvästi. Avioeroa myönnettäessä on ensisijaisesti otettava huomioon aviopuolisoiden yhteisten alaikäisten lasten etu.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Avioero voidaan myöntää sen perusteella, että puolisoitten välit ovat rikkoutuneet peruuttamattomasti. Tuomioistuin ottaa vastaan asiaa koskevia todisteita. Tuomioistuin voi käynnistää tarvittavien todisteiden hankkimisen myös viran puolesta. Puolisoiden välien täydellistä ja peruuttamatonta rikkoutumista osoittaa puolisoitten yhdessä vapaasta tahdosta tekemä lopullinen avioerohakemus. Puolisoiden välien voidaan katsoa rikkoutuneen peruuttamattomasti erityisesti silloin, jos aviopuolisot eivät enää elä yhdessä ja yhteiselämä näyttää epätodennäköiseltä ottaen huomioon asumuseroon johtaneet olosuhteet ja erillään asumisen kesto.

Aviopuolisoiden yhdessä omasta vapaasta tahdostaan tekemä lopullinen avioerohakemus on riittävä osoitus puolisoitten välien rikkoutumisesta, eikä tuomioistuin tutki tarkemmin siihen johtaneita syitä.

Aviopuolisoiden päätöstä voidaan pitää lopullisena, jos he ovat päässeet sopuun yhteisten lasten huoltajuudesta, etävanhemman ja lasten keskinäisen suhteen ylläpitämisestä, elatusavusta, aviopuolisoiden yhteisen kodin käytöstä ja tarvittaessa puolisolle maksettavasta elatusavusta (aviopuolisoiden tekemä sopimus on vahvistettava tuomioistuimessa). Jos puolisoit sopivat yhteishuoltajuudesta, heidän ei tarvitse päättää lasten ja vanhempien välisestä yhteydenpidosta. Sen sijaan heidän on sovittava lapsen asuinpaikasta. Jos puolisoit hakevat avioeroa yhteisestä hakemuksesta, yhdessä sovittavien asioiden määrä riippuu siitä, valitsevatko he yhteishuoltajuuden.

On tärkeä huomata, että aiemmasta lainsäädännöstä poiketen siviililain mukaan aviopuolisoiden ei enää edellytetä pääsevän sopuun omaisuuden osituksesta.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

Avioliitto päättyy avioeroon. Kun avioero myönnetään, yhteisten lasten huollosta ja elatuksesta, lasten ja vanhempien yhteydenpidosta, puolisolle mahdollisesti maksettavasta elatusavusta, yhteisen kodin käytöstä ja yhteishuoltajuuden kohdalla lasten asuinpaikasta sovitaan tuomioistuimen vahvistamassa sopimuksessa, jonka osapuolet hyväksyvät ja jonka on vastattava laissa asetettuja vaatimuksia. Jos osapuolet eivät pääse sopuun mainituista kysymyksistä, tuomioistuin päättää niistä tuomiossa. Yhteisen omaisuuden jakamisesta sopiminen ei ole edellytyksenä avioeron saamiselle.

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Avioeron tai avioliiton mitätöinnin jälkeen puolisoit säilyttävät avioliiton aikaiset sukunimensä. Jos puolisoit haluavat poiketa tästä säännöstä, he voivat ilmoittaa asiasta avioeron tai avioliiton mitätöinnin jälkeen väestörekisterinpitäjälle. Nainen ei kuitenkaan voi avioeron jälkeen käyttää entisen puolisonsa nimeä, johon on liitetty avioliittoa kuvaava pääte "-né", jos hän ei käyttänyt kyseistä nimen muotoa jo avioliiton aikana. Tuomioistuin voi miehen pyynnöstä kieltää tämän entistä vaimoa käyttämästä avioliiton aikaista sukunimeä muodossa, joka paljastaa miehen henkilöllisyyden, jos vaimo on tuomittu tahalliseksi rikoksesta vankeusrangaistukseen. Jos nainen menee uudelleen naimisiin, hän ei voi enää käyttää entisen aviomiehensä nimeä, johon on liitetty avioliittoa kuvaava "-né"-pääte. Oikeus käyttää kyseistä nimeä ei myöskään palaudu, vaikka nainen eroaisi uudesta avioliitosta.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Avioeron jälkeen puolisoitten välillä ei enää ole aviovarallisuussuhdetta, ja kumpi tahansa puoliso voi pyytää omaisuuden ositusta. Puolisot voivat omaisuuden osituksen yhteydessä pyytää vastiketta sijoituksista, joita on tehty joko yhteisistä varoista henkilökohtaisiin varoihin tai henkilökohtaisista varoista yhteisiin varoihin, samoin kuin vastiketta huolto- ja ylläpitokustannuksista. Vastikkeelle ei ole perustetta, jos puolisoit ovat varoja siirtäessään luopuneet oikeudestaan kyseisiin varoihin. Avioliiton aikana käytetystä tai kulutetusta henkilökohtaisesta varallisuudesta voidaan määrätä vastiketta vain perustelluissa poikkeustapauksissa. Puolisoiden omistussuus yhteisestä omaisuudesta avioerohetkellä on mahdollisuuksien mukaan siirrettävä puolisoille osuutena kyseisestä omaisuudesta. Vastaavasti myös puolisoitten henkilökohtainen varallisuus avioeron hetkellä on siirrettävä sellaisenaan. Jos tämä ei ole jostain syystä mahdollista tai jos tästä aiheutuisi huomattavaa omaisuuden arvon alenemista, riitatapauksessa tuomioistuin määrää omaisuuden ositustavan. Kadoksissa olevaa yhteistä tai henkilökohtaista varallisuutta ei korvata, jos yhteistä omaisuutta ei avioelämän päättyessä ole tai jos korvausvelvollisella puolisoilla ei ole henkilökohtaista varallisuutta.

Jos puolisoit jakavat yhteisen omaisuuden sopimuksella, sopimus on voimassa vain, jos se on laadittu virallisella asiakirjalla tai asianajajan varmentamalla, vakuuttavan näytön antavalla yksityisellä asiakirjalla. Tämä ei koske yhteiseen varallisuuteen kuuluvan irtaimiston jakamista, jos ositus on jo pantu täytäntöön.

Jos puolisoit eivät ole tehneet sopimusta omaisuuden osituksesta tai jos puolisoitten tekemässä sopimuksessa ei ratkaista kaikkia avioerosta johtuvia vaatimuksia, tuomioistuinta voidaan pyytää ratkaisemaan omaisuuden ositus ja keskeneräiset vaatimukset. Tuomioistuimen on huolehdittava siitä, että kumpikaan osapuoli ei saa omaisuuden osituksessa kohtuutonta taloudellista etua.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Vanhempien on jaettava elämiseen tarkoitettavat varat alaikäisten lastensa kanssa, tarvittaessa omien tarpeidensa kustannuksella. Tätä sääntöä ei sovelleta, jos lapsi voi kattaa kohtuulliset tarpeensa tuloillaan tai omaisuutensa tuotolla tai jos lapsella on suoraan ylenevässä polvessa sukulainen, joka voidaan velvoittaa elättämään lasta. Lasten huoltajaksi määrätty vanhempi huolehtii lasten eläntästä luontoissuorituksin, kun taas etävanhempi huolehtii eläntästä ensisijaisesti rahallisesti (elatusapu).

Jos tuomioistuin määrää maksamaan elatusapua, on vahvistettava elatusavun määrä. Tuomioistuin voi tuomiossaan määrätä, että elatusavun määrää tarkistetaan automaattisesti vuosittain Unkarin tilastotoimiston (*Központi Statisztikai Hivatal*) julkaiseman kuluttajahintaindeksin perusteella alkaen seuraavan vuoden tammikuun 1. päivästä.

Vanhemmat sopivat lasten huollosta ensisijaisesti keskenään.

Jos vanhemmat eivät pääse asiasta yksimielisyyteen, tuomioistuin määrää lapsen huoltajuuden sille vanhemmalle, joka voi paremmin turvata lapsen fyysisen ja moraalisena kehityksen. Jos lapsen huoltajuuden antaminen jommallekummalle vanhemmista vaarantaisi lapsen edun, tuomioistuin voi myöntää huoltajuuden kolmannelle henkilölle edellyttäen, että kyseinen henkilö on itse hakenut lapsen huoltajuutta.

Lapsella on oikeus olla itse suoraan yhteydessä etävanhempaan. Myös etävanhemmalla on oikeus ja velvollisuus pitää yhteyttä lapseen ja tavata lasta säännöllisesti (tapaamisoikeus). Lapsen kasvatuksesta vastaavalla vanhemmalla tai muulla henkilöllä on velvollisuus varmistaa etävanhemman ja lapsen esteetön yhteydenpito.

Lapsen huoltajaksi määrätyn vanhemman ja etävanhemman on tehtävä yhteistyötä lapsen tasapainoisen kehityksen turvaamiseksi sekä kunnioitettava toistensa perhe-elämää ja yksityisyyttä. Lapsen huoltajaksi määrätyn vanhemman on tiedotettava etävanhemmalle säännöllisesti lapsen kehityksestä, terveydentilasta ja opinnoista sekä annettava etävanhemmalle tämän pyynnöstä lasta koskevia tietoja.

Eronneet vanhemmat päättävät lapsen tulevaisuutta koskevista olennaisista kysymyksistä yhdessä, vaikka vain toinen heistä olisi määrätty lapsen huoltajaksi joko yhteisellä sopimuksella tai tuomioistuimen päätöksellä. Tämä ei kuitenkaan koske tapauksia, joissa tuomioistuin on rajoittanut etävanhemman huoltajuutta tai poistanut sen kokonaan. Lapsen tulevaisuuden kannalta olennaisia kysymyksiä ovat alaikäisen lapsen nimen valinta tai muuttaminen, lapsen asuminen muualla kuin huoltajansa luona, lapsen pitkäaikainen tai pysyvä oleskelu ulkomailla, lapsen kansalaisuuden vaihtaminen sekä lapsen koulutuksen tai ammatin valinta.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Asumuseron toteuttua on mahdollista pyytää elatusapua puolisolta tai avioeron jälkeen entiseltä puolisolta, jos henkilö on ilman omaa syytään kyvytön elättämään itseään. Poikkeuksena on tilanne, jossa elatusapua pyytävä henkilö on käyttäytynyt avioliiton aikana tavalla, jonka takia hän ei ansaitse elatusapua. Elatusapua voi pyytää vain sen verran, että se ei vaaranna entisen puolison eikä sellais(t)en henkilö(ide)n toimeentuloa, jo(t)ka entisen puolison on elätettävä samalla tavalla kuin hänen on elätettävä elatusapua vaativa puoliso. Elatusvelvollisuus voi myös olla määräaikainen, jos voidaan olettaa, että elatusapua pyytävä henkilö ei enää tietyn ajan jälkeen tarvitse elatusapua.

Jos puoliso tai entinen puoliso tarvitsee elatusapua vielä senkin jälkeen, kun asumuseron alkamisesta tai avioerosta on kulunut viisi vuotta, elatusapua voi vaatia vain erityistapauksissa. Jos puoliset ovat asuneet yhdessä vähemmän kuin vuoden ajan eikä heillä ole yhteisiä lapsia, entinen puoliso voi pyytää elatusapua vain yhteiselämän kestoa vastaavaksi ajaksi. Tuomioistuin voi erityistapauksessa määrätä maksamaan elatusapua myös pidemmän aikaa.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Asumusero tarkoittaa sitä, että puolisoitten yhteiselämä on päättynyt. Sen jälkeen on mahdollista esimerkiksi pyytää tuomioistuimelta omaisuuden ositusta.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Tuomioistuin määrittelee puolisoitten yhteiselämän alkamisen ja päättymisen sekä yhteisen varallisuuden keston harkinnanvaraisesti. Tuomioistuimen on harkintavaltaa käyttäessään tarkasteltava huolellisesti puolisoitten yhteiselämää koskevia seikkoja (sukupuolisuude, taloudellinen yhteistyö, yhteinen asunto ja taloudenhoito, puolisoitten yhteenkuuluvuuden ilmaukset, yhteisten lasten kasvatusta, huolehtiminen puolison vanhemmista tai lapsista jne.). Tuomioistuin voi arvioida näiden toisistaan riippuvien, taloutta, perhe- ja tunnesidettä sekä tahtotilaa koskevien seikkojen perusteella, onko puolisoilla vielä yhteiselämää. Yhden tai useamman seikan puuttuminen ei vielä välttämättä tarkoita sitä, että puolisoitten yhteiselämä on päättynyt, varsinkin jos puuttumiseen on jokin objektiivinen syy.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Koska asumusero päättää puolisoitten yhteiselämän, puoliset voivat sen jälkeen vaatia omaisuuden ositusta. Vaikka avioliitto ei oikeudelliselta kannalta ole vielä päättynyt, puoliset voivat yhteiselämän päättyttyä hankkia omaisuutta omiin nimiinsä. Heidän on kuitenkin yhdessä päätettävä olemassa olevasta yhteisestä omaisuudesta, sillä asumuseron seurauksena oletetaan puolisoitten keskinäisestä suostuksesta on päättynyt. Jos puolisoilla on yhteisiä lapsia, heidän on yhdessä sovittava lasten huollosta.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliitto on mitätön vain silloin, jos tuomioistuin on julistanut sen mitättömäksi avioliiton mitättömäksi julistamista koskevan menettelyn päätteeksi. Avioliiton mitättömäksi julistamista koskeva tuomio sitoo kaikkia osapuolia. Avioliiton mitättömäksi julistamisen oikeudellisista vaikutuksista säädetään laissa.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliitto on mitätön, jos jommankumman puolison aiempi avioliitto tai rekisteröity parisuhde on edelleen voimassa. Avioliitto on mitätön myös silloin, jos jompikumpi puoliso on toisen sukulainen suoraan alenevässä polvessa, puoliset ovat keskenään sisaruksia, jos jompikumpi puoliso on toisen veljen tai sisaren jälkeläinen suoraan alenevässä polvessa tai jompikumpi puoliso on toisen puolison ottolapsi. Jos jompikumpi puoliso on avioliiton solmimishetkellä asetettu holhousenäläiseksi oikeustoimikelvottomuuden takia, avioliitto on mitätön. Avioliitto on mitätön myös silloin, jos jompikumpi puoliso oli avioliiton solmimishetkellä oikeustoimikelvoton, vaikka häntä ei ollut asetettu holhousenäläiseksi. Avioliitto on mitätön, jos osapuolet eivät olleet yhtä aikaa paikalla ilmoittaessaan tahtovansa solmia avioliiton. Jos jompikumpi asianosainen on alaikäinen, avioliitto on mitätön. Alaikäinen voi kuitenkin poikkeustapauksessa solmia avioliiton, jos holhousviranomainen on antanut siihen ennalta luvan. Holhousviranomainen voi myöntää luvan ainoastaan perustelluissa tapauksissa, edellyttäen, että alaikäinen osapuoli on täyttänyt vähintään 16 vuotta.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Jos puoliset solmivat vilpittömässä mielessä avioliiton, joka myöhemmin julistetaan mitättömäksi, avioliiton varallisuus oikeudelliset seuraukset ovat samantaiset kuin lainvoimaisella avioliitolla. Kun tällainen avioliitto julistetaan mitättömäksi, puoliset voivat esittää omaisuutta koskevia vaatimuksia samoin perustein kuin jos kyseessä olisi tuomioistuimen myöntämä avioero. Jos vain toinen puolisoista on solminut avioliiton vilpittömässä mielessä, voidaan kyseisiä säännöksiä soveltaa vain asianomaisen puolison pyynnöstä.

Puoliset säilyttävät avioliiton mitätöinnin jälkeen avioliiton aikaiset sukunimensä. Jos jompikumpi puoliso haluaa poiketa tästä säännöstä, hän voi ilmoittaa asiasta avioliiton mitätöinnin jälkeen väestörekisterinpitäjälle. Nainen ei kuitenkaan voi käyttää entisen aviomiehensä nimeä, johon on liitetty avioliittoa kuvaava pääte "-né", jos hän ei käyttänyt kyseistä nimen muotoa jo avioliiton aikana.

Avioliiton mitätöinti ei vaikuta isyysolettamaan.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Tuomioistuimilla on yksinomainen toimivalta avioliiton mitättömäksi julistamista ja avioeroa koskevissa asioissa.

Kun avioliitto mitätöidään tai puoliset tuomitaan avioeroon, tuomioistuimen on tarvittaessa tehtävä päätös puolisoitten yhteisten alaikäisten lasten huollosta ja elatuksesta, vaikka osapuolet eivät olisi sitä pyytäneet. Tuomioistuin ratkaisee mahdolliset muut kysymykset (esim. entiselle puolisolalle maksettava elatusapu, yhteisen kodin käyttö sekä puolisoitten yhteisen omaisuuden jakaminen) vain, jos osapuolet ovat sitä pyytäneet. Jos osapuolet eivät erikseen pyydä tuomioistuinta ratkaisemaan tällaisia kysymyksiä, tuomioistuin ei käsittele niitä, vaan puoliset voivat vapaasti päättää niistä tuomioistuimen ulkopuolisessa menettelyssä tehtävällä sopimuksella.

Puoliset voivat joko ennen avioerohakemuksen jättämistä tai avioero-oikeudenkäynnin aikana turvautua sovitteluun joko omasta aloitteestaan tai tuomioistuimen kehotuksesta päästäkseen sopuun parisuhteeseen tai avioliiton päättymiseen liittyvistä kiistakysymyksistä. Puolisoitten sovittelussa aikaansaama ratkaisu voidaan sisällyttää tuomioistuimessa tehtyyn sovintoon.

Tuomioistuin voi perustelluissa tapauksissa velvoittaa avioeroa hakevat puoliset käyttämään sovittelua muiden kysymysten osalta varmistaakseen, että huoltajuus ja sen edellyttämät vanhempien keskinäinen yhteistyö, mukaan lukien etävanhemman ja lapsen yhteydenpito, turvataan asianmukaisesti.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Jommankumman puolison on nostettava avioerokanne toista puolisoa vastaan. Myös avioliiton mitätöimistä koskevan kanteen nostaa aviopuoliso toista puolisoa vastaan. Vaihtoehtoisesti kanteen voi nostaa kumpaakin puolisoa vastaan joko syyttäjä tai kolmas osapuoli, jolla on oikeus nostaa kanne. Jos puoliso, jota vastaan kanne pitäisi nostaa, ei enää ole elossa, kanne on nostettava tuomioistuimen määräämää edunvalvojaa vastaan.

Asia on pantava vireille toimittamalla kannekirjelmä, jossa on mainittava seuraavat seikat: toimivaltainen tuomioistuin, osapuolten ja heidän edustajiensa nimi, osoite ja asema oikeudenkäynnissä, oikeus, jonka täytäntöönpanoa haetaan, sekä sitä tukevat seikat ja todisteet, tiedot, joiden perusteella toimivaltainen tuomioistuin määräytyy, sekä kantajan esittämät vaatimukset, joka tuomioistuimen on ratkaistava. Avioerokanteessa on esitettävä yksityiskohtaiset tiedot avioliiton solmimisesta ja avioliitossa syntyneistä, elossa olevista lapsista sekä tarvittaessa tiedot, joiden perusteella voidaan päätellä, onko kantajalla oikeus nostaa kanne. Kannekirjelmään on liitettävä edellä mainittuja tietoja koskevat todisteet sekä sellaiset asiakirjat (tai niiden jäljennökset), joista käyvät ilmi kantajan esittämät tosiseikat, tuomioistuimen toimivalta sekä muut sellaiset seikat, jotka tuomioistuimen on otettava viran puolesta huomioon, lukuun ottamatta tietoja, jotka käyvät ilmi henkilötodistuksesta. Kyseiset asiakirjat on mainittava kannekirjelmässä.

Toimivalta avioeroasioissa määräytyy yleisten toimivaltasääntöjen mukaisesti: toimivaltainen on vastaajan asuinpaikan tuomioistuin. Jos vastaajalla ei ole asuinpaikkaa Unkarissa, toimivaltaisuus määräytyy vastaajan oleskelupaikan mukaan. Jos vastaajan oleskelupaikka on tuntematon tai sijaitsee ulkomailla, toimivalta määräytyy sen mukaan, missä vastaajalla oli viimeksi asuinpaikka Unkarissa. Jos kyseistä paikkaa ei saada selville tai jos vastaajalla ei ole koskaan ollut asuinpaikkaa Unkarissa, toimivalta määräytyy kantajan asuinpaikan tai sen puuttuessa kantajan oleskelupaikan mukaan. Lisäksi toimivalta avioliittoasioissa on sen alueen tuomioistuimella, jossa puolisoilla oli viimeinen yhteinen asuinpaikka. Kantaja voi siis päättää, nostaako hän kanteen yleisten toimivaltasääntöjen mukaisesti toimivaltaisessa tuomioistuimessa vai puolisoitten viimeisen yhteisen asuinpaikan mukaan määräytyvässä tuomioistuimessa. Jos yksikään unkarilainen tuomioistuin ei edellä mainittujen sääntöjen perusteella ole avioliittoasiassa toimivaltainen, asian käsittelee Pestin alemman oikeusasteen tuomioistuin (*Pesti Központi Kerületi Bíróság*).

Jos avioliittoasia on jo käynnistetty jossakin tuomioistuimessa, samalla tuomioistuimella on toimivalta myös kaikissa muissa samaa avioliittoa koskevista myöhemmissä asioissa sekä aviovarallisuutta koskevista asioissa.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Ks. sivu "Oikeusapu".

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Avioeropäätökseen voi hakea muutosta. Sen sijaan avioliiton mitättömäksi julistamista tai avioeron julistamista koskevan tuomion oikeudellinen valvonta tai asian uudelleenkäsitteily ei ole mahdollinen.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Asetuksen (EY) N:o 2201/2003 21 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiossa annettu tuomio on tunnustettava muissa jäsenvaltioissa vaatimatta periaatteessa minkään erityisen menettelyn noudattamista. Asetuksen 37 artiklan mukaisesti tuomion tunnustamista hakevan asianosaisen on esitettävä seuraavat asiakirjat:

tuomiosta jäljennös, joka täyttää tarvittavat vaatimukset sen aitouden toteamiseksi

asetuksen 39 artiklassa tarkoitettu todistus, jonka on antanut alkuperäjäsenvaltion tuomioistuin tai viranomainen asetuksen liitteessä I olevalla lomakkeella, sekä

jos tuomio on annettu pois jäänyttä asianosaista vastaan, alkuperäisenä tai oikeaksi todistettuna jäljennöksenä asiakirja, josta ilmenee, että haastehakemus tai vastaava asiakirja on annettu pois jääneelle asianosaiselle tiedoksi, tai asiakirja, josta ilmenee, että vastaaja on yksiselitteisesti hyväksynyt tuomion.

Tuomioistuin tai viranomainen voi asetuksen 38 artiklan mukaisesti vapauttaa kahden viimeksi mainitun asiakirjan antamisvelvollisuudesta, jos se katsoo, että sillä on muutenkin käytettävissään tuomion tunnustamiseen tarvittavat tiedot. Tuomioistuin tai viranomainen voi pyytää liittämään asiakirjoihin niiden käännökset. Yleensä Unkarin tuomioistuimet ja viranomaiset voivat toimittaa käännökset.

Jokainen, jonka etua tuomion tunnustaminen koskee, voi kuitenkin asetuksen 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti pyytää, että toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion tunnustaminen vahvistetaan tuomioistuimen päätöksellä. Siinä tapauksessa tunnustamista pyytävän asianosaisen on toimitettava pyyntö ja edellä mainitut asiakirjat toimivaltaiselle tuomioistuimelle, joka on vastaajan Unkarissa olevan asuinpaikan tai oleskelupaikan aluetuomioistuimen toimipaikassa toimiva piirioikeus (Budapestissa Budan alemman oikeusasteen tuomioistuin (*Budai Központi Kerületi Bíróság*)) tai, jos vastaajalla ei ole Unkarissa asuinpaikkaa tai oleskelupaikkaa, kantajan Unkarissa olevan asuinpaikan tai oleskelupaikan aluetuomioistuimen toimipaikassa toimiva piirioikeus (Budapestissa Budan alemman oikeusasteen tuomioistuin). Jos myöskään kantajalla ei ole Unkarissa asuinpaikkaa tai oleskelupaikkaa, asiassa toimivaltainen on Budan alemman oikeusasteen tuomioistuin. Tuomioistuin soveltaa menettelyyn edellä mainitun asetuksen 28–36 artiklan säännöksiä soveltuvin osin.

Jos tuomion tunnustaminen on tarpeen sen vuoksi, että asia on merkittävä Unkarin väestörekisteriin, toimivaltaiselle rekisterinpitäjälle on asetuksen 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti esitettävä kirjaamispyyntö, johon on liitettävä edellä mainitut asiakirjat.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Asetuksen (EY) N:o 2201/2003 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti jokainen, jonka etua tuomion tunnustaminen koskee, voi pyytää, että toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion tunnustamista jättäminen vahvistetaan tuomioistuimen päätöksellä. Siinä tapauksessa tuomion tunnustamista vastustavan asianosaisen on liitettävä hakemukseensa tuomion jäljennös, joka täyttää sen todenperäisyyttä koskevat edellytykset, sekä asetuksen 39 artiklassa tarkoitettu, asetuksen liitteen I mukainen todistus, jonka on antanut alkuperäjäsenvaltion tuomioistuin tai viranomainen. Toimivaltainen tuomioistuin on vastaajan Unkarissa olevan asuinpaikan tai oleskelupaikan aluetuomioistuimen toimipaikassa toimiva piirioikeus (Budapestissa Budan alemman oikeusasteen tuomioistuin) tai, jos vastaajalla ei ole Unkarissa asuinpaikkaa tai oleskelupaikkaa, kantajan Unkarissa olevan asuinpaikan tai oleskelupaikan aluetuomioistuimen toimipaikassa toimiva piirioikeus (Budapestissa Budan alemman oikeusasteen tuomioistuin). Jos kantajalla ei ole Unkarissa asuinpaikkaa tai oleskelupaikkaa,

toimivaltainen on Budan alemman oikeusasteen tuomioistuin. Tuomioistuin soveltaa menettelyyn edellä mainitun asetuksen 28–36 artiklan säännöksiä soveltuvin osin.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Unkarissa sovelletaan neuvoston asetusta (EU) N:o 1259/2010 tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla. Sen nojalla Unkarin tuomioistuimet soveltavat asetuksen mukaisesti määräytyvää lakia kaikissa sellaisissa asioissa, joihin liittyy rajat ylittävä tekijä. Asetuksen mukaisesti puoliset voivat eräin rajoituksin valita sovellettavan lain (5–7 artikla). Lisäksi asetuksessa määritellään liittymäperusteet, joiden mukaisesti on mahdollista määritellä sovellettava laki, jos puoliset eivät ole tehneet lainvalintaa (8–10 artikla).

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 15/01/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Malta

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Avioeroa voivat hakea puoliset yhdessä tai toinen puoliso yksin. Avioero-oikeudenkäynnin alkaessa puolisoitten on pitänyt asua erillään yhtäjaksoisesti tai lyhyemmissä jaksoissa vähintään neljän vuoden ajan avioerohakemusta edeltäneiden viiden vuoden aikana. Vaihtoehtoisesti heidän on pitänyt olla vähintään neljä vuotta virallisesti asumuserossa. Tuomioistuimen on myös katsottava, että puolisoitten ei voida kohtuudella olettaa pääsevän sovintoon. Avioeron edellytyksenä on myös, että puoliset ja kaikki lapset saavat tarvittavan elatusavun. He voivat kuitenkin milloin tahansa luopua tästä oikeudesta. Kun puoliset ovat olleet asumuserossa yhteisestä sopimuksesta tai tuomioistuimen päätöksellä, avioeron tuomitseminen ei muuta sitä, mikä on aiemmin sovittu osapuolten kesken, tai mitä heille on määrätty. Tilanne muuttuu ainoastaan avioeron oikeusvaikutusten osalta. On huomattava, että puolisoitten ei tarvitse ennen avioeron hakemista olla asumuserossa yhteisestä sopimuksesta tai tuomioistuimen päätöksellä.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Lainsäädännössä ei säädetä avioeron perusteista. Kuten edellä todetaan avioeron edellytyksistä, avioero-oikeudenkäynnin alkaessa puolisoitten on pitänyt asua erillään yhtäjaksoisesti tai lyhyemmissä jaksoissa vähintään neljän vuoden ajan avioerohakemusta edeltäneiden viiden vuoden aikana. Vaihtoehtoisesti heidän on pitänyt olla vähintään neljä vuotta virallisesti asumuserossa.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Kun puoliset ovat olleet asumuserossa yhteisestä sopimuksesta tai tuomioistuimen päätöksellä, avioeron tuomitseminen ei muuta sitä, mikä on aiemmin sovittu osapuolten kesken, tai mitä heille on määrätty. Tilanne muuttuu ainoastaan avioeron oikeusvaikutusten osalta. Asumuseroa koskevaa lakia sovelletaan sukunimiin, ja vaimo voi asumuseron tultua voimaan ottaa uudelleen tyttönimensä käyttöön. Tästä on kuitenkin ilmoitettava julkisessa asumuseroasiakirjassa (*public deed of separation*). Tuomioistuimen antaessa asumuseropäätöksen kyseinen ilmoitus on liitettävä oikeudenkäyntiasiakirjoihin ennen päätöksen antamista. Kun avioero tuomitaan, kaikki siviilioikeudelliset velvoitteet ja osapuolten velvollisuus elää yhdessä raukeavat. Lisäksi puolisoitten perintöoikeudet toistensa omaisuuteen lakkaavat sinä päivänä, jona avioeropäätöksestä tai -tuomiosta tulee lainvoimainen.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Kun puoliset ovat olleet asumuserossa yhteisestä sopimuksesta tai tuomioistuimen päätöksellä, avioeron tuomitseminen ei muuta sitä, mikä on aiemmin sovittu osapuolten kesken, tai mitä heille on määrätty. Maltaan siviililain (*Civil Code*) 66D §:n 5 momentissa säädetään, että kun puolisoitten omaisuuden ja sen tuottojen (osittainen) yhteisomistus tai -hallinta (*community of acquests / community of residue under separate administration*) lakkaa, puoliset voivat siitä huolimatta molempien suostumuksella erota jakamatta yhteisesti omistamaansa omaisuutta.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Avioeron voimaantulo ei vaikuta oikeuksiin ja velvoitteisiin, joita vanhemmilla on lapsiaan kohtaan, eikä sopimuksiin, joita on tehty lasten huoltajuudesta. Vanhempi voi kuitenkin väittää, että toinen vanhempi ei sovellu heidän alaikäisten lastensa huoltajaksi. Jos tuomioistuin yhtyy tähän näkemykseen, huoltajaksi soveltumattomaksi katsottu vanhempi ei voi toisen vanhemman kuollessa saada huoltajuutta ilman tuomioistuimen lupaa. Alaikäisten lasten elatusvelvollisuus jatkuu 18 vuoden ikään saakka. Jos lapsi jatkaa opintojaan, elatusvelvollisuus jatkuu 23 vuoden ikään saakka, jollei toisin sovita.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Kun puoliset ovat olleet asumuserossa yhteisestä sopimuksesta tai tuomioistuimen päätöksellä, avioeron tuomitseminen ei muuta sitä, mikä on aiemmin sovittu osapuolten kesken, tai mitä heille on määrätty. Näin ollen avioero ei vaikuta elatusvelvollisuuteen, paitsi jos osapuolet toisin päättävät. Tuomioistuin voi avioerohakemuksen hyväksyvässä tuomiossa määrätä sen osapuolen, jolle elatusapua on määrätty maksettavaksi, asian käsittelyn aikana esittämästä pyynnöstä, että toisen osapuolen entiselle puolisolleen tai lapsilleen maksaman elatusavun saaminen varmistetaan tarkoituksenmukaisella ja kohtuullisella vakuudella, joka määritetään osapuolten tilanteen mukaisesti. Vakuuden arvo voi olla enintään viiden vuoden elatusavun suuruisen. Vakuutta koskeva pyyntö voidaan esittää myös milloin tahansa avioerotuomion antamisen jälkeen, kun elatusapua on tuomion mukaan maksettava.

Kun puoliso yksin tai yhdessä toisen puolison kanssa haluaa purkaa avioliiton ja toimittaa avioerohakemuksen toimivaltaiseen siviilituomioistuimeen, tuomioistuin edellyttää ennen menettelyn aloittamista heidän tapaavan sovittelijan, jos puoliset eivät ole olleet asumuserossa yhteisestä sopimuksesta tai tuomioistuimen päätöksellä. Sovittelija selvittää, onko puolisoitten välillä korjaantumisen mahdollista. Jos sovintoon ei päästä eivätkä puoliset ole vielä sopineet avioeron ehdoista, avioero pyritään toteuttamaan sopimuksella. Sopimuksessa käsitellään seuraavia ehtoja tai osaa niistä:

lasten huoltajuus;

lasten tapaamisoikeus;
elatusapu toiselle tai kummallekin vanhemmalle ja jokaiselle lapselle;
asuminen puolisoiden yhteisessä kodissa;
puolisoiden yhdessä osittain tai kokonaan omistaman tai hallitseman omaisuuden jakaminen.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Asumuseroa hakeva puoliso jättää asiaa koskevan hakemuksen tuomioistuimelle, joka antaa tuomion puolisoiden oikeuksista ja velvoitteista asumuseron aikana.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Asumuseron myöntäminen edellyttää, että yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy;

uskottomuus;

perheväkivalta;

puolison toiseen puolisoon tai lapsiin kohdistama väkivaltainen, julma tai uhkaileva käytös tai vakavan vamman aiheuttaminen;

puolisoiden ei kohtuudella voida odottaa asuvan yhdessä avioliiton rikkouduttua peruuttamattomasti;

puolison hylkääminen.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Puolison, jota vastaan asumusero julistetaan, on maksettava **elatusapua** toiselle puolisolle ja lapsille 18 vuoden ikään saakka. Jos lapset opiskelevat päätoimisesti, ikäraja nousee 23 vuoteen. Toiselle puolisolle ja lapsille maksettavan elatusavun suuruutta määritettäessä otetaan huomioon kaikki heidän tilanteeseensa vaikuttavat seikat, joita ovat muun muassa seuraavat:

kokonaisvaltaiseen arvioon perustuvat lasten tarpeet;

fyysiset tai henkiset vammat;

sairauksien seuraukset, jos niiden vakavuuden vuoksi puoliso tai lapset eivät pysty huolehtimaan itsestään;

puolison, joka on määrätty maksamaan elatusapua, mahdollisesti heikentynyt tulonhankkimiskyky, joka johtuu siitä, että hän on avioliiton aikana joutunut huolehtimaan kotitaloudesta, toisesta puolisoista ja avioliiton aikana syntyneistä lapsista;

kaikki tulot ja muut etuudet, jotka toinen puoliso saa tai molemmat puoliso saavat lainsäädännön mukaisesti;

puolisoiden ja lasten asumiseen liittyvät vaatimukset;

rahamäärä, jonka puoliso olisi saanut jonakin etuutena (esimerkiksi eläkkeen muodossa), mutta josta hän joutuu luopumaan asumuseron vuoksi.

Tuomioistuin voi toisen puolison vaatimuksesta päättää, että **aviopuolisoiden yhteinen koti** jää kokonaisuudessaan kyseiselle puolisolle siksi ajaksi ja niillä ehdoilla, jotka tuomioistuin katsoo parhaiksi. Tuomioistuin voi myös päättää, että yhteinen koti myydään, jos molemmilla puolisoilla ja heidän lapsillaan on asianmukainen vaihtoehtoinen asunto. Tuomioistuin voi myös päättää yhteisen kodin myynnistä saatavan tuoton jakamisesta puolisoille. Jos molemmat puoliso omistavat yhteisen kodin, tuomioistuin voi määrätä sen jommallekummalle puolisolle, joka puolestaan korvaa toiselle tämän kärsimän rahallisen tappion.

Kun tuomioistuin antaa asumuseroa koskevan tuomion, se määrää myös lasten **huoltajuudesta** pitäen lasten hyvinvointia tärkeimpänä perusteena.

Tuomioistuin voi kuitenkin puolison pyynnöstä päättää, että toinen puoliso ei sovellu heidän alaikäisten lastensa huoltajaksi. Jos tuomioistuin tekee tällaisen päätöksen, huoltajaksi soveltumattomaksi katsottu vanhempi ei voi toisen vanhemman kuollessa saada alaikäisten lasten huoltajuutta ilman tuomioistuimen lupaa.

Vaimo voi asumuseron tultua voimaan ottaa uudelleen **tyttönimensä** käyttöön. Tästä on kuitenkin ilmoitettava julkisessa asumuseroasiakirjassa (*public deed of separation*). Tuomioistuimen antaessa asumuseropäätöksen kyseinen ilmoitus on liitettävä oikeudenkäyntiasiakirjoihin ennen päätöksen antamista.

Kaikissa tapauksissa asumuseron vaikutukset **kolmansiin osapuoliin** alkavat vasta sen jälkeen, kun asumuseroasiakirja rekisteröidään julkiseen rekisteriin.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliiton mitätöinti tarkoittaa, että se ei ole tullut lainkaan voimaan.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliitto on mitätön, jos

asianomaisen maan avioliittolain mukaisia muodollisuuksia ei ole noudatettu;

jompikumpi osapuoli pakotettiin suostumaan avioliittoon fyysistä tai henkistä väkivaltaa käyttäen tai uhkaamalla;

jommankumman osapuolen suostumus on merkityksetön toisen osapuolen henkilöllisyyttä koskevan erehdyksen vuoksi;

jommankumman osapuolen suostumus on saatu aikaan petoksella, joka koskee toisen osapuolen henkilökohtaista ominaisuutta, joka voi vakavasti vahingoittaa avioliittoa;

jommankumman osapuolen suostumus on merkityksetön, koska hänen kykynsä arvioida avioelämää tai aviopuolisoiden välttämättömiä oikeuksia ja velvollisuuksia on olennaisesti rajoittunut tai hänellä on sellainen psyykkisen poikkeavuus, jonka tuloksena hän ei pysty täyttämään välttämättömiä velvollisuuksiaan aviopuolisona;

jompikumpi osapuolista on impotentti, jolloin impotenssi voi olla absoluuttista tai suhteellista mutta sen on täytynyt alkaa ennen avioliiton alkamista;

jommankumman osapuolen suostumus on merkityksetön, koska avioliitto, yksi tai useampi avioelämän olennainen osa tai oikeus sukupuoliyhteyteen puolison kanssa on nimenomaisesti suljettu pois;

jompikumpi osapuolista asettaa suostumukselleen lykkäävän ehdon;

jommallakummalla osapuolista ei ollut avioliiton solmimishetkellä vaadittavaa käsityskykyä tai tahtoa antaakseen suostumuksensa avioliittoon; tämä koskee myös ohimenevää syytä;

aviopuolisot eivät ole olleet sukupuoliyhteydessä keskenään.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Pätevän avioliiton vaikutusten katsotaan olleen aina voimassa mitättömäksi julistetun avioliiton aikana syntyneiden tai siitettyjen lasten osalta. Sama koskee

lapsia, jotka ovat syntyneet ennen avioliittoa ja joiden isyys on tunnustettu ennen avioliiton mitätöintiä koskevan tuomion antamista. Jos vain toinen

vanhemmista on toiminut vilpittömässä mielessä, kyseisiä vaikutuksia sovelletaan hänen ja lasten hyväksi. Jos molemmat vanhemmat ovat toimineet

vilpillisessä mielessä, pätevän avioliiton vaikutuksia sovelletaan ainoastaan niiden lasten hyväksi, jotka ovat syntyneet tai jotka on siitetty mitättömäksi

julistetun avioliiton aikana. Puolison, joka on vastuussa avioliiton mitättömyydestä, on maksettava vilpittömässä mielessä toimineelle puolisolle elatusapua

viiden vuoden ajan. Tämä velvollisuus päättyy, jos vilpittömässä mielessä toiminut puoliso avioituu uudelleen.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Vaihtoehtoisia keinoja ei ole, vaan avioero on aina haettava tuomioistuimelta.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Avioeroa, asumuseroa ja siviilivihkimisen mitätöintiä haetaan riita-asioita käsittelevän tuomioistuimen perheoikeuden jaostosta (*Civil Court, Family Section*). Maltaan kirkollisen tuomioistuimen (*Ecclesiastical Tribunal*) myöntämän avioliiton mitätöintiä rekisteröintiä haetaan muutoksenhakutuomioistuimelta (*Court of Appeal*). Avioeroa, asumuseroa ja siviilivihkimisen mitätöintiä koskeva hakemus on vannottava oikeaksi. Hakemukseen on vastattava 20 päivän kuluessa. Vaadittavat liiteasiakirjat riippuvat siitä, mitä hakija haluaa osoittaa oikeaksi. Kirkollisen tuomioistuimen myöntämän avioliiton mitätöintiä haettaessa asiakirjoihin on liitettävä jäljennökset ensimmäisen oikeusasteen kirkollisen tuomioistuimen (*Metropolitan Tribunal*) antamasta tuomiosta, toisen oikeusasteen alueellisen tuomioistuimen (*Regional Tribunal of Second Instance*) määräyksestä, täytäntöönpanomääräyksestä ja vihkimistodistuksesta. Kukin asumuseroa hakenut asianosainen voi milloin tahansa oikeuskäsittelyn aikana hakea asumuserohakemuksen muuttamista avioeron julistamista koskevaksi hakemukseksi. Tätä muutosta on kuitenkin haettava ennen kuin oikeus vetäytyy harkitsemaan tuomiota.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Oikeusapua voi saada, jos riita-asioiden oikeudenkäyntijärjestystä koskevan lain 912 §:ssä asetetut edellytykset täyttyvät.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Avioeroon, asumuseroon ja avioliiton mitätöintiin liittyvään päätökseen voi hakea muutosta. Sen sijaan Maltaan kirkollisen tuomioistuimen myöntämän avioliiton mitätöintiä rekisteröintiä koskevaan määräykseen ei voida hakea muutosta.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Ulkomaisten tuomioistuimen päätös, joka koskee naimisissa olevan henkilön asemaa tai vaikuttaa siihen, tunnustetaan sellaisenaan Maltaan lainsäädännössä, jos kyseisen päätöksen antaa toimivaltainen tuomioistuin maassa, jonka kansalainen toinen menettelyn osapuolista on tai jossa tämä asuu. Kyseinen päätös kirjataan Maltaan julkiseen rekisteriin (*Public Registry*). (Osoite: **Evans Building, Triq Merkanti, Valletta VLT 2000**).

Maltaan lakien lisäksi sovelletaan myös EU:n lainsäädäntöä, eli tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27 päivänä marraskuuta 2003 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 2201/2003. Asetuksen 22 artiklan mukaan avioeroa, asumuseroa ja avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevaa tuomiota ei tunnusteta, jos a) tunnustaminen on selvästi vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita, jossa tunnustamista pyydetään;

b) tuomio on annettu pois jäänyttä vastaajaa vastaan eikä haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa ole annettu vastaajalle tiedoksi niin hyvissä ajoin ja sillä tavalla, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa, paitsi jos vastaajan todetaan yksiselitteisesti hyväksyneen tuomion;

c) tuomio on ristiriidassa sellaisen tuomion kanssa, joka on annettu oikeudenkäynnissä samojen asianosaisten välillä siinä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista pyydetään, tai

d) tuomio on ristiriidassa toisessa jäsenvaltiossa tai muussa valtiossa kuin jäsenvaltiossa samojen asianosaisten välillä aikaisemmin annetun tuomion kanssa, ja tämä aikaisemmin annettu tuomio täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista pyydetään.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Avioeroa, asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskevan päätöksen tunnustamista vastustettaessa on otettava yhteys riita-asioita käsittelevän tuomioistuimen perheoikeuden jaostoon (*Civil Court, Family Section*). Sovellettavasta menettelystä säädetään Maltaan lakien 12 luvussa.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Siviilituomioistuimilla on toimivalta käsitellä avioerohakemus ja päättää asiasta, jos vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

vähintään toinen puolisoista asui Maltassa päivänä, jona avioerohakemus jätettiin toimivaltaiseen siviilituomioistuimeen; tai

vähintään toinen puolisoista oli asunut vakinaisesti Maltassa avioerohakemuksen jättämispäivää välittömästi edeltäneen vuoden ajan.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

**Your
Europe**

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 17/12/2020

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Tämän sivun alkukielistä versiota [nl](#) on muutettu äskettäin. Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

Seuraavat kielet ovat jo saatavilla: [en](#).

Avioero ja asumusero - Alankomaat

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Avioero pannaan vireille joko puolisoitten yhteisellä hakemuksella (*gezamenlijk verzoek*) tai toisen puolison yksipuolisella hakemuksella (*eenzijdig verzoek*).

Molemmissa tapauksissa on käytössä hakemusmenettely (*verzoekschriftprocedure*; ks. 11 kohta).

Molemmissa tapauksissa osapuolilla on oltava asianajaja. Avioerohakemuksen käsittelee sen tuomiopiirin tuomioistuin, missä hakija(t) asuu/asuvat. Avioeron voi panna vireille milloin tahansa avioliiton solmimisen jälkeen, eli avioliiton kestolle ei ole asetettu vähimmäisvaatimusta. Avioero astuu voimaan, kun tuomioistuimen päätös kirjataan väestörekisteriin. Rekisteröinti on mahdollinen vasta sitten, kun päätös on lopullinen eli lainvoimainen. Kirjaaminen on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun päätöksestä on tullut lopullinen, muutoin päätös kumoutuu eikä sitä voida enää kirjata. Jos avioliitto on solmittu ulkomailla eikä vihkitodistusta ole kirjattu Alankomaiden väestörekisteriin, (Alankomaissa tehty) avioeropäätös kirjataan Haagin erityiseen väestörekisteriin.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Alankomaiden lain mukaan avioerolle on yksi ainoa peruste: avioliiton lopullinen purkautuminen. Siitä on kyse, jos yhteiselämän jatkaminen on käynyt kestäättömäksi eikä asianmukaisen aviosuhteen palautumiselle ole edellytyksiä. Yksipuolisen hakemuksen tapauksessa hakijan on vedottava avioliiton pysyvään purkautumiseen ja todistettava se, jos toinen puoliso kiistää asian. Tuomioistuin päättää, onko kyse pysyvästä purkautumisesta. Avioero yhteisestä hakemuksesta myönnetään sillä perusteella, että molemmat puoliset katsovat avioliiton purkautuneen pysyvästi.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Avioero voi vaikuttaa entisen puolison sukunimen käyttöön. Eronnut henkilö voi solmia uuden avioliiton tai elää rekisteröidyssä parisuhteessa.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Aviovarallisuusjärjestelmä (omaisuusyhteisyys)

Alankomaiden lainsäädäntö on melko erikoinen avioliiton aikaisten tulojen ja omaisuuden osalta. Aviovarallisuusjärjestelmä perustuu omaisuuden yhteisyyden periaatteeseen (*algehele gemeenschap van goederen*). Sen piiriin kuuluu periaatteessa molempien puolisoitten koko omaisuus niin avioliittoon edeltävältä ajalta kuin avioliiton ajalta. Molempien omaisuus katsotaan siis yhdeksi yhteiseksi omaisuudeksi (*boedelminging*). Samoin kaikki velat, jotka kumpi tahansa aviopuolisoista on ottanut ennen avioliittoa tai sen aikana, ovat periaatteessa yhteisiä. Jokainen aviopuolisoiden velkoja voi vaatia saataviaan yhteisestä omaisuudesta. Omaisuusyhteys katkeaa avioerossa eli avioeropäätöstä väestörekisteriin kirjattaessa. Avioerossa yhteinen omaisuus jaetaan. Lain lähtökohdaksi on, että kumpikin puoliso on oikeutettu saamaan puolet omaisuudesta. Puolisot voivat kuitenkin poiketa tästä ja sopia muunlaisista järjestelyistä avioerosopimuksessa (*echtscheidingsconvenant*) tai omaisuutta jaettaessa.

Avioehto

Aviopuolisot voivat joko ennen avioliittoa tai sen aikana (erittäin harvinaista) laadittavalla avioehtosopimuksella (*huwelijke voorwaarden*) päättää omaisuuden jakamisesta aviovarallisuusjärjestelmästä poikkeavalla tavalla. Avioehdossa myös määrätään, miten omaisuus avioerotapauksessa jaetaan.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Huoltajuus

Vanhempien yhteishuoltajuus jatkuu myös avioeron jälkeen. Ainoastaan poikkeustapauksissa tuomioistuinta voidaan pyytää määräämään huoltajuus vain toiselle vanhemmista. Tällaisen pyynnön voivat esittää joko vanhemmat yhdessä tai toinen heistä. Myös sillä vanhemmalla, joka ei ole enää lapsen huoltaja, on oikeus tavata lasta. Molemmat vanhemmat (tai toinen heistä) voivat pyytää tuomioistuinta vahvistamaan tapaamiskäytännön (*omgangsregeling*).

Lapsen elatusvelvollisuus

Jos vanhemmilla on avioeron jälkeen yhteishuoltajuus, heidän pitäisi sopia myös lapsen huoltoon liittyvistä raha-asioista. He voivat myös pyytää tuomioistuinta vahvistamaan elatussopimuksen. Jos vanhemmat eivät pysty sopimaan asiasta, tuomioistuin voi määrätä elatusmaksun suuruuden. Jos huoltajuus on vain toisella vanhemmista, tuomioistuin määrittää pyynnöstä, miten paljon toisen vanhemman on osallistuttava lapsista aiheutuviin kuluihin. Periaatteena on, että vanhemmat sopivat maksuista itse. Lisätietoa on saatavilla elatusmaksujen perintäviraston (*Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen*) verkkosivuilta osoitteessa (<http://www.lbio.nl/>).

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Puolisoiden välinen elatusvelvollisuus (*onderhoudsverplichting*) jatkuu avioliiton purkaututtua. Tuomioistuin voi henkilön hakemuksesta velvoittaa avioerotuomiossa tai myöhemmässä tuomiossa tämän entisen aviopuolison maksamaan hänelle elatusapua, jos hakijalla ei ole riittävän toimeentulon takaavia tuloja eikä hänen voida kohtuudella olettaa niitä hankkivan. Tuomioistuin ottaa asiassa huomioon hakijan tarpeet ja entisen puolison maksukykyyn. Huomioon voidaan ottaa myös muita seikkoja, kuten avioliiton ja yhdessä asumisen kesto. Jos tuomioistuin ei määrää elatusvelvollisuuden kestosta, elatusvelvollisuus päättyy 12 vuoden kuluttua. Tuomioistuin voi erityistapauksissa pidentää elatusvelvollisuuden kestoja elatusapua saavan osapuolen hakemuksesta. Jos avioliitto on lapseton ja se on kestänyt enintään viisi vuotta, elatusvelvollisuuden kesto on periaatteessa yhtä pitkä kuin avioliiton kesto. Jos (entiset) puoliset pääsevät elatuksesta sovintoon, se voidaan kirjata myös avioerosopimukseen.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Asumusero (*scheiding van tafel en bed*) on keino päättää yhteiselö ilman avioliiton purkamista. Se soveltuu puolisoille, jotka eivät halua asua yhdessä ja ovat valmiita sopimaan näin aiheutuvista oikeudellisista seurauksista mutta jotka haluavat esimerkiksi uskonnollisista tai taloudellisista syistä pysyä avioissa. Asumusero tarjoaa mahdollisuuden sovitteluun, mutta se voi myös olla välivaihe ennen varsinaista avioeroa. Asumusero astuu voimaan, kun sitä koskeva tuomioistuimen päätös kirjataan aviovarallisuusrekisteriin (*huwelijksgoederenregister*). Kirjaaminen on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa voimaantulosta, aivan kuten avioerosakin.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Ainoa edellytys asumuserolle on yhteiselämän lopullinen päättyminen.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Asumuseron vaikutukset aviovarallisuussuhteisiin, lasten huoltajuuteen (tapaamisoikeus), elatukseen ja eläkkeeseen ovat samat kuin avioerossa. Avioliitto pysyy kuitenkin voimassa. Asumuserossa elävät puoliset eivät peri toisiaan. Jos asumuserossa elävät puoliset haluavat erota lopullisesti, he voivat hakea avioliiton purkamista. Asumuserossa elävä henkilö voi asua yhdessä uuden kumppanin kanssa, mutta avioituminen tai parisuhteen rekisteröinti ei ole mahdollista.

Yksipuolista hakemusta avioliiton purkamiseksi tilanteessa, jossa puoliset ovat asumuserossa, ei voi tehdä milloin hyvänsä. Yksipuolisen hakemuksen tapauksessa asumuseron on täytynyt olla voimassa kolme vuotta, tosin tietyissä tapauksissa tuomioistuin voi lyhentää määräajan yhteen vuoteen. Kolmen vuoden määräaika lasketaan päivästä, jona asumusero on rekisteröity. Jos asumuserossa olevat puoliset hakevat avioeroa yhdessä, hakemuksen voi tehdä milloin tahansa. Avioero astuu voimaan, kun tuomioistuimen päätös kirjataan väestörekisteriin.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliitto voidaan mitätöidä ainoastaan tuomioistuimen päätöksellä. Mitätöinti (*nietigverklaring*) tapahtuu hakemusmenettelyllä. Avioliittoa ei voida (automaattisesti) mitätöidä, vaan se pysyy voimassa siihen asti, kun se on julistettu mitättömäksi. Laissa säädetään siitä, millä edellytyksillä avioliitto voidaan mitätöidä ja kenen hakemuksesta.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Laissa säädetään seuraavista edellytyksistä, joilla mitätöintiä voi hakea:

Osapuolet ovat naimisissa seuraavista seikoista huolimatta:

avioeste (alikäraja, alikäisen avioliittoon tarvittavan luvan puuttuminen, moniavioisuus, sukulaisuus),

uhkailu tai henkilöä koskeva virheellinen käsitys,

lumeavioliitto,

toisen puolison psyykinen häiriintyneisyys,

vihkimisen suorittanut viranomainen ei ollut toimivaltainen,

vihkimisellä ei ollut riittävästi todistajia.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Avioliiton mitätöinti vaikuttaa takautuvasti avioliiton solmimisajankohtaan asti. Sen jälkeen kun tuomioistuin on mitätöinyt avioliiton, katsotaan, ettei avioliittoa ole koskaan ollutkaan. Tietyissä tilanteissa tästä voidaan poiketa. Tällöin mitätöinnin seuraukset ovat samat kuin avioerossa. Esimerkiksi mitätöidyssä avioliitossa syntyneiden lasten perheoikeudelliset siteet molempiin vanhempiin säilyvät. Toinen poikkeus koskee tapauksia, joissa toinen puolisoista on solminut avioliiton hyvässä uskossa luullen, ettei avioliitolle ole estettä (ks. avioliiton mitätöintiedellytykset 8 kohdassa). Hyvässä uskossa toiminut puoliso voi esimerkiksi vaatia elatusmaksua toiselta puolisoilta.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Avioerosovittelu (*scheidingsbemiddeling*) on Alankomaissa melko yleistä. Siinä aviopuolisot yrittävät sovittelijan ja mahdollisesti asianajajien avustuksella päästä yhteisymmärrykseen avioerosta ja sen seurauksista. Näin sovitut asiat kirjataan avioerosopimukseen. Sovittavia asioita ovat esimerkiksi omaisuudenjako, puolisoiden keskinäinen elatusvelvollisuus ja lasten huolto. Tuomioistuin voi sisällyttää sopimuksen avioeropäätökseen.

Vereniging van Familierechtadvocaten en Scheidingsbemiddelaars -yhdistyksen jäsenet ovat erikoistuneet mm. avioero- ja elatusasioihin sekä avioerosovitteluun ja siihen liittyviin asioihin. Lisätietoja osoitteessa <http://www.vas-scheidingsbemiddeling.nl/>.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Hakemus

Avioeromenettely käynnistetään aina hakemuksella. Hakemuksessa on ilmoitettava puolisoiden suku- ja etunimet ja asuin- tai oleskelupaikka. Jos parilla on alaikäisiä lapsia, heistä on ilmoitettava samat tiedot. Avioerohakemuksen yhteydessä tuomioistuinta voidaan pyytää vahvistamaan avioeroon liittyviä muita järjestelyjä. Ne voivat koskea mm. seuraavia:

alikäisten lasten huoltajuus ja tapaamisoikeus,
puolison tai lapsen/lasten elatusvelvollisuus,
aviovarallisuuden jako tai poikkeaminen avioehdossa sovitusta omaisuudenjaosta,
avioparin yhteisen kodin käyttö,
eläkeoikeuksien tasaaminen.

Hakemus on toimitettava asianajajan välityksellä tuomioistuimeen. Jos hakija asuu Alankomaissa, hakemuksen voi toimittaa asuinpaikan tuomioistuimelle. Jos hakija ei asu Alankomaissa, mutta toinen puoliso asuu, hakemus toimitetaan Alankomaissa asuvan puolison asuinpaikan tuomioistuimelle. Jos molemmat puoliset asuvat ulkomailla, hakemus on toimitettava Haagin tuomioistuimelle.

Mitä asiakirjoja hakemukseen pitää liittää?

molemmilta puolisoilta enintään kolme kuukautta vanha alkuperäinen ote väestörekisteristä (*bevolkingsregister*), josta käy ilmi kansalaisuus, siviilisääty ja ulkomaalaisten tapauksessa Alankomaihin saapumispäivä. Jos ainoastaan toinen puolisoista on Alankomaiden kansalainen, on ilmoitettava myös päivä, jona ulkomaalainen puoliso asettui asumaan Alankomaihin;

alikäisten lasten enintään kolme kuukautta vanha alkuperäinen ote syntymärekisteristä (*geboorteregister*);

enintään kolme kuukautta vanha alkuperäinen ote avioliittorekisteristä (*huwelijksregister*). Otteen saa sen paikkakunnan kunnantalolta, jossa avioliitto on

solmittu. Ulkomailla solmitusta avioliitosta riittää alkuperäinen vihkitodistus tai vanhempikin rekisteriote;

huoltajuussuunnitelma (*ouderschapsplan*), jos parilla on alaikäisiä lapsia. Huoltajuussuunnitelmaan kirjataan lapsia koskevat vanhempien väliset järjestelyt, esim. päivittäinen hoito, koulu, urheilu, sairaanhoito, lomat ja juhlapyhät, raha-asiat, käytännön järjestelyt (esim. lasten vienti ja haku).

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Jos hakija ei pysty maksamaan asianajajan tai sovittelijan käytöstä aiheutuvia kuluja (kokonaan) itse, hän voi tietyin edellytyksin saada oikeusapua (*rechtsbijstand*). Oikeusapulautakunta (*Raad voor de rechtsbijstand*) tukee ainoastaan siihen rekisteröityneiden sovittelijoiden tarjoamaa oikeusapua.

Tarkempia tietoja avunsaantiedellytyksistä on lautakunnan sivuilla osoitteessa <http://www.rvr.org/>.

Myös rajat ylittävissä riitatapauksissa, joissa hakija asuu jossain toisessa EU-maassa kuin Alankomaissa, voi saada oikeusapua. Siitä säädetään direktiivissä 2002/8/EY (EYVL L 26, 31.1.2003). Tällöin oikeusapua voi hakea direktiiviin sisältyvällä vakiolomakkeella, joka on kaikissa jäsenvaltioissa samanlainen.

Lomake toimitetaan Haagin tuomioistuimen oikeusapulautakunnalle. Oikeusapulautakunta voi tarvittaessa auttaa asianajajan valinnassa. Lisätietoja osoitteessa <http://www.rvr.org/>.

Jos hakija asuu EU:n ulkopuolella, hän voi tietyissä tapauksissa saada oikeusapua Alankomaissa. Tämä koskee ainoastaan tapauksia, joihin voidaan soveltaa jotakin seuraavista sopimuksista: riita-asioiden oikeudenkäyntiä koskeva Haagin yleissopimus (1954), maksutonta oikeudenkäyntiä tarkoittavien hakemusten toimittamista koskeva eurooppalainen sopimus (1977) ja Haagin yleissopimus kansainvälisluonteisten oikeudenkäyntien helpottamisesta (1980).

Näissä sopimuksissa määrätään yleisestä järjestelystä, jonka mukaan sopimusvaltioiden kansalaiset saavat maksutonta oikeusapua kaikissa sopimusvaltioissa samoin edellytyksin kuin niiden omat kansalaiset. Alankomaissa on tällöin pyydettävä maksukyvyttömyyselvitystä (*verklaring van onvermogen*) hakijan asuinpaikan toimivaltaiselta viranomaiselta, joka toimittaa selvityksen ja oikeusapuhakemuksen sen maan toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa oikeusapua haetaan. Kyseinen maa päättää, onko hakija oikeutettu maksuttomaan oikeusapuun.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Avioeropäätökseen voi hakea muutosta kolmen kuukauden kuluessa sen antamisesta. Hakemus toimitetaan ylioikeuden (*gerechtshof*) kirjaamoon.

Ylioikeuden päätökseen voi useimmissa tapauksissa hakea muutosta korkeimmassa oikeudessa (*Hoge Raad der Nederlanden*). Myös muutoksenhaakumenettelyssä hakijalla on oltava asianajaja.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

EU:n jäsenvaltioiden välillä on ollut 1. maaliskuuta 2005 lähtien voimassa tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27. marraskuuta 2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003, josta käytetään lyhytnimeä Bryssel II a -asetus. Sitä sovelletaan avioeroon, asumuseroon ja avioliiton mitätöintiin.

Asetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti toisessa jäsenvaltiossa (ei kuitenkaan Tanskassa) annettu avioeropäätös tunnustetaan Alankomaissa ilman eri menettelyä. Eri menettelyä ei tarvita myöskään väestörekisteritietojen päivittämiseksi (esim. avioeromaininnan lisäys vihkitodistukseen).

Asianosainen voi aloittaa oikeudellisen menettelyn sen vahvistamiseksi, tunnustetaanko toisessa maassa annettu avioeropäätös vai ei. Bryssel II a -asetuksessa annetaan useita perusteita kieltäytyä avioeropäätöksen tunnustamisesta. Avioeropäätöksen tunnustaminen ei saa olla ristiriidassa oikeusjärjestyksen perusteiden kanssa. Samoin varmistetaan, että vastaajalle (eli puolisolle, joka ei ole hakenut avioeroa) on ilmoitettu menettelystä asianmukaisesti. Sen sijaan päätöksen oikeellisuutta ei voi asettaa kyseenalaiseksi. Asetuksen mukaan sen jäsenvaltion tuomioistuin, jossa avioeropäätös on annettu, myöntää (vakiolomakkeella) todistuksen kyseisestä päätöksestä kunkin asianosaisen hakemuksesta. Todistuksesta käy ilmi mm. seuraavat: maa, jossa päätös on annettu, osapuolia koskevat tiedot, onko päätös annettu vastaajan poissa ollessa, onko kyseessä avioero- vai asumuseropäätös, päätöksen päivämäärä ja sen antanut taho.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Jos asianosainen vastustaa ulkomaisen avioeropäätöksen tunnustamista Alankomaissa, hän voi osoittaa asiaa koskevan hakemuksen välitoimista määräävälle vakinaisen asuinpaikkansa tuomioistuimelle (*voorzieningenrechter*).

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Siviililain (*Burgerlijk Wetboek*) nide 10 tuli voimaan 1. tammikuuta 2012. Se sisältää kansainvälisen yksityisoikeuden säännöt siitä, mitä lakia milloinkin sovelletaan.

Pääsäännön mukaan tuomioistuin soveltaa aina Alankomaiden avioerolakia puolisoitten kansalaisuuteen tai vakituiseen asuinpaikkaan katsomatta. Jos esimerkiksi Alankomaissa asuva belgialainen aviopari hakee avioeroa Alankomaissa, asiassa sovelletaan automaattisesti Alankomaiden avioerolakia. Pääsäännöstä voidaan poiketa vain, jos saman maan kansalaisia olevat ulkomaalaiset puoliset valitsevat oman maansa lain. Edellä mainitussa esimerkissä belgialaispari voi siis päättää, että heidän avioeroonsa sovelletaan Belgian avioerolakia.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 22/11/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Tämän sivun alkukielistä versiota [de](#) on muutettu äskettäin. Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

Seuraavat kielet ovat jo saatavilla: [en](#)

Avioero ja asumusero - Itävalta

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Itävallan laki tuntee kolmenlaisia eroja: tuottamuksellinen ero, ero vähintään kolme vuotta jatkuneen erillään asumisen vuoksi ja yksimielinen ero.

Aviopuoliso voi hakea eroa, jos toinen puoliso on vakavalla aviorikoksella tai epärehellisellä tai epäsiivertävällä käytöksellä tuottamuksellisesti vahingoittanut avioliittoa niin, ettei avioliittoa vastaavaa yhteiselämää voida enää odottaa syntyvän.

Jos aviopuolisoiden aviollinen yhteiselämä on lakannut vähintään puoli vuotta sitten, molemmat tunnustavat aviosuhteen korjaamattoman rikkoutumisen ja puoliset ovat yksimielisiä erosta, puoliset voivat hakea eroa yhdessä.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Tärkein peruste on aviollisen yhteiselämän korjaamaton rikkoutuminen. Tällaisen tilanteen voi aiheuttaa toisen puolison vakava aviorikos, erityisesti jos puoliso on ollut uskoton tai kohdistanut toiseen puolisoon ruumiillista väkivaltaa tai huomattavaa henkistä väkivaltaa. Toinen puoliso voi hakea eroa silloinkin, kun käyttäytymistä ei voida katsoa aviorikokseksi, jos avioliitto on puolison psyykkisen sairauden tai siihen verrattavissa olevan haitan vuoksi rikkoutunut niin pahasti, ettei avioliittoa vastaavaa yhteiselämää voida enää odottaa saatavan aikaan, esim. koska puoliso kärsii vaikeasta tarttuvasta tai vastenmielisestä taudista. Avioeroa hakevan puolison on kaikissa näissä tapauksissa todistettava väitettyjen perusteiden olemassaolo. Jos puoliset ovat kuitenkin asuneet erillään vähintään kolme vuotta, aviorikosperustetta ei tarvita.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Erotessaan puoliset säilyttävät avioliiton aikaiset sukunimensä. Jos puolison sukunimi on avioliiton myötä muuttunut, hän voi avioeron jälkeen ottaa käyttöön vanhan nimensä.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Puolisot voivat periaatteessa sopia aivan vapaasti omaisuutensa jakamisesta. Tämä voi tapahtua joko vastavuoroisesti luopumalla toisen omaisuudesta (jolloin omaisuuden erillisyyden aikana säilytetään myös eron jälkeen), jakamalla mahdollinen yhteisomaisuus tai siirtämällä osia toisen puolison omaisuudesta toiselle.

Jos puoliset eivät ole sopineet muuta, kumpi tahansa puoliso voi pyytää tuomioistuimelta molempien puolisoitten tietyn omaisuuden ositusta. Ositus koskee avioliiton aikana kertynyttä käyttöomaisuutta ja avioliiton aikana kertyneitä säästöjä. Avioliiton aikana kertyneeseen käyttöomaisuuteen kuuluvat yhteisen asunnon ja irtaimiston lisäksi kaikki muut tavarat, jotka ovat aviollisen yhteiselämän aikana todella kuuluneet molempien puolisoitten elämään. Avioliiton aikana kertyneitä säästöjä ovat puolisoitten kaikki avioliiton aikana kartuttamat sijoitukset.

Osituksen ulkopuolelle jäävät esimerkiksi kaikki puolisoitten avioliittoon mukanaan tuomat, perityt tai lahjoituksena saadut tavarat. Lisäksi ulkopuolelle jäävät vain puolison henkilökohtaiseen käyttöön tai ammatinharjoittamiseen tarkoitetut tavarat sekä yritykset ja yritysosuudet, mikäli ne eivät ole pelkkiä sijoituksia. Tuomioistuimen on jaettava omaisuus kohtuuden mukaisesti ja otettava huomioon kaikki merkitykselliset seikat, jolloin on otettava huomioon erityisesti sen panoksen merkitys ja laajuus, jolla kumpikin puoliso on osallistunut käyttöomaisuuden hankkimiseen ja säästämiseen sekä lasten hyvinvoinnin ylläpitämiseen. Panokseksi on katsottava myös huolto, osallistuminen ansioiden hankkimiseen, yhteisen talouden hoitaminen, yhteisten lasten hoitaminen ja kasvatus sekä kaikki muu avioliiton ylläpitoon liittyvä panos.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Lastenoikeuksien muutoslain 2001 tultua voimaan 1.7.2001 vanhemmilla on ollut eron jälkeen laajat mahdollisuudet sopia huoltosuhteistaan. Kun avioliitossa eläneet vanhemmat eroavat, alaikäisen lapsen molempien vanhempien huoltajuus periaatteessa säilyy. Jos vanhemmat haluavat säilyttää avioliitossa vallinneen yhteishuoltajuuden, heidän on kuitenkin esitettävä tuomioistuimelle kohtuullisen ajan kuluessa sopimus lapsen pääasiallisesta asuinpaikasta.

Vanhemmat voivat myös tehdä tuomioistuimessa sopimuksen, jonka mukaan toiselle vanhemmista annetaan yksinhuoltajuus tai toisen vanhemman huoltajuutta rajoitetaan tietyissä tilanteissa.

Sen jälkeen, kun lakia lapsen ja vanhemman välisestä oikeudellisesta siteestä ja nimeä koskevasta oikeudesta vuonna 2013 muutettiin (*Kindschafts- und Namensrechtsänderungsgesetz*), tuomioistuin on voinut määrätä vanhemmille yhteishuoltajuuden myös vastoin toisen vanhemman tahtoa tai jopa vastoin kummankin vanhemman tahtoa, jos tuomioistuin katsoo, että yhteishuoltajuus vastaa paremmin lapsen etua kuin toisen vanhemman yksinhuoltajuus. Myös tässä tapauksessa vanhempien on sovittava, kumman luona lapsi pääasiassa asuu. Jos yhteishuoltajuus ei ole lapsen edun mukaista, tuomioistuimen on ratkaistava, kummalle vanhemmista yksinhuoltajuus myönnetään.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Puolison, joka on yksin tai pääosin syyllinen, on vastattava toisen puolison tämän elinoloihin nähden kohtuullisesta elannosta, jos puoliso ei saa riittävää toimeentuloa omaisuustuloista ja ansiotuloista, joita hänen voidaan olettaa niissä oloissa voivan saada. Jos molemmat puoliset ovat syyllisiä eroon, mutta kumpikaan ei ole pääosin syyllinen, sille puolisolle, joka ei pysty elättämään itseään, voidaan myöntää elatustukea, jos tämä on kohtuullista, kun otetaan huomioon toisen puolison tarpeet sekä omaisuus- ja ansiotulot. Tuen maksuaikaa voidaan rajoittaa. Yksimielisessä erossa puoliset voivat sopia vapaasti, maksaako toinen puoliso toiselle elatusapua vai luopuvatko molemmat puoliset elatusapuvaatimuksista.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Asumuserolla ei ole oikeudellista merkitystä Itävallan oikeusjärjestelmässä.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Ks. vastaus kysymykseen 4.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Ks. vastaus kysymykseen 4.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Itävallan avio-oikeudessa käytetään avioliiton mitättömyydestä termiä *Ehenichtigkeit*. Avioliitto on mitätön, jos sitä ei ole solmittu määrämuodossa, jos toinen puolisoista on ollut avioliittoa solmittaessa oikeustoimikelvoton tai tajuttomuustilassa tai on kärsinyt väliaikaisesta mielenhäiriöstä, tai jos avioliitto on solmittu ainoastaan tai pääasiassa sen vuoksi, että toinen puoliso saisi oikeuden käyttää toisen puolison sukunimeä tai saisi toisen puolison kansalaisuuden, eikä tarkoituksena ole ollut aloittaa aviollista yhteiselämää. Avioliitto on lisäksi mitätön, jos toinen puolisoista on ollut avioliittoa solmittaessa avioliitossa kolmannen henkilön kanssa tai avioliitto on solmittu lainvastaisesti verisukulaisten kesken.

Avioliitto voidaan mitätöidä tuomioistuimen päätöksellä, jos toinen puolisoista on ollut avioliittoa solmittaessa rajoitetusti oikeustoimikelpoinen eikä hänen lakimääräinen edustajansa ole antanut suostumustaan avioliittoon, jos toinen puoliso ei ole avioliittoa solmittaessa tiennyt, että on kyse avioliiton solmimisesta, tai jos hän on tosin tiennyt sen mutta ei ole halunnut sanoa haluavansa solmia avioliittoa, jos toinen puoliso on erehtynyt toisen puolison henkilöstä, jos hän on avioliittoa solmiessaan erehtynyt sellaisista toisen puolison henkilöistä koskevista asioista, jotka olisivat, jos hän olisi tiennyt asioiden oikean tilan ja arvioinut oikein avioliiton luonteen, saaneet aikaan sen, ettei hän olisi solminut avioliittoa, jos hänet on saatu solmimaan avioliitto antamalla petollisesti vääriä tietoja merkittävistä seikoista tai jos hänet on pakotettu avioliittoon laittomasti uhkaamalla.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Ks. vastaus kysymykseen 7.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Jos avioliitto on mitätön, sitä käsitellään kuin sitä ei olisi ikinä solmittukaan. Jos avioliittoa solmittaessa vain toinen puolisoista oli tietämätön avioliiton mitättömyydestä, aviopuolisoihin sovelletaan samoja varallisuusoikeudellisia määräyksiä kuin avioeron jälkeen. Avioliitossa syntyneet lapset ovat avioliiton mitätöinnin jälkeenkin avioliitossa syntyneitä.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Avioeroa ja avioliiton mitätöimistä haetaan aina oikeudelta. Eron yhteydessä esiin tulevat ongelmat voidaan kuitenkin ratkaista myös tuomioistuimen ulkopuolella (esim. sovittelijan avulla).

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Avioeroon, avioliiton mitätöimiseen tai avioliiton voimassaoloon liittyvissä riidoissa ovat toimivaltaisia alioikeudet (*Bezirksgericht*). Avioeroon, avioliiton mitätöimiseen tai avioliiton voimassaoloon liittyvissä riidoissa on toimivaltainen yksinomaan se alioikeus, jonka hallintoalueella on tai viimeksi oli puolisoiden yhteinen asuinpaikka. Jos kummankaan puolison asuinpaikka ei ole avioerohakemuksen jättämisen aikaan tällä hallintoalueella tai heillä ei ole ollut yhteistä asuinpaikkaa Itävallassa, toimivaltainen on yksinomaan se tuomioistuin, jonka hallintoalueella on vastaajan asuinpaikka. Jos sellaista ei ole Itävallassa, toimivaltainen on se tuomioistuin, jonka hallintoalueella on kantajan asuinpaikka, ja muissa tapauksissa Wienin kaupungin alioikeus. Itävallan tuomioistuimilla on tuomiovalta näissä riidoissa, jos toinen puolisoista on Itävallan kansalainen, jos vastaajan – molempia puolisoja koskevan mitättömyyskanteen yhteydessä ainakin toisen puolisoista – asuinpaikka on Itävallassa tai jos kantajan asuinpaikka on Itävallassa ja joko molemmilla puolisoilla on ollut viimeinen yhteinen asuinpaikka Itävallassa tai kantaja on kansalaisuudeton tai on ollut avioliittoa solmittaessa Itävallan kansalainen. Tämä oikeuspaikka on yksinomainen, mutta toisen oikeuspaikan käytöstä voidaan kuitenkin sopia.

Avioerokanteessa on otettava huomioon kanteen yleiset muotomääräykset; yksimielistä eroa koskevassa hakemuksessa – josta päätetään hakemuslainsäädännön mukaisessa menettelyssä – on oltava molempien puolisojen allekirjoitus. Kaikissa tapauksissa hakemukseen on liitettävä ainakin vihkitodistus; on suositeltavaa liittää mukaan myös kaikki muut hakemusta tukevat asiakirjat.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Myös eroasioissa voi saada oikeusapua. Sitä annetaan oikeusavun yleisten sääntöjen mukaisesti (ks. "Oikeusapu – Itävalta"). Avioeromenettelyssä ei ole pakko käyttää avustajaa, mutta jos sellaista käyttää, avustajana on oltava asianajaja. Tämä tarkoittaa, että osapuolta, joka ei halua edustaa oikeudessa itseään, voi edustaa vain asianajaja.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen avioeroa, avioliiton mitätöimistä tai avioliiton voimassaoloa koskeviin päätöksiin voidaan hakea muutosta yleimmästä oikeusasteesta eli toimivaltaista alioikeutta vastaavasta toisen asteen tuomioistuimesta (*Landesgericht*).

Muutoksenhaku tuomioistuimen päätökseen voidaan hakea muutosta korkeimmasta oikeudesta vain, jos päätös riippuu sellaisen oikeusasian ratkaisemisesta, jolla on huomattava merkitys oikeudellisen yhtenäisyyden, oikeusvarmuuden tai oikeuden kehittymisen kannalta, esimerkiksi koska muutoksenhaku tuomioistuimen päätös poikkeaa korkeimman oikeuden oikeuskäytännöstä, oikeuskäytäntöä ei vielä ole tai se on epäyhtenäinen.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Tällaiset päätökset (Tanskassa tehtyjä lukuun ottamatta) tunnustetaan 27 päivänä marraskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 (Bryssel IIa -asetus) nojalla Itävallassa automaattisesti ilman erityistä tunnustamismenettelyä. Bryssel IIa -asetuksen mukaan avioeroa, avioliiton

peruuttamista tai sen mitätöimistä koskeva tuomioistuinmenettely on yleensä tullut käynnistää 1 päivän maaliskuuta 2001 jälkeen (poikkeuksista ks. Bryssel Ila -asetuksen 64 artikla). Vanhempiin tapauksiin sovelletaan ensi sijassa Bryssel Ila -asetusta edeltänyttä asetusta. Tanskassa annettujen päätösten osalta edellytetään yleensä edelleen erityistä tunnustamismenettelyä.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Pyyntö ulkomaiseen avioeropäätöksen tunnustamatta jättämisestä on jätettävä sille alioikeudelle (*Bezirksgericht*), jonka hallintoalueella osapuolilla on tai on viimeksi ollut yhteinen asuinpaikka. Jos kummankaan puolison asuinpaikka ei ole tällä hallintoalueella tai heillä ei ole ollut yhteistä asuinpaikkaa Itävallassa, toimivaltainen on se tuomioistuin, jonka hallintoalueella on vastaajan asuinpaikka. Jos sellaista ei ole Itävallassa, toimivaltainen on se tuomioistuin, jonka hallintoalueella on kantajan asuinpaikka, ja muissa tapauksissa Wienin kaupungin alioikeus (tuomioistuinten toimivallasta annetun Itävallan lain (*Jurisdiktionsnorm*) 76 §).

Menettelyssä noudatetaan riidattomia menettelyjä koskevan Itävallan lain (*Außerstreitgesetz*) säännöksiä. Vastaajan on esitettävä Bryssel Ila -asetuksen 37 artiklassa tarkoitettu jäljennös tuomiosta ja 39 artiklassa tarkoitettu todistus, jonka tuomion antaneen jäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin tai toimivaltainen viranomais on antanut.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Siitä, minkä maan lakia avioeroon sovelletaan, kun asialla on yhteys toisen valtion oikeuteen, säädetään tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla 20 päivänä joulukuuta 2010 annetussa neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1259/2010 (Rooma III -asetus, EUVL L 343, 29.12.2010, s. 10). Rooma III -asetuksen lainvalintasäännöt ovat yleispäteviä myös siinä tapauksessa, että sovellettava laki ei ole tiiviimpään yhteistyöhön osallistuvan jäsenvaltion laki.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 18/01/2022

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Puola

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Avioerokanne jätetään alioikeudelle (*sąd okręgowy*), joka on toimivaltainen puolisoitten viimeisen yhteisen asuinpaikan perusteella. Tuomioistuin antaa avioerotuomion osapuolia kuultuaan. Avioero voidaan myöntää, vaikka puoliset eivät olisi eläneet ensin asumuserossa. Avioeron edellytyksenä on aviosuhteen täydellinen ja lopullinen rikkoutuminen.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Avioero voidaan myöntää, jos tuomioistuin toteaa, että puolisoitten yhteiselämä on päättynyt kokonaan ja pysyvästi. Kummankin edellytyksen on täyttyvä (perhe- ja huoltajiuslain (*kodeks rodzinny i opiekuńczy*) 56 § 1 momentti).

Aviosuhteen täydellisestä ja lopullisesta rikkoutumisesta huolimatta avioeroa ei kuitenkaan voida myöntää, jos se olisi vastoin puolisoitten yhteisten alaikäisten lasten etua tai jos avioeron myöntäminen olisi muulla tavoin ristiriidassa yhteiskunnan perusarvojen kanssa. Avioeroa ei myönnetä myöskään siinä tapauksessa, että sitä hakee ainoastaan se puoliso, joka on yksin syyppää aviosuhteen rikkoutumiseen, paitsi jos toinen puoliso suostuu avioeroon tai jos hänen kieltäytymisensä olisi kyseisessä tilanteessa ristiriidassa yhteiskunnan perusarvojen kanssa.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoitten henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Eronnut puoliso, joka oli vaihtanut sukunimeä avioliiton solmimisen yhteydessä, voi kolmen kuukauden kuluessa avioerotuomion voimaantulosta ottaa uudelleen käyttöön entisen sukunimensä tekemällä asiaa koskevan hakemuksen väestörekisteritoimiston johtajalle tai konsulille. Eronnut puoliso voi solmia uuden avioliiton.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Avioliiton solmimisen yhteydessä puolisoitten välille syntyy lakisääteinen yhteisomistus (*wspólność ustawowa*). Se koskee omaisuutta, jonka puoliset hankkivat yhdessä tai jonka jompikumpi puolisoista hankkii yksin avioliiton aikana. Lakisääteisen yhteisomistuksen ulkopuolelle jäävä omaisuus on puolisoitten henkilökohtaista omaisuutta. Tuomioistuin voi jommankumman puolison hakemuksesta jakaa yhteisomistuksen piiriin kuuluvan omaisuuden avioeropäätöksessä, kunhan jako ei kohtuuttomasti pitkiä menettelyä. Yhteinen omaisuus jaetaan puolisoitten kesken tasan. Kumpi tahansa puoliso voi kuitenkin painavasta syystä vaatia, että tuomioistuin jakaa yhteisen omaisuuden suhteessa siihen, minkä verran varoja kumpikin puoliso on sijoittanut sen hankintaan.

Jos puoliset asuvat yhteisessä asunnossa, tuomioistuin päättää avioerotuomiossa myös siitä, miten asuntoa on käytettävä sinä aikana kun eronneet puoliset edelleen asuvat siinä. Poikkeustapauksissa, jos yhteisasuminen on toisen puolison erityisen moitittavan käytöksen vuoksi mahdotonta, tuomioistuin voi määrätä tämän hädettäväksi, jos toinen puoliso sitä vaatii.

Osapuolten yhteisestä hakemuksesta tuomioistuin voi päättää, että yhteinen asunto jaetaan puolisoitten kesken, tai myöntää asunnon vain toiselle puolisolle, jos toinen suostuu muuttamaan pois ilman, että hänelle järjestetään korvaava asunto, sikäli kuin asunto on mahdollista jakaa tai myöntää se vain toiselle puolisolle. Päättäessään yhteisen asunnon käytöstä tuomioistuin ottaa huomioon erityisesti lasten ja sen puolison tarpeet, jolle huoltajuus määrätään.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Tuomioistuin määrää avioerotuomiossa puolisojen yhteisten alaikäisten lasten huollosta ja vanhempien ja lasten yhteydenpidosta ja määrittelee, minkä verran kummankin puolison on maksettava lasten elatuksesta ja kasvatuksesta. Tuomioistuin ottaa huomioon puolisojen kirjallisen sopimuksen siitä, miten lasten huolto ja tapaamisjärjestelyt on toteutettava avioeron jälkeen, jos sopimus on lasten edun mukainen. Sisarusten olisi saatava kasvaa yhdessä, paitsi jos lasten etu edellyttää muunlaista ratkaisua.

Jos puoliset eivät ole tehneet tällaista sopimusta, tuomioistuin määrää, millä tavoin puolisojen on avioeron jälkeen yhdessä huolehdittava lasten huollosta ja yhteydenpidosta, ottaen huomioon lasten oikeuden kummankin vanhemman huolenpitoon. Tuomioistuin voi määrätä huoltajuuden vain toiselle vanhemmista ja rajoittaa toisen vanhemman huoltajuuden koskemaan vain tiettyjä velvollisuuksia ja oikeuksia suhteessa lapsiin, jos tämä on lasten edun mukaista. Tuomioistuin voi pidentää määräämistä lasten tapaamisjärjestelyistä, jos molemmat vanhemmat niin pyytävät.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Eronnut puoliso, jolla on taloudellisia vaikeuksia, voi (jos hänen ei ole todettu olleen yksinään syyllinen avioliiton hajoamiseen) vaatia toiselta puolisoilta elatusapua perusteltujen tarpeidensa nojalla ja sen mukaan, millaiset ansiomahdollisuudet ja varallisuustilanne toisella puolisoilla on.

Jos sen puolison taloudellinen tilanne, joka on todettu syyttömäksi avioliiton hajoamiseen, heikkenee avioeron johdosta huomattavasti, tuomioistuin voi tämän puolison vaatimuksesta määrätä, että sen puolison, joka on todettu yksinään syylliseksi avioliiton hajoamiseen, on huolehdittava syyttömän puolison perustelluista tarpeista myös siinä tapauksessa, että tällä ei ole taloudellisia vaikeuksia.

Elatusvelvollisuus entistä puolisoa kohtaan päättyy, jos tämä solmii uuden avioliiton. Jos elatusvelvollinen on entisistä puolisoista se, joka ei ollut syyllinen avioliiton hajoamiseen, elatusvelvollisuus päättyy kuitenkin viiden vuoden kuluttua avioerotuomiosta, paitsi jos tuomioistuin pidentää tätä määräaika elatusapuun oikeutetun vaatimuksesta poikkeuksellisten syiden nojalla.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Sillä tarkoitetaan virallista asumuseroa, josta tuomioistuin on tehnyt päätöksen perhe- ja huoltajuslain 611 – 616 §:n nojalla.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Asumuseron edellytyksenä on, että puolisojen aviosuhde on pysyvästi kariutunut. Aviosuhteen täydellisestä kariutumisesta huolimatta asumuseroa ei kuitenkaan voida myöntää, jos se olisi vastoin puolisojen yhteisten alaikäisten lasten etua tai jos asumuseron myöntäminen olisi muulla tavoin ristiriidassa yhteiskunnan perusarvojen kanssa. Jos puolisoilla ei ole yhteisiä alaikäisiä lapsia, tuomioistuin voi antaa asumuserotuomion puolisojen yhteisestä hakemuksesta.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Asumuseron lailliset vaikutukset ovat periaatteessa samat kuin avioeron. Asumuseroon tuomitut puoliset eivät kuitenkaan voi solmia uutta avioliittoa.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliiton mitätöinti tarkoittaa, että kaikki avioliiton lailliset seuraukset mitätöidään taannehtivasti. Tämän seurauksena tilanne on sama kuin jos avioliittoa ei olisi koskaan solmittu. Poikkeuksena on mitätöidystä avioliitosta syntyneiden lasten asema; heidän katsotaan edelleen syntyneen avioliitossa.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Edellytykset avioliiton mitätöimiseksi luetaan perhe- ja huoltajuslaissa tyhjentävästi:

jompikumpi puolisoista on alaikäinen (10 §)

jompikumpi puolisoista ei ole oikeustoimikelpoinen (11 §)

jompikumpi puolisoista on psyykkisesti sairaas tai henkisesti jälkehenjäännyt (12 §)

jompikumpi puolisoista on jo naimisissa (13 §)

puolisot ovat keskenään sukua ylenevässä tai alenevässä polvessa tai he ovat sisarusksia (ml. puolisisarusksut sekä avioliiton ulkopuolella syntyneet puolisisarusksut) tai he ovat sukua avioliiton kautta ylenevässä tai alenevässä polvessa (14 §); tuomioistuin voi kuitenkin tärkeistä syistä myöntää oikeuden

solmia avioliitto sukulaisuussuhteesta huolimatta

puolisot ovat keskenään adoptiosuhteessa (15 §)

jos voidaan osoittaa, että jompikumpi puolisoista ei ole avioliiton solmimishetkellä syystä tai toisesta kyennyt tietoiseen tahdonilmaisuuun tai hänellä on ollut

erheellinen käsitys toisen puolison henkilöllisyydestä tai hän on ollut laittoman uhkauksen kohteena (151 §)

Jos avioliitto on solmittu käyttäen valtuutusta (toisen puolison poissaollessa), valtuutuksen antaja voi vaatia avioliiton mitätöintiä, jos tuomioistuin ei ollut antanut lupaa avioliiton solmimiseen valtuutusta käyttäen, tai jos valtuutus oli mitätön tai tehokkaasti peruttu. Avioliiton mitätöintiä ei kuitenkaan voida vaatia

tällä perusteella, jos puoliset ovat jo aloittaneet yhteiselämän.

Huomattakoon, että kunkin edellä mainitun syyn on täytynt olla voimassa avioliiton solmimishetkellä. Avioliiton mitätöinti ei ole mahdollista myöskään siinä

tapauksessa, että tällainen syy on lakannut olemasta, vaikka se olisi ollut olemassa avioliiton solmimishetkellä.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Avioliiton mitätöintiä koskevalla tuomioistuimen päätöksellä on ns. konstitutiiviset eli oikeutta perustavat vaikutukset, jotka koskevat myös kolmansia (*erga omnes*). Vaikutukset ovat kahdenlaisia:

taannehtivat vaikutukset ulottuvat avioliiton solmimishetkeen: puolisojen siviilisääty palautuu ennalleen, samoin sukunimi; avioliittoon perustuva sukulaisuussuhde toisen puolison sukuun peruuntuu; lakisääteinen perimys ei ole enää mahdollinen.

välittömät vaikutukset tulevat voimaan avioliiton mitätöimispäätöksen voimaantulon myötä esim. varallisuussuhteiden osalta.

Avioliiton mitätöinnin vaikutukset puolisojen suhteeseen avioliitosta syntyneitä yhteisiä lapsia kohtaan sekä puolisojen varallisuussuhteisiin määräytyvät avioerolainsäädännön asianomaisten säännösten nojalla. Niiden mukaan puoliso, joka on solminut avioliiton vilpillisessä mielessä, rinnastetaan puolisoon,

joka on todettu syylliseksi avioliiton hajoamiseen.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Puolassa on saatavilla perheasioiden sovittelua. Sen perimmäisenä tavoitteena on ratkaista puolisojen väliset ristiriidat niin, ettei tilanne johda avio- tai asumuseroon. Jos tämä ei ole mahdollista, sovittelun tarkoituksena on saada aikaan sopimus eroon liittyvistä järjestelyistä (omaisuuden jako, lasten huolto). Perhesovittelua tarjoavat yleensä valtiosta riippumattomat järjestöt ja erilaiset säätöt sekä yhdistykset. Lisäksi tarjolla on erilaisia perheterapiamuotoja sekä psykologien, psykoterapeuttien ja tukiryhmien apua. Sovittelu on mahdollista myös oikeudenkäyntivaiheessa.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Avioeroa, asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskeva hakemus jätetään toimivaltaiselle alioikeudelle. Tuomioistuimen toimivalta määräytyy puolisojen viimeisen yhteisen asuinpaikan mukaan. Jos toimivaltaa ei voida määrittää tällä perusteella, hakemus jätetään sille alioikeudelle, jolle toimivalta kuuluu hakijan asuinpaikan perusteella.

Hakemuksen jättämisen yhteydessä peritään oikeudenkäyntimaksu.

Hakemukseen on liitettävä jäljennökset väestörekisteriotteista (avioliittotodistus, lasten syntymätodistukset), oikeusavustajan valtakirja (jos osapuoli on valinnut oman oikeusavustajan) sekä muut asian ratkaisemiseksi mahdollisesti tarvittavat asiakirjat (lääkärintodistukset, hallintoviranomaisten päätökset ym.).

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Kyllä. Jos hakija ei taloudellisen tilanteensa vuoksi pysty maksamaan vaadittua maksua, hän voi hakea tuomioistuimelta osittaista tai täydellistä vapautusta oikeudenkäyntikuluista, minkä lisäksi hän voi pyytää, että tuomioistuin nimeää hänelle maksuttoman oikeusavustajan.

Jos hakija pyytää osittaista tai täydellistä vapautusta oikeudenkäyntikuluista tai maksutonta oikeusavustajaa, hänen on esitettävä todistus taloudellisesta tilanteestaan (tuomioistuimesta saatavalla lomakkeella) ja esitettävä palkkatodistus (tulotodistus) sekä muut tiedot varallisuus- ja perhetilanteestaan.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Kyllä. Kaikissa näissä asioissa sovelletaan kaksivaiheista menettelyä. Alioikeuden päätökseen voi hakea muutosta muutoksenhakutuomioistuimesta (sąd apelacyjny).

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Tuomioistuimen toimivallasta, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliitto- ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa ja kansainvälisestä lapsikaappauksesta 25 päivänä kesäkuuta 2019 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2019/1111, jäljempänä 'Bryssel II b -asetus', nojalla tällainen tuomio tunnustetaan Puolassa ilman eri toimenpiteitä eli vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista (Bryssel II b -asetuksen 30 artikla).

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Jokainen, jonka etua päätöksen tunnustaminen koskee, voi hakea päätöstä siitä, että perusteita tunnustamisesta kieltäytymiselle ei ole (Bryssel II b -asetuksen 30 artiklan 3 kohta). Puolassa tällainen hakemus jätetään alioikeuteen. Tuomioistuimen alueellinen toimivalta määritellään Bryssel II b -asetuksen 103 artiklan mukaisesti. Asianomaiset tiedot on [koottu seuraavalle oikeusportaalin sivulle](#).

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Puola on osapuolena monissa kansainvälisissä sopimuksissa, joilla säännellään tätä asiaa. Näitä kansainvälisiä sopimuksia sovelletaan ensisijaisina Puolan kansainvälisen yksityisoikeuden säännöksiin nähden. Sen vuoksi kussakin tapauksessa, jossa puoliset ovat eri valtioiden kansalaisia, saatetaan soveltaa erilaisia säännöksiä. Jos tällaista kansainvälistä sopimusta ei ole, sovelletaan 4. helmikuuta 2011 annetun kansainvälistä yksityisoikeutta koskevan lain säännöksiä. Kyseisen lain 54 §:n mukaan avioero ratkaistaan sen maan lain mukaan, jonka kansalaisia molemmat puoliset ovat silloin kun avioeroa haetaan. Jos tällaista yhteistä lakia ei ole, sovelletaan sen maan lakia, jossa molemmat puoliset asuvat silloin kun avioeroa haetaan. Jos puoliset eivät asu samassa maassa silloin kun avioeroa haetaan, sovelletaan sen maan lakia, jossa he viimeksi asuivat yhdessä, jos jompikumpi heistä edelleen asuu kyseisessä maassa. Muussa tapauksessa avioerohakemus ratkaistaan Puolan lain mukaan.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 17/05/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Portugali

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Portugalissa avioeroa voivat hakea puoliset yhteisestä hakemuksesta tai toinen puoliso yksin (Portugalin siviililain (*Código Civil*) 1773 §:n 1 momentti).

Ensimmäiseksi mainitussa tilanteessa puoliset hakevat yhdessä aviosuhteen purkamista ja sopivat pääsääntöisesti yhdessä elatusavun maksamisesta sitä tarvitsevalle puolisolle, alaikäisten lasten huollosta sekä perheen yhteistä kotia ja mahdollisia lemmikkieläimiä koskevista järjestelyistä (siviililain 1775 §:n 1 momentti).

Jos toinen puoliso hakee avioeroa yksin, hän panee avioerohakemuksen vireille tuomioistuimessa laissa säädettyjen syiden perusteella tai muiden sellaisten syiden perusteella, jotka osoittavat aviosuhteen rikkoutuneen lopullisesti (syyllisyyskysymyksiä ei käsitellä) (siviililain 1773 §:n 3 momentti ja 1781 §).

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Kun avioerohakemus esitetään yhdessä, aviopuolisoiden ei tarvitse perustella, minkä vuoksi avioeroa haetaan.

Toisen puolison yksin esittämän avioerohakemuksen perusteena voi olla se, että (siviililain 1781 §)

puolisot ovat käytännössä asuneet erillään yhtäjaksoisesti vuoden ajan eli eivät ole viettäneet yhteiselämää eikä kumpikaan tai toinen puoliso halua enää palata yhteen (siviililain 1782 §);

puolison psyykkisessä terveydentilassa on tapahtunut yli vuoden kestänyt muutos, jonka vakavuus asettaa kyseenalaiseksi mahdollisuuden yhteiselämään; puoliso on ollut poissa vähintään vuoden, jonka aikana hänestä ei ole kuultu mitään;

aviosuhteen voidaan osoittaa rikkoutuneen lopullisesti muista syistä (syyllisyyskysymyksiä ei käsitellä).

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Avioeron johdosta avioliitto purkautuu. Avioeron oikeusvaikutukset ovat samankaltaisia kuin avioliiton purkautuessa puolison kuoleman johdosta, lukuun ottamatta lainsäädännössä säädettyjä poikkeuksia (siviililain 1788 §).

Avioeron vaikutukset astuvat voimaan avioerotuomion tullessa voimaan, kun tuomioon ei voi enää hakea muutosta. Avioeron varallisuus oikeudelliset vaikutukset takautuvat kuitenkin avioerohakemuksen esittämissäpäivään (siviililain 1789 §:n 1 momentti).

Jos puolisojen asumusero vahvistetaan menettelyn aikana, kumpi tahansa puoliso voi pyytää, että avioeron vaikutukset tulevat voimaan takautuvasti tuomiossa vahvistettuna asumuseron alkamispäivänä (siviililain 1789 §:n 2 momentti).

Avioerosta huolimatta puoliso voi säilyttää muuttuneen sukunimensä edellyttäen, että toinen puoliso suostuu siihen tai että asia hyväksytään tuomioistuimessa, joka ottaa huomioon esitetyt perustelut. Entinen puoliso voi antaa suostumuksensa notaarin laatimalla asiakirjalla, valaehoitella asiakirjalla (avioeromenettelyn aikana annettu kirjallinen todiste, jossa osapuoli ilmaisee suostumuksensa) tai väestörekisterin virkamiehelle tehdyllä ilmoituksella. Entisen puolison nimen käyttöoikeutta koskevan pyynnön voi esittää tuomioistuimelle avioeromenettelyn osana tai erillisessä menettelyssä (myös avioerotuomion antamisen jälkeen) (siviililain 1677B §).

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisojen välillä

Avioerotilanteessa kumpikaan puoliso ei voi osituksessa saada haltuunsa enemmän kuin tilanteessa, jossa avioliitto on solmittu sellaisen aviovarallisuusjärjestelmän mukaisesti, jossa avioliiton aikana kertynyt omaisuus on yhteistä (*regime da comunhão de adquiridos*) (siviililain 1790 §). Kumpikin puoliso menettää kaikki toiselta puolisolta tai kolmannelta osapuolelta avioliiton tai siviilisäädyn ansiosta saadut tai odotettavissa olevat etuudet, olipa asiaa koskeva ehto esitetty ennen avioliiton solmimista tai sen jälkeen. Lahjoittaja voi kuitenkin siirtää etuuden puolisojen lapsille (siviililain 1791 §). Avioeron vaikutukset astuvat voimaan avioerotuomion tullessa voimaan, kun tuomioon ei voi enää hakea muutosta. Avioeron varallisuus oikeudelliset vaikutukset takautuvat kuitenkin avioerohakemuksen esittämispäivään (siviililain 1789 §:n 1 momentti).

Jos puolisojen asumusero vahvistetaan menettelyn aikana, kumpi tahansa puoliso voi pyytää, että avioeron vaikutukset tulevat voimaan takautuvasti tuomioissa vahvistettuna asumuseron alkamispäivänä (siviililain 1789 §:n 2 momentti).

Tuomioistuin voi antaa perheen yhteisen kodin vuokrausoikeuden pyynnöstä toiselle puolisolle, olipa koti sitten puolisojen yhteinen tai jommankumman omistuksessa. Se ottaa huomioon etenkin molempien puolisojen tarpeet ja heidän lastensa edun. Vuokrauksessa sovelletaan huoneenvuokrasääntöjä, mutta tuomioistuin voi määrittää puolisoita kuultuaan sopimusehdot ja mikäli perusteltua, purkaa vuokrasopimuksen asunnonomistajan vaatimuksesta. Puolisojen sopimuksen hyväksymisellä tai tuomioistuimen päätöksellä vahvistettuja järjestelyjä voidaan muuttaa hakemuslainkäytön yleisten ehtojen mukaisesti (siviililain 1793 §).

3.3 puolisojen alaikäisiin lapsiin

Avioero- ja asumuserotapauksissa ja avioliiton pätemättömäksi tai mitättömäksi julistamistapauksissa vanhemmat tekevät lapsen huoltoa, hänelle kuuluvaa elatusapua ja sen suoritustapaa koskevan sopimuksen, joka on vahvistettava tuomioistuimessa (jos puoliso hakevat asumus- tai avioeroa yhdessä, sopimuksen vahvistaa väestörekisterivirkamies (*Conservador do Registo Civil*) (siviililain 1905 §:n 1 momentti ja 1776-A §).

Väestörekisteritoimistossa (*Conservatória do Registo Civil*) hoidettavien vanhempainvastuuasioiden sääntelymenettelystä säädetään Portugalin väestörekisterilain (*Código do Registo Civil*) 274-A–274-C §:ssä.

Mikäli sopimusta ei ole, tuomioistuin tekee päätöksen alaikäisen etujen mukaisesti. Tavoitteena on läheisen suhteen säilyttäminen molempiin vanhempiin. Tuomioistuin pyrkii edistämään ja hyväksymään sopimuksia ja tekemään päätöksiä, jotka edistävät mahdollisuuksia tiiviiseen yhteydenpitoon molempien vanhempien kanssa ja vastuun jakamiseen vanhempien kesken. Huoltajuus voidaan myöntää toiselle vanhemmista, kolmannelle henkilölle tai lastensuojelulaitokselle (*Estabelecimento de Reeducação ou Assistência*) (siviililain 1906 §:n 8 momentti).

Tarkempia tietoja asiasta on Vanhempainvastuu: huoltajuus ja tapaamisoikeus.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Kummankin aviopuolison on pystyttävä huolehtimaan toimeentulostaan avioeron jälkeen. Kummalla tahansa aviopuolisosta on oikeus elatusapuun avioeromuodosta riippumatta. Elatusapu oikeus voidaan kuitenkin evätä oikeudenmukaisuuteen liittyvistä ilmeisistä syistä (siviililain 2016 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta).

Elatusavun määrää vahvistaessaan tuomioistuin on otettava huomioon avioliiton kesto, puolisojen osuus perheen talouden ylläpidossa, aviopuolisoiden ikä ja terveydentila, ammatti ja työllistymismahdollisuudet, yhteisten lasten hoitoon mahdollisesti kuluva aika, tulot ja varat, uusi avo- tai avioliitto sekä yleisesti ottaen kaikki edunsaajan tarpeisiin ja elatusapuvelvollisen taloudellisiin valmiuksiin vaikuttavat seikat (siviililain 2016-A §:n 1 momentti).

Tuomioistuimen on asetettava elatusvelvollisen lapsen liittyvät elatusvelvoitteet etusijalle verrattuna velvoitteisiin, joita avioerosta aiheutuu entistä puolisoa kohtaan (siviililain 2016-A §:n 2 momentti).

Edunsaajapuolisolla ei ole oikeutta vaatia vastaavanlaisen elintason ylläpitämistä kuin avioliiton aikana (siviililain 2016-A §:n 3 momentti).

Tarkempia tietoja asiasta on Elatusapu.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Asumusero ei pura aviosuhdetta mutta päättää elatusapu-oikeutta lukuun ottamatta yhteiselämää ja huolehtimista koskevat velvollisuudet. Asumuseron vaikutukset omaisuuteen ovat samankaltaisia kuin avioliiton purkautumisen vaikutukset (siviililain 1795-A §).

Asumusero päättyy puolisojen sovinnontekoon tai avioliiton purkamiseen (siviililain 1795-B §).

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Puolisojen yhdessä hakeman tai vain toisen puolison yksin hakeman asumuseron edellytykset ovat tarvittavin mukautuksin pääosin samat kuin avioeron tapauksessa (siviililain 1794 §).

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Kuten kysymyksen 4 annetussa vastauksessa selvitetään, asumusero ei pura aviosuhdetta mutta päättää elatusapu-oikeutta lukuun ottamatta yhteiselämää ja huolehtimista koskevat velvollisuudet. Asumuseron vaikutukset omaisuuteen ovat samankaltaisia kuin avioliiton purkautumisen vaikutukset (siviililain 1795-A §).

Asumuseroon sovelletaan avioeroa koskevia sääntöjä tarvittavin mukautuksin (siviililain 1794 §).

Asumusero voidaan muuntaa avioeroksi, mutta asumusero ei ole avioeron saamisen edellytys tai avioeromenettelyn vaihe. Mikäli puoliso eivät pääse sovintoon, kumpi tahansa heistä voi vaatia vuoden kuluttua toisen puolison hakemuksesta tai molempien puolisojen yhteisestä sopimuksesta haetun lainvoimaisen asumuserotuomion antamisen jälkeen, että asumusero muunnetaan avioeroksi. Jos puoliso vaativat muuntamista yhdessä, edellä mainittua vuoden määräaikaa ei noudateta vaan avioerotuomio annetaan heti (siviililain 1975-D §:n 1 ja 2 momentti).

Jos toinen puoliso hakee asumuseron muuntamista avioeroksi, toiselle puolisolle annetaan asia tiedoksi henkilökohtaisesti tai tämän asianajajan välityksellä. Puoliso voi vastustaa hakemusta 15 päivän kuluessa vain, jos perusteena on yhteiselämän jatkaminen uudelleen (Portugalin siviiliprosessilain (*Código de Processo Civil*) 993 §:n 3 ja 4 momentti). Jos hakemusta vastustetaan, sen tueksi on esitettävä näyttöä, ja tuomio annetaan 15 päivän kuluessa (siviiliprosessilain 986 §:n 3 momentti).

Asumuseron muuttamista avioeroksi voidaan hakea kaikissa väestörekisteritoimistoissa (*Conservatória do Registo Civil*) (13. lokakuuta 2001 annetun asetuksen nro 272/2001 5 §:n 1 momentin e kohta ja 6 § – Syyttäjänviraston ja väestörekisteritoimiston toimivaltaan kuuluvat menettelyt). Tosiasiallisiin ja oikeudellisiin seikkoihin perustuva hakemus jätetään väestörekisteritoimistoon yhdessä esitetyn näytön ja asiakirjatodisteiden kanssa (13. lokakuuta 2001 annetun asetuksen nro 272/2001 7 §:n 1 momentti – Syyttäjänviraston ja väestörekisteritoimiston toimivaltaan kuuluvat menettelyt).

Toista puolisoa kehoitetaan esittämään vastauksensa 15 päivän kuluessa ja liittämään siihen näyttöä ja asiakirjatodisteita (13. lokakuuta 2001 annetun asetuksen nro 272/2001 7 §:n 2 momentti – Syyttäjänviraston ja väestörekisteritoimiston toimivaltaan kuuluvat menettelyt).

Jos vastaväitteitä ei esitetä ja hakijan esittämät tosiseikat katsotaan toteen näytetyiksi, väestörekisterivirkamies hyväksyy hakemuksen tarkistettuaan, että lakisääteiset vaatimukset täyttyvät (13. lokakuuta 2001 annetun asetuksen nro 272/2001 7 §:n 3 momentti – Syyttäjänviraston ja väestörekisteritoimiston toimivaltaan kuuluvat menettelyt).

Jos vastaväitteitä esitetään, väestörekisterivirkamies järjestää sovittelutapaamisen 15 päivän kuluessa. Hän voi myös määrätä toimenpiteitä ja pyytää esittämään todisteita, joilla varmistetaan lakisääteisten vaatimusten täytyminen (13. lokakuuta 2001 annetun asetuksen nro 272/2001 7 §:n 4 ja 5 momentti – Syyttäjänviraston ja väestörekisteritoimiston toimivaltaan kuuluvat menettelyt).

Jos toinen puoliso on esittänyt vastaväitteitä eikä sovintoon päästä, osapuolille annetaan kahdeksan päivää aikaa esittää väitteitä ja uutta näyttöä. Asia siirretään sen hallintoalueen, jonka alueella väestörekisteri on, asiassa toimivaltaisen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi (13. lokakuuta 2001 annetun asetuksen nro 272/2001 8 § – Syyttäjänviraston ja väestörekisteritoimiston toimivaltaan kuuluvat menettelyt). Kun asia on siirretty tuomioistuimeen, tuomari määrää esittämään näyttöä ja vahvistaa käsittelyn alkamisajan (13. lokakuuta 2001 annetun asetuksen nro 272/2001 9 § – Syyttäjänviraston ja väestörekisteritoimiston toimivaltaan kuuluvat menettelyt).

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

"Avioliiton mitätöinti" tarkoittaa avioliiton laillisten vaikutusten kumoamista avioliiton pätemättömyyttä koskevat perusteet esittäen.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliiton voi mitätöidä, jos se on solmittu seuraavanlaisissa olosuhteissa (siviililain 1631 §):

siihen liittyy jokin ehdoton avioeste (absoluuttinen tai sukulaisuuteen perustuva)

toinen puolisoista tai molemmat ovat toimineet vasten tahtoaan tai vapaasta tahdostaan mutta virheeseen perustuen tai pakotettuna avioliitto on solmittu ilman todistajia, kun lainsäädännön mukaisesti todistajien läsnäolo on pakollista.

Absoluuttisia avioesteitä, joiden vuoksi kyseiset henkilöt eivät saa solmia avioliittoa, ovat esimerkiksi seuraavat (siviililain 1601 §):

alle 16 vuoden ikä;

kyseessä on tunnetusti mielenterveydeltään häiriintynyt henkilö (ei myöskään oireettomina ajanjaksoina) tai henkilö, jolta avioliiton solmiminen on kielletty tai joka on kykenemätön solmimaan avioliittoa psyykkisen terveydentilansa vuoksi;

edellinen avioliitto (katolinen tai siviilivihkiminen) on vielä voimassa, vaikka avioliitosta ei ole tehty merkintää väestörekisteriin.

Sukulaisuuteen perustuva avioesteitä, joiden vuoksi kyseiset henkilöt eivät saa solmia avioliittoa, ovat esimerkiksi seuraavat (siviililain 1602 §):
suora sukulaisuussuhde ylenevässä tai alenevassa polvessa;

aiempi vanhempainvastuuseen perustuva suhde

toisen polven sivusukulaisuussuhde;

suora suhde ylenevässä tai alenevassa polvessa;

toinen puoliso on tuomittu syylliseksi tai osalliseksi kumppaninsa aiempaan puolisoon kohdistuneeseen harkittuun henkirikokseen tai sen yritykseen.

Avioliiton voi mitätöidä yhteisymmärryksen puutteen vuoksi, jos (siviililain 1635 §)

henkilö ei ole avioliiton solmimishetkellä ollut tietoinen asiasta onnettomuuden tai muun syyn vuoksi;

henkilöllä oli virheellinen tieto toisen osapuolen fyysisestä identiteetistä;

suostumus avioliittoon on annettu fyysisen pakottamisen perusteella;

kyseessä on valeoikeustoimi.

Mitätöinti on mahdollista puutteelliseen tahdonilmaisuun perustuen vain silloin, kun se perustuu toisen puolison olennaisiin henkilökohtaisiin ominaisuuksiin, se on annettu vilpittömästi ja osoitetaan, että ilman sitä avioliittoa ei olisi solmittu (siviililain 1636 §).

Henkisen pakottamisen perusteella solmittu avioliitto voidaan mitätöidä, jos toista puolisoa on uhattu vakavasti ja laittomasti ja pelko uhkauksen toteuttamisesta on todellinen (siviililain 1638 §:n 1 momentti).

Jos henkilö tietoisesti ja lainvastaisesti kiristää suostumukseensa avioliittoon toiselta osapuolelta lupaamalla, että suojelee häntä tulevalta vaaralta tai muiden osapuolten aiheuttamalta vaaralta, tämän katsotaan vastaavan laitonta uhkausta (siviililain 1638 §:n 2 momentti).

Tahdonilmaisu avioliittoa solmittaessa johtaa oletukseen siitä, että puoliso haluaa avioitua ja että tahdonilmaisu ei perustu virheellisiin tietoihin tai pakottamiseen (siviililain 1634 §).

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Jos molemmat puoliset ovat toimineet vilpittömästi, siviilivihkimisen mitätöinti tulee voimaan suhteessa puolisoihin ja kolmansiin, kun tuomioistuimien on antanut mitätöintituomion, johon ei voi enää hakea muutosta (siviililain 1647 §:n 1 momentti).

Jos vain toinen puolisoista on toiminut vilpittömästi, vain kyseinen puoliso voi vedota kyseisestä siviilisäädystä johtuviin etuuksiin ja esittää vastaväitteitä kolmansille edellyttäen, että kolmansiin kohdistuvat vaikutukset perustuvat pelkästään puolisoiden välisiin suhteisiin (siviililain 1647 §:n 2 momentti).

Vilpittömästi katsotaan toimitun silloin, kun puoliso solmii avioliiton tietämättään sen pätemättömyyteen tai mitätöintiin johtavista syistä tai kun puolison tahdonilmaisu perustuu fyysiseen tai henkiseen pakottamiseen (siviililain 1648 §:n 1 momentti).

Vilpittömän mielen tunnistaminen on valtion tuomioistuinten oikeus. Yleensä puolisoitten oletetaan toimivan vilpittömästi (siviililain 1648 §:n 2 ja 3 momentti).

Jos avioliitto julistetaan pätemättömäksi tai mitätöidään, vilpittömästi toimivan puolison oikeus elatusapuun säilyy lainvoimaisen tuomion, johon ei voi enää hakea muutosta, tai vastaavan päätöksen kirjaamisen jälkeenkin (siviililain 2017 §).

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Ennen avioeromenettelyn aloittamista väestörekisteritoimiston tai tuomioistuimen on tiedotettava puolisoille perhesovittelupalvelusta ja sen tarkoituksesta (siviililain 1774 § ja 13. lokakuuta 2001 annetun asetuksen nro 272/2001 14 §:n 3 momentti – Syyttäjänviraston ja väestörekisteritoimiston toimivaltaan kuuluvat menettelyt).

Perhesovittelu on tuomioistuimen ulkopuolinen perhesuhteisiin liittyvien riitojen ratkaisutapa. Siinä osapuolet osallistuvat itse keskusteluun ja pyrkivät sovittelijan avulla pääsemään sopimukseen.

Tämän vaihtoehtoisen riitojenratkaisukeinon avulla voidaan ratkaista kiistoja, jotka liittyvät huoltajuutta koskevaan päätökseen, muutokseen tai laiminlyöntiin, avio- ja asumuseroon, asumuseron muuntamiseen avioeroksi, erillään asuvien puolisoitten sovitteluun, tilapäisen tai pysyvän elatusavun myöntämiseen tai muuttamiseen, perheen kotia koskeviin järjestelyihin, puolison sukunimen käyttöä koskevan oikeuden epäämiseen ja entisen puolison sukunimen käytön hyväksymiseen (22. elokuuta 2007 annetulla määräyksellä nro 18 778/2007 perustetun perheasioiden sovittelujärjestelmän toiminnasta ja perheasioiden sovittelujärjestelmässä sovittelupalveluja tarjoavien sovittelijoiden valintamenettelystä annetun määräyksen hyväksymisestä 9. marraskuuta 2018 annetun asetuksen (*Despacho Normativo*) nro 13/2018 4 §).

Perheneuvoja (*mediador familiar*) on oikeusministeriön (*Ministério da Justiça*) valtuuttama ammattilainen, joka vastaa tapaamisten järjestämisestä riippumattomasti ja puolueettomasti ja pyrkii auttamaan osapuolia sopimaan riitansa (22. elokuuta 2007 annetulla määräyksellä nro 18 778/2007 perustetun perheasioiden sovittelujärjestelmän toiminnasta ja perheasioiden sovittelujärjestelmässä sovittelupalveluja tarjoavien sovittelijoiden valintamenettelystä annetun määräyksen hyväksymisestä 9. marraskuuta 2018 annetun asetuksen nro 13/2018 7 §).

Puolisot voivat hakea yhdessä avioeroa väestörekisteritoimistolta (*Conservatória do Registo Civil*), lukuun ottamatta tapauksia, joissa sopimukseen on päästy toisen puolison yksin esittämään avioerohakemukseen perustuvan menettelyn tuloksena (siviililain 1779 §). Yhdessä esitetyn avioerohakemuksen liitteenä on toimitettava yksityiskohtainen luettelo puolisoitten yhteisestä omaisuudesta, sopimus perheen kotia koskevasta järjestelystä, sopimus elatusavun maksamisesta sitä tarvitsevalle puolisolle ja todistus lasten huoltoa koskevasta tuomioistuimen päätöksestä tai, jos tällaista päätöstä ei ole ja perheessä on alaikäisiä lapsia, sopimus lasten huollosta (väestörekisterilain 272 §:n 1 momentti).

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Asumus- tai avioero, jota puolisot hakevat yhdessä

Molemmat puolisot voivat hakea asumus- tai avioeroa yhdessä väestörekisteritoimistolta (*Conservatória do Registo Civil*). Hakemuksen liitteenä toimitetaan seuraavat asiakirjat (väestörekisterilain 272 §:n 1 momentti):

yksityiskohtainen luettelo yhteisestä omaisuudesta ja sen arvosta tai, jos puolisot sopivat jakavansa omaisuuden, ositus sopimus tai hakemus sen tekemiseksi;

todistus alaikäisten lasten huoltoa koskevasta tuomioistuimen päätöksestä, tai jos tästä ei ole tuomioistuimen päätöstä, sopimus siitä;

sopimus elatusavun suorittamisesta sitä tarvitsevalle puolisolle;

sopimus perheen yhteistä kotia koskevasta järjestelystä;

todistus mahdollisesta avioehtosopimuksesta.

Jos esitetyistä asiakirjoista ei muuta johdu, sopimuksia sovelletaan niin avioeromenettelyn aikana kuin avioerotuomion jälkeenkin (siviililain 272 §:n 4 momentti).

Kun puolisot hakevat yhdessä asumus- tai avioeroa, menettely aloitetaan esittämällä molempien puolisoitten tai näiden valtuutettujen edustajien allekirjoittama avioerohakemus väestörekisterille (*Conservatória do Registo Civil*). Hakemukseen liitetään edellä mainitut asiakirjat ja avioliittotodistus (13. lokakuuta 2001 annetun asetuksen nro 272/2001 14 §:n 1 ja 2 momentti – Syyttäjänviraston ja väestörekisteritoimiston toimivaltaan kuuluvat menettelyt). Vastaanotettuaan avioerohakemuksen väestörekisterivirkamies kutsuu puolisot koolle ja varmistaa, että lakisääteiset vaatimukset täyttyvät (siviililain 1776 §:n 1 momentti). Tapaamisessa puolisoille tarjotaan mahdollisuutta perhesovitteluun. Jos puolisot kuitenkin edelleen haluavat ottaa eron, virkamies arvioi toimitettuja sopimuksia ja kehottaa puolisoja muuttamaan niitä, jos ne eivät suojaa toisen osapuolen tai lasten etuja. Hän voi määrätä tätä varten toimenpiteitä ja vaatia esittämään näyttöä. Kun lakisääteisten vaatimusten täytyminen on varmistettu ja edellä mainitut menettelyt on toteutettu, virkamies hyväksyy avioerohakemuksen (13. lokakuuta 2001 annetun asetuksen nro 272/2001 14 §:n 3 momentti – Syyttäjänviraston ja väestörekisteritoimiston toimivaltaan kuuluvat menettelyt).

Jos asiassa esitetään alaikäisten lasten huoltajuutta koskeva sopimus, menettely siirretään sen hallintoalueen toimivaltaisen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen syyttäjäviranomaiselle (*Ministério Público*), johon väestörekisteritoimisto kuuluu. Syyttäjä ilmoittaa kantansa sopimuksesta 30 päivän kuluessa (13. lokakuuta 2001 annetun asetuksen nro 272/2001 14 §:n 4 momentti – Syyttäjänviraston ja väestörekisteritoimiston toimivaltaan kuuluvat menettelyt).

Jos sopimuksessa ei syyttäjän mukaan oteta asianmukaisesti huomioon alaikäisten etua, asianosaiset voivat tehdä sopimukseen ehdotetut muutokset tai ehdottaa uutta sopimusta. Mahdollinen uusi sopimus toimitetaan uudelleen syyttäjälle. Jos sopimuksessa otetaan syyttäjän mukaan asianmukaisesti huomioon alaikäisten etu tai jos aviopuolisot tekevät sopimukseen syyttäjän ehdottamat muutokset, avioerohakemus hyväksytään (13. lokakuuta 2001 annetun asetuksen nro 272/2001 14 §:n 5 ja 6 momentti – Syyttäjänviraston ja väestörekisteritoimiston toimivaltaan kuuluvat menettelyt).

Jos asianosaiset eivät hyväksy syyttäjän ehdottamia muutoksia ja hakevat edelleen avioeroa ja/tai ehdotetut sopimukset eivät turvaa riittävällä tavalla toisen puolison etuja, avioeroasia siirretään käsiteltäväksi sen tuomiopiirin alioikeudelle (*Tribunal de Comarca*), johon väestörekisteritoimisto kuuluu (13. lokakuuta 2001 annetun asetuksen nro 272/2001 14 §:n 7 momentti – Syyttäjänviraston ja väestörekisteritoimiston toimivaltaan kuuluvat menettelyt). Kun asia siirtyy tuomioistuimelle, tuomari arvioi puolisoitten toimittamia sopimuksia ja kehottaa muuttamaan niitä, jos ne eivät suojaa toisen osapuolen tai lasten etuja (siviililain 1778-A §:n 2 momentti).

Tuomari vahvistaa sen jälkeen avioeron vaikutukset asioihin, joiden osalta puolisot eivät ole muuttaneet sopimuksiaan. Jos jokin sopimuksista ei turvaa riittävällä tavalla toisen puolison etuja, tuomari voi esitettyjä sopimuksia arvioituaan määrätä toimenpiteitä ja vaatia esittämään tarvittavaa näyttöä (siviililain 1778-A §:n 3 ja 4 momentti).

Määrittäessään avioeron vaikutuksia tuomarin tulisi kannustaa puolisoja tekemään sopimus ja ottaa tehty sopimus huomioon (siviililain 1778-A §:n 6 momentti).

Sen jälkeen puolisoitten yhdessä hakema avioero vahvistetaan ja kirjataan rekisteriin (siviililain 1778-A §:n 5 momentti).

Puolisojen yhdessä esittämä asumus- tai avioerohakemus toimitetaan tuomioistuimelle, jos osapuolet eivät liitä hakemukseen edellä mainittuja asiakirjoja (siviililain 1778-A §:n 1 momentti).

Tässä tapauksessa avioerohakemus esitetään tuomioistuimelle. Saatuaan hakemuksen tuomari arvioi puolisoitten esittämät sopimukset ja kehottaa heitä muuttamaan sopimuskohdat, jotka eivät turvaa toisen osapuolen tai lasten etuja. Sen jälkeen tuomari määrittää avioeron vaikutukset asioihin, joista puolisot eivät ole sopineet. Hän voi määrätä toimenpiteitä ja vaatia esittämään tarvittavaa näyttöä. Määrittäessään avioeron vaikutuksia tuomarin tulisi kannustaa puolisoja tekemään sopimus ja ottaa tehty sopimus huomioon. Sen jälkeen puolisoitten yhdessä hakema avioero vahvistetaan ja kirjataan rekisteriin (siviililain 1778-A §:n 2–6 momentti).

Asumus- tai avioero, jota toinen puoliso hakee yksin

Toisen puolison yksinään esittämä asumus- tai avioerohakemus on toimitettava perheoikeutta ja lapsia koskevia asioita käsittelevään osastoon (*Juízo de Família e Menores*) tai, jos sellaista ei ole, riita-asioitten paikallisosastoon (*Juízo Local Cível*) tai yleisen toimivallan osastoon (*Juízo de Competência Genérica*), joka on alueella toimivaltainen (oikeuslaitoksen organisaatiosta annetun lain (*Lei da Organização do Sistema Judiciário*) 122 §:n 1 momentin c kohta). Alueellinen toimivalta määräytyy hakijan (hakemuksen esittäjän) koti- tai asuinpaikan mukaan (siviiliprosessilain 72 §).

Asumuseron sovelletaan avioeroa koskevia sääntöjä tarvittavin mukautuksin (siviililain 1794 §).

Asumusero päättyy puolisoitten sovinnontekoon tai avioliiton purkamiseen (siviililain 1795-B §).

Kumpi tahansa puolisoista voi hakea yksin avioeroa, kun avioero vaatimuksen perusteena on se, että puolisot ovat käytännössä asuneet erillään yhtäjaksoisesti vuoden ajan, puolison psyykkisessä terveydentilassa tapahtunut yli vuoden kestänyt muutos on asettanut kyseenalaiseksi mahdollisuuden yhteiselämään, puoliso on ollut poissa vähintään vuoden eikä hänestä ei ole kuultu tuona aikana mitään, tai muut syyt, jotka osoittavat aviosuhteen rikkoutuneen lopullisesti, puolisoitten syillisyydestä riippumatta (siviililain 1781 §).

Heikommassa asemassa olevalla puolisollla on oikeus hakea yleisissä tuomioistuimissa korvausta toisen puolison hänelle aiheuttamasta vahingosta yleisen siviilioikeudellisen vastuun perusteella (siviililain 1792 §:n 1 momentti).

Kun puoliso hakee avioeroa aviopuolison psyykkisessä terveydentilassa tapahtuneiden muutosten perusteella, hänen on korvattava avioliiton purkautumisesta puolisolle aiheutuvat henkiset vahingot. Korvausvaatimus on esitettävä avioerohakemuksen käsittelyn aikana (siviililain 1792 §:n 2 momentti).

Jos avioerohakemuksen perusteena on se, että puolison psyykkisessä terveydentilassa tapahtunut yli vuoden kestänyt muutos on asettanut kyseenalaiseksi mahdollisuuden yhteiselämään, tai se, että puoliso on ollut poissa vähintään vuoden eikä hänestä ole kuultu tuona aikana mitään, avioeroa voi hakea ainoastaan se puoliso, joka vetoaa psyykkisen terveydentilan muutokseen tai toisen puolison poissaoloon (siviililain 1785 §:n 1 momentti).

Jos puoliso, joka voi hakea eroa, on huollettava aikuinen, hakemuksen voi panna vireille kyseinen puoliso tai tämän edustusvaltainen tukihenkilö tuomioistuimen luvalla. Jos tukihenkilö on toinen puoliso, hakemuksen voivat avioerohakemuksen jättämisoikeuden haltijan puolesta panna vireille sukulaiset suoraan ylenevässä tai alenevässä polvessa, sivusukulaiset (kolmanteen polveen asti) tai syyttäjät (siviililain 1785 §:n 2 momentti).

Oikeus avioeroon ei siirry kuolemantapauksessa, mutta perilliset voivat jatkaa menettelyä ositusta varten, jos hakija kuolee menettelyn aikana. Samalla tavoin menettelyä voidaan jatkaa toisen puolison perillisiä vastaan (siviililain 1785 §:n 3 momentti).

Kun hakemus on jätetty ja jos edellytykset menettelyn aloittamiselle täyttyvät, tuomari vahvistaa päivämäärän sovitteluyritykselle ja kutsuu molemmat puoliset henkilökohtaisesti paikalle (siviiliprosessilain 931 §:n 1 momentti).

Jos sovitteluyritys epäonnistuu, tuomioistuin pyrkii siihen, että molemmat puoliset hakevat eroa yhdessä. Jos sopimukseen päästään tai puoliset valitsevat jossakin menettelyn vaiheessa avioeron hakemisen yhdessä, menettelyssä noudatetaan tarvittavin mukautuksin samoja vaiheita kuin muissakin vastaavissa avioeromenettelyissä (siviililain 1779 §:n 2 momentti).

Jos tuomari ei kykene saamaan puolisoja hakemaan yhdessä avio- tai asumuseroa, hän pyrkii saamaan puoliset sopimaan elatusavusta ja lasten huoltajuudesta. Tuomari pyrkii myös tarvittaessa siihen, että he pääsevät sopimukseen perheen kodin käytöstä menettelyn aikana (siviiliprosessilain 931 §:n 2 momentti).

Sovitteluyrityksen aikana tai missä tahansa muussa menettelyn vaiheessa puoliset voivat päättää hakea yhdessä avio- tai asumuseroa, jos tarvittavat edellytykset täyttyvät (siviiliprosessilain 931 §:n 3 momentti).

Jos toinen tai kumpikin puoliso on poissa tai sovittelu epäonnistuu, tuomari määrää, että toiselle puolisolle on annettava tiedoksi, että vastaus on esitettävä 30 päivän kuluessa. Välittömästi esitettävän tiedoksiannon yhteydessä toiselle puolisolle toimitetaan alkuperäisen hakemuksen jäljennös (siviiliprosessilain 931 §:n 5 momentti).

Jos toisen puolison olinpaikka ei ole tiedossa ja kaikki prosessioikeudelliset keinot hänen löytämiseksi on käytetty tuloksetta, sovittelu päivämäärä perutaan ja poissa olevaa puolisoa kehoitetaan julkisella tiedoksiannolla esittämään vastauksensa (siviiliprosessilain 931 §:n 6 momentti).

Kun määräaika vastauksen esittämiselle on umpeutunut, menettelyä jatketaan normaaliin tapaan. Menettelyssä aihe määritetään ja todisteet luetaan. Menettelyn lopuksi pidetään suullinen käsittely, jossa näyttö esitetään. Suullisen käsittelyn jälkeen menettely lopetetaan, ja tuomio annetaan 30 päivän kuluessa (siviiliprosessilain 932 §).

Asumuseroa voidaan hakea vastahakemuksella, vaikka avioeroa olisi jo haettu. Jos toinen puolisoista on hakenut asumuseroa, toinen voi tehdä vastahakemuksen, jolla hän hakee avioeroa. Tällöin annetaan avioerotuomio, jos molemmat hakemukset hyväksytään (siviililain 1795 §).

Avioliiton mitätöinti

Avioliiton voi mitätöidä jotakin oikeudellista tai oikeudenkäynnin ulkopuolista tarkoitusta varten ainoastaan erityisesti tätä varten tehdystä hakemuksesta annetun tuomion perusteella (siviililain 1632 §).

Perheoikeutta ja lapsia koskevia asioita käsittelevälle osastolle (*Juízo de Família e Menores*) esitetystä hakemuksesta luetaan asianosaiset ja esitetään asiaa koskevat tosiseikat sekä aviosuhteen mitätöintipyyntö (oikeuslaitoksen organisaatiosta annetun lain 122 §:n 1 momentin d kohta).

Tämänkaltaisen hakemuksen esittämistä koskeva asiavaltuus vaihtelee vaatimuksen perusteiden mukaisesti (ks. *vastaus kysymykseen 8*).

Avioliiton mitätöintiä voi vaatia puoliso, suoraan ylenevässä tai alenevässä polvessa oleva sukulainen, neljännen polven sivusukulainen, puolisoiden perillinen, adoptiolapsi tai myös syyttäväviranomainen. Jos toinen puolisoista on alaikäinen tai henkilö, jolta avioituminen on kielletty tai joka on kykenemätön solmimaan avioliittoa psyykkisen terveydentilansa vuoksi, edellä mainittujen tahojen lisäksi hakemuksen voi panna vireille tai sitä voi jatkaa holhooja tai edunvalvoja ja kaksinnaimistapauksessa ensimmäinen puoliso (siviililain 1639 §).

Mitätöintiä valesuojeluun vedoten voi vaatia kumpi tahansa puoliso tai kuka tahansa, jolle avioliitto aiheuttaa haittaa. Muissa tapauksissa, joissa avioliitto on solmittu vastentahtoisesti, avioliiton mitätöintiä voi vaatia vain avioliittoon pakotettu puoliso. Mitätöintihakemuksen ajamista voivat kuitenkin jatkaa suoraan alenevassa tai ylenevässä polvessa olevat sukulaiset, perilliset tai adoptoidut lapset, jos hakija kuolee asian käsittelyn aikana (siviililain 1640 §).

Puutteelliseen tahdonilmaisuuun perustuvan mitätöintihakemuksen voi panna vireille vain puoliso, joka on solminut avioliiton virheeseen perustuen tai pakotettuna. Mitätöintihakemuksen ajamista voivat kuitenkin jatkaa suoraan alenevassa tai ylenevässä polvessa olevat sukulaiset, perilliset tai adoptoidut lapset, jos hakija kuolee asian käsittelyn aikana (siviililain 1641 §).

Todistajien puuttumiseen perustuvaa mitätöintihakemusta voi ehdottaa ainoastaan syyttäväviranomainen (siviililain 1642 §).

Avioliiton mitätöintihakemus on pantava vireille seuraavasti:

alaikäisen henkilön omasta aloitteesta viimeistään kuuden kuukauden kuluttua täysi-ikäiseksi tulemisesta tai henkilön, jolla on tunnettu mielenterveyden häiriö, joka on huollettava aikuinen ja jolta avioliiton solmiminen on ollut kielletty tai joka on ollut siihen kykenemätön, omasta aloitteesta viimeistään kuuden kuukauden kuluttua luontaisen kyvyttömyyden päättymisestä tai huollettavana olon loputtua tai sen tarkistamisen jälkeen; kolmannen osapuolen aloitteesta viimeistään kolmen vuoden kuluttua avioliiton solmimisesta mutta ei koskaan tapauksissa, joissa alaikäisestä on tullut täysi-ikäinen tai kun henkilölle, jolta avioliiton solmiminen on ollut kielletty tai joka on ollut siihen kykenemätön psyykkisen terveydentilansa vuoksi, annetaan lupa solmia avioliitto, tai kun tunnetusti mielenterveydeltään häiriintynyt on parantunut (siviililain 1643 §:n 1 momentin a kohta);

kolmen vuoden kuluessa avioliiton solmimisesta, jos toinen puolisoista tuomitaan syylliseksi kumppaninsa aikaisempaan puolisoon kohdistuneeseen henkirikokseen (siviililain 1643 §:n 1 momentin b kohta);

muissa tapauksissa viimeistään kuuden kuukauden kuluttua avioliiton purkamisesta (siviililain 1643 §:n 1 momentin c kohta).

Syyttäväviranomainen voi ehdottaa mitätöintihakemuksen vireillepanoa vain avioliiton purkamiseen asti (siviililain 1643 §:n 2 momentti).

Avioliiton mitätöintihakemusta ei voi panna vireille tai jatkaa voimassa olevan edellisen avioliiton perusteella, ennen kuin kaksinnaimisen ensimmäinen avioliitto on julistettu pätemättömäksi tai mitätöity (siviililain 1643 §:n 3 momentti).

Vastoin toisen tai molempien osapuolten tahtoa solmittuun avioliittoon perustuva mitätöintihakemus on pantava vireille viimeistään kolmen peräkkäisen vuoden kuluttua avioliiton solmimisesta, tai jos hakija ei ollut tietoinen tahdonilmaisun puutteellisuudesta, kuuden kuukauden kuluessa tiedon saamisesta (siviililain 1644 §).

Alun perin puutteelliseen tahdonilmaisuuun perustuva mitätöintihakemus on nostettava viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tahdonilmaisun puutteellisuuden päättymisestä (siviililain 1645 §).

Todistajien puuttumiseen perustuva mitätöintihakemus on pantava vireille viimeistään vuoden kuluttua avioliiton solmimisesta (siviililain 1646 §).

Vireillepanopyyntöön (*petição inicial*) on liitettävä jäljennös avioliittorekisterimerkinnästä ja mahdollisesti (jos hakemuksen perusteena on ikä) jäljennös kyseessä olevan puolison syntymärekisterimerkinnästä.

Kun määräaika vastauksen esittämiselle on umpeutunut, menettelyä jatketaan edellä kuvailtuun normaaliin tapaan.

Mitätöinnin katsotaan raukeavan ja avioliiton olevan pätevä sen solmimispäivästä alkaen, jos ennen mitätöintituomion antamista jokin seuraavista toteutuu:

jos alaikäinen henkilö vahvistaa avioliittonsa väestörekisteriviranomaisen ja kahden todistajan läsnä ollessa saavutettuaan täysi-ikäisyyden (siviililain 1633 §:n 1 momentin a kohta);

jos tunnetusti mielenterveydeltään häiriintynyt henkilö tai huollettava aikuinen vahvistaa avioliittonsa sen jälkeen, kun esteellisyyden syiden on varmistettu poistuneen oikeudessa (siviililain 1633 §:n 1 momentin b kohta);

jos kaksinnaimisen ensimmäinen avioliitto on julistettu pätemättömäksi tai mitätöity (siviililain 1633 §:n 1 momentin c kohta);

jos todistajien puuttuminen johtuu perustelluista syistä (kuten väestörekisterivirkamiehen hyväksymät syyt) eikä avioliiton solmimisesta ole epäilyjä (siviililain 1633 §:n 1 momentin d kohta).

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Oikeusapujärjestelmää sovelletaan kaikissa tuomioistuimissa ja menettelymuodoissa

([☞](#) 29. heinäkuuta 2004 annettu laki nro 34/2004 – Oikeussuojan saatavuus).

Tarkempia tietoja asiasta on [Oikeusapu-sivulla](#).

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Kyllä. Näihin päätöksiin voi hakea muutosta (siviiliprosessilain 629 §).

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Mikäli käsiteltävänä oleva tuomio on annettu toisessa EU:n jäsenvaltiossa – Tanskaa lukuun ottamatta – (27. marraskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 31 artikla), tuomio on tunnustettava muissa jäsenvaltioissa 27. marraskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 mukaisesti.

Tanskassa annettuihin avioerotuomioihin sovelletaan ulkomaisen tuomion tarkistamista koskevaa erityismenettelyä (siviiliprosessilain 978 § ja sitä seuraavat pykälät).

Ulkomaisen tuomion tarkistamis- ja vahvistamisasioissa toimivaltainen tuomioistuin on sen henkilön kotipaikan muutoksenhakutuomioistuin (*Tribunal da Relação*), jota vastaan tuomiota haetaan (siviiliprosessilain 979 §).

Hakijan on liitettävä hakemukseen asiakirja, jonka päätöstä pyydetään tarkistettavaksi. Toisen osapuolen on ilmoitettava 15 päivän kuluessa, mikäli hän vastustaa tarkistamista. Mikäli näin on, hakija voi antaa vastineensa kymmenen päivän kuluessa vastustamisilmoituksen tiedoksiannosta (siviiliprosessilain 981 §).

Kun tosiseikat on esitetty ja kun esittelijä on suorittanut välttämättömiksi katsomansa tarkastukset, asianosaisilla ja syyttäjäviranomaisella on kullakin 15 päivää aikaa tutkia asiakirjat ja esittää niistä huomatuksensa (siviiliprosessilain 982 §:n 1 momentti).

Jotta tuomio voidaan tunnustaa

tuomion sisältävän asiakirjan aitoudesta tai päätöksen asianmukaisuudesta ei saa olla epäselvyyttä;

tuomio on tullut antaa kyseessä olevan ulkomaan lainsäädännön mukaisesti;

tuomion antaneella ulkomaisella tuomioistuimella on oltava asiassa lainsäädännön mukainen toimivalta, joka ei loukkaa portugalilaisten tuomioistuinten yksinomaista toimivaltaa;

portugalilaiselle tuomioistuimelle kuuluvassa asiassa ei voida vedota vireilläolovaiikutukseen tai perustellusti lainvoimaisuutta koskevaan oikeudenkäyntiväitteeseen lukuun ottamatta tilannetta, jossa asia on pantu ensimmäisen kerran vireille ulkomaisessa tuomioistuimessa; asia on saatettu toisen osapuolen tietoon asianmukaisesti ja tuomion antaneen tuomioistuimen alkuperävaltion lainsäädännön mukaisesti, ja oikeudenkäynnissä on otettu huomioon puolustautumisoikeuden ja asianosaisten yhdenvertaisuuden periaatteet;

tuomio ei saa sisältää päätöstä, jonka tunnustaminen on selkeästi ristiriidassa Portugalin valtion kansainvälistä yleistä turvallisuutta koskevien periaatteiden kanssa.

(Siviiliprosessilain 980 §.)

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Euroopan unionin jäsenvaltioissa – Tanskaa lukuun ottamatta – annetun avioero-, asumusero- tai mitätöintipäätöksen tunnustamispyyntö esitetään perheoikeutta ja lapsia koskevia asioita käsittelevälle tuomioistuimelle (*Tribunal de Família e Menores*) (oikeuslaitoksen organisaatiosta annetun lain 122 §). Alueellisesti toimivaltainen tuomioistuin määräytyy sen jäsenvaltion lainsäädännön perusteella, jonka alueella tuomion tunnustamispyyntö on pantu vireille.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Kansallisen oikeuden lainvalintasääntöjen mukaan avioero- ja asumuserotapauksissa sovelletaan puolisojen yhteistä kansallista lakia. Jos puoliset eivät ole saman valtion kansalaisia, sovelletaan nykyisen yhteisen kotipaikan lakia. Jos puolisojen kotipaikka ei ole sama, sovelletaan sen valtion lakia, johon perhe-elämällä katsotaan olevan läheisimmät siteet (siviililain 52 §:n 1 ja 2 momentti).

Jos sovellettava laki kuitenkin muuttuu avioliiton aikana, asumus- tai avioerohakemuksen perusteeksi voidaan esittää vain sellainen seikka, jolla oli oikeudellista merkitystä tapahtumahetkellä (siviililain 55 §:n 2 momentti).

Sovellettava lainsäädäntö

[☞ Siviililaki](#)

[☞ Väestörekisterilaki](#)

[☞ Siviiliprosessilaki](#)

[☞ Syyttäjänviraston ja väestörekisteritoimiston toimivaltaan kuuluvat menettelyt](#)

[☞ Asetus nro 13/2018](#)

[☞ Oikeuslaitoksen organisaatiosta annettu laki](#)

[☞ Oikeussuojan saatavuus](#)

[☞ Neuvoston asetukset \(EY\) N:o 2201/2003, annettu 27 päivänä marraskuuta 2003, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa](#)

Huom.

Tämän tietosivun tiedot ovat luonteeltaan yleisiä eivätkä sido Portugalin yhteysviranomaisia, siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellista verkostoa, tuomioistujia tai muita tahoja. Edellä esitetyn ohella on syytä perehtyä asiassa sovellettavaan voimassa olevaan lainsäädäntöön.

Tämä verkkosivu on osa [☞ Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[☞ Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 23/05/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Romania

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Avioero myönnetään puolisoiden yhteisestä hakemuksesta (oikeudellisella, hallinnollisella tai notaarin menettelyllä). Jos puolisoilla ei ole asiasta yhteisymmärrystä, avioeron määrää tuomioistuin.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Siviililain 373 §:n mukaan avioero voidaan myöntää

puolisoiden yhteisestä hakemuksesta;

kun puolisoiden välit ovat pahasti rikkoutuneet eikä avioliiton jatkaminen ole mahdollista;

toisen puolison hakemuksesta, kun tosiasiallista asumuseroa on jatkunut vähintään kaksi vuotta;

toisen puolison hakemuksesta, jos hänen terveydentilansa tekee avioliiton jatkamisen mahdottomaksi.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Aviopuolison asema päättyy, ja eronneet puoliset voivat mennä uudestaan naimisiin.

Kun avioliitto puretaan, puoliset voivat sopia avioliiton aikaisten sukunimien säilyttämisestä. Jos puoliset eivät pääse asiasta yhteisymmärrykseen,

tuomioistuin voi perustelluissa tapauksissa päättää, että puoliset säilyttävät avioliiton aikaiset nimensä. Jos puoliset eivät pääse asiasta yhteisymmärrykseen, eikä asiasta ole tehty tuomioistuimen päätöstä, molemmat puoliset ottavat takaisin ennen avioliittoa käyttämänsä sukunimet.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoiden välillä

Puolisoiden välinen aviovarallisuussuhde päättyy avioeron voimaantulopäivänä. Toinen puolisoista voi tai molemmat puoliset yhdessä voivat kuitenkin pyytää yhteisellä hakemuksella avioerotuomioistuimelta, että aviovarallisuussuhde katsotaan päättyneeksi tosiasiallisen asumuseron alkamispäivästä.

Jos avioliiton aikana kertyneen omaisuuden yhteisyyteen perustuva aviovarallisuusjärjestelmä päättyy avioliiton purkamiseen, entiset puoliset säilyvät yhteisomistajina ositukseen asti.

Osituksessa kumpikin puoliso ottaa haltuunsa oman omaisuutensa, minkä jälkeen yhteinen omaisuus jaetaan ja velat selvitetään. Puolisoiden osuus omaisuudesta määräytyy pääasiassa sen perusteella, missä määrin he ovat osallistuneet yhteisen omaisuuden hankintaan ja yhteisten velvoitteiden hoitamiseen. Ellei toisin todisteta, oletuksena on, että puoliset ovat osallistuneet yhtä paljon.

Riippumatta elatusvelvollisuudesta ja korvauksista se puolisoista, joka katsotaan syyttömäksi ja joka kärsii vahinkoa avioliiton purkaututtua, voi pyytää syylliseksi katsotulta puolisolta korvausta. Toimivaltainen tuomioistuin ratkaisee pyynnön avioerotuomiossaan.

Avioerossa keskinäinen perintöoikeus lakkaa.

3.3 puolisoiden alaikäisiin lapsiin

Toimivaltainen tuomioistuin päättää avioeron julistamisen jälkeen eronneiden vanhempien ja alaikäisten lasten suhteista. Yleensä puoliset jakavat **lasten huoltajuuden** avioeron jälkeen. Tuomioistuin vahvistaa alaikäisen lapsen **kotipaikan**, jossa lapsi asuu pysyvästi, mutta lapsesta erilleen joutuvalla puolisoilla on oikeus henkilökohtaiseen siteeseen lapsen kanssa. Tuomioistuin vahvistaa myös kummankin puolison **osuuden** lapsen elatukseen, koulutukseen ja ammattiopintoihin liittyvistä menoista.

Jos olosuhteet muuttuvat, toimivaltainen tuomioistuin voi muuttaa toimenpiteitä, jotka liittyvät eronneiden vanhempien alaikäistä lasta koskeviin oikeuksiin ja velvollisuuksiin, jos tätä pyytää toinen vanhemmista tai muu perheenjäsen, lapsi itse, lastensuojelulaitos tai -viranomainen tai syyttäjä.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Avioliiton purkautuessa puolisoiden välinen elatusvelvollisuus päättyy. Eronneella puolisoilla on oikeus elatukseen, jos tämä on tarpeen, koska hänellä on ennen avioliittoa, sen aikana tai vuoden kuluessa avioliiton purkamisesta aiheutunut työkyvyttömyys. Tämä koskee kuitenkin ainoastaan tilannetta, jossa työkyvyttömyys on aiheutunut avioliittoon liittyvistä syistä.

Elatusapua hakenut puoliso ei voi hakea lisäksi korvausta. Jos ainoastaan vastaajana oleva puoliso katsotaan avioerossa syylliseksi, kantajana oleva puoliso voi saada korvauksen. Korvaus myönnetään ainoastaan, jos avioliitto on kestänyt vähintään 20 vuotta.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Romanian lainsäädäntö ei sisällä lakisääteisen asumuseron käsitettä, vaan ainoastaan tosiasiallisen asumuseron ja omaisuuden jakamisen käsitteet.

Asumusero on todistettava tuomioistuimessa. Jos se on kestänyt yli kaksi vuotta, se voi olla peruste avioeron myöntämiselle oikeudellisella menettelyllä.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliitto voidaan mitätöidä, mikäli jokin avioliiton solmimisen lainsäädännöllisistä edellytyksistä ei täyty. Avioliitto voidaan mitätöidä vain oikeuden päätöksellä. Mitätöinnillä on sekä tulevaisuuteen kohdistuvia että takautuvia vaikutuksia: sen myötä katsotaan, ettei avioliittoa ole lainkaan solmittu.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliitto voidaan joissakin tapauksissa katsoa ehdottomasti mitättömäksi seuraavien avioliiton solmimisen lainsäädännöllisten esteiden perusteella:

avioliiton solmimista koskeva tahto puuttuu;

puolisot edustavat samaa sukupuolta;

puoliso on jo naimisissa;

puolisot ovat sukulaisia ylenevässä ja alenevassa polvessa tai sivusukulaisia neljänteen polveen saakka;
puoliso kärsii mielisairaudesta tai kehitysvammasta;
avioliitto solmitaan ilman tulevien puolisoitten suostumusta tai tällaista suostumusta ei ole ilmaistu lain edellyttämällä tavalla;
puoliso on alle 16-vuotias;
avioliiton tarkoituksena ei ole perheen perustaminen.

Avioliitto voi olla moitteenvaivaisesti mitätön myös seuraavista syistä:

avioliiton on solminut 16-vuotias alaikäinen henkilö lääketieteellisen lausunnon perusteella ilman vanhempien tai huoltajana toimivan vanhemman suostumusta tai huoltajan lupaa:

avioliiton solmimista koskeva tahto puuttuu; avioliiton solmimiseen liittyy (toisen puolison henkilöllisyyttä koskeva) erehdys, petos tai väkivalta;

puoliso on väliaikaisesti arviointikyvytön;

avioliitto solmitaan holhoojan ja hänen holhouksessaan olevan alaikäisen henkilön välillä.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Mitättömäksi katsotun tai pätemättömän avioliiton hyvässä uskossa solminut henkilö säilyttää pätevässä avioliitossa olevan puolison aseman siihen asti kun mitätöintiä koskeva tuomioistuimen päätös tulee lopullisesti voimaan. Aviopuolisoiden varallisuussuhteisiin sovelletaan avioeroa koskevia säännöksiä.

Avioliiton mitätöinnillä ei ole vaikutuksia lapsiin, joilla on edelleen avioliitossa syntyneiden lasten asema. Vanhempien ja lasten välisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin sovelletaan avioeroa koskevia säännöksiä.

Kolmannet osapuolet voivat riitauttaa tuomioistuimen päätöksen, jossa avioliitto katsotaan mitättömäksi tai pätemättömäksi. Tällöin sovelletaan aviovarallisuussuhteen muodollisuuksia, avioehdon julkisuutta ja avioehdon täytäntöönpanokelpoisuutta koskevia säännöksiä.

Kolmas osapuoli ei voi vastustaa avioliiton mitätöintiä sellaisen oikeustoimen perusteella, jonka osapuolena toinen puolisoista on ollut ennen avioliittoa, paitsi tapauksissa, joissa mitätöintiä tai pätemättömyyttä koskevat lakimääräiset julkisuusmuodollisuudet on täytetty tai kolmas osapuoli on muuta kautta tiennyt avioliiton mitättömyyden syistä ennen oikeustoiminta.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Sovittelu on vapaaehtoinen vaihe ennen tuomioistuinkäsittelyä. Oikeusviranomaisilla on tuomioistuinkäsittelyn aikana velvollisuus tiedottaa osapuolille sovittelemahdollisuuksista ja sovitteeluun liittyvistä eduista.

Sovittelulla voidaan ratkaista puolisoitten väliset erimielisyydet, jotka koskevat lasten huoltajuutta, lasten kotipaikan määrittämistä tai elatusapua. Sovittelija valvoo, ettei sovittelun tulos ole lasten edun vastainen ja kannustaa vanhempia keskittymään ensisijaisesti lasten tarpeiden ja vanhempainvastuun täyttämiseen sen varmistamiseksi, ettei asumus- tai avioero haittaa lasten kasvua ja kehitystä.

Sovittelua koskeva sopimus sisältää osapuolten keskinäisen yhteisymmärryksen lasten huoltajuudesta, elatusosuuksista ja kotipaikasta. Tuomioistuimen on hyväksyttävä sopimus, ja se on velvollinen tarkistamaan, että sopimus on lasten edun mukainen.

Jos molemmat puoliset suostuvat avioeroon, eikä heillä ole avioliitossa tai sen ulkopuolella syntyneitä tai adoptoituja alaikäisiä lapsia, avioliiton voi puolisoitten suostumuksella julistaa purkautuneeksi avioliiton solmimisaikana tai puolisoitten viimeisen yhteisen asuinpaikan väestötietojärjestelmän rekisterinpitäjä tai julkinen notaari, joka myös laatii puolisoille avioerotodistuksen.

Julkinen notaari voi julistaa avioeron myös tilanteessa, jossa puolisoilla on avioliitossa tai sen ulkopuolella syntyneitä tai adoptoituja alaikäisiä lapsia, mikäli puoliset ovat yhtä mieltä kaikista seikoista, jotka liittyvät lapsen nimeen, huoltajuuteen, kotipaikkaan, henkilökohtaisen siteen ylläpitämiseen sekä osuuksiin lapsen elatukseen, koulutukseen ja ammattiopintoihin liittyvistä menoista.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Avioerohakemus jätetään **alueelliselle tuomioistuimelle**.

Maantieteellisesti toimivalta kuuluu sille tuomioistuimelle, jonka tuomiopiirissä puolisoitten viimeinen yhteinen koti on. Jos puolisoilla ei ole ollut yhteistä kotia tai jos kumpikaan puolisoista ei enää asu sen tuomioistuimen tuomiopiirissä, jossa heidän viimeinen yhteinen kotinsa on sijainnut, hakemus jätetään vastaajana olevan puolison kotipaikan toimivaltaiseen tuomioistuimeen. Jos vastaajalla ei ole kotia Romaniassa ja romanialaisilla tuomioistuimilla on kansainvälinen toimivalta, hakemus jätetään kantajana olevan puolison kotipaikan toimivaltaiseen tuomioistuimeen. Jos kummallakaan osapuolella ei ole kotipaikkaa Romaniassa, he voivat sopia jättävänsä hakemuksen mihin tahansa alueelliseen tuomioistuimeen Romaniassa. Jos asiasta ei pystytä sopimaan, avioerohakemus jätetään Bukarestin kaupungin 5. sektorin tuomioistuimeen.

Avioerohakemuksessa on oltava tuomioistuinkäsittelyä koskevan hakemuksen tavanomaiset tiedot sekä alaikäisten lasten nimet. Siihen on liitettävä avioliittotodistus, jäljennökset alaikäisten lasten syntymätodistuksista sekä mahdollisesta sovittelussa syntyneestä yhteisymmärryksestä.

Jos avioerohakemus tehdään yhteisestä sopimuksesta, molemmat puoliset allekirjoittavat sen tai sen allekirjoittaa yhteinen edustaja, jolla on oikeaksi todistettu erityisvaltakirja. Jos edustaja on asianajaja, hän todistaa puolisoitten allekirjoitukset lain mukaan oikeiksi.

Osapuolten on tultava henkilökohtaisesti tuomioistuimeen, paitsi silloin, kun toinen puolisoista suorittaa vapausrangaistusta, hän on estynyt vakavan sairauden takia, hänelle on asetettu kielto tuomioistuimeen, hänellä on asuinpaikka ulkomailla, tai muussa vastaavassa tilanteessa, joka estää puolisoa olemasta henkilökohtaisesti paikalla. Tällöin asianosaista voi edustaa tapauksen mukaan asianajaja, edustaja, holhooja tai uskottu mies. Jos kantajana oleva puoliso jättää saapumatta ensimmäisen asteen tuomioistuimeen oikeudenkäyntiajankohtana, ja paikalla on ainoastaan vastaajana olevan puoliso, hakemus katsotaan perusteettomaksi.

Avioerotuomioistuin päättää asioista, jotka liittyvät lapsen huoltajuuteen, osuuksiin lapsen elatukseen, koulutukseen ja ammattiopintoihin liittyvistä menoista, kotipaikkaan ja henkilökohtaisen siteen ylläpitämiseen, vaikka tätä ei olisi pyydetty avioerohakemuksessa.

Avioliiton ehdotonta mitätöintiä koskevan kanteen voi nostaa kuka tahansa asianosainen. Avioliiton mitätöintiä koskeva kanne on henkilökohtainen, eikä sitä siirretä perillisille. Jos kanteen on alun perin nostanut toinen puolisoista, perillinen voi kuitenkin jatkaa sitä.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Oikeusapua voi saada julkisesta oikeusavusta yksityisoikeudellisissa asioissa annetussa erityisasetuksessa nro 51/2008, sellaisena kuin se on hyväksytty muutettuna ja täydennettynä lailla nro 193/2008, säädetyillä edellytyksillä.

Oikeusapua voi saada yhdessä tai useammassa seuraavista muodoista: asianajajan apu, asiantuntijan, kääntäjän tai tulkin palkkion maksaminen, haastemiehen palkkion maksaminen, vapautus oikeudenkäyntimaksuista tai niiden alentaminen, järjestäminen tai lykkääminen.

Jotta henkilö voi saada oikeusapua, hänen nettomääräisten kuukausittaisen keskitulojensa on oltava kahden hakemuksen jättämistä edeltäneen kuukauden ajalta alle 300 leuta perheenjäsentä kohden. Jos tulot ovat 300–600 leuta, julkista oikeusapua annetaan 50 prosenttia. Julkista oikeusapua voidaan antaa suhteessa hakijan tarpeeseen myös muissa tilanteissa, joissa tosiasialliset tai arvioidut oikeudenkäyntikustannukset estävät oikeuspuolijan toteutumisen.

Tämä koskee myös tilanteita, jotka johtuvat hakijan asuinmaana olevan jäsenvaltion ja Romanian elinkustannusten eroista.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Uuden siviiliprosessilain mukaan tuomioon voi hakea muutosta 30 päivän kuluessa sen tiedoksi antamisesta.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Avioerotuomion tunnustamiseen sovelletaan asetusta (EY) N:o 2201/2003. Hakemus jätetään vastaajana olevan puolison Romaniassa sijaitsevan koti- tai asuinpaikan toimivaltaiseen tuomioistuimeen. Jos vastaajan asuinpaikka ei ole tiedossa, hakemus jätetään kantajan koti- tai asuinpaikan toimivaltaiseen tuomioistuimeen.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Tunnustamiseen voi hakea muutosta alueen toimivaltaiselta muutoksenhakutuomioistuimelta tai Romanian korkeimmalta oikeudelta (Înalta Curte de Casație și Justiție).

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Määrittääkseen, mitä lakia kansainvälisen yksityisoikeuden alaan kuuluviin oikeussuhteisiin sovelletaan, romanialainen tuomioistuin soveltaa *tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla 20 päivänä joulukuuta 2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1259/2010* säännöksiä tai siviililain 2597 §:ää ja sitä seuraavia pykäläiä.

Puoliset voivat valita sen valtion lain, jossa heidän yhteinen asuinpaikkansa sijaitsee tai viimeisin yhteinen asuinpaikka on sijainnut (mikäli vähintään toinen heistä asuu siellä sovellettavan lain valinta-ajankohtana), jonka kansalainen toinen puolisoista on tai jonka alueella puoliset ovat asuneet vähintään kolme vuotta. He voivat myös valita Romanian lain.

Jos puoliset eivät tee tätä valintaa, sovelletaan sen valtion lakia, jossa puolisoitten yhteinen asuinpaikka sijaitsee tai viimeisin yhteinen asuinpaikka on sijainnut (mikäli vähintään toisella heistä on asuinpaikka kyseisen valtion alueella avioerohakemuksen jättämisaikana). Jos toisella puolisoista ei ole lainkaan virallista asuinpaikkaa, sovelletaan sen valtion lakia, jonka kansalaisia puoliset ovat avioerohakemuksen jättämisaikana tai jos puoliset eivät ole saman valtion kansalaisia, sen valtion lakia, jonka kansalaisuus heillä molemmilla on viimeksi ollut (mikäli vähintään toisella heistä on kyseisen valtion kansalaisuus avioerohakemuksen jättämisaikana). Muissa tapauksissa sovelletaan Romanian lakia.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 31/05/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Slovenia

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Slovenian oikeusjärjestyksessä tunnetaan

avioero puolisoitten välisen sopimuksen perusteella.

avioero notaarin luona tehdyn sopimuksen perusteella ja avioero hakemuksen perusteella (riidaton menettely).

a) Jos kyseessä on avioero puolisoitten välisen sopimuksen perusteella, tuomioistuin myöntää avioeron perhelain (*Družinski zakonik*) 96 §:n nojalla edellyttäen, että puoliset ovat päässeet yhteisymmärrykseen yhteisten lastensa huollosta, kasvatuksesta ja elatuksesta sekä tapaamisoikeudesta perhelain säännösten mukaisesti. Avioeron myöntämisen edellytyksenä on myös, että puoliset ovat esittäneet notaarin vahvistaman täytäntöönpanokelpoisen asiakirjan muodossa sopimuksen yhteisen omaisuutensa jakamisesta ja siitä, kumpi heistä jää heidän asuntoonsa vuokralaiseksi, sekä tulottoman ja ilman omaa syytään työttömän puolison elatuksesta.

Ennen kuin tuomioistuin myöntää avioeron, sen on selvitettävä, varmistaako aviopuolisoitten välinen sopimus heidän yhteisten lastensa huollon, kasvatuksen ja elatuksen sekä lasten ja vanhempien tapaamisoikeuden lapsen edun mukaisesti. Jos tuomioistuin toteaa, että puolisoitten välinen sopimus ei ole lapsen edun mukainen, hakemus avioliiton purkamisesta puolisoitten yhteisen sopimuksen perusteella hylätään.

b) Jos puoliset, joilla ei ole yhteisiä huollettavia lapsia, haluavat erota ja pääsevät sopimukseen yhteisen omaisuutensa jakamisesta ja siitä, kumpi heistä jää heidän asuntoonsa vuokralaiseksi, sekä tulottoman ja ilman omaa syytään työttömän puolison elatuksesta, he pyytävät notaaria laatimaan notaarin asiakirjan avioliittonsa purkamista koskevasta sopimuksesta. Avioliitto päättyy, kun notaarin asiakirja allekirjoitetaan. Asiakirja on oikeusperusta avioeron kirjaamiselle väestörekisteriin. Notaari lähettää asiakirjan hallinnolliselle yksikölle, joka kirjaa avioeron väestörekisteriin, kahdeksan päivän kuluessa siitä, kun sopimus on allekirjoitettu notaarin luona (perhelain 97 §).

c) Jos avioliitto on jostakin syystä muodostunut "kestämättömäksi", kumpi tahansa puoliso voi hakea avioeroa. Kun tuomioistuin purkaa avioliiton edellisen kohdan perusteella, se päättää myös puolisoitten yhteisten lasten huollosta, kasvatuksesta ja elatuksesta sekä tapaamisoikeudesta perhelain mukaisesti. Ennen kuin tuomioistuin tekee edellisen kohdan mukaisen päätöksen, sen on selvitettävä, miten lapsen etu parhaiten toteutuu (perhelain 98 §).

Ennen avioerokanteen nostamista tai sopimukseen perustuvaa avioeroa koskevan hakemuksen jättämistä puoliset osallistuvat sosiaaliviranomaisten (*center za socialno delo*) järjestämään ennakoneuvontaan, paitsi jos heillä ei ole yhteisiä huollettavia lapsia

jompikumpi puolisoista on henkisesti vajaakykyinen

jommankumman puolison asuin- tai olinpaikka ei ole tiedossa

jompikumpi puolisoista asuu ulkomailla.

Ennakkoneuvonnan tarkoituksena on auttaa puolisoita selvittämään, onko heidän suhteensa rikkoutunut siinä määrin, että avioliitto on muodostunut vähintään yhdelle heistä kestävämmäksi, vai onko avioliitto mahdollista pelastaa. Puolisot osallistuvat ennakkoneuvontaan ilman edustajiaan (perhelain 200 §).

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Perhelaissa tunnetaan vain yksi avioeron syy: avioliiton kestäättömyys. Tämä tarkoittaa, että avioliitto horjuu niin syvästi ja pysyvästi, että sitä ei ole mahdollista pelastaa. Avioliitto katsotaan kestäättömäksi vain, kun puolisoitten väliset suhteet eivät ole pelkästään väliaikaisesti hiertyneet vaan vakavista syistä syvästi ja pysyvästi horjuneet. Kestäättömyyttä arvioidaan käsittelyajankohdan tilanteen perusteella ottaen huomioon seikat, jotka ovat johtaneet tilanteeseen. Tuomioistuimien toteama kestäättömyyden myös silloin, kun toinen puoliso suostuu avioeroon.

Avioliitto voidaan purkaa jommankumman puolison hakemuksesta. Avioliiton ei tarvitse olla kestäättömän kummankin puolison kannalta.

Syytä avioliiton kestäättömyyteen ei kysytä, eikä tuomioistuimien toteama kestäättömyyden. Avioliitto voidaan siis purkaa myös sen puolison hakemuksesta, joka on syyllinen avioliiton kestäättömyyteen.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

Avioeron oikeudellisista vaikutuksista kerrotaan tarkemmin seuraavassa:

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Puoliso, joka on avioliiton solmiessaan muuttanut sukunimensä, voi ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle vuoden kuluessa siitä, kun lainvoimaisen avioerotuomio tai tuomio avioliiton pätemättömäksi julistamisesta on annettu, haluavansa ottaa takaisin sukunimen, joka hänellä oli ennen avioliiton solmimista. Vastaavasti tällaisen ilmoituksen voi tehdä vuoden kuluessa puolisoitten sopimukseen perustuvaa avioeroa koskevan notaarin asiakirjan tai vastaavan asiakirjan allekirjoittamisesta. Tällaisen ilmoituksen voi tehdä vain henkilö, joka ei ole muuttanut sukunimeään avioliiton aikana (henkilönlain (*Zakon o osebnem imenu*) 17 §). Sukunimen muuttaminen on hallinnollinen asia, jota ei päätä tuomioistuimien vaan hallinnollinen elin.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Jos puolisoit eivät ole tehneet aviovarallisuussuhteitaan koskevaa sopimusta, yhteistä omaisuutta jaettaessa **oikeudellinen oletus on, että kummankin puolison osuus yhteisestä omaisuudesta on yhtä suuri**. Jos jompikumpi puolisoista kuitenkin pitää jakamista yhtä suuriin osuuksiin epäedullisena, hän voi vaatia osuuksien määrittämistä yhteisen omaisuuden kartuttamisen perusteella. Jos ero puolisoitten myötävaikutuksessa yhteisen omaisuuden kartuttamiseen on merkityksellinen, sitä ei oteta huomioon. Tuomioistuimien ottaa huomioon kaikki asian kannalta olennaiset seikat, erityisesti kummankin puolison tulot, avun, jota puolisoit ovat antaneet toisilleen, lasten huollon ja kasvatuksen, kodinhoidon, kodin ja perheen ylläpidon, omaisuuden kunnossapidosta huolehtimisen ja missä tahansa muussa muodossa suoritetun työn ja osallistumisen yhteisen omaisuuden hoitoon, kunnossapitoon ja kartuttamiseen (perhelain 74 §).

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

LASTEN HUOLTO JA KASVATUS

Vanhempien, jotka eivät asu yhdessä tai jotka aikovat erota, on lasten edun mukaisesti **sovitettava lastensa kasvatuksesta ja huollosta**. He voivat sopia, että lasten huolto- ja kasvatusvastuu on molemmilla, että toinen puolisoista vastaa kaikkien lasten huollosta ja kasvatuksesta tai että toisella puolisoista on huolto- ja kasvatusvastuu osasta lapsia ja toisella lopuista. Jos puolisoit eivät pääse asiasta sopimukseen, sosiaaliviranomaiset auttavat heitä tässä. He voivat myös pyytää sovittelua.

Jos vanhemmat pääsevät sopimukseen lasten huollosta ja kasvatuksesta, he voivat hakea tuomioistuimissa tehdyn sovinnon allekirjoittamista. Jos tuomioistuimien toteama, että sopimus ei ole lapsen edun mukainen, hakemus hylätään.

Jos vanhemmat eivät sosiaaliviranomaisten avulla pääse sopimukseen lasten huollosta ja kasvatuksesta, tuomioistuimien päättää jommankumman tai molempien vanhempien, lapsen huoltajan, toimiansa merkityksen ja oikeudelliset seuraukset ymmärtävän 15 vuotta täyttäneen lapsen tai sosiaaliviranomaisten hakemuksesta,

että vastuu lasten huollosta ja kasvatuksesta säilyy yhteisesti molemmilla vanhemmilla

että toinen puolisoista vastaa kaikkien lasten huollosta ja kasvatuksesta tai

että toisella puolisoista on huolto- ja kasvatusvastuu osasta lapsia ja toisella lopuista

ja tuomioistuimien voi myös viran puolesta päättää perhelain säännösten mukaisesti toimenpiteistä lapsen edun turvaamiseksi.

Tuomioistuimien selvittää ennen lapsen huoltoa ja kasvatusta koskevaa päätöksentekoa myös lapsen mielipiteen, jonka tämä voi ilmaista itse tai sellaisen valitsemansa henkilön kautta, johon hän luottaa, edellyttäen, että lapsi pystyy ymmärtämään asian merkityksen ja seuraukset. Tehdessään lapsen huoltoa ja kasvatusta koskevaa päätöstä lapsen edun mukaisesti tuomioistuimien ottaa huomioon sosiaaliviranomaisten lausunnon, jonka se saa riidattomiin asioihin sovellettavaa menettelyä koskevan lain säännösten mukaisesti (perhelain 138 ja 143 §, riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetun lain (*Zakon o nepravdnem postopku*) 102 §).

TAPAAMISOIKEUS

Lapsella on oikeus tavata molempia vanhempiaan ja molemmilla vanhemmilla lastaan. Tapaamiset on järjestettävä lapsen etu huomioon ottaen.

Vanhemman, joka vastaa lapsen huollosta ja kasvatuksesta, tai muun henkilön, jonka kanssa lapsi asuu, on pidättäydyttävä sellaisesta toiminnasta, joka haittaa tai estää tapaamisia, ja pyrittävä rohkaisemaan lasta suhtautumaan asianmukaisesti tapaamisiin toisen vanhemman tai vanhempiensa kanssa.

Vanhemman, jolla on lapsen tapaamisoikeus, on pidättäydyttävä sellaisesta toiminnasta, joka estää lapsen tapaamisen ja hänen huoltonsa ja kasvatuksensa.

Vanhempien, jotka eivät asu yhdessä tai jotka aikovat erota, on sovitettava tapaamisoikeudesta. Jos puolisoit eivät pääse asiasta sopimukseen, sosiaaliviranomaiset auttavat heitä tässä. He voivat myös pyytää sovittelua. Jos vanhemmat pääsevät sopimukseen tapaamisoikeudesta, he voivat hakea tuomioistuimissa tehdyn sovinnon allekirjoittamista. Jos tuomioistuimien toteama, että sopimus ei ole lapsen edun mukainen, hakemus hylätään. Jos vanhemmat eivät pääse sopimukseen tapaamisoikeudesta, tuomioistuimien ratkaisee asian.

Oikeudellinen menettely, jolla päätetään tapaamisoikeudesta tai muutetaan asiaa koskevaa päätöstä, aloitetaan jommankumman tai molempien vanhempien, lapsen huoltajan, toimiansa merkityksen ja oikeudelliset seuraukset ymmärtävän 15 vuotta täyttäneen lapsen tai sosiaaliviranomaisten pyynnöstä

Jos avioero perustuu puolisoitten väliseen sopimukseen, puolisoitten on liitettävä avioerosopimukseen myös sopimus tapaamisoikeudesta, jonka tuomioistuimien ottaa avioeropäätökseen. Lisäksi puolisoitten on liitettävä hakemukseen todistus osallistumisesta ennakkoneuvontaan. Jos tuomioistuimien hyväksyy avioerohakemuksen, avioliiton mitätöintihakemuksen tai avioliiton puuttumisen toteamista koskevan hakemuksen, se päättää myös puolisoitten ja näiden yhteisten lasten tapaamisoikeudesta.

Tapaamisoikeudesta päättävät ensimmäisenä oikeusasteena alueelliset tuomioistuimet (*okrožna sodišča*) riidattomassa menettelyssä.

Tapaamisoikeudesta päätettäessä etusijalla on lapsen etu: tapaamista ei pidetä lapsen edun mukaisena, jos se merkitsee lapselle psyykkistä rasitusta tai vaarantaa hänen fyysisen ja henkisen kehityksensä.

Lapsella on myös oikeus tavata henkilöitä, joihin hänellä on sukulaisuussuhde ja läheinen henkilökohtainen side (esimerkiksi lapsen isovanhemmat ja (puoli) sisarukset).

Tuomioistuini voi poistaa tapaamisoikeuden tai rajoittaa sitä perhelain 173 §:n mukaisesti.

Jos vanhempi, jonka kanssa lapsi asuu, estää lapsen ja toisen vanhemman tapaamisen, eikä tapaamista voida järjestää edes sosiaaliviranomaisten asiantuntija-avulla, tuomioistuini voi toisen vanhemman hakemuksesta päättää poistaa huoltajuuden tapaamisen estävältä vanhemmalta ja antaa lapsen huoltajuuden toiselle vanhemmalle. Tuomioistuini voi menetellä näin, jos se uskoo tämän toisen vanhemman mahdollistavan tapaamisen ja jos tämä on ainoa tapa turvata lapsen etu. Tuomioistuini antaa uuden vanhempien tapaamisoikeutta koskevan päätöksen, jos se on olosuhteiden muuttumisen tai lapsen edun vuoksi tarpeen

Tuomioistuini selvittää ennen huoltoa ja kasvatusta koskevaa päätöksentekoa myös lapsen mielipiteen, jonka tämä voi ilmaista itse tai sellaisen valitseman henkilön kautta, johon hän luottaa, edellyttäen, että lapsi pystyy ymmärtämään asian merkityksen ja seuraukset.

Tehdessään lapsen edun mukaista tapaamisoikeutta koskevaa päätöstä tuomioistuini ottaa huomioon sosiaaliviranomaisten lausunnon, jonka se saa riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetun lain säännösten mukaisesti (perhelain 141, 142 ja 143 §, riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetun lain 102 §).

Puolison ja lasten ELATUS

Puolisot voivat sopia allekirjoittavansa tuomioistuimessa tehtävän sovinnon lasten elatuksesta. Jos sopimus ei ole lapsen edun mukainen, tuomioistuini hylkää hakemuksen (perhelain 191 §).

Jos puoliset eivät ole päässeet sopimuksen lasten elatuksesta keskenään eivätkä sosiaaliviranomaisten avulla, he voivat pyytää tuomioistuinta ratkaisemaan asian. Tuomioistuimen on ennen päätöksen tekemistä saatava sosiaaliviranomaisten lausunto ja selvitettävä myös kunkin lapsen mielipide, jos lapsi on sen itse ilmaissut ja pystyy ymmärtämään asian merkityksen ja seuraukset (perhelain 140 ja 143 §).

Vanhemmilla on velvollisuus elättää lapsiaan näiden täysi-ikäisyyteen asti niin, että he kykijensä mukaan tarjoavat lapsen kehityksen edellyttämät elinolosuhteet.

Vanhemmilla on myös velvollisuus elättää keskiasteen koulutukseen ilmoittautunutta lastaan tämän tultua täysi-ikäiseksi, jos hän opiskelee vakituisesti eikä ole ansiotyössä ja jos hän ei ole ilmoittautunut työttömäksi, eli siihen asti, kun ensimmäiset keskiasteen opinnot on suoritettu tai kun korkein keskiasteen koulutusta koskevien säännösten mukainen yleinen tai ammatillinen koulutustaso on suoritettu. Elatusvelvollisuus päättyy, kun lapsi täyttää 26 vuotta.

Vanhemmilla on myös velvollisuus elättää teknisen alan korkeakoulutukseen ilmoittautunutta lastaan, jos hän opiskelee säännöllisesti eikä ole ansiotyössä ja jos hän ei ole ilmoittautunut työttömäksi, eli siihen asti, kun ensimmäiset teknisen alan korkeakouluopinnot on suoritettu teknisen alan korkeakoulutusta koskevien säännösten mukaisesti. Vanhemmilla on velvollisuus elättää korkea-asteen koulutukseen ilmoittautunutta lastaan, jos hän opiskelee säännöllisesti eikä ole ansiotyössä ja jos hän ei ole ilmoittautunut työttömäksi, eli siihen asti, kun ensimmäiset korkeakouluasteen perusopinnot tai maisteriohjelma tai integroitu maisteriohjelma on suoritettu korkea-asteen koulutusta koskevien säännösten mukaisesti. Jos lapsen opinto-ohjelma kestää yli neljä vuotta, elatusvelvoitetta pidennetään sillä ajalla, jonka verran opinto-ohjelma ylittää tämän neljän vuoden määräajan. Elatusvelvollisuus päättyy, kun lapsi täyttää 26 vuotta (perhelain 183 §).

Elatusavun määrä määritetään elatusta tarvitsevan tarpeiden mukaan ja elatusvelvollisen aineellisten mahdollisuuksien ja ansiokyvyn mukaan. Elatusavun määrää määrittäessään tuomioistuini ottaa huomioon lapsen edun niin, että elatusavulla voidaan varmistaa lapsen suotuisa fyysinen ja psyykinen kehitys. Elatusavun on katettava lapsen elinkustannukset, jotka aiheutuvat erityisesti asumisesta, ravinnosta, vaatteista, jalkineista, huolenpidosta, kasvatuksesta, koulutuksesta, virkistytymisestä ja muista erityistarpeista. Elatusapua tarkistetaan kerran vuodessa Slovenian kuluttajahintaindeksiin mukaan (perhelain 189, 190 ja 198 §).

Henkilön on huolehdittava avio- tai avopuolionsa alaikäisen lapsen elatuksesta, jos lapsi asuu hänen kanssaan; elatusvelvollisuutta ei ole silloin, kun avio- tai avopuoliso tai lapsen toinen vanhempi kykenee vastaamaan lapsen elatuksesta.

Avio- tai avopuolison elatusvelvollisuus päättyy, kun avioliitto tai avoliitto lapsen äidin tai isän kanssa päättyy, paitsi jos avioliitto tai avoliitto päättyy lapsen äidin tai isän kuoleman seurauksena. Viimeksi mainitussa tapauksessa jälkeen elävä avio- tai avopuoliso on velvollinen elättämään kuolleen avio- tai avopuolionsa lasta ainoastaan, jos hän asui samassa taloudessa lapsen kanssa avio- tai avoliiton päättyessä (perhelain 187 §).

Täysi-ikäisten lasten on elätettävä vanhempiaan, jos näillä ei ole eivätkä he voi hankkia riittävää toimeentuloa, mutta vain yhtä kauan kuin vanhemmat ovat elättäneet heitä. Täysi-ikäisten lasten ei tarvitse elättää vanhempaa, joka perusteettomasti on laiminlyönyt velvollisuutensa elättää lasta (perhelain 185 §).

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Aviopuolisolla, jolla ei ole toimeentuloa ja joka on työttömänä vastoin tahtoaan, on oikeus vaatia elatusta puolisoltaan avioeromenettelyssä sekä erityisellä kanteella vuoden kuluessa siitä, kun avioero on saanut lainvoiman. Elatusapua voi vaatia vain, jos elatusavun myöntämisehdot täyttyivät eron hetkellä ja ne täyttyvät edelleen, kun puoliso vaatii elatusta (perhelain 100 §).

Puolisot voivat tehdä avioliiton solmimisen yhteydessä, avioliiton aikana tai avioeron yhteydessä laadittavalla täytäntöönpanokelpoisella notaarin asiakirjalla sopimuksen elatusavusta avioeron sattuessa (perhelain 101 §).

Elatusavun suuruus määräytyy saajan tarpeiden ja maksajan mahdollisuuksien mukaan. Se maksetaan kuukausittain ennakolta, ja sitä voidaan vaatia maksettavaksi siitä hetkestä lukien, kun elatuskanne on jätetty. Poikkeustapauksissa elatusapu voidaan maksaa kertakorvauksena tai muulla tavoin, jos erityiset syyt sitä edellyttävät. Tällä tavoin määrätty elatusapu ei kuitenkaan saa asettaa elatusavun saajaa huomattavasti huonompaan asemaan kuin siinä tapauksessa, että elatusapu olisi maksettu ennakolta kuukausittain, eikä se saa aiheuttaa kohtuutonta rasitusta elatusvelvolliselle (perhelain 104 §).

Tuomioistuini hylkää elatusvaatimuksen, jos elatusmaksun maksaminen puolisolille olisi elatusvelvollisen kannalta epäoikeudenmukaista niiden syiden vuoksi, jotka johtivat avioliiton kestäättömyyteen, tai jos elatusapua vaativa puoliso on ennen avioeroa tai sen jälkeen syyllistynyt elatusvelvolliseen tai hänen lapsiinsa tai vanhempiinsa kohdistuneeseen rikokseen (perhelain 100 §).

Eronneiden puolisojen välillä ei ole elatusvelvollisuutta, jos elatusavun maksaminen vaarantaisi heidän oman elatusensa tai sellaisten alaikäisten lasten elatuksen, joita he ovat perhelain mukaan velvollisia elättämään (perhelain 105 §).

Elatusapua tarkistetaan kerran vuodessa Slovenian kuluttajahintaindeksiin mukaan (perhelain 107 §).

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Yhdessä asuminen (*življenjska skupnost*) on tärkeä avioliiton osatekijä (perhelain 3 §). Asumusero (*prenehanje življenjske skupnosti*) tarkoittaa puolisojen välisen suhteen keskeisten osatekijöiden pysyvää päättymistä. Kun yhdessä asuminen päättyy, päättyy muun muassa puolisojen taloudellinen yhteys, intiimi tunnesuhde ja elämäkumppanuus.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Laissa ei ole säädetty ehtoja asumuserolle. Tuomioistuimet tekevät päätöksen asumuserosta kussakin yksittäisessä menettelyssä tapauksen olosuhteiden ja ominaispiirteiden perusteella.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Asumusero ei vaikuta avioliiton olemassaoloon eikä merkitse avioliiton päättymistä. Avioliiton päätyminen edellyttää avioeron hakemista avioerosopimuksen perusteella, notaarille esitettyä pyyntöä avioerosopimusta koskevan notaarin asiakirjan laatimisesta tai avioerokanteen nostamista (ks. 1 kohta). Aviopuoliso, jolla ei ole toimeentuloa, voi vaatia elatusta puolisoltaan avioeromenettelyssä sekä erityisellä kanteella vuoden kuluessa siitä, kun avioero on saanut lainvoiman.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliiton mitätöinti tarkoittaa, että avioliiton solmimiselle laissa säädetyt ehdot eivät täytyneet avioliittoa solmittaessa (esimerkiksi jos kyse ei ollut vapaasta tahdosta, suostumus oli pakotettu tai annettu erehdyksessä, avioliittoa ei ollut solmittu säädetyssä menettelyssä, avioliitto oli solmittu alaikäisen kanssa tai henkisesti vajaakykyisen tai tilapäisesti henkisesti vajaakykyisen henkilön kanssa). Avioliiton oikeudelliset vaikutukset lakkaavat, kun avioliitto mitätöidään.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliittoa ei mitätöidä itse oikeuden perusteella, vaan se on mitätöitävä päätöksellä.

Avioliiton mitätöintikanteen voivat nostaa puoliset ja henkilöt, joilla on asianosaisintressi mitätöintiin, eli jos avioliitto oli solmittu alaikäisen tai henkisesti vajaakykyisen henkilön kanssa, jos aikaisempaa avioliittoa ei ollut purettu, jos avioliitto oli solmittu sukulaisten välillä, jos jompikumpi puoliso ei ollut läsnä avioliiton solmimishetkellä tai jos puoliset eivät solmineet avioliittoa tarkoituksenaan elää yhdessä. Syyttäviviranomainen voi myös nostaa kanteen edellä mainituin perustein sekä siinä tapauksessa, että on kyse adoptiovanhemman ja adoptoidun lapsen välisestä avioliitosta.

Kumpi tahansa puolisoista voi nostaa avioliiton mitätöintikanteen sen jälkeen, kun henkisen vajaakykyisyyden syy on poistunut.

Oikeus hakea avioliiton mitätöintiä ei vanhene (perhelain 48 §).

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Avioliiton mitätöinnin oikeudelliset vaikutukset tulevat voimaan, kun mitätöintituomio saa lain voiman. Avioliiton mitätöinnin yhteydessä varallisuussuhteisiin ja puolisoitten välisiin lahjoihin sovelletaan avioeromenettelyyn sovellettavia säännöksiä (perhelain 54 ja 55 §).

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Kesäkuussa 2008 voimaan tulleessa laissa sovittelusta siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa (*Zakon o mediaciji v civilnih in gospodarskih zadevah*) säädetään riitojen sovittelusta siviilioikeudellisissa, kauppaoikeudellisissa, työoikeudellisissa, perheoikeudellisissa ja muissa varallisuus oikeudellisissa suhteissa, kun on kyse vaatimuksista, joista asianosaiset voivat vapaasti päättää, ellei laissa toisin säädetä. Avioliittoa ei voi purkaa ilman tuomioistuinta, jolle on jätettävä hakemus avioliiton purkamisesta sopimuksen perusteella (ks. 1 kohta).

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetun lain mukaan avioeroasioissa sovellettavat menettelyt ovat seuraavat: menettely avioliiton puuttumisen toteamiseksi, menettely avioliiton mitätöimiseksi ja menettely avioliiton purkamiseksi.

Alueellisilla tuomioistuimilla (*okrožna sodišča*) on toimivalta ratkaista tällaiset asiat ensimmäisenä oikeusasteena (riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetun lain 10 §).

Menettely avioliiton puuttumisen toteamiseksi aloitetaan asianosaisintressin omaavan henkilön tai syyttäviviranomaisen hakemuksesta.

Avioliiton mitätöintimenettely aloitetaan jommankumman puolison hakemuksesta. Menettely voidaan aloittaa myös asianosaisintressin omaavan henkilön tai syyttäviviranomaisen hakemuksesta, jos perhelaissa niin säädetään.

Menettely avioliiton purkamiseksi aloitetaan jommankumman puolison hakemuksesta.

Yhteiseen sopimukseen perustuvaa avioeroa koskeva menettely aloitetaan molempien puolisoitten hakemuksesta. Jos yhteiseen sopimukseen perustuvaa avioeroa koskeva hakemus on jätetty ja toinen puolisoista peruuttaa hakemuksen menettelyn aikana, tuomioistuin keskeyttää menettelyn (riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetun lain 81 §).

Avioeroasiassa tehdyn hakemuksen sisällön osalta riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetussa laissa säädetään, että avioeroasiassa tehtävään hakemukseen on sisällyttävä myös vaatimus, jonka tuomioistuin ratkaisee. Avioliiton purkamista koskevaan hakemukseen on liitettävä sosiaaliviranomaisten todistus ennakkoneuvontaan osallistumisesta, jos hakijan on perhelain mukaan osallistuttava ennakkoneuvontaan ennen menettelyn aloittamista (riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetun lain 82 §).

Yhteiseen päätökseen perustuva avioero: Tuomioistuin purkaa avioliiton puolisoitten välisen sopimuksen perusteella edellyttäen, että puoliset ovat päässeet yhteisymmärrykseen oikeudellisesti merkittävistä seikoista ja toimittaneet sopimuksen yhteisten lastensa huollosta, kasvatuksesta ja elatuksesta sekä tapaamisoikeudesta. Avioliiton purkamisen edellytyksenä on myös, että puoliset ovat esittäneet notaarin vahvistaman täytäntöönpanokelpoisen asiakirjan muodossa sopimuksen yhteisen omaisuutensa jakamisesta, siitä, kumpi heistä jää heidän asuntoonsa vuokralaiseksi, ja tulottoman ja ilman omaa syytään työttömän puolison elatuksesta. Ennen kuin tuomioistuin myöntää avioeron, sen on selvitettävä, varmistaako aviopuolisoitten välinen sopimus heidän yhteisten lastensa huollon, kasvatuksen ja elatuksen sekä lasten ja vanhempien tapaamisoikeuden lapsen edun mukaisesti. Jos tuomioistuin toteaa, että puolisoitten välinen sopimus ei ole lapsen edun mukainen, hakemus avioliiton purkamisesta puolisoitten yhteisen päätöksen perusteella hylätään (perhelain 96 §).

Avioero notaarin luona tehdyn sopimuksen perusteella: Jos puoliset, joilla ei ole yhteisiä huollettavia lapsia, haluavat erota ja pääsevät sopimukseen yhteisen omaisuutensa jakamisesta, siitä, kumpi heistä jää heidän asuntoonsa vuokralaiseksi, sekä tulottoman ja ilman omaa syytään työttömän puolison elatuksesta, he pyytävät notaaria laatimaan notaarin asiakirjan avioliittonsa purkamista koskevasta sopimuksesta. Avioliitto päättyy, kun notaarin asiakirja allekirjoitetaan. Asiakirja on oikeusperusta avioeron kirjaamiselle väestörekisteriin. Notaari lähettää asiakirjan hallinnolliselle yksikölle, joka kirjaa avioeron väestörekisteriin, kahdeksan päivän kuluessa siitä, kun sopimus on allekirjoitettu notaarin luona (perhelain 97 §).

Avioero: Jos avioliitto on jostakin syytä muodostunut "kestämättömäksi", kumpi tahansa puoliso voi hakea avioeroa. Hakemukseen on liitettävä sosiaaliviranomaisten todistus ennakkoneuvontaan osallistumisesta, jos hakijan on perhelain mukaan osallistuttava ennakkoneuvontaan ennen menettelyn aloittamista (riidattomiin asioihin sovellettavasta menettelystä annetun lain 82 §, perhelain 98 §).

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Tuomioistuin vapauttaa asianosaisen tuomioistuinmaksuista osittain tai kokonaan, jos niiden maksaminen merkittävästi vähentäisi varoja, joilla asianosainen elättää itsensä tai perheenjäsenensä. Muiden maiden kansalaiset vapautetaan tuomioistuinmaksuista, jos kansainvälisessä sopimuksessa niin määrätään tai jos vastavuoroisuus sitä edellyttää (tuomioistuinmaksulain (*Zakon o sodnih taksah, ZST-1*) 10 ja 11 §).

Asianosainen voi hakea oikeusapua asianajajan ja asiantuntijan kuluihin. Oikeusavun myöntämisestä päättää hakijan pysyvän asuinpaikan alueellinen tuomioistuin. Menettelyssä sovelletaan oikeusavusta annetussa laissa (*Zakon o brezplačni pravni pomoči*) säädetyt myöntämiskriteerit (esimerkiksi aineelliset ja taloudelliset kriteerit).

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Avioeroasiassa annettuun tuomioon voi hakea muutosta ylempässä tuomioistuimessa (*višje sodišče*).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi muuttaa aikaisempaa päätöstä tai kumota sen ajoissa tehdyn muutoksenhaun perusteella, jos se ei vaikuta haitallisesti muiden tähän päätökseen vetoavien henkilöiden oikeuksiin tai jos nämä henkilöt suostuvat muutokseen tai kumoamiseen.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Asetuksen (EU) N:o 2201/2003 21 artiklan mukaan jäsenvaltiossa annettu tuomio on tunnustettava vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista. Asianosainen voi vaatia päätöksen tekemistä tuomion tunnustamisesta tai tunnustamatta jättämisestä. Asianosaisen on tällöin jätettävä hakemus täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta Slovenian toimivaltaisessa alueellisessa tuomioistuimessa.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Menettelyyn sovelletaan Slovenian lainsäädäntöä.

Asianosaisen, joka vaatii tai vastustaa tuomion tunnustamista tai jättää hakemuksen täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta, on esitettävä: sellainen tuomion jäljennös, joka täyttää sen aitouden toteamiseksi tarpeelliset vaatimukset vakiolomakkeella tiedot tuomiosta avioeroasiassa.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Jos on kyse EU:n jäsenvaltioiden kansalaisista tai asukkaista, kansainvälistä toimivaltaa koskeviin kysymyksiin sovelletaan ensisijaisesti ja suoraan asetusta (EU) N:o 2201/2003 (Bryssel II -asetus).

Jos puoliset ovat kanteen nostamisen ajankohtana eri valtioiden kansalaisia, avioeroon sovelletaan Slovenian lainsäädännön mukaan (kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) 37 §:n 2 momentti) kumulatiivisesti niiden valtioiden lakeja, joiden kansalaisia puoliset ovat.

Jos avioero ei ole mahdollinen niiden valtioiden lakien perusteella, joiden kansalaisia puoliset ovat, avioeroon sovelletaan Slovenian lainsäädäntöä, jos jompikumpi puolisoista asui kanteen nostamisen ajankohtana pysyvästi Sloveniassa.

Jos jompikumpi puolisoista on Slovenian kansalainen, joka ei asu vakituisesti Sloveniassa, eikä avioero ole mahdollinen kansainvälisestä yksityisoikeudesta annetun lain 37 §:n 2 momentissa määritetyn lain nojalla, avioeroon sovelletaan Slovenian lakia.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 10/08/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Slovakia

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Avioliiton voi Slovakiassa purkaa vain tuomioistuin.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Tuomioistuin voi purkaa avioliiton toisen puolison hakemuksesta, jos puolisoitten väliset suhteet ovat niin vakavasti ja pysyvästi kariutuneet, ettei avioliitto voi enää täyttää tarkoitustaan eikä puolisoitten voida odottaa enää jatkavan yhteiselämäänsä.

Tuomioistuin määrittää puolisoitten suhteen vakavaan kariutumiseen johtaneet syyt ja ottaa ne huomioon avioerosta päätessään. Päätöksessään tuomioistuin ottaa aina huomioon alaikäisten lasten edun.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Puoliso, joka avioliiton solmiessaan otti itselleen toisen puolison sukunimen, voi kolmen kuukauden kuluessa avioeropäätöksen voimaantulosta ilmoittaa väestörekisterille siirtyvänsä käyttämään alkuperäistä sukunimeään.

Puoliso, joka avioliiton solmiessaan otti itselleen toisen puolison sukunimen yhteisenä sukunimenä ja säilytti alkuperäisen sukunimensä toisena sukunimenä, voi kolmen kuukauden kuluessa avioeropäätöksen voimaantulosta ilmoittaa väestörekisterille lakkaavansa käyttämästä yhteistä sukunimeä.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Avioeroon päättyy aviopuolisoiden yhteisomistus, joka selvitetään siviililain 150 §:ssä vahvistetuilla periaatteilla. Yhteisomistus voidaan selvittää a) sopimuksella, b) tuomioistuimen päätöksellä tai c) tietyn määräajan päätyttyä.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Alaikäisen lapsen vanhempien avioeropäätöksessä tuomioistuin määrää vanhempien oikeuksista ja velvollisuuksista alaikäistä lasta kohtaan avioeron jälkeiselle ajalle ja erityisesti siitä, kumpi toimii alaikäisen lapsen huoltajana, edustajana ja omaisuudenhoitajana. Päätös vanhempien oikeuksista ja velvollisuuksista voidaan korvata vanhempien sopimuksella.

Jos vanhemmat eivät pääse sovintoon oikeudesta tavata alaikäistä lasta, tuomioistuin määrää vanhempien tapaamisoikeudesta avioeropäätöksessä. Alaikäisen lapsen edun kannalta tarpeellisissa tapauksissa tuomioistuin rajoittaa vanhemman tapaamisoikeutta tai kieltää sen.

Tuomioistuin määrittää myös, miten vanhempi, jonka huollettavaksi alaikäistä ei annettu, osallistuu lapsen elatukseen. Vaihtoehtoisesti tuomioistuin voi hyväksyä vanhempien sopimuksen elatusavun suuruudesta.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Eronnut puoliso, joka ei pysty elättämään itseään, voi pyytää entistä puolisoaan osallistumaan kohtuulliseen elatukseen mahdollisuuksiensa ja ansaintakykynsä mukaisesti. Jos puoliset eivät pääse sovintoon, elatusavun suuruudesta päättää toisen puolison hakemuksesta tuomioistuin.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Slovakian oikeusjärjestys ei tunne asumuseron käsitettä.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Sen lisäksi, että avioliitto voidaan purkaa hakemalla avioeroa, se voidaan myös mitätöidä oikeuden päätöksellä. Tuomioistuin katsoo, ettei mitätöityä avioliittoa ole alun perin solmittukaan (*matrimonium nullum*). Tuomioistuin voi myös todeta, ettei avioliitto ole koskaan tullut voimaan (*non matrimonium*).

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

a. Avioliitto voidaan mitätöidä seuraavista syistä:

toinen, voimassa oleva avioliitto

puolisoiden sukulaisuussuhde alenevassa tai ylenevässä polvessa tai sisarusuhde (sukulaisuus- tai sisarusuhteeksi luetaan myös adoption myötä syntynyt suhde)

riittämätön ikä (yli 16 vuoden mutta alle 18 vuoden ikä)

oikeustoimikelpoisuuden rajoittamiseen johtanut mielenterveyden häiriö

ilmoitus siitä, etteivät puoliset ole solmineet avioliittoa vapaasta tahdostaan, vakavissaan ja varmasti ja etteivät he ole ilmaisseet tahtoaan selvästi.

Mikäli avioliitto on solmittu huolimatta jostakin edellä esitetystä mitätöintiperusteesta, sen katsotaan olevan voimassa, kunnes tuomioistuin antaa lopullisen päätöksen avioliiton mitätöinnistä.

b. Avioliitto ei tule voimaan, mikäli ilmoitetaan, että

avioliitto on solmittu pakon alaisena

avioliiton on solminut alle 16-vuotias alaikäinen

avioliitto on solmittu maistraatissa, jolla ei ole valtuuksia vihkiä henkilöitä avioliittoon, lukuun ottamatta tapauksia, joista säädetään erikseen 4 §:n 2 ja 3 momentissa, tai kyseiset henkilöt on julistettu aviopuolisoiksi ilman tarvittavia valtuuksia toimivan kaupunginjohtajan tai kunnanvaltuuston jäsenen edessä vihkimisen on suorittanut sellaisen kirkon tai uskonnollisen yhteisön edustaja, jota ei ole rekisteröity erikseen säädettyllä tavalla, tai henkilö, jolla ei ole oikeutta hoitaa rekisteröidyn kirkon tai uskonnollisen yhteisön papin tehtäviä

vihkimisen on suorittanut ulkomailla henkilö, jolla ei ole tehtävään tarvittavia valtuuksia

vihkimisen on suorittanut asiamies ilman voimassa olevaa valtuutusta tai valtuutus on peruttu lain nojalla.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Tuomioistuimen päätöksellä mitätöityä avioliittoa ei katsota koskaan edes solmitun.

Tuomioistuimen tehtyä päätöksen avioliiton mitätöimisestä puolisoitten oikeuksiin ja velvollisuuksiin heidän yhteistä lastaan kohtaan sekä heidän varallisuussuhteisiinsa sovelletaan säännöksiä, jotka koskevat eronneiden vanhempien oikeuksia ja velvollisuuksia heidän yhteisen lapsensa ja omaisuutensa suhteen. Tuomioistuimen annettua päätöksen avioliiton mitätöimisestä myös aviopuolisoiden tekemän, yhteistä sukunimeä koskevan ilmoituksen voimassaolo päättyy, ja kummankin puolison on otettava entinen sukunimensä.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Vain tuomioistuin voi myöntää avioeron. Asiaan liittyvät kysymykset voidaan ratkaista soveltamalla sovittelumenettelystä annettua lakia nro 420/2004.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Avioerohakemukset sekä hakemukset avioliiton mitätöimiseksi tai sen toteamiseksi, ettei avioliittoa ole koskaan solmittu, on jätettävä piirituomioistuimeen (okresný súd).

Alueellinen toimivalta on sillä tuomioistuimella, jonka toimivalta-alueella puolisoilla on viimeksi ollut yhteinen asunto, jos ainakin toinen heistä asuu kyseisen tuomioistuimen toimivalta-alueella. Muussa tapauksessa alueellinen toimivalta on sen puolison yleisellä tuomioistuimella (*všeobecný súd*), joka ei ole tehnyt hakemusta. Jos tuomioistuimen toimivaltaisuutta ei voida määrittää näin, toimivaltainen on kantajan yleinen tuomioistuin.

Hakemuksen on täytettävä riita-asiain siviiliprosessilain 160/2015 (*Civilný sporový poriadok*) 127 §:n ja muiden kuin riita-asioiden siviiliprosessilain 161/2015 (*Civilný mimosporový poriadok*) 25 ja 26 §:n mukaiset muotovaatimukset.

Hakemuksessa on ilmoitettava, mille tuomioistuimelle se on osoitettu, kuka on hakija, mitä asiaa hakemus koskee ja mihin sillä pyritään. Se on allekirjoitettava. Lisäksi hakemuksessa on oltava tiedot asianosaisista ja heidän edustajistaan, mikäli heillä on edustajat. Hakemuksessa on myös kuvattava tarkasti kaikki keskeiset tosiseikat ja lueteltava todisteet, joita hakija aikoo esittää. Hakemuksesta on käytävä selvästi ilmi, mihin hakija pyrkii. Hakijan on liitettävä hakemukseen asiakirjat, joita hän käyttää todisteina.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Oikeusapuun sovelletaan lakia nro 327/2005 oikeusavun tarjoamisesta vähävaraisille.

Avioeron käsittelystä on maksettava oikeudenkäyntimaksu. Menettelyn osapuoli voi anoa vapautusta oikeudenkäyntimaksuista.

Tuomioistuin voi pyynnöstä vapauttaa asianosaisen oikeudenkäyntimaksuista kokonaan tai osittain, jos tämä on asianosaisen olosuhteiden vuoksi perusteltua, ellei kyse ole mielivaltaisesta tai selvästi tuloksettomasta oikeuksien vaatimisesta tai puolustamisesta. Ellei tuomioistuin päättää toisin, vapautus koskee koko menettelyä ja sitä sovelletaan takautuvasti. Ennen vapautuspäätöksen antamista suoritettuja maksuja ei kuitenkaan korvata.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Osapuoli voi hakea muutosta tuomioistuimen päätökseen 15 päivän kuluessa päätöksen tiedoksiantamisesta.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Päätöksen tunnustamisesta on tehtävä hakemus. Asiallinen ja alueellinen toimivalta on Bratislavan aluetuomioistuimella (Krajský súd).

Muissa jäsenvaltioissa (paitsi Tanskassa) 1. toukokuuta 2004 jälkeen tehdyt lopulliset päätökset avioliittoon liittyvistä asioista tunnustetaan tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27. marraskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 mukaisesti. Päätökset tunnustetaan ilman erityistä menettelyä.

Erityisesti väestörekisteritietojen muuttaminen maistraatissa ei edellytä mitään erityistä menettelyä. Toinen osapuoli voi kuitenkin halutessaan hakea erityistä päätöstä avioliittoasiaan liittyvän ulkomaisen päätöksen tunnustamisesta. Bratislavan aluetuomioistuimella on toimivalta tunnustaa ulkomaiset päätökset.

Jos sen sijaan päätös on tehty Tanskassa taikka ennen 1. toukokuuta 2004 jossakin muussa jäsenvaltiossa ja jos ainakin toinen asianosaisista on Slovakian kansalainen, on haettava ulkomailla tehdyn lopullisen päätöksen tunnustamista. Tällainen menettely käynnistetään laatimalla asiasta hakemus. Hakemuksen voi esittää henkilö, joka on nimetty ulkomaisessa päätöksessä asian osapuoleksi. Bratislavan aluetuomioistuimella on toimivalta tunnustaa ulkomaiset päätökset.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Ulkomaisen päätöksen tunnustamista tai tunnustamatta jättämistä koskevaan päätökseen voi hakea muutosta. Muutoksenhakemus on esitettävä Bratislavan aluetuomioistuimelle, ja päätöksen asiasta tekee korkein oikeus (Najvyšší súd).

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Avioeroon sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jonka kansalaisia puoliset ovat menettelyn aloittamishetkellä. Mikäli puoliset ovat eri maiden kansalaisia, avioeroon sovelletaan Slovakian lainsäädäntöä.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 06/05/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Suomi

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Avioerohakemus toimitetaan kärjäoikeuteen. Avioeroa voi hakea toinen puoliso yksin tai puoliset yhdessä.

Puolisoilla on oikeus saada avioero puolen vuoden harkinta-ajan jälkeen. Ilman harkinta-aikaa avioeron saa, jos puoliset ovat asuneet erillään viimeiset kaksi vuotta ennen avioerohakemuksen vireillepanoa.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Avioerohakemuksessa ei tarvitse perustella eron syytä. Avioeroa käsiteltäessä kärjäoikeus ei tutki puolisoitten henkilökohtaisia suhteita eikä sitä, minkä vuoksi avioeroa vaaditaan. Katso kysymys 1.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Erotessaan puoliset säilyttävät avioliiton aikaiset sukunimensä. Jos puolison sukunimi on avioliiton myötä muuttunut, hän voi hakemuksesta muuttaa sen avioeron jälkeen.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Avioeron myöntäminen ja omaisuuden jakaminen ovat erillisiä asioita. Avioliiton purkaututtua puoliset voivat sopia omaisuuden jaosta tai sen voi suorittaa tuomioistuimen määräämällä pesänjakaja. Pääsäännön mukaan puolisoitten kaikki omaisuus jaetaan puolisoitten kesken tasan. Pääsäännöstä voidaan poiketa mm. avioehtosopimuksella. Jakoa voidaan myös sovittaa, jos se muuten johtaisi kohtuuttomaan lopputulokseen. Puolisoitten omaisuus voidaan jakaa jo avioeron harkinta-aikana.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Avioerohakemuksen yhteydessä voidaan ratkaista liitännäisasiana puolisoitten yhteisten alaikäisten lasten huolto, asuminen, elatusapu ja tapaamisoikeus.

Katso sivuja "Vanhempainvastuu - Suomi" ja "Elatusvaatimukset - Suomi."

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Avioeroon tuomittaessa tuomioistuin voi toisen puolison vaatimuksesta velvoittaa toisen puolison maksamaan toiselle elatusapua, jos tämä harkitaan kohtuulliseksi. (Katso sivu "Elatusvaatimukset - Suomi"). Tämä on kuitenkin harvinaista.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Asumuserolla ei ole oikeudellista merkitystä Suomen oikeusjärjestelmässä. Käytännössä asumusero tarkoittaa puolisoitten asumista erillään, eli eri osoitteissa.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Katso kysymys 4.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Katso kysymys 4.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Suomen laissa ei ole säännöksiä avioliiton mitätöinnistä. Virallisen syyttäjän on kuitenkin ajettava kannetta puolisoitten tuomitsemisesta välittömästi avioeroon, mikäli puoliset ovat toisilleen läheistä sukua tai avioliitto on solmittu jommankumman puolison aikaisemman avioliiton ollessa voimassa.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Katso kysymys 7.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Katso kysymys 7.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Avioeroa haetaan aina kärjäoikeudelta. Perheessä esiintyvät ristiriidat on kuitenkin lain mukaan pyrittävä ensisijaisesti ratkaisemaan neuvotteluin ja sopimuksella, johon puoliset voivat pyytää apua ja tukea kunnan sosiaalilautakunnan perheasioiden sovittelijoilta. Myös kärjäoikeudella on velvollisuus ilmoittaa puolisoille, että sovittelumahdollisuus on heidän käytettävissään. Sovittelija pyrkii saamaan aikaan yhteisymmärryksen siitä, miten perheessä esiintyvät riidat ratkaistaan kaikkien kannalta parhaalla tavalla. Sovittelija avustaa sopimusten tekemisessä ja muissa toimenpiteissä riitojen ratkaisemiseksi. Erityisesti hänen on kiinnitettävä huomiota perheeseen kuuluvien alaikäisten lasten aseman turvaamiseen. Sovittelu on aina vapaaehtoista.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Avioeroa voivat hakea puoliset yhdessä tai toinen puoliso yksin. Avioeroa haetaan kirjallisesti jommankumman puolison kotipaikan kärjäoikeudelta.

Hakemus voidaan toimittaa kärjäoikeuteen henkilökohtaisesti tai käyttäen valtuutettua asiamiestä. Se voidaan lähettää myös postitse, telekopiona tai sähköpostina.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Avioeroasiassa voi saada oikeusapua. Lisätietoa oikeusavusta Suomessa löytyy täältä: <https://oikeus.fi/oikeusapu/fi/index.html>.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Avioeropäätökseen saa hakea muutosta valittamalla hovioikeuteen.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Toisessa jäsenvaltiossa annetun avioeropäätöksen tunnustamiseen Suomessa sovelletaan pääsääntöisesti Neuvoston asetusta (EY) N:o 2201/2003.

Asetuksen mukaan jäsenvaltiossa annettu avioerotuomio tunnustetaan muissa jäsenvaltioissa välittömästi ilman mitään erityistä menettelyä. Jokainen, jonka etua avioerotuomion tunnustaminen koskee, voi kuitenkin pyytää vahvistettavaksi, että tuomio on tunnustettava tai jätettävä tunnustamatta.

Vahvistamista koskeva hakemus tehdään kärjäoikeudelle.

Pohjoismaiden välisissä tapauksissa sovelletaan kuitenkin vuoden 1931 pohjoismaista sopimusta. Euroopan unionin jäsenvaltioista tähän sopimukseen kuuluvat Suomi, Ruotsi ja Tanska. Pohjoismaisen sopimuksen mukaisesti annettu avioeropäätös on voimassa kaikissa pohjoismaissa ilman eri vahvistusta.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Menettely on sama kuin kohdassa 14.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Suomessa käsiteltävään avioeroasiaan sovelletaan Suomen lakia.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 15/02/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Ruotsi

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Avioeroa voi hakea toinen puoliso yksin tai puoliset yhdessä. Tietyissä tapauksissa avioero voidaan myöntää vasta kuuden kuukauden harkinta-ajan jälkeen. Näin on silloin, kun

molemmat puoliset pyytävät sitä,

jompikumpi puolisoista asuu vakituisesti alle 16-vuotiaan lapsensa kanssa, jonka huoltaja hän on, tai

vain toinen puolisoista hakee avioeroa.

Tietyissä poikkeustapauksissa avioero voidaan myöntää ilman harkinta-aikaa myös sellaisille puolisoille, joita koskee jokin edellä mainituista tilanteista. Näin on esimerkiksi silloin, jos puoliset ovat jo eläneet erillään kaksi vuotta. Puolisolla on oikeus avioeroon ilman harkinta-aikaa myös siinä tapauksessa, että voidaan uskottavasti osoittaa, että hänet on pakotettu avioliittoon, tai jos puoliso on solminut avioliiton alle 18-vuotiaana ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa. Jos avioliitto on solmittu siitä huolimatta, että puoliset ovat keskenään läheistä sukua, tai jos avioliitto on solmittu, vaikka toinen puolisoista oli jo naimisissa tai rekisteröidyn parisuhteen osapuoli eikä aiempaa avioliittoa tai rekisteröityä parisuhdetta ollut purettu, on kummallakin puolisoilla oikeus saada avioero ilman harkinta-aikaa.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Kummallakin puolisoilla on aina oikeus saada avioero. Sitä varten ei tarvitse esittää erityisiä perusteluja.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Jos toinen puolisoista on ottanut käyttöön puolisonsa sukunimen, hänellä on oikeus ottaa takaisin se sukunimi, joka hänellä oli viimeksi ennen avioliiton solmimista.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Avioeron jälkeen omaisuus jaetaan pääsääntöisesti puoliksi puolisoitten kesken. Avioliiton purkautumisen syyllä ei ole merkitystä omaisuuden jakamisessa.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Avioeron jälkeen molemmat vanhemmat ovat edelleen automaattisesti yhteisten lastensa huoltajia. Tuomioistuin voi kuitenkin purkaa yhteishuoltajuuden omasta aloitteestaan, jos se katsoo, että yhteishuoltajuus on selvästi vastoin lapsen etua, tai

jommankumman vanhemman hakemuksesta, jos tuomioistuin katsoo, että on lapsen edun mukaista, että jompikumpi vanhemmista toimii yksin lapsen huoltajana.

Tuomioistuimen on purettava yhteishuoltajuus, jos molemmat vanhemmat vaativat sitä.

Molemmat vanhemmat ovat vastuussa lapsensa elatuksesta. Se vanhemmista, joka ei asu lapsen kanssa, täyttää elatusvelvollisuutensa maksamalla toiselle vanhemmalle elatusapua lapsesta.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Avioeron jälkeen puoliset vastaavat itse elatuksestaan. Poikkeuksena ovat tietyt erityistilanteet, esimerkiksi jos toisen puolison on vaikea hankkia itselleen elatusta pitkän avioliiton purkaututtua tai jos on olemassa muita erityisiä syitä.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Ruotsin lainsäädännössä ei säädetä asumuserosta.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Ruotsin lainsäädännössä ei säädetä asumuserosta.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Ruotsin lainsäädännössä ei säädetä asumuserosta.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Ruotsin lainsäädännössä ei säädetä avioliiton mitätöimisestä. Avioliitto voi purkautua joko toisen puolison kuollessa tai kun tuomioistuin myöntää puolisoille avioeron.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Ruotsin lainsäädännössä ei säädetä avioliiton mitätöimisestä.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Ruotsin lainsäädännössä ei säädetä avioliiton mitätöimisestä.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Vain tuomioistuin voi päättää avioliiton purkamisesta myöntämällä avioeron. Muita avioeroon liittyviä kysymyksiä sen sijaan voidaan käsitellä myös muulla tavoin.

Puolisot voivat osallistua perheneuvontaan (*familjerådgivning*), jonka tarkoituksena on käsitellä yhteiselämään liittyviä ristiriitoja. Näin puolisot voivat saada apua ongelmiansa ja ristiriitojensa ratkaisemisessa, niin että he voivat jatkaa avioliittoaan. Jos ero on jo tapahtunut, perheneuvonnan avulla pyritään lieventämään konfliktin seurauksia ja luomaan entisille puolisoille edellytykset toimia yhdessä lastensa vanhempina. Perheneuvontaa järjestävät valtio (kunnat), kirkko ja yksityiset tahot. Kuntien velvollisuutena on huolehtia perheneuvonnan järjestämisestä niille, jotka sitä haluavat.

Puolisoilla on oikeus myös perheasioiden sovitteluun (*samarbetssamtal*). Siinä ei käsitellä aikuisten välistä suhdetta vaan lasten asioita. Tarkoituksena on ensisijaisesti saada vanhemmat sopimaan lapsen huoltoon, asumiseen ja tapaamisoikeuteen liittyvistä kysymyksistä. Sovittelu tapahtuu asiantuntijan ohjauksessa. Kuntien velvollisuutena on huolehtia sovittelun järjestämisestä niille, jotka sitä haluavat.

Jos vanhemmat haluavat muuttaa yhteisten lastensa huolto-, asumis- tai tapaamisoikeusjärjestelyjä, asiasta voidaan tehdä sopimus. Sosiaalilautakunnan on vahvistettava sopimus.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Ruotsin lainsäädännössä ei säädetä asumuserosta tai avioliiton mitätöimisestä.

Jotta avioerohakemus voidaan käsitellä jossakin Ruotsin tuomioistuimessa, edellytetään ensinnäkin, että kyseinen tuomioistuin on toimivaltainen. Bryssel II -asetuksen säännösten lisäksi katetaan myös seuraavat tapaukset tuomioistuimen toimivaltaa koskevien Ruotsin itsenäisten sääntöjen mukaan:

molemmat puolisot ovat Ruotsin kansalaisia,

kantaja on Ruotsin kansalainen ja hänellä on tai on aiemmin ollut kotipaikka Ruotsissa 18 vuotta täytettyään,

kantaja ei ole Ruotsin kansalainen, mutta hänellä on ollut kotipaikka Ruotsissa vähintään vuoden ajan, tai

vastaajalla on kotipaikka Ruotsissa.

Sen jälkeen kun on selvitetty, että avioerohakemus voidaan käsitellä jossakin Ruotsin tuomioistuimessa, kanteen ottaa käsiteltäväksi se Ruotsin kärjäoikeus (*tingsrätt*), jonka tuomiopiirin alueella jommankumman puolison kotipaikka on. Jos kummankaan kotipaikka ei ole Ruotsissa, asian käsittelee Tukholman kärjäoikeus.

Avioerokanne voidaan nostaa kärjäoikeudessa kahdella eri tavalla. Jos puolisot hakevat avioeroa yhdessä, he voivat jättää yhteisen hakemuksen. Jos taas vain toinen puolisoista hakee avioeroa, hänen on tehtävä tätä koskeva hakemus kärjäoikeudelle. Kummassakin tapauksessa hakemukseen on liitettävä molempien puolisoitten virkatodistukset. Virkatodistuksen saa veroviranomaiselta (*skatteverket*).

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Avioeroa ja siihen liittyviä kysymyksiä koskevissa asioissa oikeusapua myönnetään ainoastaan *erityisistä syistä*.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Ruotsin lainsäädännössä ei säädetä asumuserosta tai avioliiton mitätöimisestä.

Kyllä, avioeropäätökseen voi hakea muutosta.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

 Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen

(EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 (ns. Bryssel II -asetus) mukaan jäsenvaltiossa annettu tuomio on tunnustettava muissa jäsenvaltioissa vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista. Tunnustamisesta voidaan kuitenkin kieltäytyä tietyin perustein. Bryssel II -asetuksen mukaan pääsääntönä on, että avio- tai asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskeva päätös, joka on annettu jossakin EU:n

jäsenvaltiossa, on automaattisesti verrattavissa vastaavaan Ruotsin tuomioistuimen päätökseen ja että sillä on samat oikeusvaikutukset. Vaikka asetus perustuu automaattisen tunnustamisen periaatteeseen, asianomainen voi kuitenkin pyytää tuomioistuinta vahvistamaan, tunnustetaanko ulkomainen tuomio Ruotsissa vai ei. Tällaiset hakemukset toimitetaan Svean hovioikeuteen (*Svea hovrätt*), joka tässä vaiheessa käsittelee hakemuksen vastapuolta kuulematta.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Asianomainen voi viedä asian Svean hovioikeuden käsiteltäväksi, jos hän haluaa käyttää hyväkseen Bryssel II -asetuksessa säädettyä mahdollisuutta vahvistuttaa ulkomaisen tuomion tunnustaminen Ruotsissa (ks. vastaus kysymykseen 14 edellä). Jos hovioikeus on vahvistanut tällaisessa menettelyssä, että kyseinen tuomio tunnustetaan Ruotsissa, toinen osapuoli voi hakea päätöksen muutosta. Tätä koskeva hakemus tehdään niin ikään Svean hovioikeudelle, joka kuulee asian jatkokäsittelyssä kumpaakin osapuolta. Tästä hovioikeuden päätöksestä voi valittaa edelleen korkeimpaan oikeuteen (*Högsta domstolen*).

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puolisot eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Jos avioerokanne otetaan ruotsalaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, se ratkaistaan aina Ruotsin lain mukaan (oikeuspaikan lain periaate, *lex fori*).

Tietyissä tapauksissa otetaan kuitenkin huomioon myös ulkomaisen lain säännökset. Näin tehdään seuraavissa tapauksissa:

Jos molemmat puolisot ovat ulkomaalaisia ja kummallakaan ei ole ollut kotipaikkaa Ruotsissa vähintään viimeisen vuoden aikana, avioeroa ei saa myöntää vastoin toisen puolison tahtoa, ellei siihen ole perusteita sen maan lain mukaan, jonka kansalaisia molemmat puolisot ovat tai ainakin toinen heistä on.

Jos molemmat puolisot ovat ulkomaalaisia ja toinen heistä vetoaa siihen, ettei avioeron purkamiseen ole perusteita sen maan lain mukaan, jonka kansalainen hän on, avioeroa ei saa myöntää, jos on erityisiä syitä olla myöntämättä sitä, kun otetaan huomioon puolison tai yhteisten lasten etu.

Jos molemmat puolisot ovat ulkomaalaisia ja toinen heistä vetoaa siihen, ettei avioeron purkamiseen ole perusteita sen maan lain mukaan, jonka kansalainen hän on, avioeroa ei saa myöntää, jos on erityisiä syitä olla myöntämättä sitä, kun otetaan huomioon puolison tai yhteisten lasten etu.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 01/06/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Englanti ja Wales

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Puolison tai puolisoitten on tehtävä tuomioistuimelle kirjallinen hakemus (petition) avioerosta. Avioeroasiat käsitellään Family Court -tuomioistuimessa, jonne puolisoitten on toimitettava avioerohakemuksensa. Hakijan on osoitettava, että avioliitto on korjaamattomasti kariutunut, ja toimitettava todisteet yhdestä jäljempänä luetelluista viidestä seikasta.

Avioerohakemus voidaan tehdä aikaisintaan yhden vuoden kuluttua avioliiton solmimisesta, mutta avioliiton pätemättömäksi julistamista koskeva hakemus voidaan tehdä milloin tahansa avioliiton solmimisen jälkeen. On kuitenkin sallittua esittää näyttöä, joka koskee avioliiton korjaamatonta kariutumista ja joka ajallisesti kohdistuu avioliiton solmimista seuranneeseen vuoteen.

Maaliskuusta 2014 lähtien samaa sukupuolta olevat henkilöt ovat voineet mennä naimisiin Englannissa ja Walesissa. Avioeroon sovelletaan samoja sääntöjä riippumatta siitä, ovatko puoliset vastakkaista tai samaa sukupuolta.

Avioeroa voi hakea verkossa.

Vuodesta 2005 lähtien samaa sukupuolta olevat parit ovat koko Yhdistyneessä kuningaskunnassa voineet virallistaa suhteensa lain edessä ryhtymällä rekisteröityyn parisuhteeseen. Tämä laajennettiin 31. joulukuuta 2019 koskemaan myös eri sukupuolta olevia pareja. Rekisteröidyn parisuhteen osapuolilla on oikeus hakea parisuhteen purkamista tai päätöstä yhteiselämän lopettamisesta, jos suhde kariutuu. Prosessi on samanlainen kuin jäljempänä selostettava avioeroa, asumuseroa ja avioliiton pätemättömäksi julistamista koskeva prosessi. Rekisteröidyn parisuhteen päättämistä ei voi hakea verkossa. Lisätietoja asiasta saa [valtionhallinnon verkkosivuilta](#).

Samaa sukupuolta olevien avioliitossa, jossa on kaksi miestä, puoliset ovat aviomies ja aviomies. Avioliitossa, jossa on kaksi naista, puoliset ovat vaimo ja vaimo.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Ainoa avioeroperuste on avioliiton korjaamaton kariutuminen. Sen todistamiseksi, että avioliitto on kariutunut korjaamattomasti, on tarpeen esittää näyttöä yhdestä tai useammasta avioliittoa koskevasta tosiseikasta seuraavasti:

- puolisoilla on ollut avioliiton ulkopuolinen suhde vastakkaista sukupuolta olevan henkilön kanssa, ja avioeroa hakevan puolison kannalta on sietämätöntä jatkaa yhteiselämää hänen kanssaan;
- puoliso on käyttäytynyt kohtuuttomasti, eikä hakijalta voida puolison käytös huomioon ottaen kohtuudella vaatia yhteiselämän jatkamista tämän kanssa;
- puoliso on hylännyt hakijan eli jättänyt tämän vähintään kaksi vuotta ennen avioerohakemusta;
- puoliset ovat asuneet erillään kaksi vuotta ennen avioerohakemusta, ja toinen puoliso suostuu eroon;
- puoliset ovat asuneet erillään viisi vuotta ennen avioerohakemusta. Tällöin toisen puolison suostumusta eroon ei tarvita.

Tuomioistuin on velvollinen tutkimaan mahdollisimman tarkoin sekä hakemuksen esittäneen puolison (petitioner) että vastaajana olevan puolison (respondent) esittämät tosiseikat. Jos Family Court katsoo, että näyttö avioliiton korjaamattomasta kariutumisesta on riittävä, Family Courtin tuomari antaa avioerotuomion.

Avioliiton ulkopuolista suhdetta ei voi käyttää näyttönä rekisteröidyn parisuhteen purkamiseen.

Jos tuomioistuin toteaa, että avioliitto on kariutunut korjaamattomasti, se antaa ensin väliaikaisen avioerotuomion (decree nisi). Kuuden viikon kuluttua väliaikaisesta avioerotuomiosta avioeroa hakenut puoliso voi hakea tuomioistuimelta lopullista avioerotuomiota (decree absolute). Lopullisen avioerotuomion hakemiselle ei ole takarajaa muutoin kuin poikkeuksellisissa olosuhteissa.

Jos lopullista avioerotuomiota haetaan yli 12 kuukautta väliaikaisen avioerotuomion jälkeen, hakijan on hakemuksen takarajan puuttumisesta huolimatta toimitettava hakemuksensa mukana kirjallinen selitys, jossa

- selostetaan syyt viivästykseen;
- ilmoitetaan, ovatko puoliset asuneet yhdessä väliaikaisen avioeropäätöksen jälkeen, ja jos näin on mitkä ajanjaksot he asuivat yhdessä; ja
- ilmoitetaan, onko vaimo, joka samaa sukupuolta olevien avioliitossa voi olla kumpi tahansa naisista, synnyttänyt tai voidaanko hänen epäillä synnyttäneen lapsen väliaikaisen avioerotuomion jälkeen, ja jos näin on, onko esitetty väite, että lapsi on tai saattaa olla perheeseen kuuluva lapsi.

Family Courtin tuomari voi edellyttää, että hakija antaa valaehtoisen vakuutuksen vaimon selityksen todenmukaisuudesta. Tuomari voi antaa tarpeelliseksi katsomiaan, hakemuksen käsitelyyn liittyviä määräyksiä.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Avioeron osapuolet voivat erottuaan solmia uuden avioliiton tai rekisteröidyn parisuhteen. He voivat pitää aviossa saadun sukunimensä tai niin halutessaan ottaa takaisin avioliittoa tai rekisteröityä parisuhdetta edeltävän nimensä.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Tuomioistuin voi avioerosta, avioliiton pätemättömäksi julistamisesta tai asumuserosta päättäessään tai myöhemmässäkin vaiheessa määrätä, että omaisuutta on siirrettävä puolisoilta toiselle tai perheeseen kuuluvalla lapsella tai perheeseen kuuluvan lapsen edun nimissä muulle henkilölle.

Tuomioistuimilla on myös toimivalta antaa määräyksiä, jotka koskevat säännöllisesti suoritettavia maksuja, omaisuuden myymistä, eläkkeitä, kiinteämääräisiä kertamaksuja ja muita asioita. Kun tuomioistuimet päättävät, millaisia määräyksiä ne kussakin yksittäistapauksessa antavat, ne käyttävät harkintavaltaa, jonka avulla ne ottavat kunkin tapauksen erityiset olosuhteet ja vaatimukset huomioon.

Tuomioistuimen on harkintavaltaansa käyttäessään otettava huomioon perheeseen kuuluvien alle 18-vuotiaiden lasten hyvinvointi sekä seuraavat seikat:

- tulot, talonhankkimismahdollisuudet, omaisuus ja muut varat, jotka puolisoilla on tai jotka hän todennäköisesti saa lähitulevaisuudessa;
- se, miten kumpikin puoliso on osallistunut kodista ja lapsista huolehtimiseen taloudellisesti ja muilla tavoin;
- rahantarpeet, sitoumukset ja vastuut, jotka puolisoilla on nyt tai jotka hänellä todennäköisesti on lähitulevaisuudessa;
- elintaso, joka perheellä oli ennen avioliiton kariutumista;
- asianosaisten ikä ja avioliiton kesto;
- asianosaisten fyysinen tai psyykinen vamma;
- se, miten kukin asianosainen on tähän asti osallistunut tai tulevaisuudessa todennäköisesti osallistuu perheen hyvinvoinnin ylläpitämiseen;
- puolisoiden käytös, jos olisi epäoikeudenmukaista jättää se huomiotta, kun harkitaan, miten omaisuus tulisi jakaa;
- sellaisen edun arvo, jota puoliso avioeron tai avioliiton pätemättömäksi julistamisen seurauksena ei kykene enää hankkimaan.

3.3 puolisoiden alaikäisiin lapsiin

Avioeron jälkeen kummallakin vanhemmalla on edelleen vanhempainvastuu avioliitossa syntyneistä lapsista. Kummallakin vanhemmalla on vanhempainvastuu sellaisista lapsista, jotka ovat syntyneet vanhempien muista suhteista ja joihin heillä oli vanhempainvastuu avioeron hetkellä. Kummallakin vanhemmalla on edelleen velvollisuus elättää alaikäisiä lapsia, jotka ovat kuuluneet perheeseen.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Velvollisuus toisen puolison elättämiseen päättyy useimmissa tapauksissa lopullisen (lainvoimaisen) avioerotuomion antamisen hetkellä, paitsi jos puoliso on avioero-oikeudenkäynnissä määrätty maksamaan elatusapua toiselle puolisolle. Lisäksi kaikki velvollisuudet, jotka johtuvat voimassa olevasta tuomioistuimen määräyksestä ja jotka liittyvät esimerkiksi puolison elatukseen, pysyvät voimassa. Niihin voidaan tehdä muutoksia myöhemmin, jos olosuhteissa, joihin määräys perustuu, tapahtuu merkittäviä muutoksia.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Kun tuomioistuin antaa määräyksen asumuserosta (judicial separation), puolison, joka on pyytänyt määräystä, ei enää odoteta jatkavan asumista aviomiehensä tai vaimonsa kanssa. Hän ei kuitenkaan voi avioitua uudelleen. Käytännössä asumusero onkin vaihtoehto puolisoille, joiden avioliitto on kariutunut mutta jotka eivät halua solmia uusia avioliittoja. Asumuseroa hakevan henkilön ei tarvitse osoittaa, että puolisoiden avioliiton kariutuminen olisi korjaamaton. Sen jälkeen kun määräys asumuserosta on annettu, on mahdollista hakea avioeroa.

Rekisteröidyn parisuhteen osapuolet voivat hakea yhteiselämän lopettamispäätöstä, ja tällä on täsmälleen sama vaikutus kuin asumuserolla.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Hakijan on esitettävä näyttöä yhdestä tai useammasta tosiseikasta, joilla voidaan osoittaa avioliiton kariutuminen. Toisin kuin avioeroa haettaessa, asumuseron hakijan ei tarvitse odottaa vuotta avioliiton alkamisesta ennen hakemuksensa jättämistä.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Jos asumuserossa oleva kuolee ilman testamenttia, hänen jäämistönsä jaetaan lakimääräistä perimystä koskevien sääntöjen mukaisesti, ja asumuseromääräyksellä on sama vaikutus kuin avioerolla. Näin ollen eloonjääneellä puolisoilla ei ole perintöoikeutta ilman testamenttia kuolleen puolison jäämistöön. Jos asumuserossa oleva on tehnyt testamentin, asumuserolla ei ole vaikutusta testamentin määräyksiin, esimerkiksi siihen, että eloon jäänyt, asumuserossa oleva puoliso on nimetty testamentinsaajaksi.

Omaisuuksien jakoa avioerossa koskevia säännöksiä sovelletaan myös, kun tuomioistuin käsittelee asumuseroa.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliitto voidaan julistaa pätemättömäksi kahdella tavalla. Avioliitto voidaan ensinnäkin julistaa mitätöimäksi, mikä tarkoittaa, että avioliitto ei koskaan ollut pätevä eikä sitä ollut koskaan olemassa. Toiseksi avioliitto voi olla moitteenvaarisesti mitätön, mikä merkitsee sitä, että toinen puolisoista voi hakea avioliiton pätemättömäksi julistamista. Avioliittoa voidaan jatkaa, jos molemmat puoliset siihen tyytyvät.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliitto on mitätön ja pätemätön, jos

- se ei täytä vuosien 1949–1986 avioliittolain (*Marriage Acts 1949 to 1986*) ehtoja eli kun o osapuolet ovat liian läheisiä sukulaisia
- o jompikumpi puolisoista on alle kuusitoistavuotias
- o avioliiton solmimisen muotovaatimuksia ei ole noudatettu asianmukaisesti
- avioitumishetkellä jompikumpi osapuoli oli jo naimisissa tai rekisteröidyssä parisuhteessa
- kyseessä on moniavioinen avioliitto, joka on solmittu Englannin ja Walesin ulkopuolella, ja yhdellä puolisoista oli kotipaikka Englannissa ja Walesissa avioitumishetkellä.

Avioliitto on moitteenvaarisesti mitätön seuraavissa olosuhteissa:

- avioliitto on jäänyt täyttymättä siitä syystä, että toinen puolisoista on ollut kykenemätön täyttämään sitä; tämä koskee ainoastaan eri sukupuolta olevien avioliittoa
- avioliitto on jäänyt täyttymättä siitä syystä, että toinen puolisoista on tarkoituksellisesti kieltäytynyt sen täyttämisestä; tämä koskee ainoastaan eri sukupuolta olevien avioliittoa
- toinen puolisoista ei ole antanut suostumustaan avioliittoon asianmukaisesti, koska hänet on painostettu ja pakotettu avioliittoon, hän on erehtynyt avioliiton oikeusvaikutuksista tai hän on ollut henkisesti kykenemätön arvioimaan avioliittopäätöksen vaikutuksia;
- avioitumishetkellä toinen puolisoista on ollut siinä määrin henkisesti sairas, että hän on ollut sopimaton avioliittoon, tai hänellä on ollut tarttuva sukupuolitauti eikä mitätöintiä hakenut puoliso ollut tietoinen sairaudesta tai taudista avioitumishetkellä;
- avioitumishetkellä vastaaja oli raskaana jollekin muulle kuin mitätöinnin hakijalle eikä hakija ollut tietoinen tästä seikasta avioitumishetkellä;
- väliaikainen sukupuolen vahvistamistodistus (*Interim Gender Recognition Certificate*) on avioliiton solmimisen jälkeen myönnetty jommallekummalle asianosaiselle;
- vastaaja on henkilö, jonka sukupuoli avioliittoa solmittaessa oli sukupuolen vahvistamisesta vuonna 2004 annetussa laissa (*Gender Recognition Act*) tarkoitettu uusi sukupuoli, eikä vetoomuksen esittäjä ollut tietoinen tästä seikasta avioliiton solmimisen aikaan.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Jos avioliitto on mitätön, se on täysin pätemätön ja sitä käsitellään ikään kuin sitä ei olisi koskaan ollutkaan. Tämä ei vaikuta lasten asemaan.

Jos avioliitto on moitteenvaarisesti mitätön, se on katsottava pätemättömäksi siitä päivästä, jona määräys avioliiton pätemättömäksi julistamisesta tuli lopulliseksi. Avioliittoa pidetään olemassa olevana tuohon hetkeen saakka.

Käsitellessään mitättömiä tai moitteenvaarisesti mitättömiä avioliittoja tuomioistuin voi tehdä omaisuuden jakoon liittyviä järjestelyjä samalla tavalla kuin avioeron yhteydessä.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Valtio kannustaa puolisoita käyttämään perheasioiden sovittelua riitojen ratkaisemiseen. Sovittelu voi olla paikallaan riidoissa, jotka koskevat lapsia mutta myös omaisuutta ja raha-asioita. Joillakin alueilla lapsi- ja perheoikeuden neuvonta- ja tukipalvelun virkailijat (*Children and Family Court Advisory and Support Service*) tarjoavat apuvälineitä lapsia koskevien oikeusriitojen ratkaisuun, ks. verkkosivut [CAFCASS, Englanti ja CAFCASS Cymru, Wales](#). Tuomioistuini voi lykätä oikeudenkäyntiä, jotta kiista voitaisiin ratkaista tällä tavalla.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Hakemus voidaan esittää missä tahansa Family Courtissa, ja siinä on ilmoitettava, haetaanko avioeroa, asumuseroa vai avioliiton pätemättömäksi julistamista. Tuomioistuimista ja tarvittavista lomakkeista saa lisätietoa seuraavilta verkkosivuilta: [oikeusministeriö](#), [tuomioistuimen hakusivu](#) ja avioeron hakemista koskeva valtionhallinnon sivu [Get a divorce](#).

Hakemuksen tekemisestä menee yleensä maksu, mutta maksuista voidaan vapauttaa tiettyjen valtion sosiaalietuuksien (*state benefit*) saajat tai ne, jotka voivat osoittaa, että maksusta aiheutuisi kohtuuttomia vaikeuksia. Tuomioistuinten maksuista kerrotaan lisätietoja [täällä](#).

Hakemus tehdään [hakemuslomakkeella D8](#). Tuomioistuimelle on toimitettava seuraavat asiakirjat:

- hakemuslomake kolmena kappaleena
- ylimääräinen jäljennös kaikille nimetyille, avioliiton ulkopuoliseen suhteeseen osallistuneille henkilöille
- vihkitodistus (valokopiota ei hyväksytä) sekä tarvittaessa oikeaksi todistettu käännös
- [lomake maksuvapautuksista](#).

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Maksutonta oikeusapua ei yleensä anneta avioerojen hoitamiseen tai riitoihin, jotka koskevat lapsia tai omaisuutta, paitsi tilanteissa, joihin liittyy perheväkivaltaa. Maksuttoman oikeusavun tarve ja aiheellisuus tarkistetaan. Lisätietoja asiasta saa [valtionhallinnon verkkosivuilta](#).

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Kun väliaikainen avioerotuomio on annettu, puoliso voi esittää oikeudelle näyttöä siitä, miksi lopullista avioerotuomiota ei tulisi antaa. Tuomioistuini voi kumota väliaikaisen avioerotuomion, päättää, että lopullinen tuomio annetaan, määrätä lisäselvityksiä tehtäväksi tai tehdä asiassa jonkin muun parhaaksi katsomansa päätöksen.

Sen jälkeen kun lopullinen päätös asiassa on tehty, päätöksestä ei voi valittaa kuin poikkeuksellisissa olosuhteissa.

Asumuseroa koskevasta määräyksestä ei ole mahdollista valittaa, mutta päätös voidaan kumota, jos molemmat osapuolet suostuvat tähän.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 mukaisesti avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista kokeva päätös, joka on annettu yhdessä jäsenvaltiossa, voidaan tunnustaa toisissa jäsenvaltioissa. Vaadittavat asiakirjat saadaan päätöksen tehneeltä tuomioistuimelta, ja ne on toimitettava High Court -tuomioistuimelle.

Asetuksella (EY) N:o 2201/2003 ei ole vaikutusta seikkoihin, jotka koskevat syyllisyyttä avioeroon, avioliiton varallisuus oikeudellisia seuraamuksia, elatusta tai muita liitännäiskysymyksiä. Asianosaisen ja toimivaltaa käyttävän jäsenvaltion välillä on oltava todellinen yhteys.

Tuomion tunnustamisesta voidaan kieltäytyä, jos tunnustaminen on vastoin oikeusjärjestyksen perusteita, jos se on annettu pois jäänyttä vastaajaa vastaan, jos asiaankuuluvia asiakirjoja ei ole annettu vastaajalle tiedoksi riittävän hyvissä ajoin, jos se on ristiriidassa sellaisen tuomion kanssa, joka on annettu oikeudenkäynnissä samojen asianosaisten välillä Englannissa ja Walesissa, tai jos se on ristiriidassa toisessa jäsenvaltiossa annetun aikaisemman tuomion kanssa ja jos aikaisempi tuomio voidaan tunnustaa Englannissa ja Walesissa.

Kaikki asianosaiset voivat hakea tuomioistuimelta päätöstä tuomion tunnustamisesta tai sen tunnustamatta jättämisestä. High Court voi keskeyttää asian käsittelyn, jos tuomioon, jonka tunnustamista haetaan, on haettu muutosta.

Asetusta (EY) N:o 2201/2003 sovelletaan 31. päivään joulukuuta 2020.

Jos päätöstä ei voida tunnustaa asetuksen (EY) N:o 2201/2003 nojalla, noudatetaan vuoden 1986 perhelaisla (Family Law Act 1986) säädettyjä, kansainvälisten avioerojen tunnustamista koskevia järjestelyjä. Perhelain 46 §:ssä todetaan seuraavaa:

- Oikeudenkäynnissä määrätyn kansainvälisen avioeron, avioliiton pätemättömäksi julistamisen tai asumuseron pätevyys on tunnustettava, jos o avioero, avioliiton pätemättömäksi julistaminen tai asumusero on tullut voimaan sen maan lain mukaisesti, jossa se on myönnetty; ja o nyt esillä olevan asian kannalta merkityksellisenä ajankohtana (eli silloin kun oikeudenkäynti avioeron saamiseksi alkoi) jompikumpi aviopuolisoista asui maassa, jossa avioero, avioliiton pätemättömäksi julistaminen tai asumusero on myönnetty; tai hänellä oli kotipaikka kyseisessä maassa; tai hän oli kyseisen maan kansalainen.

- Muuten kuin oikeudenkäynnissä määrätyn kansainvälisen avioeron, avioliiton pätemättömäksi julistamisen tai asumuseron pätevyys on tunnustettava, jos o avioero, avioliiton pätemättömäksi julistaminen tai asumusero on tullut voimaan sen maan lain mukaisesti, jossa se on myönnetty; o nyt esillä olevan asian kannalta merkityksellisenä ajankohtana (päivänä, jona avioero on myönnetty)

kummallakin puolisoilla oli kotipaikka kyseisessä maassa; tai

yhdellä puolisoilla oli kotipaikka kyseisessä maassa ja toisella puolisoilla maassa, jonka lainsäädännön nojalla avioeron, avioliiton pätemättömäksi julistamisen tai asumuseron pätevyys tunnustetaan; eikä

- kumpikaan puoliso ole asunut Yhdistyneessä kuningaskunnassa sen vuoden aikana, joka välittömästi edelsi edellä mainittua ajankohtaa.

Kuka tahansa voi hakea tuomioistuimelta päätöstä, että Englannin ja Walesin ulkopuolella myönnetty avioero, avioliiton pätemättömäksi julistaminen tai asumusero tunnustetaan Englannissa ja Walesissa. Tuomioistuini voi käsitellä hakemuksen edellyttäen, että

- hakijalla on kotipaikka Englannissa ja Walesissa sinä päivänä, kun oikeudenkäynti on aloitettu; tai
- hakija asui Englannissa ja Walesissa vähintään vuoden ajan välittömästi ennen oikeudenkäynnin alkamista.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Edellä esitetyn edellytyksien kuka tahansa voi hakea Family Courtilta päätöstä, että avioeroa, avioliiton pätemättömäksi julistamista tai asumuseroa ei tunnusteta Englannissa ja Walesissa.

Hakemukset, joilla haetaan tunnustamista neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 nojalla, on jätettävä *High Courtiin*. Hakijan on ilmoitettava hakemuksesta vastaajalle lähettämällä tälle tiedoksi asiakirjat ja annettava tälle näin mahdollisuus vastustaa päätöksen tunnustamista, ellei tuomioistuini päättää, että vastaaja on yksiselitteisesti hyväksynyt päätöksen.

Asetuksen mukaan kaikki asianosaiset voivat hakea tuomioistuimelta päätöstä tuomion tunnustamisesta tai sen tunnustamatta jättämisestä. High Court voi keskeyttää asian käsittelyn, jos tuomioon, jonka tunnustamista haetaan, on haettu muutosta jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu.

EU:n asetusta sovelletaan 31. päivään joulukuuta 2020.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Englannin ja Walesin tuomioistuimet soveltavat käsiteltäväkseen tuleviin asioihin aina Englannin ja Walesin lakia. Tuomioistuimilla on toimivalta ratkaista avioeroasia, vaikka avioliitto on solmittu ulkomailla, jos jommallakummalla puolisoista

- hakijalla on kotipaikka Englannissa ja Walesissa sinä päivänä, kun oikeudenkäynti on aloitettu; tai
- hakija asui Englannissa ja Walesissa vähintään vuoden ajan välittömästi ennen oikeudenkäynnin alkamista.

Linkkejä

- [Avioero, asumusero ja suhteen kariutuminen](#)
- [Oikeusapu](#)

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 02/06/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Pohjois-Irlanti

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Pohjois-Irlannissa avioeroa koskevat säännökset on esitetty vuoden 1978 avioerolaissa (*Matrimonial Causes (Northern Ireland) Order 1978*).

Puoliso voi saada avioeron esittämällä kirjallisen hakemuksen (*petition*) tuomioistuimelle. Avioeroa hakevaa henkilöä kutsutaan hakijaksi (*petitioner*) ja toista osapuolta vastaajaksi (*respondent*). Hakijan on osoitettava, että avioliitto on korjaamattomasti kariutunut, ja toimitettava todisteet yhdestä jäljempänä luetelluista viidestä seikasta (ks. kysymys 2). Avioerohakemusta ei voi esittää avioliiton kahden ensimmäisen vuoden aikana. On kuitenkin sallittua esittää näyttöä, joka koskee avioliiton korjaamatonta kariutumista ja joka ajallisesti kohdistuu avioliiton solmimista seuranneeseen kahteen vuoteen.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Ainoa avioeroperuste on avioliiton korjaamaton kariutuminen. Osoittaakseen, että avioliitto on korjaamattomasti kariutunut, hakijan on normaalisti näytettävä toteen yksi tai useampi seuraavista tosiseikoista:

vastaaja on ollut uskonon. Tähän seikkaan ei voi vedota, jos hakija saatuaan tietää uskottomuudesta jatkaa asumista vastaajan kanssa pitempään kuin kuusi kuukautta joko yhtäjaksoisesti tai useampia ajanjaksoja yhteenlaskettuna;

vastaaja on käyttäytynyt sellaisella tavalla, ettei ole kohtuullista odottaa hakijan jatkavan yhteiselämää hänen kanssaan. Tähän seikkaan ei voida vedota, jos puoliset ovat jatkaneet yhteiselämää vähintään kuuden kuukauden ajan sen jälkeen, kun vastaaja on viimeksi käyttäytynyt kohtuuttomasti;

vastaaja on hylännyt hakijan, ja tilanne on jatkunut yhtäjaksoisesti vähintään kaksi vuotta välittömästi ennen hakemuksen esittämistä;

puoliset ovat asuneet erillään yhtäjaksoisesti kahden vuoden ajan välittömästi ennen hakemuksen esittämistä, ja vastaaja suostuu avioeroon;

puoliset ovat asuneet erillään yhtäjaksoisesti viiden vuoden ajan välittömästi ennen hakemuksen esittämistä. Avioeroon ei vaadita vastaajan suostumusta.

Tämä voi kuitenkin vastustaa avioeroa sillä perusteella, että se johtaisi vakaviin taloudellisiin tai muihin vaikeuksiin;

Arvioitaessa, onko vastaaja hylännyt hakijan tai ovatko puoliset asuneet yhtäjaksoisesti erillään, ei oteta huomioon kausia, jolloin puoliset ovat välillä palanneet yhteen, jos näiden kausien pituus ei yhteenlaskettuna ylitä kuutta kuukautta. Tällaisia asumiskausia ei kuitenkaan lasketa mukaan hylätynä olemisen tai erillään asumisen jaksoihin.

Jos tuomioistuin katsoo esitetyn näytön perusteella, että avioliitto on kariutunut korjaamattomasti, se antaa väliaikaisen avioerotuomion (*decree nisi*), jonka kautta voidaan edetä lopulliseen avioeroon.

Avioeroprosessi päättyy, kun väliaikaisesta avioerotuomiosta tulee lopullinen (*decree absolute*). Päätöstä, jolla väliaikaisesta avioerotuomiosta tulee lopullinen, voidaan hakea kuuden viikon ja yhden päivän kuluttua väliaikaisen tuomion antamispäivästä. Jos hakemusta ei ole jätetty 12 kuukauden kuluessa väliaikaisen tuomion antamisesta, hakijaa voidaan pyytää toimittamaan valahtoinen vakuutus (*affidavit*) hakemuksensa viivästymisen syistä. Joissakin olosuhteissa myös vastaaja voi pyytää väliaikaisen avioerotuomion julistamista lopulliseksi. Puoliset eivät voi mennä uudelleen naimisiin, ennen kuin avioero on tullut lopullisesti voimaan.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Avioeron jälkeistä puolisoitten keskinäistä suhdetta ei säädellä laissa. Eron jälkeen puolisoitten ei kuitenkaan enää odoteta jatkavan yhteiselämää, ja jos vaimo on ottanut miehensä sukunimen, hän voi vaihtaa sen takaisin tyttönimeensä.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Vuoden 1978 avioerolaki sisältää pitkälle meneviä säännöksiä, joiden nojalla tuomioistuin voi päättää puolisoitten omaisuudesta samoin kuin puolisoitten välisistä ja lapsia koskevista taloudellisista järjestelyistä.

Tuomioistuin voi avioerotuomion yhteydessä tai sen jälkeen antaa määräyksen (*order*) seuraavista seikoista:

toistuvaissuorituksen maksamisesta;

kertakorvauksen maksamisesta;

omaisuuden jakamisesta;

eläkkeen jakamisesta tai eläkevarojen varaamisesta tietyn henkilön hyväksi.

Määräystä harkitessaan tuomioistuin ottaa huomioon kaikki asiaan liittyvät olosuhteet. Etusijalla pidetään kuitenkin perheeseen kuuluvien alle 18-vuotiaiden lasten hyvinvoinnin turvaamista.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Avioeron jälkeen molemmat vanhemmat ovat edelleen vastuussa aviolaisten sekä muiden perheeseen kuuluneiden alaikäisten lasten huollosta.

Jos perheeseen kuuluu alaikäinen (alle 16-vuotias) lapsi tai sellainen yli 16-vuotias lapsi, joka edelleen jatkaa koulunkäyntiä tai opiskelee ammattiin, hakijan on täytettävä lomake M4, jossa selostetaan lasta koskevat järjestelyt. Lomakkeessa puolisoita kannustetaan tekemään lapsen tulevaisuutta koskevat ehdotukset yksittäisyydenä. Jos sopimusta ei kuitenkaan synny, vastaajalle annetaan tilaisuus esittää kantansa ehdotetuista järjestelyistä, minkä jälkeen tuomioistuin voi käyttää vuoden 1995 lastenhuoltolain (*Children Order (Northern Ireland) 1995*) mukaista toimivaltaansa. Tuomioistuin voi esimerkiksi määrätä, missä lapsen on asuttava.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Velvollisuus elättää puolisoa lakkaa avioeron tultua voimaan, paitsi jos tuomioistuin on antanut määräyksen elatusmaksusta tai omaisuuden jakamisesta.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Asumuseroa voi hakea silloin, kun avioliitto on kariutunut mutta hakija ei syystä tai toisesta halua avioeroa. Kun asumuserotuomio on saatu, hakijaa ei enää vaadita asumaan yhdessä puolisonsa kanssa. Hän ei kuitenkaan voi avioitua uudelleen. Sen jälkeen kun asumuserotuomio on annettu, on mahdollista hakea avioeroa.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Asumuserotuomion yhteydessä ei vaadita näyttöä avioliiton korjaamattomasta kariutumisesta.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Puolisoiden ei enää odoteta asuvan yhdessä. Jos asumuserotuomio on voimassa ja puoliso kuolee jättämättä testamenttia, hänen omaisuutensa jaetaan ikään kuin toinen puoliso olisi jo kuollut, eli tämä menettää kaikki edut, joita olisi puolison kuolemasta saanut. Omaisuuden jakamisen osalta tuomioistuimen toimivaltuudet ovat asumuserossa yleisesti ottaen samat kuin avioeromenettelyssä. Tuomioistuin ei kuitenkaan voi määrätä eläkkeen jakamisesta.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöntä" käytännössä tarkoittaa?

Tuomioistuin voi antaa avioliiton pätemättömyyttä koskevan tuomion, jos hakija todistaa, että avioliitto on joko mitätön (*void*) tai moitteenvaraisesti mitätön (*voidable*). Kun avioliitto on mitätön, sitä ei olisi koskaan pitänyt solmia eikä sen katsota koskaan olleen laillisesti voimassa. Moitteenvaraisesti mitättömän avioliiton olemassaolo sen sijaan tunnustetaan, ja avioliitto on voimassa, kunnes se kumotaan.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliitto on mitätön, jos jokin seuraavista seikoista näytetään toteen:

puolisot ovat liian läheistä sukua;

jompikumpi puolisoista on alle 16-vuotias;

avioliiton solmimisen muotovaatimuksia ei ole noudatettu asianmukaisesti;

avioitumishetkellä toinen puoliso oli jo laissa säädetyllä tavalla naimisissa;

puolisot ovat samaa sukupuolta (yhden on oltava mies ja toisen nainen);

kyseessä on moniavioinen avioliitto, joka on solmittu Pohjois-Irlannin ulkopuolella, ja yhdellä puolisoista oli kotipaikka Pohjois-Irlannissa avioitumishetkellä.

Avioliitto on moitteenvaraisesti mitätön, jos yksi seuraavista seikoista näytetään toteen:

avioliitto on jäänyt täyttymättä siitä syystä, että toinen puolisoista ei ole kyennyt täyttämään sitä;

toinen puolisoista on kieltäytynyt täyttämään avioliittoa;

toisen puolison suostumusta avioliittoon ei voida pitää pätevänä (puoliso on toiminut painostuksen alaisena ja tullut pakotetuksi avioliittoon tai hän on erehtynyt vihkitoitituksen luonteesta);

toinen puolisoista oli avioitumishetkellä henkisesti sairas;

toisella puolisoista oli avioitumishetkellä tarttuva sukupuolitauti;

vaimo oli avioitumishetkellä raskaana muulle miehelle kuin puolisolleen.

Jos hakemus avioliiton julistamisesta pätemättömäksi perustuu johonkin neljästä viimeksi mainitusta seikasta, hakemus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa avioliiton solmimisesta. Tiettyjen edellytysten täytyessä tuomioistuin voi kuitenkin antaa luvan hakemukseen tämän määräajan jälkeenkin.

Jos hakemus perustuu kahteen viimeksi mainittuun seikkaan, hakijan on pystyttävä osoittamaan, ettei hän avioitumishetkellä ollut tietoinen toisen sairaudesta tai raskaudesta.

Tuomioistuin ei julista moitteenvaraisesti mitätöntä avioliittoa pätemättömäksi, jos vastaaja todistaa, että

hakija tiesi voivansa hakea avioliiton mitätöintiä, mutta käytöksellään antoi vastaajan ymmärtää, ettei sitä haettaisi, ja

avioliiton pätemättömäksi julistaminen olisi epäoikeudenmukaista.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Jos avioliitto on mitätön, se on täysin pätemätön ja sitä käsitellään ikään kuin sitä ei olisi koskaan ollutkaan. Jos avioliitto on moitteenvaraisesti mitätön, se katsotaan pätemättömäksi siitä päivästä, jona tuomio avioliiton pätemättömäksi julistamisesta tuli lainvoimaiseksi.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Pohjois-Irlannissa on useita sovittelupalvelujen tarjoajia (esimerkiksi *Relate*). Sovittelija voi auttaa puolisoita ratkomaan avioeroon liittyviä käytännön asioita, kuten taloudellisia tai lasten huoltoon liittyviä kysymyksiä.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Avioeroa, asumuseroa ja avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevan hakemuksen voi esittää joko ylemmän oikeusasteen tuomioistuimessa (*High Court*) tai jossain avioeroja käsittelevässä alemman oikeusasteen siviilituomioistuimessa (*County Court*). Jos kuitenkin vastaaja antaa vastineen *County Courtissa* esitettyyn hakemukseen, asian käsittely siirretään *High Courtiin*.

Tuomioistuinten osoitteet ja puhelinnumerot ovat [Pohjois-Irlannin oikeusviraston](#) (*Northern Ireland Courts and Tribunals Service*) verkkosivuilla.

Prosessin vireillepanoa varten hakijan on lähetettävä tuomioistuimelle joukko lomakkeita ja liitettävä mukaan seuraavat asiakirjat:

alkuperäinen vihkitodistus (valokopio ei kelpaa). Jos avioliitto on solmittu Pohjois-Irlannin ulkopuolella, mukaan on liitettävä virallinen käännös ja valahtoinen vakuutus;

alle 18-vuotiaiden perheeseen kuuluvien lasten alkuperäiset syntymätodistukset (pidemmässä muodossa, jolloin ilmoitetaan kaikki tiedot vanhemmista ja lapsesta);

jäljennös hakemuksessa mahdollisesti mainituista oikeuden antamista määräyksistä;

alkuperäisenä sekä kahtena jäljennöksenä kaikki sopimukset (esimerkiksi raha-asioista), joiden vahvistukseksi tuomioistuinta pyydetään antamaan määräys; ja

käsittelymaksu (tämänhetkisiä maksuja voi tiedustella tuomioistuimen kansliasta).

Tuomioistuimen kansliasta annetaan tarvittavat lomakkeet ja neuvotaan niiden täyttämässä. Henkilökunta ei kuitenkaan voi antaa oikeudellista neuvontaa tai auttaa hakemuksen tekstin laadinnassa.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Avioeroasian kuluihin voi hakea oikeusapua. Taloudellisen oikeusavun määrä (mikäli sitä myönnetään) riippuu kuitenkin hakijan taloudellista tilannetta koskevasta arviosta. Vaikka hakija taloudellisen tilanteensa puolesta todettaisiin tukikelpoiseksi, hän voi silti joutua maksamaan itse osan kuluista. On mahdollista sopia, että hakija maksaa oman osansa oikeusapuostolle (*Legal Aid Department*) tietyn ajan kuluessa. Sen lisäksi että hakijan on oltava taloudellisesti tukikelpoinen, myös käsiteltävälle asialle asetetaan tietyt vaatimuksia. Oikeudenkäynnin vireillepanolle tai oikeudenkäynnissä puolustautumiselle on oltava asianmukaiset perusteet, ja näiden toimien on oltava mielekkäitä kaikissa olosuhteissa.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Kun tuomio avioliiton purkamisesta tai pätemättömäksi julistamisesta on tullut lopullisesti voimaan, siitä ei voi enää valittaa, jos asianosaisella, jonka etua tuomio koskee, on aikanaan ollut tilaisuus valittaa väliaikaisesta tuomiosta, mutta hän ei ole sitä tehnyt. Molempien puolisoitten suostumuksella annetuista oikeuden määräyksistä voi myöskin valittaa vain tuomioistuimen luvalla. Muutoksenhakutuomioistuimella on käytössään erilaisia toimivaltuuksia, joiden nojalla se voi vahvistaa tai kumota alkuperäisen tuomion tai muuttaa sitä.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Toukokuun 29. päivänä 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1347/2000 säädetään, että yhdessä jäsenvaltiossa annettu avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskeva tuomio on tunnustettava muissa jäsenvaltioissa vaatimatta minkään erityisen (muun kuin itse asetuksessa säädetyn) menettelyn noudattamista.

Jokainen, jonka etua tuomion tunnustaminen koskee, voi pyytää, että päätös on tunnustettava. Tunnustamatta jättämiselle on määritelty tiukat perusteet.

Siten tunnustamisesta voidaan esimerkiksi kieltäytyä, jos tunnustaminen on selvästi vastoin oikeusjärjestyksen perusteita.

Pohjois-Irlannissa ulkomaisten tuomioiden tunnustamista koskeva hakemus on jätettävä *High Courtiin*.

Jos asia ei kuulu neuvoston asetuksen soveltamisalaan, siihen voidaan soveltaa vuoden 1986 perhelain (*Family Law Act 1986*) 46 §:n säännöksiä, joissa määritellään yleiset ehdot ulkomailla annetun avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevan tuomion tunnustamiselle.

High Courtiin tehtävän hakemuksen liitteenä on esitettävä ulkomailla myönnettyä avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskeva tuomio.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Hakemukset, joissa pyydetään avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevan tuomion tunnustamista (neuvoston asetuksen tai vuoden 1986 perhelain nojalla), käsitellään *High Courtissa*, joten hakemuksen vastustamista käsitellään tässä samassa tuomioistuimessa. Tunnustamatta jättämisen perusteista säädetään neuvoston asetuksen 15 artiklassa sekä vuoden 1986 perhelain 51 §:ssä.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puolisoit eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Jos pohjoisirlantilainen tuomioistuin toteaa olevansa toimivaltainen tutkimaan avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevan asian, se soveltaa Pohjois-Irlannin lakia.

Pohjoisirlantilainen tuomioistuin voi myöntää avio- tai asumuseron (vaikka avioliitto olisi solmittu ulkomailla), jos

se on neuvoston asetuksen nojalla toimivaltainen kyseisessä asiassa tai

minkään muun sellaisen jäsenvaltion tuomioistuin, joka on osallistunut asetuksen antamiseen tai myöhemmin hyväksynyt sen itseään sitovaksi ja jossa sitä niin ollen sovelletaan, ei ole asetuksen nojalla toimivaltainen kyseisessä asiassa ja jommallakummalla puolisoista on menettelyn alkaessa kotipaikka Pohjois-Irlannissa.

Pohjoisirlantilaisella tuomioistuimella on toimivalta avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevassa asiassa (vaikka avioliitto olisi solmittu ulkomailla), jos

se on neuvoston asetuksen nojalla toimivaltainen kyseisessä asiassa tai

minkään muun asetusta soveltavan jäsenvaltion tuomioistuin ei ole asetuksen nojalla toimivaltainen ja jommallakummalla puolisoilla

on kotipaikka on Pohjois-Irlannissa sinä päivänä, kun oikeudenkäynti on aloitettu, tai

toinen puolisoista kuolee ennen menettelyn alkamista ja hänellä oli kuollessaan kotipaikka Pohjois-Irlannissa tai hän asui Pohjois-Irlannissa vähintään vuoden ajan välittömästi ennen kuolemaansa.

Linkkejä

[Pohjois-Irlannin oikeusvirasto](#)

Lisätietoja oikeusavusta on [Pohjois-Irlannin oikeusapuostaston](#) verkkosivuilla.

Lisätietoa sovittelusta on [Relate NI:n](#) verkkosivuilla ja [UK College of Family Mediatorsin](#) verkkosivuilla.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 18/12/2020

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Skotlanti

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Skotlannissa avioerosta päättää tuomioistuin. Tuomioistuin voi myöntää avioeron vain, jos on osoitettu, että avioliitto on kariutunut korjaamattomasti, tai

puolisolle on avioliiton solmimisen jälkeen myönnetty sukupuolen vahvistamisesta vuonna 2004 annetun lain (*Gender Recognition Act 2004*) mukainen väliaikainen sukupuolen vahvistamistodistus (*Interim Gender Recognition Certificate*).

Avioliiton korjaamaton kariutuminen voidaan osoittaa yhdellä neljästä tavasta, jotka mainitaan seuraavassa kohdassa.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Katso vastaus kysymykseen 1. Avioliiton korjaamaton kariutuminen voidaan osoittaa seuraavien seikkojen avulla:

vastaaja on ollut uskonon;

vastaaja on käyttäytynyt kohtuuttomasti;

osapuolet eivät ole asuneet yhdessä vuoteen, ja toinen puoliso suostuu eroon;

osapuolet eivät ole asuneet yhdessä kahteen vuoteen.

Tietyissä tapauksissa, joissa avioeron syy on yksi kahdesta viimeksi mainitusta, voidaan soveltaa yksinkertaistettua menettelyä.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Laissa ei ole erityisiä säännöksiä entisten puolisoiden välisistä henkilökohtaisista suhteista. Kumpikin puoliso voi naimisiin mennessään säilyttää oman sukunimensä. Vastaavasti puolisonsa sukunimen ottanut voi pitää sen avioeron jälkeenkin.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisojen välillä

Skotlannin perhelaisla (*Family Law (Scotland) Act 1985*) säädetään, miten aviovarallisuus jaetaan avioerossa. Aviovarallisuutta on yleisesti ottaen kaikki puolisojen avioliiton aikana hankkima omaisuus, samoin kuin asunto, joka on ennen avioliittoa hankittu perheen kodiksi, sekä tällaisen asunnon varustus. Aviovarallisuuteen ei kuulu muu omaisuus, joka on hankittu ennen avioliittoa, omaisuus, jonka puoliso on hankkinut sen jälkeen, kun puoliso ei enää asuneet yhdessä, eikä omaisuus, joka on avioliiton aikana saatu lahjana tai perintönä kolmannelta osapuolelta.

Kumpikin puoliso voi Skotlannin perhelain nojalla hakea tuomioistuimelta määräystä (*order*). Tuomioistuin voi antaa määräyksiä, jotka koskevat pääoman maksamista, omaisuuden siirtoa, säännöllisten avustusten maksamista, eläkkeitä ja niitä koskevia hyvityksiä ja muita eroon liittyviä vähäisempiä seikkoja. Tuomioistuimen on annettava määräykset seuraavien periaatteiden mukaisesti:

aviovarallisuuden nettomäärä on jaettava oikeudenmukaisesti;

tuomioistuin ottaa huomioon taloudellisen hyödyn, jonka puoliso on saanut toisen puolison kustannuksella, ja taloudelliset uhraukset, jotka puoliso on tehnyt toisen puolison tai perheen hyväksi. Panostus voi olla muuta kuin taloudellista panostusta, ja erityisesti kyse voi olla kodin tai perheen hoitamisesta.

Panostus voi olla myös taloudellista panostusta;

taloudellinen rasitus, joka koituu alle 16-vuotiaiden aviolaisten huoltamisesta, on jaettava oikeudenmukaisesti osapuolten välillä;

puolisolle, joka on ollut olennaisesti taloudellisesti riippuvainen toisesta puolisoista, on myönnettävä elatusapua, jotta hän voisi sopeutua aiemmin käytössään olleiden taloudellisten resurssien menettämiseen. Tämä avustus voi kestää enintään kolme vuotta;

jos puoliso todennäköisesti kärsii avioeron seurauksena vakavia talousvaikeuksia, hänelle on myönnettävä kohtuulliseksi ajaksi kohtuullista elatusapua talousvaikeuksien helpottamiseksi.

3.3 puolisojen alaikäisiin lapsiin

Kuten kysymykseen nro 3.2 annetussa vastauksessa todettiin, aviolaisten huollosta aiheutuva taloudellinen rasitus on jaettava tasapuolisesti. Ks. myös

[Euroopan oikeudellisen verkoston tietosivu vanhempainvastuusta Skotlannissa.](#)

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Ks. myös [Euroopan oikeudellisen verkoston tietosivu elatusapusaataavista Skotlannissa.](#)

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Skotlannin avioerolain (*Divorce (Scotland) Act 1976*) nojalla tuomioistuin voi antaa asumuserotuomion (*decree of separation*). Asumusero voidaan myöntää puolisoille, jotka eivät halua avioeroa mutta jotka haluavat lopettaa asumisen yhdessä. Aviopuolisot ovat tällöin edelleen naimisissa, ja heidän on edelleen elätettävä toisiaan. Tämä tarkoittaa sitä, että heidän on taloudellisessa mielessä huolehdittava toisistaan samalla tavalla kuin jos he olisivat naimisissa.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Asumuseron edellytykset ovat samat kuin avioeron edellytykset. Ks. vastaus kysymykseen 1.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Ks. vastaus kysymykseen 4. Asumusero ei estä puolisoita hakemasta avioeroa.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Vaikka oikeudellinen termi "avioliiton mitätöinti" ei sinänsä ole käytössä Skotlannissa, noudatetaan silti periaatetta, että jos skotlantilainen avioliitto on mitätön, kuka tahansa asianosainen voi hakea tuomioistuimelta avioliiton pätemättömäksi julistamista. Avioliiton pätemättömäksi julistaminen tarkoittaa useimmissa yhteyksissä, että avioliittoa ei koskaan ollut olemassa. Avioliitto on Skotlannissa mitätön (*void*), jos puoliso oli alle 16-vuotias, kun avioliitto solmittiin;

puolisot ovat liian läheisiä sukulaisia. Kielletyt sukulaisuussuhteet on määritelty Skotlannin avioliittolain (*Marriage (Scotland) Act 1977*) liitteessä 1; ainakin toisen puolisoista oli jo naimisissa;

ainakin toinen puolisoista oli kykenemätön sopimaan avioliitosta;

puoliso, joka oli kykenevä sopimaan avioliitosta, teki sopimuksen vain pakon tai erehdyksen vuoksi.

Moitteenvaraisesti mitätön (*voidable*) avioliitto pysyy voimassa, kunnes jompikumpi puolisoista hakee pätemättömäksi julistamispäätöstä. Ainoa moitteenvaraisuuden peruste on, että puoliso oli pysyvästi ja parantumattomasti impotentti, kun avioliitto solmittiin.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Kuka tahansa asianosainen voi hakea tuomioistuimelta sellaisen avioliiton pätemättömäksi julistamispäätöstä (*declarator of nullity*), joka on mitätön edellä selostettujen syiden nojalla. Kumpikin puoliso voi hakea tuomioistuimelta sellaisen avioliiton pätemättömäksi julistamispäätöstä, joka on moitteenvaraisesti mitätön. Mitättömästä ja moitteenvaraisesti mitättömästä avioliitosta ks. kohta 7.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Mitätöntä avioliittoa käsitellään ikään kuin sitä ei koskaan olisi ollutkaan, joten tarvetta hakea pätemättömäksi julistamispäätöstä ei ehkä ole. Jos tuomioistuin antaa avioliiton pätemättömäksi julistamispäätöksen, se voi antaa myös määräyksiä elatusavun maksamisesta osapuolten välillä. Jos tuomioistuin antaa pätemättömäksi julistamispäätöksen avioliitosta, joka on moitteenvaraisesti mitätön, myös tällaista avioliittoa käsitellään ikään kuin sitä ei koskaan olisi ollutkaan.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

 [Relationships Scotland](#) on vapaaehtoisjärjestö, jota Skotlannin hallinto tukee taloudellisesti. Se järjestää paikallisten toimijoiden verkoston avulla perhesovittelua pareille, jotka ovat päättäneet hakea avio- tai asumuseroa. Sovittelu on vapaaehtoinen prosessi, jonka avulla parisunnat voivat löytää ratkaisuja käytännön ongelmiin. Pareille tai henkilöille, joilla on vaikeuksia suhteessaan, on myös tarjolla parisuhdeneuvontaa. Asianmukaisella neuvonnalla ja tuella voidaan auttaa puolisoita välttämään menettelyjä, jotka saattaisivat johtaa oikeudenkäynteihin.

Perheasioiden sovittelua on saatavilla myös [Comprehensive Accredited Lawyer Mediators](#) palvelusta, jossa lakimiehet toimivat sovittelijoina. Muita vaihtoehtoja ovat lakimiesavusteinen sopiminen (*collaborative law*) ja väliesmenettely (*arbitration*). Tietoa asiasta on osoitteessa [Flags Scotland](#). Oikeudellisesti sitova sopimus on mahdollista rekisteröidä Skotlannin rekisterinpitäjän (*Registers of Scotland*) pitämään julkiseen rekisteriin (*Books of Council and Session*). Tietoa rekisteristä on osoitteessa [Skotlannin rekisterinpitäjä](#).

Skotlannin viranomaiset ovat laatineet vanhemmille oppaan lapsista ja avioerosta (*Parenting Agreement for Scotland*). Opas auttaa vanhempia sopimaan, kuinka toimia lasten kannalta parhaalla tavalla, vaikka vanhempien liitto päättyykin. Opas on osoitteessa [Skotlannin hallinto](#).

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Avioero/asumusero

- i. Avio- tai asumuserohakemus voidaan tehdä joko Edinburghissa sijaitsevaan ylempään asteen tuomioistuimeen (*Court of Session*) tai johonkin paikallisista alemman asteen tuomioistuimista (*Sheriff Court*). Skotlannin oikeushallinnon (*Scottish Courts and Tribunals Service*) [verkkosivuilla](#) on kartta, josta käy ilmi, missä tuomioistuimet sijaitsevat. Sivulla ovat myös tuomioistuinten osoitteet ja yhteystiedot.
- ii. Hakija voi valita, asioiko *Court of Sessionissa* vai *Sheriff Courtissa*. Jotta voi asioida *Court of Sessionissa*, alueellisen toimivallan on oltava Skotlannissa. Jotta voi asioida *Sheriff Courtissa*, alueellisen toimivallan on oltava tuomiopiirissä (*Sheriffdom*), jossa kyseinen *Sheriff Court* sijaitsee maantieteellisesti. Toimivalta perustuu asuin- tai kotipaikkaan. Kotipaikka on Skotlannissa oleva paikka, jossa henkilö katsoo kotinsa olevan ja jossa hän aikoo asua pysyvästi lähitulevaisuudessa.
- iii. Skotlannissa on kaksi erilaista avioerohakemuslajia.
- iv. **Yksinkertaistettua hakemusta** voidaan käyttää, kun avioeron perusteeksi voidaan määritellä tilanne, jossa puolisoit eivät ole asuneet yhdessä vuoteen eikä vastaajana oleva puoliso vastusta hakemusta, tai tilanne, jossa vastaajana olevan puolison suostumusta eroon ei ole mutta puolisoit ovat asuneet erossa kaksi vuotta. Yksinkertaistettua hakemusta voidaan käyttää vain, jos missään muussa tuomioistuimessa ei ole meneillään oikeudenkäyntiä, joka voisi vaikuttaa avioliiton päättymiseen; alle 16-vuotiaita aviolapsia ei ole; kumpikaan puoliso ei ole hakenut määräystä elatusavun maksamisesta eron yhteydessä; eikä kumpikaan puoliso kärsi mielenterveyshäiriöistä.
- v. Puolisot tekevät yleensä itse hakemukset yksinkertaistettuun menettelyyn, eikä asianajajia käytetä. Tämä hakemustyyppi on tullut tunnetuksi *tee se itse* -avioerona. Oppaat ja lomakkeet ovat [Skotlannin oikeushallinnon verkkosivuilla](#).
- vi. Toinen hakemuslaji on tavallinen avio- tai asumusero. Sitä on haettava haasteella, joka on joko *summons* (*Court of Sessionissa*) tai *initial writ* (*Sheriff Courtissa*). Kaikilla tuomioistuimilla on omat oikeudenkäyntisääntönsä, jotka on julkaistu [Skotlannin oikeushallinnon verkkosivuilla](#) säännöt ja käytännöt -osiossa (*Rules and Practice*). Säännöissä määrätään, missä muodossa hakemukset on tehtävä. *Court of Sessionin* sääntöjen 49 luvussa ja *Sheriff Courtin* sääntöjen (*Ordinary Cause Rules*) 33 luvussa käsitellään perheisiin liittyviä asioita.

Avioliiton pätemättömäksi julistaminen

vii. Avioliiton pätemättömäksi julistamista koskeva hakemus on tehtävä tuomioistuimessa.

Muodollisuudet ja asiakirjat

- viii. Jokaisessa tuomioistuimessa peritään maksu ensimmäisestä hakemuksesta, ja maksuja saatetaan periä myös menettelyn myöhemmissä vaiheissa. Jos hakija saa maksutonta oikeusapua tai eräitä valtion sosiaalietuuksia (*state benefits*), hänellä voi olla oikeus vapautukseen maksuista. Maksuvapautushakemus on [Skotlannin oikeushallinnon verkkosivujen](#) avioeroa koskevassa osiossa.
- ix. Avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista haettaessa puolison on esitettävä vihkitodistus.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Avioeroasioissa on saatavilla **nuvoja ja apua**, ja niiden antamiseen sovelletaan tavanomaisia, laissa säädettyjä taloudellisia ehtoja. Avioeroasioissa on saatavilla myös **siviilioikeudellista oikeusapua**, ei kuitenkaan yksinkertaistettua menettelyä varten. Oikeusavulle on kolme tavanomaista, laissa säädettyä ehtoa, jotka koskevat taloudellisen tuen tarvetta (*financial eligibility*) sekä oikeudellisen toimenpiteen kohtuullisuutta (*reasonableness*) ja aiheellisuutta (*probable cause*). Lisätietoja tukikelpoisuudesta saa Skotlannin oikeusapulautakunnan (*Scottish Legal Aid Board – SLAB*) [verkkosivuilta](#).

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

- i. *Sheriff Courtin* yksinkertaistetussa menettelyssä antamaan avioerotuomioon voi hakea muutosta kirjeellä 14 päivän kuluessa päätöksen päivämäärästä.
- ii. *Court of Sessionin* yksinkertaistetussa menettelyssä antamaan avioerotuomioon ei voi hakea muutosta. Tuomion oikeusvaikutusten mitätöimiseksi on nostettava tuomion kumoamista koskeva kanne tuossa tuomioistuimessa.
- iii. *Sheriff Courtin* tavanomaisessa menettelyssä antamaan avioerotuomioon tai asumuserotuomioon voi hakea muutosta 14 päivän kuluessa päätöksen päivämäärästä. Avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevaan *Court of Sessionin* tuomioon voi hakea muutosta 21 päivän kuluessa tuomiosta.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Avio- ja asumuseron ja avioliiton pätemättömäksi julistamisen tunnustaminen kuuluu yleisesti Bryssel IIa -asetuksen soveltamisalaan (neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003, annettu 27 päivänä marraskuuta 2003). Asetuksen 21 artiklassa säädetään tunnustamisen perusteista.

- i. Jäsenvaltiossa annettu tuomio on tunnustettava muissa jäsenvaltioissa vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista.
- ii. Mitään erityistä menettelyä ei etenkään vaadita siviilisäätyä koskevien jäsenvaltioiden rekistereiden päivittämiseksi sellaisen toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion perusteella, joka koskee avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista ja johon kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ei saa hakea muutosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen 21 artiklan 3 kohdan soveltamista.
- iii. Kuka tahansa asianosainen voi pyytää *Court of Sessionia* vahvistamaan, että tuomio tunnustetaan tai sitä ei tunnusteta.
- iv. Jos kysymys tuomion tunnustamisesta tulee esille jäsenvaltion tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, asiaa käsittelevä tuomioistuin voi ratkaista tuomion tunnustamista koskevan kysymyksen.

Samaa sukupuolta olevien henkilöiden avioliitto on nyt mahdollinen Skotlannissa. Koska on epävarmaa, soveltuuko Bryssel IIa samaa sukupuolta olevien suhteisiin, on laadittu asetusta vastaava säädös muissa jäsenvaltioissa annettujen tuomioiden tunnustamisesta. Asiaa koskeva sääntely sisältyy säädökseen SSI 2014 nro 362, joka koskee samaa sukupuolta olevien avioliittoja ja tuomioistuinten toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista Skotlannissa (*The Marriage (Same Sex Couples) (Jurisdiction and Recognition of Judgments) (Scotland) Regulations 2014*).

Jos tuomiota ei tunnusteta Bryssel IIa:n tai muun vastaavan säännöksen nojalla, sovelletaan perhelain (*Family Law Act 1986*) II osaa ja erityisesti sen 46 §:ää. Tunnustamisen perusteet ovat 46 §:n mukaan seuraavat:

- a. avioero, avioliiton pätemättömäksi julistaminen tai asumusero on tullut voimaan sen maan lain mukaisesti, jossa se on myönnetty; ja
- b. oikeudenkäynnin alkamishetkellä

i. jompikumpi puoliso asui maassa, jossa avioero, avioliiton pätemättömäksi julistaminen tai asumusero on myönnetty; tai

ii. hänellä oli kotipaikka kyseisessä maassa; tai

iii. hän oli kyseisen maan kansalainen.

Muuten kuin oikeudenkäynnissä määrätyn kansainvälisen avioeron, avioliiton pätemättömäksi julistamisen tai asumuseron pätevyys on tunnustettava, jos

a. avioero, avioliiton pätemättömäksi julistaminen tai asumusero on tullut voimaan sen maan lain mukaisesti, jossa se on myönnetty; ja

b. päivänä, jona avioero on myönnetty,

i. kummallakin puolisoilla oli kotipaikka kyseisessä maassa; tai

ii. yhdellä puolisoilla oli kotipaikka kyseisessä maassa ja toisella puolisoilla maassa, jonka lainsäädännön nojalla avioeron, avioliiton pätemättömäksi julistamisen tai asumuseron pätevyys tunnustetaan; sekä

c. kumpikaan puoliso ei asunut Yhdistyneessä kuningaskunnassa sen vuoden aikana, joka välittömästi edellä mainittua ajankohtaa.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Avio- ja asumuseron ja avioliiton pätemättömäksi julistamisen tunnustaminen kuuluu yleisesti Bryssel IIa -asetuksen soveltamisalaan. Ks. kysymykseen 14 annettu vastaus.

Päätöstä tunnustamisesta tai tunnustamatta jättämisestä voidaan hakea *Court of Sessionissa* ja *Sheriff Courtissa*.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Jos Skotlannin tuomioistuimet katsovat olevansa toimivaltaisia, ne soveltavat silloin yleensä Skotlannin lakia.

Linkkejä

[Skotlannin oikeushallinto](#)

[Skotlannin oikeusapulaakunta](#)

[Skotlannin hallinto](#)

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 09/02/2022

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Avioero ja asumusero - Gibraltar

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Avioeroasiat käsitellään *Supreme Court*-tuomioistuimessa, jonne jomman kumman puolison on toimitettava avioerohakemuksensa (*petition*). Hakijan (*petitioner*) on osoitettava, että avioliitto on korjaamattomasti kariutunut, ja toimitettava todisteet yhdestä jäljempänä luetelluista viidestä seikasta.

Avioerohakemusta ei voida esittää avioliiton solmimista seuraavien **kahden** vuoden aikana. Ainoa poikkeukset tähän sääntöön ovat tilanteet, joissa hakija on joutunut avioelämässään kokemaan poikkeuksellisia vaikeuksia, vastaaja (*respondent*) on osoittanut poikkeuksellista turmeltuneisuutta tai hakija oli alle 16-vuotias, kun avioliitto solmittiin.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Ainoa avioeroperuste on avioliiton korjaamaton kariutuminen. Sen todistamiseksi on esitettävä näyttöä yhdestä tai useammasta avioliittoa koskevasta tosiseikasta seuraavasti:

puoliso on ollut uskoton, ja hakija katsoo, että yhteiselämän jatkaminen olisi sietämätöntä;

puoliso on käyttäytynyt kohtuuttomasti, eikä hakijalta voida puolison käytös huomioon ottaen kohtuudella vaatia yhteiselämän jatkamista tämän kanssa;

puoliso on hylännyt hakijan eli jättänyt tämän vähintään kaksi vuotta ennen avioerohakemusta;

puoliset ovat asuneet erillään kaksi vuotta ennen avioerohakemusta, ja toinen puoliso suostuu eroon;

puoliset ovat asuneet erillään viisi vuotta ennen avioerohakemusta. Tällöin toisen puolison suostumusta eroon ei tarvita.

Tuomioistuin on velvollinen tutkimaan mahdollisimman tarkoin sekä hakijan että vastaajan esittämät tosiseikat. Jos tuomioistuin katsoo, että näyttö avioliiton korjaamattomasta kariutumisesta on riittävä, *Supreme Courtin* tuomari antaa avioerotuomion. Edellytyksenä on, että tuomari pitää puolisoitten lapsia koskevia järjestelyjä hyväksyttävänä.

Jos tuomioistuin toteaa, että avioliitto on kariutunut korjaamattomasti, se antaa ensin väliaikaisen avioerotuomion (*decree nisi*). Kuuden viikon kuluttua väliaikaisesta avioerotuomiosta avioeroa hakenut puoliso voi hakea tuomioistuimelta lopullista avioerotuomiota (*decree absolute*). Lopullisen avioerotuomion hakemiselle ei ole takarajaa muutoin kuin poikkeuksellisissa olosuhteissa.

Jos lopullista avioerotuomiota kuitenkin haetaan yli 12 kuukautta väliaikaisen avioerotuomion jälkeen, hakijan on hakemuksen takarajan puuttumisesta huolimatta toimitettava hakemuksensa mukana kirjallinen selitys, jossa selostetaan syyt viivästykseen;

ilmoitetaan, ovatko puoliset asuneet yhdessä väliaikaisen avioeropäätöksen jälkeen, ja jos näin on, mitkä ajanjaksot he asuivat yhdessä; sekä

ilmoitetaan, onko vaimo synnyttänyt lapsen väliaikaisen avioerotuomion jälkeen, ja jos näin on, selostetaan asiaan liittyvät seikat sekä se, väitetäänkö lapsen olevan tai saattavan olla aviomiehen lapsi.

Tuomari voi edellyttää, että hakija antaa valaehtoisen vakuutuksen vaimon selityksen todenmukaisuudesta. Tuomari voi antaa tarpeelliseksi katsomiaan, hakemuksen käsittelyyn liittyviä määräyksiä.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Avioliitto on purkautunut, joten puolisoiden ei tarvitse enää asua yhdessä eikä jatkaa mitään muutakaan kanssakäymistä, elleivät he sitä halua. Puolisot voivat erottuaan solmia uuden avioliiton. He voivat pitää avioliitossa saadun sukunimen tai niin halutessaan ottaa takaisin aiemman nimensä.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoiden välillä

Tuomioistuin määrää omaisuudenjaosta ottaen huomioon kaikki asiassa esitetyt seikat. Vaikka puolisot olisivat sopineet omaisuudenjaosta, tuomioistuimen vallassa on hyväksyä sopimus tai muuttaa sitä.

3.3 puolisoiden alaikäisiin lapsiin

Joko ennen lopullisen avioerotuomion antamista tai sen jälkeen *Supreme Court*illa on toimivalta määrätä aviolasten huoltajuudesta, elatuksesta ja koulutuksesta ja jopa määrätä, että viranomaiset aloittavat toimet lasten ottamiseksi huostaan. *Supreme Court* ei voi antaa lopullista avioerotuomiota, ellei se ole vakuuttunut siitä, että lapsia koskevat järjestelyt ovat hyväksyttävissä.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Päättyessään väliaikaisesta avioerotuomiosta ja milloin tahansa sen jälkeen *Supreme Court* voi määrätä, että aviomiehen on maksettava vaimolleen viikoittaista tai kuukausittaista oikeuden kohtuulliseksi arvioimaa elatusapua. Maksuvelvollisuus jatkuu, kunnes toinen puolisoista kuolee. Vaimon oikeus elatusapuun kuitenkin lakkaa, jos hän solmii uuden avioliiton. Velvollisuus elättää aviolapsia sen sijaan jatkuu, vaikka lasten äiti solmisikin uuden avioliiton.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Gibraltarin laissa säädetään asumuserosta (*judicial separation*). Kun asumuserotuomio on annettu, asumuseroa hakeneen puolison ei enää oleteta jatkavan yhteiselämää toisen puolison kanssa. Hän ei kuitenkaan voi avioitua uudelleen. Käytännössä asumusero onkin vaihtoehto puolisoille, joiden avioliitto on kariutunut mutta jotka eivät halua solmia uutta avioliittoa. Asumuseroa hakevan puolison ei tarvitse osoittaa, että puolisoiden avioliiton kariutuminen olisi korjaamaton. Sen jälkeen kun asumuserotuomio on annettu, on mahdollista hakea avioeroa.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Hakijan on esitettävä näyttöä yhdestä tai useammasta tosiseikasta, joilla voidaan osoittaa avioliiton kariutuminen. Toisin kuin avioeroa haettaessa, asumuseron hakijan ei tarvitse odottaa kolmea vuotta avioliiton alkamisesta ennen menettelyn aloittamista.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Jos asumuserossa oleva kuolee ilman testamenttia, hänen jäämistönsä jaetaan lakimääräistä perimystä koskevien sääntöjen mukaisesti, ja asumuserotuomiolla on sama vaikutus kuin avioerotuomiolla. Näin ollen eloonjääneellä puolisoilla ei ole mitään oikeuksia ilman testamenttia kuolleen puolison jäämistöön. Jos asumuserossa oleva on kuitenkin tehnyt testamentin, asumuserolla ei ole vaikutusta testamentin määräyksiin, esimerkiksi siihen, että eloonjäänyt, asumuserossa oleva puoliso on nimetty testamentinsaajaksi.

Omaisuudenjakoa avioerossa koskevia säännöksiä sovelletaan myös, kun tuomioistuin käsittelee asumuseroa.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliitto voidaan julistaa pätemättömäksi kahdella tavalla. Avioliitto voidaan ensinnäkin julistaa mitättömäksi, mikä tarkoittaa, että avioliitto ei koskaan ollut pätevä eikä sitä ollut koskaan olemassa. Toiseksi avioliitto voi olla moitteenvaraisesti mitätön, mikä merkitsee sitä, että toinen puolisoista voi hakea avioliiton pätemättömäksi julistamista. Avioliittoa voidaan jatkaa, jos molemmat puolisot siihen tyytyvät.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliitto on mitätön ja pätemätön seuraavissa tapauksissa:

se ei täytä avioliittolain (*Marriage Act*) ehtoja;

avioitumishetkellä toinen puoliso oli jo laissa säädettyllä tavalla naimisissa;

puolisot ovat samaa sukupuolta. Jotta avioliitto olisi pätevä, toisen puolisoista on oltava mies ja toisen nainen;

kyseessä on moniaviolinen avioliitto, joka on solmittu Gibraltarin ulkopuolella, ja yhdellä puolisoista oli kotipaikka Gibraltarilla avioitumishetkellä.

Avioliitto on moitteenvaraisesti mitätön seuraavissa olosuhteissa:

avioliitto on jäänyt täyttymättä siitä syystä, että toinen puolisoista on ollut kykenemätön täyttämään sitä;

avioliitto on jäänyt täyttymättä siitä syystä, että toinen puolisoista on tarkoituksellisesti kieltäytynyt sen täyttämisestä;

toinen puolisoista ei ole antanut suostumustaan avioliittoon asianmukaisesti, koska hänet on painostettu ja pakotettu avioliittoon, hän on erehtynyt avioliiton oikeusvaikutuksista tai hän on ollut henkisesti kykenemätön arvioimaan avioliittopäätöksen vaikutuksia;

avioitumishetkellä toinen puolisoista on ollut siinä määrin henkisesti sairas, että hän on ollut sopimaton avioliittoon, tai hänellä on ollut tarttuva sukupuolitauti eikä mitätöintiä hakenut puoliso ollut tietoinen sairaudesta tai taudista avioitumishetkellä;

avioitumishetkellä vastaaja oli raskaana jollekin muulle kuin mitätöinnin hakijalle eikä hakija ollut tietoinen tästä seikasta avioitumishetkellä.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Kun avioliitto julistetaan mitättömäksi, se on pätemätön. *Supreme Courtin* on kuitenkin hyväksyttävä aviolapsia koskevat järjestelyt. Myös elatusavusta ja lasten huollosta ja elatuksesta voidaan antaa määräyksiä.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Gibraltarilla avioero kuuluu *Supreme Courtin* yksinomaiseen tuomiovaltaan. Sosiaalista tukea on kuitenkin jossain määrin saatavilla avioliittoneuvonnan kautta.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Hakemukset on toimitettava *Supreme Courtin* kirjaamoon, joka on osoitteessa Main Street 277, Gibraltar.

Avioeroa haetaan kirjallisella hakemuksella. Sen tueksi on toimitettava valahtoinen todistusaineisto, johon sisältyy jäljennös vihkitodistuksesta sekä jäljennökset kaikkien lasten syntymätodistuksista. Todistusaineistosta on käytävä ilmi perusteet, joilla avio- tai asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista haetaan. Hakemuksessa on annettava selostus aviolapsista ja hakijan taloudellisesta tilanteesta. Lisätietoja voi pyytää *Supreme Courtin* kirjaamosta, jonka osoite on Main Street 277, Gibraltar, ja puhelinnumero (+350) 200 75608.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Oikeudenkäyntiä varten voi saada oikeusapua, jos tuloja koskevat ehdot täyttyvät. Lomakkeita ja lisätietoja voi pyytää *Supreme Courtin* kirjaamosta, jonka osoite on Main Street 277, Gibraltar.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Avioeroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskeva tuomio voidaan peruuttaa milloin tahansa ennen lopullisen päätöksen antamista.

Asumuserotuomio voidaan tietyissä olosuhteissa kumota milloin tahansa tuomion antamisen jälkeen. Elatusapua ja lasten huoltajuutta ja elatusta koskevia määräyksiä voidaan muuttaa sen jälkeen, kun avioerotuomio on tullut lopulliseksi.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 mukaisesti avioeroa, asumuseroa tai avioliiton pätemättömäksi julistamista koskeva tuomio, joka on annettu yhdessä jäsenvaltiossa, voidaan tunnustaa toisissa jäsenvaltioissa. Vaadittavat asiakirjat saadaan tuomion antaneelta tuomioistuimelta, ja ne on toimitettava *Supreme Courtille*.

Neuvoston asetusta ei sovelleta asioihin, jotka koskevat syyllisyyttä avioeroon, avioliiton varallisuus oikeudellisia seuraamuksia, elatusta tai muita liitännäkysymyksiä. Asianosaisen ja toimivaltaa käyttävän jäsenvaltion välillä on oltava todellinen yhteys.

Tuomion tunnustamisesta voidaan kieltäytyä, jos tunnustaminen on vastoin oikeusjärjestyksen perusteita, jos se on annettu pois jäänyttä vastaajaa vastaan, jos asiaankuuluvia asiakirjoja ei ole annettu vastaajalle tiedoksi riittävän hyvissä ajoin, jos se on ristiriidassa sellaisen tuomion kanssa, joka on annettu oikeudenkäynnissä samojen asianosaisten välillä Gibraltarilla, tai jos se on ristiriidassa toisessa jäsenvaltiossa annetun aikaisemman tuomion kanssa ja tämä aikaisempi tuomio voidaan tunnustaa Gibraltarilla.

Jokainen, jonka etua asia koskee, voi hakea tuomioistuimelta päätöstä tuomion tunnustamisesta tai sen tunnustamatta jättämisestä. *Supreme Court* voi keskeyttää asian käsittelyn, jos tuomioon, jonka tunnustamista haetaan, on haettu muutosta.

Jos tuomiota ei voida tunnustaa neuvoston asetuksen nojalla, noudatetaan avioerolaissa (*Matrimonial Causes Act*) säädetyt, kansainvälisten avioerojen tunnustamista koskevia järjestelyjä. Avioerolaissa säädetään, että

oikeudenkäynnissä määrätyn kansainvälisen avioeron tai asumuseron pätevyys on tunnustettava, jos

avioero tai asumusero on tullut voimaan sen maan lain mukaisesti, jossa se on myönnetty sekä

nyt esillä olevan asian kannalta merkityksellisenä ajankohtana (eli silloin kun oikeudenkäynti avioeron saamiseksi alkoi)

jompikumpi aviopuolisoista asui maassa, jossa avioero tai asumusero on myönnetty tai

hänellä oli kotipaikka kyseisessä maassa tai

hän oli kyseisen maan kansalainen.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Gibraltarin laissa tunnustetaan muissa maissa myönnetty avioerot ja asumuserot, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Jos toisessa maassa myönnetyn avioeron tai asumuseron tunnustamista vastustetaan, perusteena voi olla se, että jotakin avioerolaissa asetetuista ehdoista ei ole täytetty. Tällöin voi olla aiheellista toimittaa Gibraltarin *Supreme Courtille* hakemus, jossa oikeutta pyydetään toteamaan, että toisessa maassa myönnetty avio- tai asumusero ei ole pätevä.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Gibraltarin tuomioistuin soveltaa käsiteltäväkseen tuleviin asioihin aina Gibraltarin lakia. Tuomioistuimella on toimivalta ratkaista avioeroasia, vaikka avioliitto on solmittu ulkomailla, jos jommallakummalla puolisoista

on kotipaikka on Gibraltarilla sinä päivänä, kun oikeudenkäynti aloitetaan, tai

hän asui Gibraltarilla vähintään vuoden ajan välittömästi ennen oikeudenkäynnin alkamista.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

 [Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

 Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 31/05/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa.

Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.